

KESKIVIIKKO 18. HELMIKUUTA 2009

PUHETTA JOHTI

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 15.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan torstaina 5. helmikuuta 2009 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (DE) Arvoisat kollegat, terroristit olivat pitäneet puolalaista insinööriä Piotr Stańczakia panttivankinaan Pakistanissa viime syyskuusta asti, ja kaksi viikkoa sitten hänen sieppaajansa murhasivat hänet. Haluaisin Euroopan parlamentin puolesta ilmaista järkytykseni tästä syyttömän miehen, Puolan kansalaisen ja Euroopan unionin kansalaisen, kammottavasta murhasta. Euroopan parlamentti tuomitsee tämän rikoksen ehdottomasti. Haluamme välittää menehtyneen perheelle ja kaikille hänen sukulaisilleen sydämellisen myötätuntomme ja surunvalittelumme.

Terrorismi on suora hyökkäys vapautta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa vastaan. Terrorismi on yritys saavuttaa omat tavoitteet sokealla väkivallalla ja tuhota yhteiset arvomme. Se on suuri uhka kansainvälisen yhteisön turvallisuudelle ja vakaudelle. Terrorismi on rikos, johon emme voi suhtautua pehmeästi.

Arvoisat kollegat, haluaisin sanoa tämän murhatun insinöörin äidinkielellä *Niech spoczywa w wiecznym pokoju* [Levätköön hän ikuisessa rauhassa].

Piotr Stańczakin muistoksi pyydän teitä kaikkia nyt nousemaan ja kunnioittamaan hänen muistoaan.

(Parlamentti nousi ja vietti minuutin hiljaisen hetken)

Arvoisat kollegat, Australian metsäpalot ovat viime päivien aikana johtaneet järkyttäviin elämän menetyksiin. Nämä Australian historian pahimmat pensaspalot ovat vaatineet monta uhria hirvittävässä oloissa. Olemme kaikki kauhuissamme tämän luonnonkatastrofin väkivaltaisesta voimasta ja sen hirvittävästä seurauksista. Olen kirjoittanut Australian pääministerille välittääkseni Euroopan parlamentin vilpittömän myötätunnon. Tämän päivän täysistunnossa haluaisin Euroopan parlamentin puolesta jälleen kerran ilmaista solidaarisuutemme Australiaa, sen kansaa ja sen viranomaisia kohtaan tänä surullisena aikana.

Valtuuskunta tästä parlamentista matkustaa ensi viikolla Australiaan välittääkseen surunvalittelumme henkilökohtaisesti. Haluaisin kuitenkin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ilmaistakseni sydämellisen myötätuntomme ja surunvalittelumme kaikkien henkensä menettäneiden perheille. Ajatuksemme ovat teidän kansanne.

Arvoisa kollegat, Iranin islamilaisesta tasavallasta kantautuu jälleen huolestuttavia uutisia. Uskonnollisen Bahá'í-yhteisön seitsemän johtohahmoa vangittiin toukokuussa 2008. Heiltä on kahdeksan kuukauden ajan evätty mahdollisuus oikeusapuun. Nyt nämä Bahá'í-uskonyhteisön seitsemän korkeaa henkilöä joutuvat tällä viikolla oikeudenkäyntiin, joka ei täytä edes oikeusvaltion perusvaatimuksia. Nobelin rauhanpalkinnon saaja ja iranilainen juristi Shirin Ebadi, joka on valmistautunut hoitamaan vangittujen johtajien puolustuksen, on itse saanut tappouhkauksia.

Euroopan parlamentti kehottaa jälleen kerran Iranin viranomaisia välittömästi kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia ja käsittelemään uudelleen syytettään seitsemään Bahá'í-johtajaa vastaan – Fariba Kamalabadia, Jamaloddin Khanjania, Afif Naeimia, Saeid Rasaieta, Mahvash Sabetia, Behrouz Tavakkolia ja Vahid Tizfahmia. Nämä ihmiset on vangittu ainoastaan vakaumustensa takia, ja heidät pitäisi vapauttaa välittömästi.

(Suosionosoituksia)

Arvoisat kollegat, viime perjantaina 13. helmikuuta 2009 Venezuelan hallitus pidatti pääkaupungissa Caracasissa tämän parlamentin espanjalaisen jäsenen Luis Herrero-Tejedorin ja karkotti hänet myöhemmin

maasta hänen tiedotusvälineille Venezuelan hallituksesta antamiensa kommenttien takia. Luis Herrero-Tejedor oli maassa osana Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän valtuuskuntaa, jonka oppositiopuolue oli kutsunut perustuslaillisen kansanäänestyksen puitteissa. Pidättääkseen hänet poliisi tunkeutui väkisin hänen hotellihuoneeseensa ja pani hänen reittilennolle Braziliin antamatta virallista selitystä tai mitään mahdollisuutta omien tavaroiden keräämiseen. Meidän mielestämme tätä ei voi hyväksyä!

Esitän Euroopan parlamentin puolesta vahvimman mahdollisen vastalauseen tällaisia menetelmiä vastaan. Tuomitsen painokkaasti tämän tapauksen, jossa loukataan ihmisoikeuksia ja halvennetaan demokraattista elintä eli Euroopan parlamenttia.

(Suosionosoituksia)

Giles Chichester (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän puheenvuoron parlamentin suhteista Australiaan ja Uuteen-Seelantiin vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana ilmaistakseni, että samastun vahvasti juuri antamaanne lausuntoon, ja kiittääkseni teitä siitä. Odotan, että voin välittää tämän viestin ensi viikolla Australiaan.

Puhemies. – (DE) Kiitos paljon, hyvä Giles Chichester.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentaarisesta koskemattomuudesta puolustamista koskevan pyynnön johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

5. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

6. Työjärjestyksen tulkinta: ks. pöytäkirja

7. Oikaisu (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

8. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

10. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

11. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

12. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

13. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (DE) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan mukaisesti torstaina 5. helmikuuta 2009 pitämässään kokouksessa laatima tämän istunnon lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Keskiviikko:

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on pyytänyt, että Herbert Reulin mietintö öljyn toimitusvarmuuteen liittyvien haasteiden ratkaisemisesta siirretään seuraavaan täysistuntoon.

Herbert Reul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelimme tästä esityksestä pitkään ja hartaasti valiokunnassa ja saimme aikaan suuren enemmistön tukeman päätöksen,

mutta eilen ja tänään on ilmennyt runsaasti mielipiteitä ja ehdotuksia, jotka johtuvat lähinnä siitä, että muut valiokunnat ovat lisänneet ylimääräisiä aiheita keskusteluun.

Minusta näyttää siltä, että olisi hyvä ajatus, jos emme tekisi päätöstä tänään, vaan että meillä olisi sen sijaan mahdollisuus myöhemmin löytää ratkaisu, jota parlamentti voisi sitten tukea. Siksi pyydän teitä hyväksymään tämän siirtämisen tänään. Kiitos.

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olemme jättäneet kaksi esitystä, joista kumpikaan ei luultavasti saa laajaa enemmistöä täällä parlamentissa. Siksi haluaisin siirtää tätä esitystä.

Arvoisa puhemies, luvalanne esitämme myös Thijs Bermanin mietinnön siirtämistä. Jos tätä esitystä ei hyväksytä sen ajoituksen myöhästymisen takia, haluaisin sanoa nyt, että huomenna esitämme mietintöä koskevan äänestyksen lykkäämistä. Kiitos.

Puhemies. – (DE) Kiitos paljon, hyvä Hannes Swoboda.

Aikooko kukaan vastustaa esitystä?

Claude Turmes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi –ryhmä, on esittänyt päätöslauselmaa, jolla on Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän tuki ja Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän suuren osan tuki. Siksi katson, että Herbert Reul pyytää siirtoa pelosta, että hänen kantansa jää vähemmistöön.

Minusta on hieman outoa, että keskustelemme niin pitkään ja hartaasti ja sitten kuulemme pyyntöjä vielä yhdestä viivästyksestä. Siksi vastustamme siirtoa.

Puhemies. – (DE) Arvoisa kollegat, olette kuulleet poliittiset puitteet. Olette myös kuulleet, mitä Hannes Swobodalla oli sanottavanaan. Päätös tehdään huomenna.

(Parlamentti hyväksyy Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esityksen).

Äänestämme Hannes Swobodan esityksestä huomenna. Pyytäisin teitä kaikkia muistamaan sen tämän päivän äänestyksessä.

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin näin muutettuna)⁽¹⁾

14. Euroopan unionin rooli Lähi-idässä (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission lausunnot Euroopan unionin roolista Lähi-idässä. Minulla on ilo toivottaa tervetulleeksi joukkoomme korkea edustaja, Javier Solana, ja pyytää häntä puhumaan meille.

Javier Solana, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ensimmäinen kerta, kun olen edessäni tänä vuonna, vuonna 2009. On suuri ilo olla täällä, ja toivon, että aikaisempi hyvä yhteistyömme jatkuu tänä vuonna.

Sota Gazassa päättyi kuukausi sitten, 18. tammikuuta, ja luulen, että olette kanssani samaa mieltä siitä, että tuntuu kuin se olisi ollut eilen. Kärsimyksen ja tuhon laajuus oli suunnaton, ja se on jättänyt katkeran jälkimaun meille kaikille. Humanitaarinen tilanne on tällä hetkellä edelleen sydäntäsärkevä. Meidän on löydettävä nopeasti ratkaisut avun saamiseksi ja ihmisten kärsimysten vähentämiseksi.

Samalla meidän on tehtävä kaikki voitavamme päättääksemme konfliktin israelilaisten ja palestiinalaisten välillä ja Israelin ja arabimaailman välillä. Ratkaisun avaimet ovat itse asiassa hyvin tiedossa, ja ne ovat olleet tiedossa jonkin aikaa. Nyt tarvitaan poliittista tahtoa sen täytäntöönpanemiseksi israelilaisten ja palestiinalaisten kesken ja arabien ja laajemman kansainvälisen yhteisön kesken.

Euroopan rauhantahto Lähi-idän osalta on vahvempi kuin koskaan. Sitoutumisemme Israelin rinnalla elävän elinkelpoisen ja itsenäisen Palestiinan valtion luomiseen on täysimääräinen. Se on Lähi-idän politiikkamme ytimessä. Kaikissa toimissamme otetaan huomioon tämä strateginen tavoite. Tuemme lujasti kaikkia niitä, jotka haluavat ratkaista rauhanomaisesti Lähi-idän alueen monet haasteet.

⁽¹⁾ Käsittelyjärjestyksen täydentävät muutokset, ks. pöytäkirja.

Täällä parlamentissa tiedetään tarkoin, miten vaikealta ja hankalalta tilanne voi näyttää. Aluetta ovat liian usein vaivanneet väkivallan kierteet, nousevat ääri liikkeitä ja taloudelliset vaikeudet. Samaan aikaan edellytykset eurooppalaisten ja amerikkalaisten yhteistyölle Lähi-idän rauhan aikaansaamiseksi ovat luultavasti paremmat kuin koskaan. Olen juuri palannut Washingtonista, jossa kävin hyviä keskusteluja kaikkien Obaman hallintoon kuuluvien kanssa. Sain heiltä mielestäni vakuutuksen, että ilmaistu voimakas sitoutuminen on totta. Olemme halukkaita ja valmiita työskentelemään heidän kanssaan menestyksen saavuttamiseksi tässä konfliktissa.

Minun mielestäni senaattori Mitchellin nimittäminen Yhdysvaltain lähettilääksi on antanut Lähi-idälle ja hänen ystävilleen uutta toivoa. Me tunnemme hänet. Olemme työskennelleet hänen kanssaan. Minulla oli kunnia työskennellä hänen kanssaan vuonna 2001 kuuluisan raportin osalta ja juuri äskettäin minulla oli tilaisuus työskennellä hänen kanssaan alueella.

Toivon todella, että nämä muutokset johtavat uuteen lähestymistapaan, joka antaa osapuolille paremmat mahdollisuudet vaikuttaa siihen, miten ne hoitavat asioitaan. Tiedämme, että ratkaisujen ja ehdotusten pitäisi tulla paikan päältä. Samalla syvempi kansainvälinen sitoutuminen on kuitenkin edelleen olennaista.

Siksi arabien rauhanaloite on niin elintärkeä. Tämä aloite on arabimaailman yhteinen näkemys siitä, miten se voi auttaa lopettamaan konfliktin Israelin kanssa. Se on arabimaailman vastaus kysymykseen, joka on jarruttanut sen kehitystä ja yhdentymistä yhteiseen maailmaamme. Se pysyy ja sen pitäisi pysyä esillä.

Israelissa oli juuri tärkeät vaalit. On tietysti Israelin kansan ja sen poliittisten johtajien tehtävä päättää uuden hallituksensa kokoonpanosta. Me puolestamme toivomme, että uusi pääministeri ja hallitus ovat vakaita kumppaneita rauhanneuvotteluissa.

Sanomattakin on selvää, että sama koskee palestiinalaisia. Myös heidän on saatava asiansa järjestykseen, myös sovinnon avulla. Kuten kaikki tietävät, kannustamme voimakkaasti presidentti Abbasin tukemaa Palestiinan sisäistä sovintoa ja kaikkia Egyptin ja arabiliiton siihen suuntaan vieviä ponnisteluja. Se on avain rauhaan, vakauteen ja kehitykseen.

Kuten sanoin, tiedän, että tämä parlamentti on ollut syvästi huolissaan Gazan kriisistä, kuten me kaikki. Haluaisin käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ottaakseni esiin joitakin merkittävimpiä kansainvälisiä ponnisteluja, joissa keskityttiin siihen, että pyritään lopettamaan väkivalta ja helpottamaan kaikkien siviiliväestöön kuuluvien ahdinkoa.

Egyptin asema Gazan tilanteen ratkaisemisessa on palestiinalaisten itsensä ohella olennaisen tärkeä. Toivomme, että heidän ponnistelunsa johtavat pian pysyvään ja kestäväään tulitaukoon, rajojen aukaisemiseen kaikille tavaroille ja henkilöille ja jonkinlaiseen Palestiinan sisäiseen sopimukseen. Ilman sitä on vaikeaa, ellei jopa mahdotonta, jälleenrakentaa Gazaa.

Odotamme saavamme myönteisiä ilmoituksia tulitauosta. Toissapäivänä oli hyviä tapaamisia, ja toivotaan, että ne jatkuvat tänään ja tulevaisuudessa, jotta tulitauko saadaan viipymättä aikaiseksi. Kuten tiedätte, Egypti toimii myös merkittävän jälleenrakennusta koskevan konferenssin isäntänä 2. maaliskuuta, ja odotamme, että koko kansainvälinen yhteisö antaa siellä sitoumuksen. Euroopan unioni teki myös osansa. Ilmaisimme välittömästi halukkuutemme edistää konkreettisesti kestävää tulitaukoa. Ilmoitimme myös valmiudestamme lähettää uudelleen valvontalaitteemme Rafahin rajanylityspaikkaan vuonna 2005 allekirjoittamamme sopimuksen mukaisesti. Olemme valmiita toimimaan Rafahissa tai missä tahansa muussa rajanylityspaikassa, jossa apuamme tarvitaan tai johon sitä pyydetään.

Monet Euroopan maat ilmaisivat myös valmiutensa auttaa Gazaan suuntautuvan laittoman kaupan ja erityisesti aseiden salakuljetuksen kieltämisessä. Euroopan parlamentin toimet kriisiin vastaamisessa ovat olleet merkittäviä, ja ne ovat tärkeä osa Euroopan unionin kokonaisvaltaista vastausta kriisiin.

Yhdistyneiden Kansakuntien osalta voimme kiittää lämpimästi UNRWA:a sen työstä ja sitkeydestä ja korostaa, että Euroopan unioni tukee edelleen kaikkia sen ponnisteluja.

On kuitenkin selvää, että yksikään maa tai järjestö ei voi käsitellä Lähi-idän konflikteja yksin. Hankaluuksien perimmäinen luonne edellyttää monenvälisiä ratkaisuja. Kvartetilla on elintärkeä tehtävä suoritettavanaan tulevina kuukausina. Yhdysvaltojen uusi hallinto on yhteistyössä meidän kanssamme varmistanut, että se aikoo hyödyntää kvartetia täysimääräisesti.

Gazan hirvittävien tapahtumien pitäisi myös pakottaa meidät käsittelemään Gazaa strategisemmin ja pidemmällä aikavälillä. Gazan alue on olennainen osa vuonna 1967 miehitettyä Palestiinan aluetta, ja

epäilemättä se on osa tulevaa Palestiinan valtiota. Gazasta on tultava taloudellisesti ja poliittisesti elinkelpoinen. Gazasta on tultava osa poliittista ratkaisua.

Välttömänä painopistealana on edelleen kestävän ja täysimääräisesti noudatetun tulitauon varmistaminen ja humanitaarisen avun esteettömän toimittamisen mahdollistaminen. Rajanylityspaikkojen on oltava avoinna humanitaariselle avulle, kauppatarvikkeille ja ihmisille säännöllisesti ja ennakoitavasti.

Kuten tiedätte, Gazan konfliktin diplomaattinen vaikutus laajempaan alueeseen on ollut hyvin huomattava: Syyrian ja Israelin välisiä epäsuoria keskusteluja on lykätty, Mauritania ja Qatar ovat keskeyttäneet yhteydenpidon Israeliin, arabien rauhanaloitteen poisvetämisellä uhattiin.

Kuten tiedätte, arabien väliset jaot ovat syventyneet. Ilman arabien yhtenäisyyttä edistymisen Gazassa ja laajemmassa Lähi-idän rauhanprosessissa on hyvin vaikeaa. Lähi-idän rauha edellyttää yhtenäistä arabimaailmaa. Arabiliiton tuleva huippukokous on olennainen arabien yhtenäisyyden palauttamiselle erityisesti arabien rauhanaloitteen kannalta.

Tulevina kuukausina myös Iranissa ja Libanonissa on vaalit. Iranilaiset äänestävät 12. kesäkuuta uudesta presidentistä. Olemme toistuvasti ilmaisseet syvän kunnioituksemme Irania kohtaan ja halumme muodostaa täysin toisenlaiset suhteet tämän maan kanssa. Se on selvästi kaikkien etujen mukaista, mutta sen saavuttamiseksi tarvitaan luottamusta, ja tuo luottamus on rakennettava uudelleen.

Haluaisin päättää puheenvuoroni sanomalla, että vuosi 2009 on Lähi-idälle ratkaiseva vuosi. Olemme ehkä risteyksessä. Voimme valita saman politiikan jatkamisen samalla tavalla tietäen, että se johtaa samoihin tuloksiin, tuloksiin, jotka näemme nyt. Toisaalta voimme yrittää työskennellä energisesti ja päättäväisesti mukauttaaksemme omaa politiikkaamme, mukauttaaksemme tapaa, jolla pyrimme saavuttamaan tuloksia.

On tehtävä työtä sekä kriisinhallinnassa että konfliktinratkaisussa, siitä ei ole epäilystäkään. On tullut kuitenkin aika keskittyä ratkaisevasti konfliktinratkaisuun. Se on ainoa tapa päättää tämä kuoleman ja tuhon loputon ketju.

(Suosiosoituksia)

Puhemies. – (DE) Kiitos paljon, arvoisa korkea edustaja. Arvoiset kollegat, haluaisin kiinnittää huomionne siihen, että tänä sunnuntaina johdan Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puhemiesenä valtuuskuntaa Gazaan, Ramallahiin, Sderotiin ja Jerusalemiin kahden ja puolen päivän ajan. Matkan aikana muun muassa järjestetään tapaamisia presidentti Peresin ja pääministeri Olmertin kanssa Jerusalemissa ja palestiinalaishallinnon presidentin Mahmoud Abbasin ja pääministerin Fayyadin kanssa Ramallahissa. Gazassa valmistellaan Yhdistyneiden Kansakuntien vierailua, joka sitten toteutetaan.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tällä hetkellä Lähi-idässä on käynnissä siirtymäaika. Israelilla on mitä luultavimmin pian uusi hallitus. Yhdysvalloissa on jo uusi hallinto, joka tällä hetkellä määrittelee ulkopoliittikan painopistealojaan. Ja pian myös miehitetillä palestiinalaisalueella voi olla käynnissä muutos. Joten muuttuva dynamiikka voi luoda mahdollisuuksia uudelle sitoutumiselle.

Ei voida kuitenkaan kieltää, että viimeaikainen konflikti aiheutti valtavia inhimillisiä kärsimyksiä ja tuhoa. Se on jättänyt Lähi-idän rauhanprosessin – se on tunnustettava – erityisen hauraaseen tilaan. Tässä parlamentissa se tiedetään liiankin hyvin, ja viittaan täällä jo käytyihin keskusteluihin ja väittelyihin.

Emme selkeästikään halunneet olla tässä tilanteessa vuoden 2009 aluksi. Mutta jos israelilaisten ja palestiinalaisten välillä on jonakin päivänä oleva rauha, ainoa tie eteenpäin on tehdä kaikkemme keskustelujen saamiseksi uudelleen käyntiin. Tämä inhimillinen tragedia Gazassa on vaikuttanut valtavasti alueeseen. Palasin vasta viime yönä matkaltani Syyriaan ja Libanoniin ja sanon siitä varmasti vielä jotakin, mutta erityisesti haluaisin sanoa, että meidän on tehtävä selväksi kaikille Israelin johtajille, että EU odottaa kestävää sitoutumista rauhanprosessiin ja kahden valtion ratkaisuun.

Meidän on toistettava palestiinalaisille viestimme siitä, että vahva palestiinalaishallinto, jolla on voimakas johtajuus koko miehitetillä palestiinalaisalueella, on olennaista sekä Länsirannan ja Gazan yhdistämiselle uudelleen että rauhanprosessin jatkamiselle. Siksi Euroopan unioni tukee Egyptin, Turkin ja muiden ponnisteluja sen saavuttamiseksi.

Meidän on sovittava Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa yhteisestä etenemistavasta. Puhuin siitä ulkoministeri Clintonin kanssa puhelimesta vasta viime viikolla. Hän oli samaa mieltä siitä, että on saatava aikaan kestävä tulitauko ja palattava rauhanprosessiin, mikä on ehdottomasti elintärkeää. Sovimme myös

siitä, että kvartetin pitäisi neuvotella tiiviisti näistä asioista ennen kuun loppua. Olen iloinen siitä, että Yhdysvaltojen hallinto pitää kvartetin hyvin tärkeänä elimenä rauhan edistämässä.

Lopuksi meidän on vahvistettava omaa sitoumustamme arabiliiton maiden kanssa. Yhteisymmärrys rauhasta on heikkenemässä ei vain Israelissa ja miehitetillä palestiinalaisalueella vaan myös arabiliitossa, jossa on näkyvissä huolestuttavia jakoja.

Siksi, kuten juuri sanoin, olen juuri palannut Syyriasta ja Libanonista, jossa tapasin presidentti Assadin Syyriassa, presidentti Sleimanin Libanonissa ja muita tärkeitä kumppaneita. Äskettäinen konflikti on vahingoittanut suuresti neuvotteluja palestiinalaisten lisäksi myös syyrialaisien puolella. Siksi keskustelimme pitkään rauhanprosessista. Toistin Euroopan unionin hyvin vahvan tuen arabien rauhanaloitteelle ja kehoitin kumppaneita pitämään yllä sitoumustaan siihen, sillä se tarjoaa vakavat puitteet alueellisille rauhanneuvotteluille.

Korostin myös Syyrian ja Libanonin tekemää merkittävää päätöstä diplomaattisten suhteiden luomisesta ja kannustin kaikkien vaiheiden päättämiseen tässä prosessissa. Keskustelimme molemmissa maissa käytännön tavoista, joilla Euroopan unioni voisi tukea uudistusprosessia. Libanonissa toistin periaatteellisen valmiutemme lähettää EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunta, ja olen jo päättänyt, että tiedusteluvaltuuskunnan pitäisi mennä sinne välittömästi.

Euroopan unioni on kokonaisuudessaan ollut erittäin aktiivinen viime viikkoina sekä politiikassa että käytännössä. Sen jälkeen, kun viimeksi raportoin teille tammikuussa, olemme politiikassa jatkaneet intensiivistä diplomaattista toimintaa. Olemme olleet ensimmäisinä vaatimassa tulitaukoa ja olemme työskennelleet Egyptin ja muiden kanssa mahdollistaaksemme pysyvän tulitauon.

Neuvoston tammikuussa tekemissä päätelmissä ilmaistiin, että EU on kehittämässä kestävästä tulitaukosta koskevaa ”työsuunnitelmaa”. Kyseisessä asiakirjassa määritellään kuusi toiminta-alaa, joihin kuuluu humanitaarinen vastaus, Gazaan suuntautuvan salakuljetuksen estäminen, Gazan rajanylityspaikkojen uudelleen avaaminen, jälleenrakennus, Palestiinan sisäinen sovinto ja rauhanprosessin jatkaminen.

Käynnissä on paljon hyvin arkaluonteista työtä. Valaisen vain vähän tahtia siitä toiminnasta, jossa olemme kaikki olleet mukana: minä olin esimerkiksi Pariisin yhteispuheenjohtajien työoloulla 15. tammikuuta, huippukokoustaapaamisissa Sharm el-Sheikhissä ja Jerusalemissa 18. tammikuuta ja EU:n ministerikokouksissa Israelin kanssa 21. tammikuuta ja Egyptistä, palestiinalaishallinnosta, Jordaniasta ja Turkista koostuvan ryhmän kokouksessa 25. tammikuuta. Humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsen Louis Michel vieraili lisäksi Gazassa 24. ja 25. tammikuuta.

Pidämme säännöllisesti yhteyttä kvartetin kollegoiden kanssa. Meillä oli merkittäviä kokouksia troikkana Moskovassa. Kävin tämän puhelinkeskustelun ulkoministeri Clintonin kanssa, Javier Solana kävi Washingtonissa, ja sovimme, että rauhanprosessia on uudistettava. Jatkamme etenemissuunnitelman valvontatyötämme ja käynnistämme myös tuen valtiorakenteiden kehittämiseksi, myös oikeusvaltion ja rajaturvallisuuden kaltaisilla arkaluonteisilla aloilla.

EU:n Lähi-itää koskevassa toimintastrategiassa myös määrätään EU:n tuesta erityisille lopullista asemaa koskeville aiheille, esimerkiksi Jerusalemlle, pakolaisille ja turvallisuusjärjestelyille.

Käytännön tasolla EU on asettanut ensisijaiseksi tavoitteekseen humanitaarisen avun toimittamisen gazalaisille. Komissio on jo toimittanut kymmenen miljoonaa euroa käytännöllisesti katsoen yhdessä yössä, ja toiset 32 miljoonaa euroa on nyt osoitettu tulevalle kaudelle.

Egyptin hallitus järjestää maaliskuun alussa kansainvälisen konferenssin Sharm el-Sheikhissä Palestiinan talouden tukemiseksi Gazan jälleenrakentamista varten. Me olemme komission ominaisuudessa tämän tapahtuman osarahoittajia. Olen iloinen, että minulla oli tilaisuus keskustella sitoumuksesta, jonka komissio aikoo antaa, ulkoasiainvaliokunnan ja budjettivaliokunnan puheenjohtajien kanssa aikaisessa vaiheessa täällä parlamentissa 2. helmikuuta. Kiitos jälleen tuestanne.

Tällä hetkellä ongelma ei ole rahoitus vaan pääsy, erityisesti Gazaan. Olemme puhuneet sekä yksityisesti että julkisesti hyvin suuren äänen siitä, että on mahdotonta hyväksyä Gazan rajanylityspaikkojen sulkemista. Tämä parlamentti haluaa tänään varmasti kehottaa kanssani jälleen kerran avaamaan rajanylityspaikat kokonaan.

(Suosionosoituksia)

Kun pääsy todella paranee – enkä epäile yhtään, etteikö se paranisi – meidän on ehkä tarkistettava rahoitusennustettamme. Siinä vaiheessa minun on ehkä tultava jälleen keskustelemaan tästä kanssanne. Toivon, että voin edelleen luottaa tukeen.

Arvoisat parlamentin jäsenet, voitte luottaa komission sitoumukseen – sekä henkilökohtaiseen sitoumukseeni – että teemme kaiken voitavamme auttaaksemme saamaan rauhan aikaan mahdollisimman nopeasti yhdelle maailman levottomimmista alueista. Jatkamme ehdottomasti tiivistä yhteistyötä tämän parlamentin kanssa.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja Vondra, korkea edustaja Solana, komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät kollegat, tilanne Gazassa pahenee päivä päivältä. Väestö kärsii suunnattomasti. Kaikesta on puutetta.

Gazaan määrätty saarto tarkoittaa, että humanitaarista apua on toimitettava monien esteiden kautta. Vaikka se onnistuttaisiin toimittamaan, humanitaarinen apu ei riitä tarpeiden täyttämiseen itse paikalla. Sairaalat eivät enää voi toimia asianmukaisesti. Väestöstä ei voida enää huolehtia. Gazassa on nyt käynnissä suurimittainen humanitaarinen katastrofi.

Euroopan unionilla on jo tärkeä tehtävä alueella. Taloudellinen tuki, jota se on antanut ja antaa edelleen palestiinalaisille, on huomattava. Se on tehnyt paljon etukäteen estääkseen humanitaarisen katastrofin, jota tällä hetkellä todistamme. Esteistä huolimatta se jatkaa humanitaarisen avun ja tuen antamista Gazan alueen väestölle. Vasta tänään Euroopan unioni on osoittanut 41 miljoonaa euroa Yhdistyneiden Kansakuntien Palestiinan pakolaisten avustus- ja työelimen tueksi. Nyt ei ole siksi hetki, jolloin meidän on aloitettava suomme sulkeminen.

Minun mielestäni EU:n viestin on oltava selkeä. Emme voi sietää sitä, että humanitaarinen apu otetaan tässä konfliktissa panttivangiksi. On olennaista, että kyseinen apu voi liikkua vapaasti, rajoituksetta, ja että rajanylityspaikat avataan.

Annamme lisäksi varoituksen Hamasille. Viime kuukausien tapahtumat, jolloin Hamas takavarikoi, eikä palauttanut, Yhdistyneiden Kansakuntien alueella toimivan elimen toimittamaa humanitaarista apua, ovat skandaalimaaisia, niitä ei voi sietää, eivätkä ne saa toistua. Kaikkien asianosaisten toimijoiden on edistettävä jälleenrakennusvaihetta ja valmistauduttava siihen aktiivisesti arvioimalla tuhot itse paikalla ja laatimalla suunnitelma Gazan alueen rahoituksen, talouden ja yhteiskunnan elvyttämiselle. Tämä elvyttäminen on olennaista alueen vakaudelle. Se on tavoite avunantajien konferenssissa, joka järjestetään Sharm el-Sheikhissä 2. maaliskuuta.

Tehdään kuitenkin yksi asia selväksi. Jälleenrakennusta – vielä yhtä – ei voida toteuttaa ennen kuin on saatu aikaan pysyvä tulitauko. Tulitauko ja sotilaallisten toimien lopettaminen, myös Israelin puolelta, ovat ehdottomia edellytyksiä sille, että alueelle saadaan jälleen aikaan rauha. Hamasin osalta se alkaa myös – ja tämän sanon erittäin lujasti – lopettamalla ehdottomasti rakettien ampuminen Gazasta Israeliin.

On myös ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin Gazan ja Egyptin yhdistävien tunnelien kautta tapahtuvan aseiden ja ammusten tuonnin torjumiseksi. Keskustelun elvyttäminen kaikkien Palestiinan yhteiskunnan osien välillä ja nykyisen neuvotteluprosessin uudelleenaloittaminen ovat olennaisia. Egyptillä on erityinen vastuu, koska se sijaitsee Gazan vastaisella rajalla, ja sen on toimittava aktiivisesti tässä neuvotteluprosessissa. Kaikissa tulevista diplomaattisissa ponnisteluissamme on otettava tämä Egyptin erityinen asema huomioon.

Voimme vain toivoa, että konfliktiin löydetään ratkaisu pitämällä diplomatian tie avoinna. Kehotan kaikkia asianosaisia osapuolia, myös kvartettia, arabiliittoa ja jäsenvaltioiden diplomaatteja, jatkamaan sitoutumista neuvotteluihin lujasti ja päättäväisesti.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Kiitos, arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelumme viestinä voi olla vain yksi asia: Lähi-idän ongelman ratkaisu ei ole väkivaltainen. Ratkaisu ei ole sotilaallinen. Ratkaisua ei saada aikaan terrorismilla.

Voi olla, että yksi osapuoli saa lyhytaikaista sotilaallista etua. Voi olla, että terrori-isku aiheuttaa paljon kaaosta. Kokemus kuitenkin osoittaa, että kaikilla väkivallan teoilla tuotetaan enemmän väkivaltaa ja jatketaan väkivallan kierrettä. Siksi vuoropuhelu on olennaista, ja se on erittäin vaikeaa Lähi-idässä, erityisesti epävarmoina aikoina ja jossain määrin epätasaisina aikoina.

Yhdysvalloista virtaa kuitenkin myös toivoa. Presidentti Obama, Hillary Clinton ja heidän ryhmänsä tarjoavat yhteisymmärrystä ja vuoropuheluun suuntautuvaa mallia, jotakin aivan erilaista kuin edellinen hallinto, joka nyt on onneksi päättänyt toimikautensa. Joten Washingtonissa on toivoa. Entä sitten Jerusalem? Se, mitä Benjamin Netanyahuilla oli sanottavanaan vaalikampanjan aikana, ei varmasti ollut uhka rauhanprosessille, kun taas Avigdor Lieberman on varmasti uhka Lähi-idän rauhanprosessille. Tämä epätasaisuus on uhka.

Mitä tapahtuu Libanonissa? Miten Hizbollah vaikuttaa tulevaisuudessa? Miten valmis se on sitoutumaan rakentamaan vuoropuheluun ennen Libanonin vaaleja ja niiden jälkeen? Entä länteen suuntautunut enemmistö? Pystyisikö enemmistö vastaamaan vaalivoittoon ottamalla Hizbollahin mukaan? Onko Hizbollah valmis siihen, että se otetaan mukaan? Tämä riippuu olennaisesti siitä, kuka hallitsee Teheranissa. Iranin vaalien tulosta koskeva kysymys on keskeinen. Se on totta myös Hamasin asenteen osalta.

Kysymys siitä, onko siellä jyrkkä presidentti, joka kieltää Israelin oikeuden olemassaoloon – kuten nykyinen viran haltija tekee – vai saako se hallituksen, joka on valmis keskustelemaan, ja tämä valmius ulottuu Teheranista Beirutin ja edelleen Rafahiin, on olennainen asia koko alueen vakauttamiselle. Me kannatamme palestiinalaisten yhtenäisyyden hallitusta. Rauhanprosessia ei voi hallita ilman palestiinalaisten yhtenäisyyden hallitusta. Siksi Hamasin on nyt osoitettava, että se on halukas ja kykenevä liittymään sellaiseen hallitukseen.

Tämän perusedellytys on kuitenkin keskustelu Hamasin kanssa ja se, että niitä palestiinalaisia, jotka haluavat keskustella Hamasin kanssa, tuetaan ja että heitä ei pakota puolustuskannalle sellainen Jerusalemin hallitus, joka osaa vain siirtokuntien jatkamista koskevan politiikan. Sivuhuomautuksena on sanottava, että jos 163 hehtaarin vapauttaminen uudelleen siirtokuntia varten on totta, se aiheuttaa epävakautta, ja se meidän on tehtävä ehdottoman selväksi ystävillemme Israelissa.

Lähi-idässä kaikki liittyy kaikkeen. Ei ole mahdollista vain poimia yksittäisiä osia ja uskoa, että yksittäinen ongelma voidaan ratkaista sotilaallisin keinoin. Siksi kaiken perusta on valmius keskusteluihin. Arabiliiton suunnitelmassa, Saudi-Arabian rauhansuunnitelmassa, ennakoidaan väkivallan loppua ja tunnustetaan samalla Israelin oikeus olemassaoloon. Se on rohkea ja kunnianhimoinen suunnitelma, ja siitä on keskusteltava. On jo itsessään edistystä, että Arabiliitossa, arabileirissä, on ihmisiä, jotka ovat valmiita kyseiseen keskusteluun. Sitä on tuettava. Pommittajilla sitä ei tueta, ja voisin lisätä, että Euroopan unionin työn tukeminen ei myöskään ole sitä, että rakentamamme tuhoetaan uudelleen mistä tahansa sotilaallisesta syystä. Tämän takia viestimme voi olla vain se, että edellytyksenä on vuoropuhelu.

Arvoisa korkea edustaja Solana, te sanoitte, että tämä on ensimmäinen kertanne edessämme tänä vuonna. Tämä on ehkä myös viimeinen vierailunne ennen kesäkuussa pidettäviä vaalejamme. Koska vuoropuhelu on jotakuinkin välttämätön menestyksen edellytys, haluaisin sanoa teille ryhmäni puolesta, että te olette vuoropuhelun henkilöitymä. Teidän työnne ansaitsee enemmän kuin kunnioitusta. Se ansaitsee paljon ihailua ennen kaikkea siksi, että edistätte jatkuvasti vuoropuhelua. Siksi arvostamme teitä vilpittömästi.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Kiitos paljon, hyvä Martin Schulz. Me tietysti toivomme – ja tästä me kaikki olemme samaa mieltä – että arvoisa korkea edustaja Solana tulee eteemme vielä muutaman kerran ennen tämän vaalikauden loppua.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme jälleen kerran raskain mielin siitä, mitä unionimme voi tehdä helpottaakseen tuskaa Lähi-idässä.

Kun tarkastellaan äskettäistä Gazan konfliktia, voidaan soveltaa kaikkia vanhoja tuttuja fraaseja: molempien puolten syy, Hamasin yllytys, Israelin suhteeton vastaus. Mutta toistuvan väkivallan edessä olemme kierrättäneet noita väsyneitä fraaseja niin usein, että ne ovat menettäneet voimansa, jos niillä joskus jotakin voimaa oli. Emme voi jatkaa näin. Moraalinen velvollisuutemme on tietysti tukea Gazan jälleenrakentamista. On tietysti järkevää pyytää takeita Israelilta. On kyllin paha nähdä lentokenttien, koulujen ja viemäröintijärjestelmien räjähtävän, on pahempaa rakentaa ne uudelleen eurooppalaisella rahalla ja tietää, että ne luultavasti tuhoetaan uudelleen.

Onko mahdollista, onko uskottavaa kuvitella, että Israel voi vakuuttaa meidät siitä, että sitä ei tapahdu? Joka tapauksessa, jälleenrakennuksella ja humanitaarisella avulla Euroopan unionista ei estetä tulevaa konfliktia. Tarvitsemme uuden ja myönteisen lähestymistavan, mahdollisesti yhdessä Yhdysvaltojen kanssa, mutta ilman sitä, jos se ei ole mahdollista.

Viime kuun väkivalta ja tämän kuun vaalien tulos ovat muuttaneet keskustelun ehtoja. Hamas on poliittisesti vahvempi, se on sotilaallisesti hyvässä kunnossa, se vastustaa edelleen Israelin tunnustamista, ja Israelissa

odotettavissa oleva yhteenliittymä soveltaa kovempaa linjaa kuin koskaan ja vastustaa laajasti erillistä Palestiinan valtiota. Samalla Länsirannan ja Gazan välinen kuilu laajenee koko ajan, ja siitä uhkaa tulla pysyvä jako.

Neuvosto ja komissio eivät oikeastaan ole sanoneet, mikä niiden vastaus näihin tapahtumien käännteisiin on, ja puheenjohtajavaltio Tšekki näyttäisi haluavan poistaa kysymyksen asialistalta, mutta emme voi odottaa kauemmin. Koska meneillään olevassa tilanteessa Hamas ja Israel eivät puhu toisilleen, meidän on luotava sellaiset ehdot, jotka voidaan täyttää ja joiden nojalla me voimme puhua molemmille. Eristäminen on johtanut vain epätoivoon.

Nyt on aika diplomatialle, hienotunteiselle mutta päättäväiselle. Millä foorumilla? Kvartetissako, arvoisa korkea edustaja Solana? No, ehkä, mutta tunnustakaamme ensin, että poliittiset epäonnistumiset, murskaantuneet toiveet ja nousevat ääriiliikkeet ovat seitsemän viime vuoden aikana heikentäneet kvartetia. Sen lähettiläs Tony Blair ei edes ikinä ole ollut Gazassa. Jos hän menisi sinne, hän voisi vierailla yhdellä lempihankkeistaan, teollisuusalueella, jonka tarkoitus on luoda työpaikkoja mutta joka on pantu viime kuussa matalaksi.

(Suosionosoituksia)

Kvartetin on oltava avoinna uudelle lähestymistavalle, ja jos kumppanimme kvartetissa eivät pysty kyseistä askelta ottamaan, meidän pitäisi etsiä uusia tapoja, jolla se onnistuisi.

Lopuksi haluan sanoa, että voimme olla valmiita tulevaisuuteen vain, jos tunnustamme rehellisesti, mitä menneisyydessä on tapahtunut. Siksi väitetyistä sotarikoksista Gazan konfliktin aikana pitäisi järjestää riippumaton ja oikeudenmukainen kansainvälinen tutkimus. UNRWA ja oma parlamentin valiokuntamme ovat molemmat kertoneet hälyttävistä sotarikoksista koskevista todisteista, ja väitteet ovat todellakin vakavia. Jos Israelia syytetään väärin perustein, sen nimi pitäisi puhdistaa, mutta jos se on syyllistynyt kyseisiin rikoksiin, sen on vastattava teoistaan. Tavoitteenamme on oltava sopimuksen aikaansaaminen, jotta jakolinjan molemmilla puolilla olisi rauhallinen ja vauras tulevaisuus ja jotta vihollisista voisi jälleen tulla kumppaneita. Tähänastisen lähestymistapamme epäonnistuminen on kuitenkin kirjoitettu maahan vuodatetulla verellä. Arvoisa korkea edustaja Solana, meidän on raivattava uusi tie rauhaan, ja Euroopan unionin on tarvittaessa otettava johto.

(Suosionosoituksia)

Brian Crowley, *UEN-ryhmän puolesta*. – (GA) Arvoisat puhemies, korkea edustaja ja komission jäsen Ferrero-Waldner, pidän hyvin myönteisenä tämän päivän sopimusta humanitaarisen avun antamisesta Gazan alueelle. Tämä on Euroopan unionilta askel oikeaan suuntaan.

Gazan tämänhetkinen humanitaarinen tilanne on paha, ja Euroopan unionin on autettava.

UEN-ryhmän puolesta. – (EN) On puhuttu paljon siitä, että tarvitaan rauhaa, vuoropuhelua, ymmärrystä, kohtuullisuutta – jos joku haluaisi käyttää tätä sanaa – eri tapahtumiin reagoinnissa ja vastareagoinnissa. Kolme asiaa nousee kuitenkin esiin välittömästi Lähi-idästä puhuessamme.

Ensinnäkin kyseessä ei ole yhdenvertaisten neuvottelu. Toisella puolella on voimaa, toisella heikkoutta ja jakaantumista. Toiseksi, ulkopuolinen vaikutus ja ulkopuolisten tiedotusvälineiden kattavuus ei ole yhdenvertaista. Toinen puoli saa myönteisempää suojelua kansainvälisiltä tiedotusvälineiltä ja mailta, toinen puoli kärsii halventavista käsitteistä ”terrorismi” ja ”taantumuksellinen”.

Kolmas ja kaikkein tärkein seikka on se, että kaikista poliittisista erimielisyyksistä, maantieteellisistä erimielisyyksistä ja historiallisista kiistoista huolimatta samat ihmiset kärsivät päivä toisensa jälkeen: naiset, lapset, syyttömät siviilit, ihmiset, joilla ei ole mitään tekemistä poliittisten ryhmien, poliittisten järjestöjen tai puolisoitaallisten ryhmien tai terroristijärjestöjen kanssa. He ovat syyttömiä raukkoja, jotka ovat joutuneet keskelle raketti-iskua, pommitusta ja niin sanottua – ja nauran aina, kun kuulen näitä sanoja käytettävän – kohdennettua älykästä pommitusta. Ei ole olemassa ”älykästä” tai ”turvallista” pommia. Kun se osuu, se räjähtää – se tappaa ihmisiä.

Meillä on runsaasti todisteita, jotka osoittavat, että Hamasin Israeliin menevät raketit eivät ole ainoita, jotka tappavat syyttömiä ihmisiä, vaan että sata kertaa enemmän Israelin joukkojen pommit ja luodit ovat tappaneet tuhansia ja haavoittaneet tuhansia ihmisiä Gazassa ja miehityillä alueilla. Meillä on todellakin todisteita irlantilaiselta John Kingiltä, joka työskentelee UNRWA:ssa Gazassa, ja ne osoittavat, että kun he ilmoittivat Israelin viranomaisille, että Israelin pommeja osuu lähelle Gazassa sijaitsevaa YK:n asuinalueita, jonne

varastoidaan polttoainetta ja elintarvikkeita ja joka oli myös turvapaikka lapsille, joiden kouluja oli pommitettu aiemmin päivällä, pommit tulivat lähemmäksi, ja kun he olivat soittaneet viranomaisille toisen kerran, pommit osuivat YK:n asuinalueella sijaitsevaan polttoainevarastoon.

Ehkä se on välinpitämättömyyttä, väärää tietoa tai tahallista tähtäystä, mutta joka tapauksessa se on toimi – ehkä ei kaikkien mielestä aivan sotarikos – jossa hyökätään rauhaa, ihmisyyttä ja vapautta edustavia elimiä vastaan. Sota-aikana taistelusta on sääntöjä, on tiettyjä asioita, joita ei voi tehdä.

Meidän on tietysti saatava apua ja tukea palestiinalaisille heidän alueidensa jälleenrakentamiseksi. Meidän on tietysti varmistettava ja vaadittava, että keskusteluja käydään ja että rauhan annetaan kukoistaa, mutta se edellyttää, että ryhdymme rohkeampiin toimiin myös Euroopassa. Onnittelen Martin Schulzin tavoin Javier Solanaa siitä, että hän on kulkenut tuota yksinäistä polkua ja puhunut ihmisille, joille kukaan muu ei puhu, avannut ovia vuoropuhelulle, koska loppujen lopuksi vain vihollisten välisellä vuoropuhelulla voidaan saada aikaan rauha, ja vain rauhan avulla voidaan rakentaa perusta vakaalle kahden valtion ratkaisulle, jolla taataan rauha, oikeudenmukaisuus, turvallisuus ja oikeus Lähi-idässä.

Jill Evans, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, olin jäsenenä Euroopan parlamentin valtuuskunnassa, joka matkusti viime viikolla Gazaan nähdäkseen tuhon, ja tämänpäiväisessä parlamentin päätöslauselmassa keskitytään humanitaariseen toimintaan, jota tarvitaan kipeästi.

Tämä on todellinen humanitaarinen kriisi, ja miten aiomme puuttua siihen välittömästi? Yhdeksänkymmentä prosenttia Gazan ihmisistä on riippuvaista YK:n avusta. Tämä ei liity mihinkään neuvotteluihin. Meidän on varmistettava, että kyseinen apu pääsee läpi, ja ratkaisu siihen on saarron poistaminen ja rajanylityspaikkojen avaaminen. Miten 1,5 miljoonan ihmisen tiheästi asuttu alue, jota on pommitettu 22 päivää ja jolla on tapettu yli 1 000 ihmistä, voi edes alkaa elpyä, kun vain 15 humanitaarisen avun luokkaa päästetään sinne: elintarvikkeita, joitakin lääkkeitä ja patjoja? Koteja ja toimistoja ei voida rakentaa uudelleen ilman sementtiä ja lasia, jotka on kielletty. Lapsia ei voi opettaa kouluissa, joissa ei ole paperia, koska se on kielletty. Ihmisiä ei voi ruokkia, jos elintarvikkeita ei päästetä riittävästi alueella. Kyse ei ole siitä, että siellä ei ole apua, mutta sitä ei päästetä läpi. Meidän on painostettava Israelin hallitusta lopettamaan saarto ja avaamaan rajanylityspaikat.

Kaikessa Gazassa aiheutettujen tuhojen arvioinnissa on kiinnitettävä huomiota siihen, että on pyritty tarkoituksella tuhoamaan infrastruktuuri ja talous. Kouluihin, tehtaisiin, koteihin ja sairaalaan iskettiin tarkoituksella. Olemme jälleen kerran todistaneet, miten Israel on tuhonnut Euroopan unionin rahoittamia hankkeita, ja sen sijaan, että ryhtyisimme sen takia toimenpiteisiin, puhumme mieluummin kauppasuhteiden päivittämisestä, kun ihmisoikeuksia koskevia ehtoja tällä hetkellä rikotaan nykyisten sopimusten nojalla.

Korkea edustaja Solana puhui siitä, miten saman politiikan jatkaminen voi viedä meidät takaisin samaan paikkaan. No, olen samaa mieltä. Euroopan unioni kieltäytyi vuonna 2006 tunnustamasta Palestiinan yhtenäisyyden hallitusta, johon kuului Hamasin jäseniä, ja silti olemme valmiita tunnustamaan Israelin uuden hallituksen, johon saattaa kuulua jäseniä, jotka hylkäävät kahden valtion ratkaisun ja jotka eivät tue Palestiinan valtiota.

Nyt on elintärkeää, että EU:n on oltava valmis tekemään yhteistyötä seuraavan muutaman viikon päästä Kairon neuvotteluissa toivottavasti aikaansaatavan Palestiinan väliaikaisen kansallisen konsensushallituksen kanssa ja tunnustamaan se, ja meidän on annettava selkeä osoitus aikeistamme kansainväliselle yhteisölle. Meidän on tuettava Palestiinan sovintoprosessia osana pitkäaikaisen ratkaisun saavuttamista, ja se tarkoittaa, että meidän on varmistettava, ettemme toista aiempia virheitämme.

(Suosionosoituksia)

Francis Wurtz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisat puhemies, korkea edustaja Solana ja komission jäsen, kun kuuntelin miltei kuukausi sitten, kun Gazan lapset puhuivat kotiensa raunioiden keskellä siitä, miten he olivat vapisseet pommien pudotessa, tai kun heidän vanhempansa kuvailivat noiden 22 päivän ja yön helvettiä, joka jättää ikuiset jäljet heidän elämäänsä ja tulevien sukupolvien muistiin, en ollut ylpeä Euroopasta.

Ajattelin jäsenvaltioidemme joitakin johtajia, kaikkia niitä, jotka vastaavat historialle poliittisen rohkeutensa puutteesta, hukatuista mahdollisuuksista, näkemyksensä puutteesta. Kysyin itseltäni tämän kysymyksen: mihin äärimmäisyyksiin Israelin johtajien on ajettava epäinhimillisyytensä palestiinalaisia kohtaan ja ylenkatseensa lakia ja perustavimmanlaatuisia arvoja kohtaan ennen kuin Euroopan tärkeimmät poliittiset johtajat uskaltavat nostaa sormensa ja sanoa lopultakin ”liika on liikaa”?

Niiden, jotka kutsuvat itseään Israelin ystäviksi oikeuttaakseen Israelin nykyisen johtavan luokan rankaisemattomuuden ja sille osoitetun rajattoman avuliaisuuden, pitäisi muistella näitä suuren israelilaisen kirjailijan David Grossmanin sanoja, joita haluaisin lainata: Kansaa nyt villitsevän kansallismielisen kiihkon keskellä ei tekisi pahaa muistaa, että loppujen lopuksi tämä viimeisin Gazan operaatio on vain uusi vaihe tulta, väkivaltaa ja vihaa levittävällä tiellä. Tie, jolla joskus on koettu voittoja, joskus tappioita, mutta joka johtaa meidät väistämättä perikatoon.

Tai annetaan heidän kysyä samat kysymykset kuin Shlomo Sand, kuuluisa israelilainen historioitsija, jota lainaan myös: Me kylvimme hävitystä. Olemme todistaneet, että meillä ei ole moraalisia rajoituksia. Olemmeko vahvistaneet rauhan kannatusta palestiinalaisten keskuudessa? Hän jatkaa: Israel on ajanut palestiinalaiset epätoivoon.

Jasser Arafat ja palestiinalaishallinto tunnustivat Israelin valtion 20 vuotta sitten, eikä vastineeksi ole annettu mitään. Hyvät kollegat, Israel torjui arabiliiton tarjouksen vuonna 2002. Kaikki puhuvat arabiliitosta ja arabiliiton rauhanhankkeesta. Se on ollut olemassa seitsemän vuotta. Mitä EU on tehnyt tarttuakseen tähän tilaisuuteen?

Siksi palaan Shlomo Sandiin: Israel torjui vuonna 2002 arabiliiton tarjouksen vuotta 1967 edeltävien rajojen mukaisen Israelin täysimääräisestä tunnustamisesta. Israelilainen historioitsija tekee siten tällaisen johtopäätöksen: Israel tekee rauhan vain, jos sen politiikkaa painostetaan.

Arvoisa korkea edustaja Solana, tämä johtaa yhteen kysymykseen, koska te ette sanonut mitään kansainvälisestä oikeudesta. Miten unioni on valmis painostamaan Israelia Gazan ja Länsirannan, myös Jerusalemin, osalta muistuttaakseen sen nykyisiä ja tulevia johtajia siitä, että kansainvälisen yhteisön jäsenyydellä yleisesti ja Euroopan unionin etuoikeutetulla kumppanuudella erityisesti on hintansa, että sotilaalliselle miehitykselle, sotarikoksille tai politiikalle, jolla joka päivä edistetään Euroopan ja arabi- ja muslimimaailman välistä eroa, ei ole sijaa?

Eurooppalaisena en haluaisin asettaa toiveitani Lähi-idän politiikan muutoksesta vain Valkoisen talon hallitsijaan. Haluaisin edelleen uskoa Euroopan täyskäännökseen.

(Suosionosoituksia)

Kathy Sinnott, (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään humanitaarista apua koskevasta päätöslauselmasta. Ennen oman panokseni antamista haluaisin korostaa, että en puhu IND/DEM-ryhmän puolesta, koska sillä ei ole kantaa tähän aiheeseen. Sen sijaan puhun Euroopan parlamentin jäsenenä omasta ja kansani puolesta.

Gazalaisten suuren enemmistön on turvattava humanitaariseen apuun selvitäkseen – elintarvikkeisiin, veteen, asuntoihin, vaatteisiin ja erityisesti lääkkeisiin. Tämä kansa on ollut saarrettuna hyvin kauan. Kaikki rajanylityspaikat ovat olleet suljettuina 18 kuukautta, ja nyt viimeisimmän gazalaisia kohdanneen hirvittävän hyökkäyksen takia he ovat vielä epätoivoisempia. Koska saartoa ei ole purettu ja rajanylityspaikat ovat edelleen kiinni, on hyvin vaikeaa saada perushyödykkeitä ihmisille.

Huomautin tämän päätöslauselman johdanto-osan E kappaleessa, että me eurooppalaiset taputamme itseämme kauniisti selkään humanitaarista apua koskevien ponnistelujemme takia. Arvoisa komission jäsen, te puhuitte tekemistänne poliittisista ponnisteluista, mutta ansaitsemmeko tämän ylistyksen? Israelin ja EU:n välisen kaupan arvo on 27 miljardia euroa vuosittain. Jos todella haluaisimme toimia Gazassa, käyttäisimme tämän kaupan meille antamaa voimaa säättämällä talouspakotteita. Se, että kieltäydyimme tekemästä sitä, jopa silloin, kun pommitukset olivat tammikuussa kiivaimmillaan, osoitti, että säilytämme mieluummin vallitsevan tilan ja jatkamme vanhaan tapaan, ja panoksemme humanitaariseen apuun lievittää mahdollisesti omatuntoamme. Emme ole vain haluttomia vaarantamaan hyvien liiketoimintamarkkinoiden kaatumisen epäoikeudenmukaisuuden lopettamiseksi Gazassa, vaan olemme myös olleet tähän asti haluttomia purkamaan tai edes lykkäämään EU:n ja Israelin välistä sopimusta.

Tunnen suurta rakkautta juutalaisia kohtaan. Yliopistolla käytin hyväkseni tilaisuuden opiskella monilla kursseilla heidän historiaansa ja kirjallisuutta rabbin johdolla. Ystävyys ei kuitenkaan tarkoita sokeutta vaan halua olla rehellinen. Israelin suurimmissa kaupungeissa järjestettyjen mielenosoitusten perusteella itse asiassa näyttää, että monet Israelin kansalaiset vastustavat julkisesti hallituksensa toimia.

Palaan humanitaarisen avun kiireellisyyteen: fyysisen infrastruktuurin jälleenrakentaminen on tärkeää, mutta on ymmärrettävää, että virastot saattavat suhtautua epäroiden jälleenrakentamiseen, koska näyttää siltä, että Israelissa on ottamassa vallan vielä uhkaavampi hallinto. Inhimillisen infrastruktuurin jälleenrakentaminen

ei kuitenkaan voi odottaa. Meidän on saatava tarvikkeita sisään. Haluaisin erityisesti panna merkille, että tammikuussa käytetyt erityisen vahingolliset aseet ovat jättäneet monet ihmiset ilman raajoja ja aiheuttaneet hirvittäviä palovammoja. Tiedän itse, millaista on, kun terve lapsi vammautuu.

Meidän on saatava apua – sekä lääkintään että opetukseen liittyvää – kaikille noille tuhansille ihmisille, erityisesti lapsille, jotka uuden vuoden jälkeen ovat vammautuneet pysyvästi. Auttaessamme heitä meidän on kirjattava ylös heidän tarinansa, jotta voimme aloittaa todisteiden keräämisen kohdennetuista hyökkäyksistä ja mahdollisista sotarikoksista.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Israelin ja Palestiinan tapauksessa välittäjänä ei ehdottomasti voi toimia EU, vielä vähemmän ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Javier Solana, Naton entinen pääsihteeri. Enintään heitä pyydetään rahoittamaan Gazan alueen jälleenrakentamista, kuten he tekevät nyt Kosovossa, Libanonissa ja Afganistanissa.

Yhdysvallat ja Israel pommittavat, ja EU rahoittaa jälleenrakentamisen. Näin tehtävät jaetaan liittolaisten kesken. Niiden, jotka tuhoavat, pitäisi kuitenkin maksaa. Egypti on keskeisellä sijalla rauhanneuvotteluissa, joissa käsitellään laajennettua tulitaukoa Hamasin kanssa. Haaste on kuitenkin suunnaton, koska Israelin uusi hallitus saattaa kolmannen miehen, Israelissa demokraattisesti hyväksytyn äärioikeiston johtajan Avigdor Liebermanin painostamana monimutkaistaa yksipuolisesti tehtäväänsä näissä neuvotteluissa. Benjamin Netanyahu, joka esitellään tulevana pääministerinä, on itse asiassa aina vastustanut aselepoa Hamasin kanssa.

Toinen vaikeus on siinä, että Mahmud Abbasin palestiinalaishallinnosta on Länsirannalla kehittynyt jonkinlainen kansainvälinen suojelualue, jonka legitimiys on vähentynyt huomattavasti väestön keskuudessa.

Viimeinen tekijä, joka meidän on otettava huomioon, on se, että Israelin siirtokuntien vuodesta 1967 alkaen jatkunut laajentuminen tekee Palestiinan valtion luomisesta Länsirannalle erityisen hankalaa. Pallo on nyt Israelin kenttäpuoliskolla, mutta hyväksyvätkö kaikkien osapuolten haukat tämän Jumalan aselevon, jota kaksi puolta vaatii ilman resursseja?

Haluaisin lisätä keskusteluun ajatuksen Ranskan paluusta Naton integroituun sotilaalliseen järjestelmään, josta keskustellaan Ari Vatasen mietinnön yhteydessä. Tämä paluu johtaa raskaisiin velvoitteisiin Ranskalle. Liitymme itse asiassa uudelleen Natoon, vaikka kylmä sota loppui vuonna 1990. Presidentti Sarkozy näyttää unohtaneen, että Berliinin muuri on sortunut ja Venäjä palannut vapaiden kansojen joukkoon. Tarvitseeko ajatusten blokkijakoa vahvistaa moninapaisuuden aikana ja nousevien talouksien voiman lisääntymisen aikana, myös sotilaallisella tasolla?

Ranskan jäsenyys integroidussa rakenteessa velvoittaa sen lisäksi vahvistamaan joukkojaan Afganistanissa, vaikka sillä on siellä jo 3 300 miestä. Mitä varoja se aikoo käyttää rahoittaakseen tämän operaation, kun sen puolustusbudjetti on laskemassa alle kahteen prosenttiin BKT:stä ja yli 30 rykmenttiä aiotaan lakkauttaa?

Ristiriitaista kyllä, aiomme lisätä rahoitusosuuttamme liittyäksemme Natoon ja samalla vähentää sotilaallista läsnäoloamme Afrikassa. Presidentti Sarkozyn niin suuresti rakastama eurooppalainen puolustus on siten Atlantin liiton pilari. Tarvitsee vain lukea Lissabonin sopimus ja sen lisäpöytäkirjat vakuuttuakseen tästä.

Olipa sitten kyseessä ulkopoliittika tai yhteinen turvallisuus, EU:n tie on umpikuja, joka voi johtaa vain yhtymiseen Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten kanssa. Tämän peruutuslogiikan me torjumme kansallisen riippumattomuuden ja itsenäisyyden nimissä, sillä ne nojaavat erityisesti omaan ydinasepelotteeseemme.

Puhemies. – (DE) Muut jäsenet ovat myös ylittäneet hieman aikaansa, ja meidän on sovellettava samaa kohtelua kaikkiin.

Javier Solana, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. – (ES) Arvoisa puhemies, en pysty vastaamaan kaikille, jotka ovat käyttäneet puheenvuoron tässä keskustelussa, käytettävissäni olevana lyhyenä aikana. Haluaisin ilmaista sydämelliset kiitokseni siitä, mitä sanoitte henkilökohtaisesti minusta ja siitä, mitä teen. Haluaisin vain kertoa teille, että voitte olla varmoja, että jatkan työtäni yhtä päättäväisesti – jos mahdollista vieläkin päättäväisemmin – koska tilanne vaikeutuu päivä päivältä.

Minun mielestäni viidestä asiasta voidaan saada aikaan yhteisymmärrys kaikkien minua ennen puhuneiden kesken.

Ensinnäkin humanitaariset kysymykset: ei voi olla epäilystäkään, että humanitaarinen kysymys on pakottavin ja tärkein. Viime päivien ja viikkojen väkivalta on saanut hätäavussa aikaan joitakin suunnattomia aukkoja siinä, mitä tarvitaan väestön kärsimysten lievittämiseksi erityisesti gazalaisten keskuudessa. Teemme siksi

kaiken voitavamme lievittääksemme Gazan jokapäiväisen elämän suuria vaikeuksia. Komissio tekee niin epäroimattā yhtään, ja niin tekevät myös neuvoston jäsenvaltiot, koko kansainvälinen yhteisö tekee niin.

Toiseksi, Gazan ja Israelin välisten ja Gazan ja Egyptin välisten rajanylityspaikkojen avaaminen on tässä ehdottoman olennaista. Ne on lisäksi avattava nopeasti, viipymättä. Meidän kannaltamme kaikki apu toimitetaan minne tahansa, missä sitä tarvitaan, ja erityisesti Rafahin osalta olemme valmiita sen aloittamiseen mahdollisimman pian. Siellä on jo Euroopan unionin tarkkailijoita käytettävissä, joten heti, kun raja avataan Rafahissa, olemme valmiita toimimaan.

Kolmas kysymys – ja se on hyvin merkittävä – Palestiinan yhtenäisyys. Arvoisat parlamentin jäsenet, uskon, että on selvää, että tällä hetkellä ei saada ratkaisua ilman palestiinalaisten välisen sovinnonteon aloittamista. Siksi, kuten viimeisimmässä yleisten asioiden neuvoston päätöslauselmassa on todettu, Euroopan unioni tukee, ja tukee jatkossakin, sekä presidentti Abbasin että presidentti Mubarakin toteuttamia ponnisteluja, jotta palestiinalaisten välisessä sovittelussa edistytäisiin.

Monet puhujat ovat maininneet velvoitteet, joita meille saattaa tulla, riippuen siitä, saadaanko uusi Palestiinan konsensushallitus aikaan. Arvoisat parlamentin jäsenet, minusta näyttää – ja tämä on henkilökohtainen mielipiteeni – että jos on olemassa Palestiinan konsensushallitus, hallitus, jonka tavoitteena on kaksi valtiota, hallitus, jonka tavoitteena on perustaa nämä kaksi valtiota rauhanomaisin keinoin, hallitus, jolla Gazan jälleenrakentamista koskeva ohjelma, ja hallitus, joka pyrkii aloittamaan vaaliprosessin vuonna 2009, minun mielestäni sellaista hallitusta Euroopan unionin pitäisi tukea.

Neljänneksi, Israelia koskevasta kysymyksestä: vaalien perusteella on kaksi merkittävää kysymystä. Ensinnäkin vaalien tuloksena saatu hallitus, tai hallitus, joka saadaan vaalien enemmistön nojalla, on meidän mielestämme velvollinen jatkamaan rauhanprosessia. Tämän takia, riippumatta siitä, mikä hallitus todella saadaan vaalien tuloksena, jatkamme työtä ja kaikkemme tekemistä varmistaaksemme, että se vakiintuu ja että se toimii ja edistää rauhanprosessin jatkamista ja tekee kaiken voitavansa saattaakseen kyseisen prosessin loppuun mahdollisuuksien mukaan vuoden 2009 aikana.

Viidenneksi, meidän mielestämme kysymys siirtokunnista on ehdottoman perustavanlaatuinen. Minun mielestäni Israelin hallituksen julkaisemien siirtokuntien tilaa vuonna 2008 koskevien viimeisimpien tietojen pitäisi saada meidät kaikki tuntemaan vastuuta.

Haluaisin kertoa teille, että vuonna 2001 työskentelin silloisen senaattori Mitchellin kanssa hänen nimeään kantavan kuuluisan raportin osalta. Olin yksi neljästä kyseisessä ohjelmassa työskennelleestä ihmisestä. Arvoisat parlamentin jäsenet, haluaisin, että olisitte niin hyviä, että lukisitte uudelleen kyseisen vuonna 2001 julkaistun raportin, jossa sanottiin valitettavasti asioita, jotka on sanottava edelleen tänään esimerkiksi siirtokuntia koskevasta aiheesta. Jos me Euroopan unionissa emme voi yrittää muuttaa tapaa, jolla siirtokuntia perustetaan, on vain vähän mahdollisuuksia sille, että mikään rauhanaloite olisi uskottava. Siksi tämä kysymys on otettava vakavasti. Meidän on puhuttava vakavasti ystäviemme kanssa Israelissa varmistaaksemme, että siirtokuntia koskevaa kysymystä käsitellään täysin erilaisella tavalla.

Lopuksi, arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet: arabiliitto. Arabivaltioiden yhtenäisyys on elintärkeää. On olennaista, että teemme yhteistyötä kaikkien arabiliiton maiden kanssa varmistaaksemme, että arabiliiton allekirjoittama rauhanaloite pysyy voimassa. On ratkaisevaa, että tämän rauhanprosessin on päätyttävä palestiinalaisten ja israelilaisten väliseen mutta myös arabien ja israelilaisten väliseen sovintoon. Siksi tuemme täysin niitä, jotka työskentelevät tehdäkseen rauhanaloitteesta todellisuutta.

Arabiliitossa on syviä jakoja. Meidän on tehtävä diplomatian avulla kaikki voitavamme estääksemme näiden erojen syvenemisen ja sen sijaan rohkaista harmoniaa ja yhteistyötä koskevan prosessin jälleenrakentamista suuressa arabiperheessä.

Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kuten olen sanonut, vuosi 2009 on äärimmäisen tärkeä vuosi. Meidän on jatkettava kriisinhallintaa, humanitaarisen avun tuomista, kaiken voitavamme tekemistä varmistaaksemme, että tulitauko astuu voimaan, ja tehtävä kaikki voitavamme varmistaaksemme, että Israelin ja Gazan välillä ja Egyptin ja Gazan välillä käydään neuvotteluja. Arvoisat parlamentin jäsenet, jos emme kuitenkaan vaihda ajatustapaamme kriisinhallinnasta syvälle juurtuneeseen konfliktinratkaisuun, olemme samassa tilanteessa, johon olemme valitettavasti palanneet vuoden 2009 alussa.

Arvoisa puhemies, toivon lopuksi, että jos me kaikki työskentelemme yhdessä, vuosi 2009 on vuosi, jolloin voimme todella ratkaista tämän valtavan konfliktin, joka on valitettavasti painanut meitä liian kauan.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, halusin vain sanoa uudelleen, että viime vuonna sanoimme selkeästi, että epäonnistuminen ei ole vaihtoehto. Me kaikki olimme toiveikkaita Annapolisin prosessin suhteen ja olimme toiveikkaita rauhanprosessin suhteen. Sotilaallinen hyökkäys Gazaan sen jälkeen, kun Gazasta laukaistiin raketit Israeliin, ovat valitettavasti muuttaneet tasapainoa. Nyt me kaikki tiedämme, että on monia täysin välttämättömiä elementtejä, jotta voimme palata rauhansopimuksiin. Yksi asia on kuitenkin joka tapauksessa varmaa: sotilaallinen ratkaisu ei ole ratkaisu. Tästä olen samaa mieltä teidän kaikkien kanssa. Siksi meidän kaikkien on työskenneltävä mihin hintaan hyvänsä saadaksemme rauhan aikaan.

Toimijoita on monia: Euroopan unionissa, kansainvälisessä yhteisössä – olkoon se Amerikan yhdysvallat, YK tai Venäjä – mutta arabiystäviä ja –kollegoita on myös paljon. Voin vain toivoa että kun Israelin uusi hallitus on toiminnassa, kaikki kyseiset toimijat haluavat sopia rauhasta. Meidän perussyymme on selkeä, mutta jää nähtäväksi, saavatko tunteet meidät oikealle tielle. Voitte olla varmoja, että teemme työtä sen hyväksi.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Keskustelun päätteeksi on esitetty päätöslauselma⁽²⁾ työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (GA) Humanitaarista tilannetta Gazassa ei voida hyväksyä. Kahdeksankymmentäkahdeksan prosenttia väestöstä tarvitsee elintarvikeapua, sairaaloista puuttuu elintärkeitä lääketarvikkeita ja tuhansia tonneja apua ei voida tuoda Gazaan, koska sinne ei päästetä tarpeeksi rekkoja.

Ihmiset kaikkialla maailmassa olivat kauhuissaan vähäisestä kansainvälisestä reaktiosta, kun yli 1 000 palestiinalaista – mukaan luettuna yli 300 lasta – tapettiin Israelin viimeisimmän Gazaan kohdistuneen hyökkäyksen aikana.

EU:n ja Yhdysvaltain uuden hallituksen ennakoiwaan, pitkän aikavälin strategiaan on kuuluttava palestiinalaisten oikeus kestävää valtiota, joka perustuu vuotta 1967 edeltäviin rajoihin. Siinä on lopetettava siirtokuntatoiminta miehityillä alueilla ja siinä on tuhottava apartheid-muuri.

On luotava Israelin turvallisuus ja Palestiinan vapaa valtio, mutta tilanne, jossa Israel käyttää turvallisuutta tekosyynä syyttömien palestiinalaisten elämän tuhoamiseen, on lopetettava. On aloitettava aito neuvotteluprosessi.

EU:n on peruttava Euroopan unionin ja Israelin välinen assosiaatiosopimus siihen asti, kunnes Israel noudattaa kansainvälistä oikeutta ja humanitaarista oikeutta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (PT) Mikä ”Euroopan unionin roolin Lähi-idässä” pitäisi olla (tai ei pitäisi olla)? Minkä periaatteiden mukaan sitä pitäisi ohjata?

Siinä on vaadittava hyökkäysten lopettamista ja Gazan alueen palestiinalaisten epäinhimillisen saartamisen lopettamista, ja siinä on varmistettava, että heille annetaan kiireellisesti humanitaarista apua.

Siinä on tuomittava raa’at hyökkäykset, rikokset, perustavimmanlaatuisten ihmisoikeuksien loukkaukset ja Israelin palestiinalaisia kohtaan harjoittama valtion terrori, joita ei voi oikeuttaa mitenkään.

Siinä on yksiselitteisesti ilmoitettava, että Palestiinassa on miehittäjiä ja miehitettyjä, hyökkääjiä ja uhreja, sortajia ja sorrettuja ja hyväksikäyttäjiä ja hyväksikäytettyjä.

Siinä on peruttava assosiaatiosopimus ja kahdenvälisen suhteiden kaikki vahvistaminen Israelin kanssa, esimerkiksi ne, joita ulkosuhteiden neuvosto kannatti 8. ja 9. joulukuuta.

(2) ks. pöytäkirja

Siinä on vaadittava, että Israel noudattaa kansainvälistä oikeutta ja YK:n päätöslauselmia ja lopettaa miehityksen, siirtokunnat, turvamuurin, salamurhat, pidätykset ja palestiinalaisia rasittavat lukemattomat nöyryytykset.

Siinä on vaadittava kunnioittamaan Palestiinan kansan luovuttamatonta oikeutta riippumattomaan ja itsenäiseen valtioon, jolla on vuoden 1967 rajat ja jonka pääkaupunki on Itä-Jerusalem, ja siinä on taisteltava tuon kunnioituksen puolesta.

Pohjimmiltaan siinä on lopetettava osallistuminen Israelin miehitysvallan rankaisemattomuuteen.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Israelin viimeaikaiset vaalit ja Yhdysvaltain uusi hallinto tarjoavat tilaisuuden uudelle alulle Lähi-idän rauhanprosessissa. Minun mielestäni EU:n välitettävä selkeä viesti tuestaan Tel Avivin uudelle hallitukselle ja samalla ilmaistava selkeästi, mitä sen israelilaisilta kumppaneilta odotetaan kestävän rauhan edistämistä koskevien toimenpiteiden osalta, mihin kuuluu Länsirannan siirtokuntien sulkeminen ja vahvan tuen tarjoaminen kahden valtion ratkaisulle, sekä sotilaallisten ylilyöntien ja niistä aiheutuvien vakavien humanitaaristen seurausten välttämisen osalta.

EU:n Lähi-itää koskevan lähestymistavan on perustuttava moniin vahvoihin periaatteisiin. Ensimmäinen periaate on tiivis yhteistyö Yhdysvaltojen kanssa, koska ilman sitä emme pysty saamaan aikaan pitkän aikavälin ratkaisua alueella. Toinen on se, että lähestymistapamme on tähdättävä mahdollisuuksien mukaan molempien osapuolten väkivallan välttämiseen tuomitsemalla palestiinalaiset ääriliikkeet ja Israelin omaksumat liialliset toimet sekä tukemalla molempien puolten maltillisia hallintoratkaisuja, joilla voidaan edistää rauhanprosessia.

Haluan ilmaista tukeni Euroopan parlamentin päätöslauselmalle, josta tänään äänestettiin. Siinä vahvistetaan EU:n sitoutuminen Gazan jälleenrakennusprosessiin ja tarjotaan perusta keskusteluille, joita käydään maaliskuussa Kairossa kansainvälisten avunantajien konferenssin aikaan.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Demokratia, rauha ja ihmisoikeuksien kunnioitus ovat Euroopan unionin perusarvoja, ja sen tehtävä ja velvollisuus on puolustaa ja edistää niitä sekä EU:ssa että sen suhteissa toisiin valtioihin.

Gazan väestöön vaikuttava tilanne on traaginen, ja se on ratkaistava kiireellisesti. Ihmisoikeuksien ja vapauksien räikeä rikkominen tällä alueella on syy Euroopan unionin huoleen sekä sen Israelin suhteiden että Lähi-idän turvallisuuden ja vakauden kannalta.

Euroopan unionin on ryhdyttävä kiireellisiin toimenpiteisiin tarjotakseen humanitaarista apua Gazan alueen väestölle ja samalla mietittävä keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia, joilla pyritään edistämään rauhaa, turvallisuutta ja vakautta alueella.

EU:n on tämä mielessä pitäen tehostettava diplomaattisia ponnistelujaan konfliktien ratkaisemiseksi ja vuoropuhelun ja sovinnon edistämiseksi alueella. Sen on samalla määrättävä epäröimättä ankaria seuraamuksia kaikista demokratian vastaisista asenteista tai ihmisoikeuksien ja vapauksien loukkauksista.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) kirjallinen. – (PL) EU:n ja Lähi-idän välisen sopimuksen saavuttamiseksi vakauden palauttamista koskevien yritysten ja Gazan alueen rauhanohjelman toteuttamisen tukemisen pitäisi tällä hetkellä olla edelleen ensisijaista.

Euroopan unionin pitäisi myös tehdä kaikki voitavansa lopettaakseen kiistat, joissa syyttömät kansalaiset menettävät henkensä. Ponnisteluissa pitäisi myös keskittyä avun tuomiseen ihmisille ja sen varmistamiseen, että heillä on elämän perusedellytykset. Gazan alueen väestöllä on käytettävissään vain 60 prosenttia päivittäisestä elintarvikkeiden tarpeestaan, mikä tarkoittaa, että tautivaara on suurempi ja että heillä ei ole suojaa vaikeilta olosuhteilta. Juomaveden puute ei ole yhtään pienempi uhka kuin elintarvikkeiden puute. Minun ei luullakseni tarvitse mainita terveydenhuollon puutetta tai koulujen ja julkisten laitosten tuhoamista, millä haitataan huomattavasti järjestyksen palauttamista ja paluuta normaaliin.

Meidän pitäisi muistaa, että vain silloin, kun monet jokapäiväisen elämän perusongelmat on ratkaistu, pystymme keskittymään Lähi-idän talouskehitykseen ja alueen tiiviiseen kaupalliseen yhteistyöhön. Euroopan unionilla on tilaisuus auttaa arabimaailmaa ja kaikkia Lähi-idän maita kehittymään alueeksi, jolla vauraus vallitsee, mikä luo puolestaan puitteet tiiviimmälle yhteistyölle Lähi-idän ja EU:n kesken.

15. Äänestykset

15.1. Euroopan unionin rooli Lähi-idässä (äänestys)

- Ennen 5 kohdasta toimitettua äänestystä:

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, 5 kohdan alkuun pitäisi sanojen ”katsoo, että” jälkeen lisätä seuraava lause:

(EN) ”ottaen huomioon myös Sharm El Sheikhissä 2. maaliskuuta 2009 pidettävän kansainvälisen konferenssin Palestiinan talouden tukemiseksi Gazan alueen jälleenrakentamista varten”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin)

- Ennen johdanto-osan F kappaleesta toimitettua äänestystä:

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, tarkistus on sama. Siinä viitataan Sharm El Sheikhissä 2. maaliskuuta pidettävään kansainväliseen konferenssiin Palestiinan talouden tukemiseksi, ja se lisittäisiin johdanto-osaan.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin)

16. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (DE) Minua on pyydetty toivottamaan tervetulleeksi lehterille vieraileva valtuuskunta Piemonten alueelta. Tavallisesti toivotamme tervetulleeksi vain kansallisvaltioista tulevat valtuuskunnat, mutta koska haluamme todella tukea alueita, teen poikkeuksen ja toivotan lämpimästi tervetulleeksi Piemonten valtuuskunnan.

17. Äänestyselitykset

Kirjalliset äänestyselitykset

- Päätöslauselmaesitys B6-0100/2009 (Euroopan unionin rooli Lähi-idässä)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan unionin roolista Lähi-idässä laaditun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että Gazan alueen jälleenrakennussuunnitelmia on tuettava.

Tässä päätöslauselmassa pyritään osoittamaan välittömästi nopeaa ja rajoittamatonta humanitaarista apua, ja se on toimenpide, johon on moraalinen velvollisuus. Kyseistä apua on annettava ehdoitta ja rajoituksetta. Israelin viranomaisia pyydetään sallimaan riittävä ja jatkuva humanitaarisen avun virta, mukaan luettuna kaikki tarvittavat materiaalit, jotta UNRWA:n (Yhdistyneiden Kansakuntien avustus- ja työelin) kaltaiset YK:n elimet ja kansainväliset järjestöt voivat suorittaa tehtävänsä ja vastata väestön tarpeisiin.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Gazan alueelle toimitettavasta humanitaarisesta avusta annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman avulla ja noudattamalla periaatetta, jonka mukaan teurastavia israelilaisia on kohdeltava yhdenvertaisesti vastarintaan nousseiden palestiinalaisten kanssa, EU pyrkii piilottamaan valtavan vastuunsa, jota se kantaa palestiinalaisten teurastamisesta, kun Israel tunkeutui murhaavasti Gazan alueelle, mikä johti yli 1 300 kuolleetseen, joista enemmistö oli lapsia, naisia ja vanhuksia sekä yli 5 000 haavoittuneeseen. Tuhansien kotien ja koko yhteiskunnallisen infrastruktuurin täydellinen tuho sekä Israelin määräämä kokonaisvaltainen taloudellinen eristäminen ovat pakottaneet Palestiinan väestön elämään järkyttävissä ja epäinhimillisissä oloissa.

Kieltäytyminen mitenkään viittaamasta Israeliin tai tuomitsemasta sitä ja palestiinalaisten järkyttävään tilanteeseen johtavia syitä vahvistaa jälleen kerran, että EU tukee Israelin rikollista toimintaa sen yrittäessä ajankukaistaa asemaansa Lähi-idän imperialistien välisessä kiihtyvässä sisäisessä valtataistelussa.

Se, mitä sankarillinen Palestiinan kansa eniten tarvitsee, ei ole imperialistien hyväntekeväisyys. Se, mitä se tarvitsee, on, että perustetaan riippumaton ja itsenäinen Palestiinan valtio, jonka pääkaupunki on Itä-Jerusalem ja jossa noudatetaan YK:n päätöslauselmia vuoden 1967 rajoista, sekä muiden kansojen yhtenäistä solidaarisuutta sen taistelussa.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tilanne Gazan alueella on äärimmäisen vakava, koska meneillään olevan konfliktin takia siviiliväestöllä ei ole elintarvikkeita, lääkkeitä ja polttoainetta. Tilanne on niin vakava, että tarvitaan välitöntä ulkopuolista apua. Siksi äänestimme päätöslauselman puolesta.

Pidämme kuitenkin erittäin valitettavana – vaikkakin valitettavasti ei kovin yllättävänä – että Euroopan parlamentti käyttää jälleen kerran katastrofia hyväkseen edistääkseen hitaasti mutta varmasti asemaansa.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yli 18 kuukautta kestäneen epäinhimillisen piirityksen jälkeen Israelin 22 päivän mittainen raaka hyökkäys palestiinalaisia vastaan Gazan alueella on johtanut ainakin 1 324 ihmisen kuolemaan ja yli 5 000 haavoittuneeseen, joista useimmat ovat lapsia. Yli 100 000 ihmistä on joutunut siirtymään kotiseudultaan, ja yli 15 000 kotia on tuhottu. Perusinfrastruktuurit ja tärkeimmät julkiset palvelut on tuhottu tai purettu, mikä vaarantaa vastaamisen Palestiinan väestön perustavimmanlaatuisiin tarpeisiin.

Tämän järkyttävän rikoksen edessä Euroopan parlamentti ei tuomitse sanallakaan Israelia.

Ei ole epäilystäkään, että Palestiinan väestö tarvitsee kiireellisesti apua. Ei ole epäilystäkään, että meidän on tunnustettava Palestiinan väestön kärsimys. On kuitenkin myös olennaista tuomita hyökkääjät ja asettaa heidät vastuuseen. Sen sijaan päätöslauselmassa vaaditaan, että Israelin hyökkäystä Gazan alueelle kaunistellaan piilottamalla se käsitteen ”konflikti” taakse. Tämä hyökkäys on osa strategiaa, jolla pyritään voittamaan Palestiinan kansan oikeutettu vastarinta miehitystä vastaan ja heikentämään Palestiinan valtion rakentamiseksi tarvittavia olosuhteita.

EU, joka on aina niin nopeasti paasaamassa ihmisoikeuksista, ”unohtaa” ne Israelin osalta, vaikka se on miehittänyt yli 40 vuoden ajan palestiinalaisalueita Länsirannalla, Gazan alueella ja Itä-Jerusalemossa.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Gazan alueelle toimitettavasta humanitaarisesta avusta 18. helmikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska siviiliväestö tarvitsee ehdottomasti apua alueelle kehkeytyneen tilanteen takia.

Minun mielestäni Gazan alueen väestön tarpeista on tehtävä arviointi ja alueen jälleenrakentamissuunnitelmat on käynnistettävä.

18. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

PUHETTA JOHTI

varapuhemies Gérard ONESTA

19. YUTP:n tärkeimpiä näkökohtia ja perusvalintoja koskeva vuosittainen selvitys 2007 - Euroopan turvallisuusstrategia ja ETPP - Naton merkitys EU:n turvallisuusjärjestelmässä (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

– Jacek Saryusz-Wolskin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0019/2009) toukokuun 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen G jakson 43 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille esitetystä neuvoston vuosittaisesta selvityksestä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista vuonna 2007 (2008/2241(INI))

– Karl von Wogaun ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0032/2009) Euroopan turvallisuusstrategiasta ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (ETPP) (2008/2202(INI)) ja

– Ari Vatasen ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0033/2009) Naton merkityksestä EU:n turvallisuusjärjestelmässä (2008/2197(INI)).

Hyvät kollegat, jos ette ole kiinnostuneita seuraamaan keskustelua, esittelijämme pyytää aivan oikein työmme arvokkuuden säilyttämiseksi teitä ystävällisesti poistumaan hiljaa istuntosalista.

Jacek Saryusz-Wolski, esittelijä. – (FR) Kiitos, arvoisa puhemies. Uskon tosiaan, että unionin ulkopolitiikka ansaitsee huomiota.

(EN) Arvoisa puhemies, tänään käymme erityiskeskustelun kolmesta tärkeästä mietinnöstä, jotka käsittelevät ulkopoliittikkaa, turvallisuutta ja puolustusta sekä EU:n ja Naton suhteita.

Yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) koskevasta vuosittaisesta mietinnöstä on muodostunut tärkeä väline, jonka avulla parlamentti voi ilmaista strategiset näkemyksensä EU:n ulkopoliitikasta. Tämänvuotisessa mietinnössä olemme päättäneet keskittyä poliittiseen päätöksentekoon ja toimintalinjojen muotoiluun. Olemme keskittyneet tarpeeseen saada EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan päätavoitteista aikaan todellista vuoropuhelua neuvoston kanssa. Olemme todenneet, että edistystä on tapahtunut, kun neuvoston selvityksessä ensimmäistä kertaa viitataan järjestelmällisesti Euroopan parlamentin antamiin päätöslauselmiin. Olemme tyytyväisiä, sillä kyseessä on todellinen saavutus. Samalla pahoittelemme kuitenkin, ettei neuvosto käy konkreettista vuoropuhelua Euroopan parlamentin esittämistä näkemyksistä eikä viittaa näihin päätöslauselmiin operatiivisissa asiakirjoissa, kuten yhteisissä toiminnoissa ja yhteisissä kannoissa.

Odotamme, että neuvoston vuotuinen selvitys tarjoaa tilaisuuden aloittaa Euroopan parlamentin kanssa vuoropuhelu, jolla pyritään luomaan yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan entistä strategisempi lähestymistapa. Olemme toistaneet mietinnössä tärkeimmät periaatteet, joihin ulkopoliitikassa olisi tukeuduttava. Näkemyksemme mukaan YUTP:tä on tuettava ja ohjattava Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden vaalimilla arvoilla, joita ovat erityisesti demokratia, oikeusvaltio sekä ihmisarvon, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen ja rauhan ja aidon monenvälisyyden edistäminen.

Uskomme, että Euroopan unioni voi vaikuttaa, mutta vain, jos se puhuu yhdellä äänellä ja jos sillä on asianmukaiset välineet käytettävissään, kuten Lissabonin sopimuksen mukaiset ulkopoliittikan välineet ja entistä avokätisempi talousarvio. Voimme toimia tehokkaasti vain, jos toimilla on vahva demokraattinen oikeutus sekä Euroopan parlamentilta että kansallisilta parlamenteilta omilla tasoillaan ja omien valtuuksiensa mukaisesti.

YUTP:n uskottavuus ja EU:n kansalaisten odotuksiin vastaaminen edellyttää sen päämäärien ja erityistavoitteiden mukaista rahoitusta – ja muistutan, että pian lähestyvät uudet parlamenttivaalit. Pahoittelemmekin sitä, että edellisinä vuosina YUTP:n talousarvio on ollut vakavasti alimitoitettu.

Käsitlemme mietinnössä sekä horisontaalisia että alueellisia kysymyksiä. Mainitsen horisontaalisista kysymyksistä tärkeimmät, joita olemme käsitelleet: ensinnäkin ihmisoikeuksien vaaliminen sekä rauhan ja turvallisuuden edistäminen Euroopan lähialueilla ja koko maailmassa, toiseksi aidon monenvälisyyden tukeminen ja kansainvälisen oikeuden noudattaminen, kolmanneksi terrorismin torjunta, neljänneksi joukkotuhoaseiden leviämisen estäminen ja aseriisunta sekä viidenneksi ilmastomuutoksen torjunta, energiavarmuus ja verkkoturvallisuuteen liittyvät ynnä muut sellaiset kysymykset.

Olemme mietinnössä tarkoituksellisesti valikoivia. Keskitymme joihinkin strategisesti ja maantieteellisesti ensisijaisiin alueisiin, kuten Länsi-Balkaniin, Lähi-itään ja sen lähialueisiin, Etelä-Kaukasiaan, Afrikkaan ja Aasiaan, ja luonnollisesti käsittelemme suhteita strategisiin kumppaneihin, kuten USA:han, ja suhteita Venäjään.

Mietintöä olisi tarkasteltava yhdessä parlamentin asiakohtaisten mietintöjen kanssa, joita se täydentää. Tarkoituksena ei ole luoda päällekkäisyyksiä.

Haluan kiittää eri poliittisista ryhmistä olevia kollegoitani parlamentissa heidän ymmärtämyksestään ja erinomaisesta yhteistyöstä. Olemme yrittäneet ottaa suurimman osan eri näkökohdista huomioon, joten toivon, että mietintö hyväksytään parlamentissa runsaalla enemmistöllä.

Lopuksi haluan sanoa kumppaneillemme neuvostossa ja komissiossa, että toivon tämän tilaisuuden auttavan meitä luomaan entistä syvällisempää strategista vuoropuhelua parlamentin, neuvoston ja komission välille. Sitä kautta teidän kovat ponnistelunne, arvoisat korkea edustaja Javier Solana ja komission jäsen Benita Ferrero-Waldner, saavat entistä paremman demokraattisen oikeutuksen, jotta meidän kolmen välinen yhteistyö lisääntyisi.

Toivon, että näette tämän mahdollisuutena kehittää synergiaa ja vahvistaa kaikkien kolmen toimijan yhteistä ääntämme, jotta yhteinen tavoitteemme – ulkopoliittikkaan yksi ääni, Euroopan unionin ääni – saa entistä paremman demokraattisen ja parlamentaarisen oikeutuksen.

Karl von Wogau, esittelijä. – (DE) Arvoisat puhemies, korkea edustaja ja komission jäsen, tämä mietintö tarjoaa meille mahdollisuuden pohtia, kuinka pitkälle Euroopan unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa on päästy, mikä on nykytilanne ja mikä tehtävä Euroopan parlamentilla on siinä.

Tältä osin on todettava, että tähän mennessä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa on toteutettu 22 operaatiota, joista 16 on ollut siviilioperaatioita ja kuusi sotilasoperaatiota, joten siviilialan toiminta on ollut hyvin keskeisessä asemassa. Siviilialan toiminta on tietenkin täysin toimivassa demokraattisessa valvonnassa, koska ETPP:n siviilioperaatiot rahoitetaan unionin talousarviosta ja siitä syystä Euroopan parlamentti tutkii ne. Euroopan unionin talousarviosta rahoitetaan muitakin asioita, jotka liittyvät suoraan turvallisuuspolitiikkaan. Niistä esimerkkejä ovat turvallisuusalan tutkimus – 1,3 miljardia euroa seitsemän vuoden aikana; Galileo, johon liittyy turvallisuuskäyttöä – 3,4 miljardia euroa; ja GMES/Kopernikus-hanke, johon on käytettävissä vielä miljardi euroa. Uutena kehityskulkuna Euroopan parlamentissa on käsitelty turvallisuus- ja puolustusalan lainsäädäntöä. Olemme antaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin yhteisön sisäisistä puolustusmateriaalien siirroista ja tarjouskilpailuista turvallisuuden ja puolustuksen alalla. Kyseessä on tärkeä ensimmäinen askel tällä alalla.

Erityisen tärkeää on kuitenkin Euroopan parlamentille tiedottaminen. Tältä kannalta erityisvaliokuntamme, jolla on oikeus tutustua myös salaisiin tietoihin, on erityisen tärkeä, samoin kuin säännölliset keskustelut, joita kyseisessä valiokunnassa käydään asiaa käsittelevän erityisedustajan kanssa. Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni korkeaa edustajaa ja hänen kollegoitaan muodostuneesta rakentavasta yhteistyöstä.

Käsittelen seuraavaksi joitakin yksittäisiä kohtia mietinnössä. Siinä kehoitetaan Euroopan unionia määrittelemään turvallisuusasetunsa selkeämmin. Puhumme aina yksittäisten maiden turvallisuuseduista, vaikka meillä on yhteisiäkin turvallisuusasetuja. Omien kansalaistemme suojeleminen unionin sisä- ja ulkopuolella, sen naapuruston turvallisuus, unionin ulkorajojen ja elintärkeiden infrastruktuurien suojeleminen, energiavarmuus ja kauppareittien turvallisuus, unionin voimavarojen suojeleminen maailmanlaajuisella tasolla ja monet muut asiat edustavat todellisuudessa sekä yksittäisiä turvallisuusasetuja että Euroopan unionin yhteisiä turvallisuusasetuja.

Lisäksi meidän on mietittävä, mitä Euroopan unionin turvallisuus- ja puolustustavoitteet todella ovat. Mietintöluonnoksessa todetaan hyvin selkeästi, että Euroopan unionin ei pitäisi pyrkiä Yhdysvaltojen kaltaiseksi supervallaksi. Siinä tehdään myös hyvin selväksi, että meidän on keskityttävä Euroopan unionin maantieteellisiin lähialueisiin. Painopisteitä ovat Balkan – Euroopan unionin tärkein tehtävä –, Pohjois-Afrikka, idän jäätyneet konfliktit ja unionin panos Palestiinan konfliktin ratkaisussa. Meidän on hyvin selkeästi keskityttävä näihin alueisiin.

Minun on pakko huomauttaa, että Ranskan puheenjohtajuuskauden päättyessä neuvosto asetti hyvin kunnianhimoisia tavoitteita voida toteuttaa tiettyjä operaatioita samanaikaisesti. Jos haluamme sen olevan mahdollista, tarvitsemme siihen riittävästi varoja. Siihen sisältyy myös riippumattoman pysyvän esikunnan perustaminen Brysseliin. Tämä on parlamentin ensimmäinen, hyvin selkeä vaatimus. Valiokunnassa tätä kannatti hyvin laaja enemmistö. Toiseksi on muistettava, että 27 jäsenvaltiolla on käytettävissään kaksi miljoonaa sotilasta. Näistä sotilasta kolme prosenttia eli 60 000 sotilasta olisi annettava pysyvästi Euroopan unionin käyttöön. Tästä syystä mietinnössä vaaditaan myös, että Eurocorps määrätään pysyvästi Euroopan unionille. Vaatimus on osoitettu Eurocorps-joukot muodostaville kuudelle jäsenvaltiolle.

Mietinnössä on lisäksi esitetty selkeitä lausuntoja valmiuksista, joita on tarpeen kehittää. Euroopan unionin 27 jäsenvaltiota käyttävät vuodessa puolustukseen 200 miljardia euroa, ja se summa olisi käytettävä paremmin kuin menneisyydessä. Meillä ei ole varaa keksiä pyörää uudelleen 27:ää kertaa, mistä syystä pyydämme teitä tänään varmistamaan, että Euroopan unionin ja sen veronmaksajien rahat, jotka käytetään puolustukseen, käytettäisiin tulevaisuudessa paremmin kuin menneisyydessä on tehty. Paljon kiitoksia.

Ari Vatanen, esittelijä. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja, pääministeri Chamberlain palasi 70 vuotta sitten Münchenistä paperinpalaa heiluttaen ja sanoi ”rauha meidän ajallemme”. Tiedämme kaikki, kuinka väärässä hän oli, ja tiedämme senkin, että toiveajattelu on kuolettava vaihtoehto realismille. Tänään meidän on syytä olla sumeilemattoman rehellisiä. EU on ollut uskomattoman menestyksenkäs rauhanrakentaja. Toisen maailmansodan tapahtumat synnyttivät EU:n.

Olen hyvin iloinen siitä, että korkea edustaja Solana on täällä tänään, koska lopultakin EU:lla on puhelinnumero. Numero, jota Henry Kissinger tiedusteli vuosia sitten, on Javier Solanalla.

Mutta minkälaisia välineitä me – jäsenvaltiot ja poliitikot – annamme korkea edustaja Solanalle? Siinäpä kysymys.

Tällä hetkellä kärsimme rahoituskriisistä, joka ei pudonnut taivaasta. Se on hyvin pitkälle itseaiheutettu. Puhumme pankkien ongelmallisista omaisuususeristä ja siitä, kuinka ne on puhdistettava. Ehkä nyt on oikea

aika kysyä myös, mitkä ovat rauhanrakentamisen ongelmaerät ja esteet, meidän olemisemme oikeutus, *raison d'être*?

Meidän on siirryttävä eteenpäin – EU:n on siirryttävä eteenpäin rauhanrakentamisessa. Maailma ympärillämme muuttuu nopeasti. Suurin esteemme on yksinkertaisesti näköalattomuus. Olemme tämän päivän lyhytnäköisiä poliitikkoja. Suurin ongelmamme on liikkumattomuus. Maailma ympärillämme muuttuu nopeammin, kuin me pystymme reagoimaan. Mikä on tehottoman ja epäonnistuneen turvallisuuspolitiikan seuraus? Inhimillistä kärsimystä, ruumiita, vammaisia ja julmuuksia. Vaikka nuo ihmiset eivät äänestäkään meitä, meidän on pidettävä heistä huolta, koska he ovat veljiämme ja siskojamme ihmiskunnan perheessä.

Presidentti Woodrow Wilson sanoi 2. huhtikuuta 1917, että ainoastaan demokraattisten valtioiden kumppanuus voi aikaansaada pysyvän yhteisen rauhan. Presidentti Wilson sai Nobel-palkinnon – minkä hän ansaitsikin paljon enemmän kuin Al Gore.

Me emme EU:ssa ymmärrä, millaisia työkaluja 27 maan mosaiikkimme meille tarjoaa. Se antaa meille ainutkertaisen välineen rauhanrakentamiseen. Ehkä kaikki ihmiset eivät pidä ranskalaisista, toiset eivät pidä saksalaisista ja ehkä jotkut eivät pidä edes suomalaisista – vaikka luulenkin, että kaikki pitävät suomalaisista! – mutta kun olemme yhdessä, me 27 maata, kukaan ei voi sanoa vihaavansa EU:ta. Tämä ainutlaatuinen ominaisuutemme auttaa meitä menemään mihin tahansa kriisipesäkkeeseen ja toimimaan lääkärinä tai erotuomarina. Kuitenkin ilman sotilaallista toimintakykyä, ilman sotilaallista uskottavuutta, olemme kuin koira, joka haukkuu mutta ei pure. Olemme idealisteja, mutta meillä ei ole välineitä tavoitteidemme saavuttamiseen.

On iskettävä, kun rauta on kuuma, eli kuten ranskalaiset sanovat: *Il faut battre le fer tant qu'il est chaud*. Barack Obama on nyt uusi Yhdysvaltain presidentti, ja hän arvostaa Eurooppaa – hän sanoo pitävänsä meitä tärkeinä liittolaisina. Mitä meidän on tehtävä? Meidän on saatava homma toimimaan.

Jo nyt 94 prosenttia Euroopan väestöstä kuuluu Natoon, vain kuusi prosenttia on sen ulkopuolella. Miksi emme hyödynnä Natoa tehokkaammin? Olemme sen velkaa ihmisille, sillä velvollisuutemme on lievittää inhimillistä kärsimystä. Se on sekä moraalinen velvollisuus että oman pitkäaikaisen etumme mukaista. Vain seuraamalla esi-isiemme jalanjäljissä voimme olla uskollisia EU:n perinnölle ja muuttaa väistämättömän mahdottomaksi – ja tästähän rauhanrakentamisessa on kyse.

Javier Solana, Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos, että olette jälleen kerran kutsunut minut mukaan tähän tärkeään yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevään keskusteluun. Tästä vuotuisesta keskustelusta on tulossa perinne, ja olen hyvin tyytyväinen saadessani osallistua siihen. Haluan kiittää kolmea esittelijää, Jacek Saryusz-Wolskia, Karl von Wogautta ja Ari Vatasta, heidän mietinnöistään. Huomasin, että mietinnöissä oli paljon asioita, jotka vastasivat ajatteluamme ja tekojamme. Olen pannut merkille monia asioita niissä, ja toivon todella, että niillä on merkitystä, kun ajattelutapojamme saatetaan ajan tasalle yhteistyössä teidän kanssanne.

Kun puhun Euroopan parlamentille tänään, vuoden 2009 alussa, mieleeni muistuu, missä olimme kymmenen vuotta sitten, vuonna 1999. Tuolloin aloimme varsinaisesti työstää Euroopan yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (ETPP). Kun tarkastelen tämpäpäiväistä tilannetta ja vertaan sitä tuohon aloituspäivään, todella paljon edistystä on saatu aikaan. Kukaan ei voi olla näkemättä saavutuksiamme.

Kuten jo mainittiin, toiminnassa tai aiemmin toteutettuna on yli 20 siviili- ja sotilasoperaatiota lähes kaikilla mantereilla Euroopasta Aasiaan, Lähi-idästä Afrikkaan. Operaatioihin osallistuu tuhansia eurooppalaisia miehiä ja naisia sotilaista poliiseihin, rajavartiostoista tarkkailijoihin, tuomareista syyttäjiin – erinomainen valikoima hyväntekijöitä tekemässä työtä maailman vakauden puolesta.

Tämä on mielestäni eurooppalainen tapa tehdä asioita. Kokonaisvaltainen suhtautuminen kriisien ehkäisyyn ja hallintaan, laaja ja monipuolinen välinevalikoima, josta voimme ottaa, mitä kulloinkin tarvitaan, nopea reagointikyky – yritämme olla arvomme mittaisia, maailmanlaajuinen toimija, mitä kolmannet maat meiltä odottavatkin. On selvää, että jos Lissabonin sopimus ratifioidaan, kuten toivon tapahtuvan, olemme epäilemättä paljon entistäkin tehokkaampia.

Haluan kiittää parlamenttia viime vuosina saamastamme tuesta, hyvästä yhteistyöstä, josta olen aina saanut nauttia kanssanne, arvoisat Euroopan unionin kansalaisten edustajat. Ilman sitoutumista, ilman ymmärrystä, ilman tukea, ei ainoastaan teiltä tämän erinomaisen parlamentin jäseniltä, vaan myös Euroopan unionin kansalaisilta muiden mekanismien – heidän omien parlamenttiansa – kautta olisi hyvin vaikeaa suorittaa tehtävää, joka meillä on nyt lukuisissa operaatioissa yhdessä monien niihin osallistuvien Euroopan unionin kansalaisten kanssa.

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, YUTP, on enemmän kuin pelkkä väline. YUTP liittyy arvoihimme, teidän arvoihinne, kansamme arvoihin. Olen todella sitoutunut arvoihin, jotka muodostavat 27 jäsenvaltion Euroopan unionin perustan: ihmisoikeudet, oikeusvaltio, kansainvälinen oikeus ja tehokas monenvälisyys; kaikki nämä sanat ja käsitteet edustavat luultavasti rakentavalla tavalla sitä, mitä me olemme. Lisäksi YUTP auttaa muotoilemaan sisäistä yhteistyötä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä. Tekemällä työtä ja toimimalla yhdessä määritämme, mitä olemme. Näin YUTP on myös tapa, jolla Euroopan unioni jatkuvasti määrittää itseään.

Luulen, että sanomani saa vastakaikua ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajalta. Tästä todella on kyse siinä, mitä teemme ja mitä olemme: arvoista ja toiminnasta ja samalla Euroopan unionin rakentamisesta. Toimimme, koska olemme, mitä olemme, ja toimintamme muokkaa sitä, mitä olemme. Mielestäni tämä on tärkeää pitää mielessä.

Vuoden 2003 turvallisuusstrategia oli perusasiakirja, jonka avulla saatoimme kartoittaa tulevaa. Kaikissa kolmessa mietinnössä viitataan kyseiseen asiakirjaan. Kuten tiedätte, olemme ajantasaistaneet sitä yhteistyössä komission ja parlamentin kanssa vuonna 2008. Asiakirja ei korvaa vuoden 2003 asiakirjaa, mutta kylläkin vahvistaa sitä ja saattaa sen ajan tasalle. Asiakirjaan on sisällytetty nykypäivän maailmaa uhkaavia vaaroja ja haasteita ilmastomuutoksesta terrorismiin, energiavarmuudesta merirosvouteen.

Haluan sanoa muutaman sanan merirosvoudesta, koska se liittyy uusimpaan operaatioomme Atalantaan. Haluan korostaa, että tämä on ensimmäinen kerta, kun ETPP:ssä osallistutaan merioperaatioon. Se on melkoinen askel eteenpäin, melkoinen askel oikeaan suuntaan osallistua tämän tyyppiseen operaatioon. Merirosvoja vastaan suunnattua merioperaatiota johdetaan Euroopan unionin operatiivisesta esikunnasta Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Siihen osallistuu merkittävä määrä maita, ja merkittävä määrä unionin ulkopuolisia maita haluaa liittyä siihen. Lounastin tänään Sveitsin ulkoministerin kanssa, ja he haluavat osallistua operaatioon koska jakavat kanssamme huolen merirosvoilusta. Tämä on hyvin tärkeää. Ajattelette varmaan kuten minäkin, että tämä offshore-operaatio on hyvin tärkeä, mutta ongelmat on ratkaistava ei ainoastaan merellä vaan myös maalla.

Muutama sananen ETPP:n sisäisistä rakenteista. Kuten tiedätte, Ranskan puheenjohtajuuskauden viimeisen kuukauden aikana olemme työstäneet asiakirjaa, jolla on tarkoitus järjestää uudelleen ja perustaa jotain minulle hyvin tärkeää. Olen yrittänyt sitä alusta alkaen, ja nyt meillä on siihen tarvittava tuki, nimittäin että voimme kehittää strategista suunnitteluvaihtoehtoa, joka on samalla kertaa sekä siviili- että sotilasvaihtoehtoa. Kyseessä on nykyaikainen lähestymistapa kriisinhallintaan. Mielestäni toiminta on meille suhteellisen uutta ja tämän takia voimme olla vielä tehokkaampia, vielä joustavampia ja vielä valmiimpia sopeutumaan uusiin realiteetteihin kuin muut. Pidän siitä syystä hyvin tärkeänä, että meillä on sotilas- ja siviiliyhteistyötä strategisen suunnittelun tasolla.

On sanottava, ja toivottavasti olette kanssani samaa mieltä, että nykypäivän konflikteja ei voida ratkaista pelkästään sotilaallisella toiminnalla. Siviilitoiminta taas ei ole mahdollista ilman turvallista ympäristöä. Yritämme saada aikaan tasapainoa, ja sama pätee kaikkialla – Lähi-idässä, Afganistanissa, joka puolella. Symbioosi elämämme poliittisten, siviili- ja turvallisuuskäsitteiden välillä on hyvin tärkeä perusajatus.

Kuten kolme esittelijäämme ovat hyvin kaunopuheisesti todenneet, tarvitsemme toimintakykyä. Ilman toimintakykyä meillä on vain asiakirjoja, eikä asiakirjoilla ratkaista konflikteja.

Tätä korostettiin joulukuun Eurooppa-neuvostossa erittäin paljon, ja haluaisin kiittää kolmea esittelijää siitä, että he tekivät tämän asian erittäin selväksi. Meillä on joskus vaikeuksia joukkojen muodostamisessa, mikä teidän on hyvin tärkeää tietää. Ellei joukkoja voida muodostaa nopeasti, olipa kyse poliiseista, syyttäjäistä tai sotilaista, on hyvin vaikeaa toimia kriisinhallinnan edellyttämässä tahdissa ja riittävällä nopeudella.

Haluaisin mainita Naton ja Euroopan unionin suhteet, koska ne sisältyvät Ari Vatasen mietintöön. Kuten tiedätte, meillä on yhteistyöjärjestely, jota kutsutaan nimellä Berliini plus. Kaikki Euroopan unionin puolesta yhteistyössä Atlantin liiton kanssa toteutetut operaatiot eivät kuitenkaan kuulu tämän järjestelyn piiriin. Meillä on edelleen ongelmia, kuten tiedätte, sillä suhteessa on vielä joitakin ylittämättömiä ongelmia, jotka estävät todellisen yhteistyön niiden Nato-operaatioiden kanssa, jotka eivät kuulu Berliini plus -järjestelyn piiriin. Meillä on Kosovossa ongelmia, joita ei ole edelleenkään ratkaistu, ja meillä on ongelmia Afganistanissa. Toivon todella, että Nato-huippukokouksen lähestyessä pystymme ratkaisemaan nämä ongelmat.

Muutama sana Afganistanista, joka on epäilemättä yksi tärkeimmistä kysymyksistä vuonna 2009. Olette nähneet, mikä on presidentti Obaman kanta tällä näyttämöllä – Afganistanissa ja Pakistanissa – ja erityislähettilään nimittämisen. Meidän on saatava tuloksia, ja niitä on saatava järkevällä tavalla. Tarvitaan

lisää sitoutumista. Se ei välttämättä merkitse sotilaallista toimintaa, mutta meidän on toimittava entistä tehokkaammin ja koordinoitummin sekä keskenämme että muiden kanssa – Yhdysvaltojen, yleensä kansainvälisen yhteisön, Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa. Minulla on jo ollut tilaisuus tavata Richard Holbrooke ja kenraali David Petraeus muutaman kerran. Keskustelemme asiasta uudelleen lähiviikkoina, ja on erittäin hyvä, jos olemme siihen mennessä valmiita vastaamaan rakentavalla tavalla erittäin tärkeään ongelmaan, jonka ratkaisuun olemme sitoutuneet: Euroopan unioni on sitoutunut, jäsenvaltiot ovat sitoutuneita, ja mielestäni tätä sitoumusta on pidettävä yllä.

Voisimme puhua tuntikausia monista muistakin asioista – energiasta, aseiden leviämisen estämisestä, näitä riittää, mutta mielestäni on tärkeää, että kolmessa tänään esitetyssä mietinnössä meillä on perustava yhteisymmärrys siitä, mitä olemme viime aikoina tehneet. Lopuksi haluaisin kiittää teitä erittäin paljon yhteistyöstä. Monet kiitokset niille, jotka tekevät kanssani tiivistä yhteistyötä joissakin erityisasioissa, joita käsittelemme. Kuten sanoin, mielestäni tapa, jolla toimimme kansainvälisillä areenoilla Euroopan unionin puolesta, määrittää myös, mitä me olemme. Siksi on hyvin tärkeää, että toimimme entistä paremmin, koska haluamme olla parhaita.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan tätä mahdollisuutta osallistua jälleen tähän laajamittaiseen keskusteluun ulko- ja turvallisuuspoliittisista asioista.

Haluan kiittää tämänpäiväisen keskustelun perustana olevien kolmen mietinnön laatijoita. Haluaisin lisätä, että Javier Solanan ja minun alaiseni yksiköt ovat tehneet hyvää yhteistyötä Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevassa selvityksessä, ja uskon tämän näkyvän lopputuloksessa. Selvitys kuvastaa hyvin EU:n uusia turvallisuushaasteita ja määrittelee turvallisuuden laajasti.

Ensin muutama sana yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta (YUTP). Käsissämme olevat mietinnöt ja Euroopan turvallisuusstrategiaa koskeva selvitys toteavat kaikki, että Euroopan unioni voi vaikuttaa ainoastaan, jos kaikki tekevät yhteistyötä sen varmistamiseksi, että meillä on täysin johdonmukainen toimintalinja, johon kuuluu YUTP, yhteisön ulottuvuus ja tietenkin jäsenvaltioiden toimet. Paitsi, että meidän on puhuttava yhdellä äänellä, meidän on myös toimittava yhdessä johdonmukaisesti ja koordinoitusti.

Tämä edellyttää, että EU:n poliittiset välineet yhdistetään parhaalla mahdollisella tavalla. Käytetään ETPP-operaatioita, konfliktien ehkäisyä ja kriisinhallintatoimia sekä vakautusvälinettä, kehitysapua, humanitaarista apua ja demokratiaan ja ihmisoikeuksiin liittyviä välineitä. Annan muutamia esimerkkejä, joista voidaan nähdä, kuinka teemme tämän käytännössä: Afganistan, Georgia, Kosovo ja Tšad.

Afganistanissa kokonaisavustusstrategiamme keskeiselle sijalle on asetettu turvallisuusalan uudistus ja hallintotavat. Vuonna 2007 komissio aloitti uuden oikeusalan uudistusohjelman. Poliisialalla neuvoston EUPOL-operaatio huolehtii mentoroinnista ja koulutuksesta paikan päällä, kun taas komissio tukee Afganistanin kansallista poliisia Afganistanin lain ja järjestyksen erityisrahaston (LOTFA) kautta. Lisäksi komissio kattaa pääosan Afganistanin poliisin toimintakuluista – vuodesta 2002 tähän päivään yli 200 miljoonaa euroa.

Georgiassa annetaan konfliktin jälkeistä EU:n lisärahoitustukea. Tähän mennessä hallitukselle on annettu yhteensä 120 miljoonaa euroa vuosille 2008–2010 suunnatusta 500 miljoonan euron paketista. Tämä ylimääräinen EY:n apu on auttanut välttämään suuren humanitaarisen kriisin.

Kosovossa komissio on osallistunut EULEX Kosovo -operaation henkilöstöhankintaan ja varustamiseen ajoissa. Käynnissä olevan avun lisäksi valmistelemme tänä vuonna tutkimusta, jossa on määrä nimetä keinot edistää Kosovon poliittista ja sosio-ekonomista kehitystä ja sen edistymistä yhdentymisessä Euroopan unioniin.

Tšadissa olemme sitouttaneet yhteensä 311 miljoonaa euroa kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta. Siellä tavoitteemme on edistää köyhyyden vähentämistä ja helpottaa taloudellista kehitystä. Painopisteemme ovat hyvä hallintotapa, myös oikeuslaitoksen ja poliisin osalta, infrastruktuurit ja maaseudun kehitys. Lisäksi tuemme vakautusvälineen kautta kymmenellä miljoonalla eurolla 850 tšadilaisen poliisin koulutusta, joka kuuluu YK:n MINURCAT-operaatioon. Helpotamme myös Tšadin maansisäisten ja muiden pakolaisten vapaaehtoista paluuta, ja annamme 30 miljoonaa euroa humanitaarista apua.

Uskon, että tämä on oikea lähestymistapa, jota on jatkettava järjestelmällisesti aina, kun EU joutuu tekemisiin uuden kriisin kanssa.

Poliittisten välineiden yhdistelmän joustavuutta korostetaan viime joulukuussa annetussa Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevassa selvityksessä, ja siihen viitataan myös kolmessa käsissämme olevassa

mietinnössä. Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevassa selvityksessä todetaan aivan oikein, että EU:n ulkoisten ja sisäisten politiikkojen väliset yhteydet ovat entistä korostuneempia, mikä on selkeästi olennainen asia sellaisissa kysymyksissä kuin energiavarmuus ja ilmastonmuutos tai turvallisuuden ja kehityksen yhteys sekä pitkäaikaisen köyhyyden vähentämisen merkitys turvallisuussuhkien vähentämisessä.

Selvityksessä tunnustetaan tarve parantaa viestintää kansalaisten kanssa kaikista heille tärkeistä turvallisuusnäkökohdista, jotta maailmanlaajuinen toimintamme saa jatkossakin tukea, ja korostetaan, että kaikki EU:n toiminta turvallisuusalalla perustuu arvoille ja periaatteille ja on yhteydessä YK:n tavoitteisiin. Tätä viestiä on jatkossakin vietävä kansalaisille, myös terrorismiin liittyvistä asioista, ja meidän on kerrottava, että toiminta perustuu vankasti ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamiseen.

Tunnustamme myös kansalaisyhteiskunnan, kansalaisjärjestöjen ja naisten tehtävät rauhanrakentamisessa, mikä kuvastaa todella eurooppalaista lähestymistapaa.

Huomasin tyytyväisenä, että Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevassa EP:n mietinnössä korostettiin myös tarvetta jatkaa naisia ja konflikteja koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoa.

Energia-asioista on todettava, että tänä vuonna EU:ta kohdannut kaasukriisi oli vaikutuksiltaan ennennäkemätön. Meillä on selvästikin opittavaa energiavarmuuteen liittyvissä asioissa. On esimerkiksi selvää, että tarvitsemme energia-alalle toimivat EU:n sisämarkkinat sekä yhteenliittäjä- ja infrastruktuurihankkeita. Meidän on kehitettävä järjestelyt energian toimituskriisien varalta, minkä lisäksi EU:lla on oltava vahva ulkoinen energiapolitiikka. Me tuemme tällaista laaja-alaista lähestymistapaa.

Selvityksessä vaaditaan EU:lle entistä vahvempaa roolia lähialueillaan, mutta en puutu nyt siihen.

Suhteitamme Venäjään on testattu äskettäin, ne ovat hyvin tärkeitä ja niillä on suuri vaikutus turvallisuuteen.

Transatlanttinen yhteys on olennaisen tärkeä yhteisen turvallisuutemme kannalta, ja teemme sen puitteissa pian yhteistyötä presidentti Obaman kanssa hyvin tärkeissä asioissa.

Lopuksi haluan sanoa muutaman sanan eräästä EU:n kriisinhallinnan erityistekijästä, joka on komission hoidettavana, eli vakautusvälineestä. Uuden välineen kaksi ensimmäistä vuotta ovat olleet menestyksekkäitä sekä talousarvion täytäntöönpanon, toimintojen laadun että neuvoston ja parlamentin kanssa tehtävän poliittisen koordinoinnin kannalta. Tähän mennessä on sitoutettu 220 miljoonaa euroa 59 toimeen eri puolilla maailmaa vuosina 2007 ja 2008, siten että pääosa on Afrikassa, minkä jälkeen seuraavat Aasia ja Lähi-itä sekä Kosovo ja Georgia. Vuoden 2009 painopisteisiin sisältyvät varmasti Afganistan, Pakistan ja Lähi-itä, kuten Javier Solana mainitsi.

Osallistumme vakautusvälineen kautta ja läheisessä yhteistyössä neuvoston sihteeristön kanssa useihin toimintoihin, ja meillä on yhä tärkeämpi tehtävä antaa hankintoja ja rahoitushallintoa koskevaa koulutusta operaatioiden henkilökunnalle ja ETPP:hen liittyvää koulutusta siviilikriisinhallintaryhmille. Olemme kouluttaneet 600 poliisiasiantuntijaa siviilikriisinhallintaan YK:n koulutusnormien mukaisesti, jotta EU:n operaatioiden poliisiosuuksista on saatu entistä vahvempia, joustavampia ja yhteentoimivampia.

Haluaisin lisätä – ja mielestäni tämä on hyvin tärkeä asia esimerkiksi Afganistanissa – olevan myös tärkeää varmistaa, että jäsenvaltioista lähetetyn henkilöstön ja sopimussuhteisen henkilöstön palvelusehdot ovat riittävän houkuttavia, jotta saamme riittävässä määrin laadukkaita ehdokkaita operaatioiden henkilöstöön. Tähän meidän on pyrittävä. Se merkitsee, että kriisinhallintaan on panostettava yhä enemmän. Odotukset sen suhteen, mitä EU saa aikaan, ovat korkealla, ja yritämme toimia niin, että odotukset täyttyvät.

Valdis Dombrovskis, budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija. – (LV) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin YUTP:n tärkeimpiä näkökohtia ja perusvalintoja koskevan vuosittaisen selvityksen (2007) osalta korostaa joitakin budjettivaliokunnan kannalta tärkeitä kysymyksiä. Ensinnäkin haluaisin puhua yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan käytettävien talousarviomenojen avoimuudesta. Euroopan komission käytäntö, jonka mukaan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevan luvun käyttämättömät määrärahat siirretään seuraavalle vuodelle, herättää jonkin verran huolta. Euroopan komissio pitää kyseisiä varoja käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina. Budjettivaliokunta on pyytänyt komissiota antamaan tietoja tästä rahoituskäytännöstä ja suosittaa, että asiaa tutkitaan jossakin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevasta säännöllisistä kokouksista. Toiseksi haluaisin keskustella määrärahojen siirroista yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevan talousarvion luvun sisällä momentilta toiselle. On varmaa, että jonkin verran joustavuutta tarvitaan, jotta kriiseihin EU:n ulkopuolisissa maissa voidaan reagoida nopeasti. Komissio voisi kuitenkin parantaa avoimuutta ja siten demokraattista valvontaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan

alalla tiedottamalla parlamentille ajoissa sisäisistä siirroista. Tämä on erityisen tärkeää, koska suurin osa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluvista operaatioista ovat poliittisesti arkaluontoisia, kuten erityisesti Euroopan unionin tarkkailuoperaatio Georgiassa ja EULEX Kosovossa. Kolmanneksi budjettivaliokunta katsoo, että talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen mukaisia yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevia säännöllisiä neuvottelukokouksia voitaisiin käyttää paljon nykyistä tehokkaammin. Kokouksissa voitaisiin arvioida yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalle suunniteltuja toimia ja Euroopan unionin keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioita EU:n ulkopuolisissa maissa sekä valmistella budjettivallan käyttäjän kantaa ennen sovittelukokousta. Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Euroopan parlamentin kolmea esittelijää – Jacek Saryusz-Wolskia, Karl von Wogautaa ja Ari Vatasta – heidän mietinnöistään ja korostaa, samoin kuin Benita Ferrero-Waldner ja Javier Solana, että ne muodostavat parlamentin taholta merkittävän panoksen pyrittäessä kehittämään vahvaa, näkyvää ja tehokasta ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa. Poliitiikan on taattava omien etujemme puolustaminen maailmassa ja kansalaistemme turvallisuus ja suojele. Sen avulla on pyrittävä luomaan Euroopan unioni, joka hoitaa oman osansa tehokkaassa monenvälisessä järjestelmässä, ja ennen kaikkea, arvoisa puhemies, sen avulla on voitava varmistaa, että ihmisoikeudet ja demokraattiset arvot vallitsevat maailman kaikissa osissa.

Mielestäni voimme Lissabonin sopimuksesta ja Irlannin ja Tšekin tasavalloista tulevista uutisista päätellä että Euroopan unioni on saavuttamassa täysi-ikäisyyden ulko- ja turvallisuuspolitiikassa. Irlannissa mielipidekyselyt osoittavat 60 prosentin väestöstä kannattavan Lissabonin sopimusta, ja Tšekin parlamentti on ratifioinut sopimuksen. Tämän takia myös hallitusten on alettava kriisien kohdatessa ajatella entistä eurooppalaisemmin.

Katson, että Euroopan unionin on kehitettävä omat strategiset näkökantansa – tämä on selvää, ja uusi turvallisuusstrategia sisältää sen – unohtamatta kuitenkaan, että transatlanttinen yhteys kuuluu Euroopan unionin geneettiseen koodiin. Yhdysvallat on taannut Euroopan turvallisuuden Pohjois-Atlantin puolustusliiton kautta, eikä tälle yhteydelle ole toistaiseksi mitään vaihtoehtoa.

Lisäksi katson, että Euroopan unionin on mahdollista esiintyä ”mahtina”, vain jos unioni pitää puoliaan, ei Yhdysvaltoja vastaan vaan Yhdysvaltojen rinnalla, kumppaneina, joilla on sama näkemys maailmasta ja keskinäinen kunnioitus toisiaan kohtaan. Tämä ei tietenkään merkitse, että Euroopan unionin olisi annettava Yhdysvalloille avoin valtakirja: meidän on puolustettava etujamme ja arvojamme aina, kun pidämme sitä tarpeellisena. Yhdysvaltojen on opittava kunnioittamaan myös Euroopan unionin kantoja, sillä EU on instituutio, jota voidaan kunnioittaa kansainvälisesti ja jolla on merkittävät mahdollisuudet toimia keskustelukumppanina jokaisella maailman alueella, mikä on myös Benita Ferrero-Waldnerin ja Javier Solanan työn lähtökohta.

Helmut Kuhne, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, tämä ei koske neuvostoa, mutta täällä parlamentissa ja sen myötä myös komissiossa me lähestymme vähitellen tämän vaalikauden loppusuoraa. Tästä syystä on mielestäni järkevää, ettemme toimi pelkästään tilintarkastajina, jotka tutkivat Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan edistymisen tilinpäätöstä, vaan paljon tärkeämmässä ominaisuudessa.

On myönnettävä, että kaksi eri tapaa tarkastella tätä asiaa repivät minua eri suuntiin. Turhaudun, kun meidän on pakko käsitellä jokapäiväisiä tarpeita, kun operaatio uhkaa epäonnistua kuuden helikopterin puuttumisen takia, kun eri pääkaupungeissa ei ole tarvittavaa poliittista tahtoa tai kun teknologiahankkeet hajoavat käsiin.

Historialliselta näkökannalta tarkasteltuna kaikki näyttää kuitenkin erilaiselta, ja Javier Solana ansaitsee todellakin tässä suhteessa paljon kiitosta. On muistettava, että Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka on ollut olemassa vain kymmenisen vuotta, ja turvallisuusstrategia-asiakirja laadittiin vasta vuonna 2003. Näin ollen historialliselta kannalta katsottuna on saavutettu todella paljon edistystä. Koska suhtaudun historiaan optimisesti, valitsen epäilyn hetkellä jälkimmäisen näkökannan.

Toinen seikka, jota sosiaalidemokraattina haluaisin käsitellä, liittyy johonkin, josta sen enempää Euroopan unioni kuin Natokaan ei ole vastuussa mutta joka vaikuttaa meihin kaikkiin eurooppalaisiin. Se liittyy ohjuspuolustusjärjestelmän kehittämiseen Puolassa ja Tšekissä. Olemme sosiaalidemokraatteina erityisen mielissämme, kun kuulemme, että asioita, joista olemme tehneet aloitteen, toteutetaan nyt Yhdysvalloissa tapahtuvien muutosten yhteydessä.

Olemme aina sanoneet, ettei ole järkeä ryynnätä tekemään päätöstä varusteiden sijoittamisesta, koska tällä hetkellä ei ole olemassa mitään uhkaa esimerkiksi Iranin taholta. Hillary Clinton sanoi viime viikolla, että

jatkopäätökset USA:ssa tehdään sen perusteella, mitä Iranissa tapahtuu. Joe Biden on sanonut, että se riippuu teknisistä valmiuksista ja rahoituksesta. Näihin kehityskuluihin olemme tyytyväisiä. Me emme ainakaan aio viimeisenä, tuhoon tuomittuna prikaatina lähteä soitellen sotaan ohjuspuolustusjärjestelmän puolesta.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Tämänpäiväinen keskustelu, joka perustuu kolmeen mietintöön, osoittaa, että päinvastoin kuin monet europessimistit ja euroepäilijät väittävät, Euroopan puolustus- ja turvallisuuspolitiikka ja Euroopan ulkopoliittikka saavat todellakin yhä täsmällisemmän muodon ja ovat yhä johdonmukaisempia. Ennen minua puhuneet henkilöt ovat osoittaneet tämän yltäkylläisesti.

Haluaisin ennen kaikkea kiittää kolmea esittelijää tavasta, jolla he ovat ottaneet liberaalien varjoesittelijöiden mielipiteet huomioon mietintöjä kirjoittaessaan. Olemme tyytyväisiä siihen, että monet mielipiteistämme näkyvät mietinnöissä. Mielestäni on hiukan harmillista, että vaikka Nato-mietinnön laatinut Ari Vatanen pyrki kaikin tavoin ottamaan huomioon mahdollisimman monia mielipiteitä ja lähestymistapoja, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä sekä Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä esittivät mietintöön tarkistuksia aivan viime hetkillä, ikään kuin nämä kaksi ryhmää olisivat halunneet saada mietintöön oman leimansa.

Hyväksymme sen kaikesta huolimatta, koska uskomme – tarkoitan mietintöä – että siinä korostetaan oikeita näkökohtia ja että se on myös riittävän realistinen. Siinä muun muassa tunnustetaan, vaikkakin tyylikkäällä tavalla, että Euroopan unionin ja Naton välillä on ehdottomasti kilpailua. Tällaiset asiat jätetään yleensä kokonaan huomiotta, vaikka näin juuri asia on.

Toiseksi Andrew Duffin ja minun esittämä tarkistus on hyväksytty. Siinä esitämme selkeästi ne vaikeudet, joita eri osapuolten – Natoon kuuluvien Turkin, Kreikan ja Kyproksen sekä Euroopan unionin – asenteet ovat aiheuttaneet. Yleensä saamme aikaan vain korkeintaan hienovaraisia viittauksia.

Lopuksi on todettava, hyvät kollegat, että puolustukseen ja turvallisuuteen liittyvien Euroopan unionin ja Naton strategioiden toisiaan täydentävyys on ehdottoman tärkeää.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, 1990-luvulla esitetty historian liberaali loppu on osoittautunut fantasiaksi. Tunnemme syystä itseämme yhä eristyneemmiksi. Tästä syystä Euroopan unionin ja Naton yhteistyölle ei ole vaihtoehtoja. Euroopan unionin ja USA:n on entistä enemmän osallistuttava kansainvälisen turvallisuuden varmistamiseen, sille ei ole vaihtoehtoa. Muutoin Korea, Iran tai Hamasin terroristit sanelevat tosiasiaa kansainvälisen järjestyksen periaatteet.

Erityisesti energiaan, raaka-aineisiin, merirosvouteen ja Internetin turvallisuuteen on kiinnitettävä huomiota. Olemme äskettäin Puolassa havainneet, että panttivankien pelastamisessa entistä parempi koordinaatio on myös valtava ongelma. Se, että päätökset tehdään yhdessä, ei vielä merkitse, että ne ovat hyviä. Siitä syystä en yliarvostaisi Lissabonin sopimuksen asemaa. Tehokkuutemme rajoitukset juontuvat Euroopan pääkaupunkeihin. Sieltä pitäisi löytyä poliittista tahtoa jatkaa yhteistä maailmanpolitiikkaa, menettelyt ovat sivuseikka.

Angelika Beer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viime vuosina Euroopan ulko- ja turvallisuuspolitiikka on kehittynyt nopeasti. Meidän on kuitenkin varmistettava, että kehitys ja muutokset ovat yhtä nopeita myös kaikenlaisten uhkien ja kriisien suhteen.

Minun ryhmäni vastustaa meidän oman työmme kiillottamista. Tästä syystä en myöskään aio kehuskella edessämme olevia mietintöjä. Jacek Saryusz-Wolski on laatinut järkevän mietinnön, jota tuemme. Tämän sanottuani voin todeta, että strateginen dilemma on selvä. Korkea edustaja Solana, olette ehdottomasti oikeassa. Olette juuri kertonut meille, että eurooppalaista yhteistyötä on lujitettava strategisella tasolla. Ennen kaikkea meidän on kuitenkin pyrittävä siihen, että saadaan aikaan Euroopan yhteinen ulko- ja turvallisuuspoliittinen strategia – jota meillä ei edelleenkaan ole.

Sanon tämän, koska olemme historiallisessa käännekohdassa. Nämä mietinnöt – ennen kaikkea Ari Vatasen mietintö – nilkuttavat Naton osalta Yhdysvaltojen uuden hallituksen varjossa. Ari Vatanen päätti olla käsittelemättä mietinnössään ydinaseriisuntaa, josta äänestämme jälleen kerran huomenna. Mistä me sitten keskustelemme?

Seuraavaksi puhun Karl von Wogaun mietinnöstä. Siinä esiintyy uusi käsite: SAFE. Kyseessä on näppärä sanaleikki: Synchronised Armed Forces Europe (Euroopan synkronoidut asevoimat) – mutta käsitettä ei kerta kaikkiaan ole olemassa. Emmekä sitä paitsi ymmärrä, miksi tätä pitäisi tukea, kun käsite ei kerta kaikkiaan ole pöydällä. Karl Von Wogau ei ole mietinnössään käsitellyt ihmisten turvallisuutta. Minun ryhmäni pitää tärkeänä sitä, että me Euroopan unionina asetamme tämän tavoitteen selkeästi kansainvälisessä

politiikassa. Karl von Wogau ei ole varmistanut, että me puhumme rauhanrakentamisen kumppanuudesta tai siviilirauhanturvajoukkojen kehittämisestä. Näistä syistä pidän oikeutettuna sanoa, että mietintö on täysin riittämätön, kun otetaan huomioon, että Euroopan unionin on toimittava nyt, tulevana kuukausina, tästä päivästä alkaen. Tämä tuli selväksi Münchenin turvallisuuskonferenssissa.

Yhdysvaltojen vaalien jälkeen on avautunut uusia mahdollisuuksia, mutta sitä en tiedä, kuinka kauan nuo mahdollisuudet ovat avoinna. Meidän on nyt eurooppalaisina muotoiltava omat strategiset etumme ja sisällytettävä ne Natoon, ja meidän on myös nyt laadittava oma turvallisuuden määritelmä suhteessa Venäjään, kuten Benita Ferrero-Waldner huomautti. Muutoin käy niin, että muutamassa kuukaudessa USA:n hallinto näkee pidemmälle kuin Euroopan unioni ja päättää kahdenvälisissä keskusteluissa Venäjän kanssa keskeisistä turvallisuusstrategisista kannoista, ja Eurooppa jää ilman valtaa – poliittista valtaa, konfliktien ehkäisyvaltaa – eikä pysty vaikuttamaan transatlanttisen turvallisuuspolitiikan uuteen vakauttamiseen.

Tästä syystä kehotan sekä meitä että muita jättämään mielestään vanhat kylmän sodan aikaiset ajattelutavat ja valitsemaan leirinsä, pysymään siinä ja siirtymään eteenpäin. Euroopan unionilla on velvollisuus luoda kansalaisilleen turvallisuuskumppanuus, joka tuo meille rauhaa eikä päinvastaista.

Tobias Pflüger, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Karl von Wogaun ja Ari Vatasen mietinnöt ovat täsmällisiä ja selkeitä ja johdattavat Euroopan unionin yhä suurempaan militarisoitumiseen. Käytännössä mietinnöissä edellytetään Euroopan unionin muuttamista sotilasmahdiksi. Euroopan turvallisuusstrategiaa käsittelevässä Karl von Wogaun mietinnössä vaaditaan ”integroituja Euroopan asevoimia”. Me emme ole samaa mieltä siitä, että tämä olisi oikea tie eteenpäin. Tämän lisäksi mietinnössä suositetaan muun muassa EU:n operatiivista esikuntaa ja yhteisiä puolustustarvikemarkkinoita.

Karl von Wogaun mietinnössä jopa tuetaan taannehtivasti hirvittävän ylihintaista Eurofighter-ohjelmaa. Mietinnössä todetaan, että Lissabonin sopimus, joka saa aikaan merkittäviä uudistuksia ETPP:n alalla, on keskeisen tärkeä. Tämä onkin keskeinen syy, miksi vastustamme Lissabonin sopimusta.

Ari Vatasen mietinnössä vaaditaan EU:n ja Naton pysyviä yhteistyörakenteita. Mielestämme tämä on väärin. Jokainen uusi EU:n sotilasoperaatio on ongelmallinen. Nato ei ole rauhan liitto – se ajaa sotia, Jugoslaviassa ja nyt Afganistanissa. Mitä sotia seuraavaksi? Nato harjoittaa sotapolitiikkaa. Mietinnön mukaan Nato ”muodostaa Euroopan turvallisuuden ytimen”. Ei! Nato merkitsee turvattomuutta! Naton ja EU:n yhdistäminen olisi äärimmäisen ongelmallista erityisesti kummankin strategian suhteen.

Me Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmässä / Pohjoismaiden vihreässä vasemmistossa kannatamme Euroopan unionia siviiliorganisaationa ja vastustamme Natoa. Nato on hajotettava. Nato haluaa juhlia 60-vuotista taivaltaan Strasbourgissa, Baden-Badenissa ja Kehlissä. Kehotan täten tänään Euroopan parlamentissa protestoimaan tätä Naton huippukokousta vastaan! Kuusikymmentä vuotta Natoa on kuusikymmentä vuotta liian paljon.

Olemme ryhmänä esittäneet vähemmistön mielipiteen vastaukseksi Karl von Wogaun ja Ari Vatasen mietintöihin, ja kollegani puhuvat vielä käytännön ongelmista Venäjän suhteissa. Kuten ennenkin, me torjumme ohjuspuolustusjärjestelmän ja torjumme mietinnössä olevat Kyprokseen viittaavat muotoilut. Aiomme siten äänestää näitä kahta mietintöä vastaan.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Kun alle vuosi sitten tutustuin EP:n valtuuskunnan kanssa EU:n poliisioperaation toimintaan Länsirannalla, elätelin toivoa, että palestiinalaishallinto todella saattaisi hallintonsa voimaan tehokkaan poliisi- ja turvallisuusjärjestelmän avulla. Jacek Saryusz-Wolskin mietinnön 25 kohdassa suhtaudutaankin myönteisesti EU:n poliisioperaation mandaatin uudistamiseen palestiinalaisalueilla.

Olen kuitenkin tällä välin tutustunut muutamiin hyvin epäsuotuisiin selvityksiin julkisesta turvallisuudesta Länsirannalla sekä raportteihin turvallisuusjärjestelmän palestiinalaisten jäsenten kiristyskäytännöistä. He toimivat kuin mafiapomot yössä. Olen myös kuullut, että palestiinalaishallinnon palkkalistoilla on terroristiryhmien jäsenten nimiä.

Haluaisin tiedustella neuvostolta ja komissiolta, ovatko nämä tiedot tosia. Vai ovatko ne sepitelmää? Toisin sanoen, mitkä ovat uusimmat kuulumiset EU:n poliisioperaatiosta palestiinalaisalueilla? Se on loppujen lopuksi olennainen kysymys. Jos pyrkimyksenä on elinkelvoinen Palestiinan valtio, Länsirannalle on ensin palautettava laki ja järjestys.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, väitän, että Atlantin liitto on vanhentunut puolustusväline ja että tietyissä viime aikojen tapahtumissa se ei ole edesauttanut muun muassa suhteita

Venäjään. Katson, että meidän on pidettävä yllä suhteita Venäjään ja käytettävä niitä tasoittaaksemme tietä etuoikeutetulle kumppanuudelle.

Yhdyn Benita Ferrero-Waldnerin lausuntoon, jonka mukaan yhteisessä turvallisuuspolitiikassa ei pidä ylenkatsoa sitä tosiseikkaa, että Nato ei ole viime aikoina osoittautunut olevan paras mahdollinen pelote tai rauhanrakentamisen väline.

Katson, että Euroopan unioni on nyt riittävän kypsä ja sillä on poliittinen tarve hahmottaa oma riippumaton turvallisuusstrategiansa. Tämä ei tarkoita vastakkaisen aseman omaksumista. Voimme toimia rinnan – kuten muutkin jäsenet ovat esittäneet – ilman että alistumme muiden kuin eurooppalaisten etujen ajamiseen. Tästä syystä en voi tukea näiden mietintöjen hyväksymistä.

Javier Solana, *Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin mahdollisimman nopeasti, ja koska eri puhujien näkökannat ovat yleisesti olleet samansuuntaisia, mainita parlamentille kolme neljä kysymystä, jotka ovat tulleet mieleeni näitä puheita kuunnellessa.

Ensinnäkin voimavarat ja välineet. Eri mietintöjen esittelijät ovat sanoneet olevan totta, että meillä on ongelmia voimavarojen ja välineiden saannissa ja että kansallisten resurssien entistä parempi hyödyntäminen saattaisi olla hyvä etenemistapa. Sanoisin kuitenkin, että meillä on käytettävissämme myös joitakin välineitä, joita ei hyödynnetä parhaalla mahdollisella tavalla, ja haluaisin korostaa sitä.

Katson, että Euroopan puolustusviraston perustaminen Eurooppa-neuvoston sopimuksella oli hyvä ajatus, eikä se edellytä Lissabonin sopimuksen soveltamista tai hyväksymistä. Katson, että virasto voi saada paljon aikaan kansallisten politiikkojen koordinoimiseksi ja siten lisätä kaikkien käytössä olevien politiikkojen arvoa.

Joku puhui helikoptereista. Niitä tarvitaan kaikenlaisissa operaatioissa: siviili- ja sotilas- ynnä muissa operaatioissa sekä kuljetuksiin. Helikopterista on tullut olennainen kriisinhallintaväline.

Jos koordinoisimme varamme paremmin sekä laitteistojen että helikoptereissa käytettävien ohjelmistojen osalta, voisimme hyödyntää niitä paremmin. Tällöin saisimme itse asiassa enemmän, kuin mitä meillä nyt on jokapäiväisessä käytössä.

Haluaisin myös sanoa, että viime viikkoina strategiset suhteemme Yhdysvaltoihin ja Venäjän federaatioon ovat edistyneet suuresti.

Angelika Beer mainitsi Münchenin turvallisuuskonferenssin. Se oli nähdäkseni tärkeä tapahtuma, jossa saavutettiin edistystä aikatauluttamattomissa keskusteluissa. Kyseessä ei ollut poliittinen päätöksentekofoorumi vaan äärimmäisen tärkeästä pohdiskelufoorumi. Uskon, että tulevana vuosina ja kuukausina keskustelemme suhteista sekä Yhdysvaltoihin tulevien vuosien strategian kannalta että Venäjään. Näin tapahtui jo Münchenissä ja myöhemmin, kun Benita Ferrero-Waldner ja minä kävimme Moskovassa keskustelemassa Euroopan turvallisuuteen liittyvistä uusista perusajatuksista Venäjän federaation johtajien kanssa.

Eurooppa ei halua olla sotilasvalta. Uskon, että Eurooppa – Euroopan unioni – on siviilivalta, jolla on käytössään sotilaallisia välineitä. Se on aivan eri asia kuin sotilasvalta, ja mielestäni näin tulisi olla jatkossakin. Tämä työ ja kaikki laatimamme asiakirjat, joita sekä parlamentti että komissio – tai minä itse – laadimme, pyrkivät tähän samaan tavoitteeseen.

Muutama sana poliisista palestiinalaisalueilla, mitä aihetta käsitelimme edellisessä istunnossa. EUPOL on yksi tärkeimmistä voimavaroistamme, mitä tulee uskottavuuteen ja turvallisuusalan työhön palestiinalaisten kanssa ja miehitytyillä alueilla. Se on jatkossakin Euroopan unionille hyvin tärkeä voimavara, joka saa tunnustusta kaikilta: palestiinalaisilta, Israelilta ja ympäröiviltä mailta. Tästä syystä voitte olla varmoja siitä, että teemme kaikkemme voidaksemme jatkaa työskentelyä tämän tavoitteen hyväksi.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen, korkea edustaja Solana, haluaisin kiittää kolmea esittelijää ja kommentoida vain joitakin osatekijöitä. Haluaisin erityisesti kuitenkin sanoa, että 60 vuotta Natoa on merkinnyt 60:ta vuotta rauhaa ja vapautta omalle sukupolvelle: tämä on pantava merkille.

Jos nyt onnistumme vahvistamaan EU:n ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ajankohtana, jolloin monenvälisyys taas lisääntyy – kuten korkea edustaja Javier Solana juuri sanoi – toisin sanoen, jos onnistumme yhdistämään oman näkemyksemme ehkäisevistä toimenpiteistä ja pehmeästä voimasta yhteiseksi

suuremmassa määrin transatlanttiseksi strategiaksi tänä monenvälisyyden aikana, meillä on edessämme hyvä tulevaisuus.

Samalla Ranskan paluu sotilaalliseen yhdentymiseen vahvistaa Euroopan unionin asemaa. Münchenin turvallisuuskonferenssi oli paljon puhuva: pääministeri Donald Tuskin, liittokansleri Angela Merkelin ja presidentti Nicolas Sarkozyn pidettyä esityksensä Yhdysvaltojen varapresidentin Joe Bidenin läsnäollessa eurooppalaisia joukkoja Naton sisällä ei käytännössä juuri kyseenalaistettu. Ainakin minun näkemykseni mukaan oli sensaatiomaista, että amerikkalaisten taholta ei esitetty mitään vastalauseita. Voimme lisätä yhteisten kantojen kehittämistä transatlanttisissa suhteissa myös sotilasalalla, jotta ne voidaan esittää uskottavasti Naton puitteissa. Tästä syystä meidän pitäisi tuoda esiin sotilaalliseen toimintakykyyn liittyvä näkemyksemme, jossa korostetaan pehmeää voimaa ja ennaltaehkäisyä. Voisimme hyödyntää sitä käsitellessämme uutta agendaa, joka otettiin esiin Münchenissä, vaikka se olikin ollut olemassa jo aikaisemmin. Presidentti Obaman politiikka mahdollistaa näet uusien aseriisuntaneuvottelujen aloittamisen. Meillä eurooppalaisilla voi olla oma tehtävänsä sekä uudelleen neuvoteltavissa START- ja ydinsulkusopimusneuvotteluissa että varsinkin TAE-sopimuksessa. Se on Euroopan unionin kannalta erityisen tärkeä, koska meilläkin on tiettyjä ongelmia Venäjän kanssa.

Jos kaikki tämä, myös ohjuskilpi, saadaan toteutettua, meille avautuu uusi – entistä parempi – mahdollisuus luoda yhteistä transatlanttista politiikkaa, jossa Yhdysvallat on liittolaisemme ja Venäjä strateginen kumppanimme: tämä on Euroopan unionin etujen mukaista rauhanpolitiikkaa. Voimme tarttua mahdollisuuteen vain, jos meistä tulee entistä vahvempia ja vaikutusvaltaisempia, ja siitä syystä kuljemme politiikan kehittämisessä oikeaan suuntaan.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Naton merkitystä EU:n turvallisuusarkkitehtuurissa koskeva mietintö heijastelee Euroopan parlamentissa vallitsevia eri lähestymistapoja. Yhtäältä on mielipiteitä, joiden mukaan Nato on edelleen jäsenilleen vahvimmat turvallisuustakuut tarjoava organisaatio, ja toisaalta on päinvastoin mielipiteitä, jotka näkevät yhä vähemmän tarvetta Natolle maailmassa, jossa ei näytä olevan suuria uhia – ei ainakaan entiseen Neuvostoliittoon verrattavissa olevia.

Tähän mennessä kummassakaan organisaatiossa ei kuitenkaan ole ollut jäseniä, jotka olisivat olleet valmiita luopumaan Naton turvallisuustakuista, vaikka EU panostaakin puolustukseen ja turvallisuuteen ja on sisällyttänyt Lissabonin sopimukseen Washingtonin sopimuksen 5 artiklan vastineen: solidaarisuuslausekkeen.

Minun mielestäni Naton ja EU:n välisen suhteen – joka on laajemman transatlanttisen suhteen tärkein osatekijä – olisi oltava luontaisesti toisiaan täydentävä ja molempia kumppaneita hyödyttävä. Niiden on pakko tehdä yhteistyötä, jotta voidaan vastata nykypäivän yhä lisääntyviin ja entistä monimutkaisempiin haasteisiin. Tätä varten voitaisiin parantaa nykyisiä järjestelyjä, kuten Berliini plus -sopimuksia. Myös uusia järjestelyjä olisi harkittava, kuten EU:n operatiivista esikuntaa koskeva ehdotus. Esteet, kuten Kyproksen ongelman kielteiset vaikutukset, olisi voitettava, ja ennen kaikkea vastavuoroista näkemystä toisesta osapuolesta olisi ehdottomasti parannettava. Olisi siis lakattava pitämästä toisaalta Natoa vastustajana ja toisaalta EU:ta Naton liitännäisenä.

Kuten jo sanottiin, totuus on, että käytännössä kumppanit voisivat oikein hyvin tehdä yhteistyötä keskenään ja täydentää toinen toistaan. Mietintöä on tätä varten muutettu, ja toivottavasti lopputulos on mahdollisimman monille meistä hyväksyttävä.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, useat puhujat yrittävät tänään esittää asiat myönteisessä valossa. Tosiasia on, etteivät kaikki ETPP-operaatiot ole osoittautuneet menestyksiksi: monien operaatioiden tavoite ei ollut selkeä, useat ovat heikosti rahoitettuja, ja on mahdollista, että vielä epäonnistumme Afganistanin kampanjassa. On siis hyvä, että parlamentti osallistuu voimakkaasti yhteisen turvallisuuden määrittelemiseen, ja ETPP-operaatioita varten on nyt vahvistettava paljon entistä selkeämmät perusteet.

Mitä tulee joukkojen integrointiin, edistyminen on heikkoa, eikä ranskalaisen ja brittiläisen sukellusveneen törmääminen varmaankaan ollut se, mitä odotettiin!

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kun presidenttejä on liikaa, niitä ei tosiasiaassa ole yhtään. Kun puhumme turvallisuudesta, olisi tärkeää puhua hyvin selkeästi ja täsmällisesti, sillä asia on erittäin kiireellinen ja merkittävä. Viime vuoden tapahtumat Kaukasiassa, erittäin lähellä Euroopan unionia, osoittivat, että meidän on ehdottomasti painottettava idän politiikkaa, jota on pidettävä sitä erityisenä sijoituksena Euroopan ja EU:n turvallisuuteen. Tästä syystä myös kumppanuussuhde EU:n itäpuolisiin maihin on mielestäni ehdottomasti keskeisen tärkeää, ja vaikka olen tyytyväinen siitä, että kumppanuussuhde on olemassa, olen samalla huolissani, koska itäiselle kumppanuudelle osoitettu määrärahoja on pienennetty

melkein kolminkertaisesti. Mielestäni tämä on ehdottomasti perustavanlaatuinen kysymys, ja uskon, että tämä tuo Euroopan unionille erityistä mainosta, ei ainoastaan sen lähinaapureissa, vaan myös kaukana Valko-Venäjän, Ukrainan tai Georgian tuolla puolen.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisat kollegat, kiitoksia kolmelle mietinnön esittelijälle. Valitettavasti minun on kuitenkin todettava, etten jaa kritiikitöntä suhtautumista Natoon, jota etenkin Vatasen mietintö edustaa.

Nato ei tietenkään ole sama kuin kylmän sodan aikana, eikä myöskään Eurooppa, ja Naton ja EU:n välinen yhteistyö on erittäin hyvä asia. En kuitenkaan jaa näkemystä, että se olisi ongelma, että kaikki EU:n jäsenvaltiot eivät ole Naton jäseniä.

On tunnustettava se tosiasia, että jotkut ovat pystyneet antamaan arvokkaan panoksen rauhan rakentamiseen nimenomaan sen ansiosta, että ne ovat pysyneet sotilasliittojen ulkopuolella, kuten kotimaani Suomi. Koska Suomi ei kuulu sotilasliittoihin, juuri missään ei koeta sitä viholliseksi tai vihollisen puolestapuhujaksi. Tämä on auttanut monia suomalaisia toimimaan rauhanrakentajina, esimerkiksi entistä pääministeriä Holkeria Pohjois-Irlannissa, entistä presidenttiä Ahtisaarta Namibiassa, Indonesiassa, Acehissa ja Kosovossa sekä entistä ministeriä Haavistoa Sudanissa.

Vaikka valtaosa EU:n kansalaisista asuukin Naton jäsenmaissa, on silti tunnustettava myös se, että puolueettomien maiden olemassaolo on rauhan rakentamisen kannalta arvokas resurssi, jota ei saa hylätä jonkinlaisen EU:n sisäisen sotilaspoliittisen standardoinnin tavoitteen nimissä.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Halusin alun perin puhua avaruuden militarisoinnin vaaroista, koska luulen entisenä astronautina ymmärtäväni asian erityisen hyvin. Esitellyissä asiakirjoissa korostetaan kuitenkin muun muassa tarvetta käyttää turvallisuuspolitiikkaa EU:n kansalaisten eduksi. Samaa aikaan jätämme täysin huomiotta kansalaisten mielipiteen uusien ulkomaisten tukikohtien rakentamisesta EU:n alueelle. Erityisesti Puolassa ja Tšekissä jatketaan valmisteluja amerikkalaisen ohjuspuolustusjärjestelmän osien asentamiseksi. Varsinkaan omassa maassani Tšekissä yleisön näkemyksiä ja etuja ei oteta ollenkaan huomioon. EU:sta ei ole kuulunut yhtäkään virallista ääntä, joka olisi tukenut kansalaisten etuja, eikä EU:ta ehkä olekaan kansalaisille olemassa tässä suhteessa. Samaa aikaan kaksi kolmannesta Tšekin kansalaisista torjuu johdonmukaisesti ulkomaiset tukikohdat huolimatta jo yli kahden vuoden ajan käynnissä olleesta tiedotus- ja mainoskampanjasta. Mielestäni EU:ssa on jotain vikaa, kun kansan edut eivät tule ilmi omissa asiakirjoissamme ja kun kansan näkemykset voidaan jättää huomiotta demokratian nimissä. Ei ole mikään ihme, että kansa hylkää EU-politiikan ja pitää sitä jonkinlaisena ulkopuolisena asiana tai kerta kaikkiaan vastustaa sitä.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n kansalaiset tarvitsevat vahvan unionin, jolla on kilpailukykyinen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikka. Tämä ei toteudu, jos unioni polkee paikallaan. Kiina ja Intia lisäävät koko ajan paitsi taloudellista myös sotilaallista mahtiaan.

Euroopan kilpailuedun tulisi perustua tietoon ja innovaatioon. Kaikkien pitäisi edistää ja tukea tätä. Tehokkaassa turvallisuusstrategiassa eurooppalaisilla joukoilla olisi käytössä laadukkaimmat mahdolliset varusteet ja resurssit. Kun Yhdysvallat käyttää triljoonia dollareita turvallisuuteen, me Euroopassa kehitämme omaa strategiaamme hitaasti tai emme lainkaan. Kriisiaikana suljemme asetehtaita, esimerkkinä Radomin tehdas Puolassa. Meidän pitäisi sen sijaan investoida kehittyneisiin tekniikoihin, kuten parhaillaan Puolassa kehitettävään rekyylittömään tekniikkaan. Innovaatio luo uusia liikeyrityksiä ja työpaikkoja. Emme voi kehittää Euroopan unionin toimintakykyä sulkemalla omat tehtaat.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, periaatteessa kannatan varmasti eurooppalaista armeijaa, mutta meidän on määriteltävä, minkälainen armeija se olisi ja millaisin rajoituksin.

On todellakin erittäin ristiriitaista, että meillä on kaksi armeijaa, jotka on aseistettu toisiaan vastaan – Turkin ja Kreikan armeijat – vaikka ne kuuluvat samaan puolustusliittoon. Olen varma, että neuvosto on vieraillut Pohjois-Kyproksessa ja on voinut arvioida, minkälaisia vahinkoja Turkin sotilaat ja Turkin miehitys ovat aiheuttaneet luonteeltaan eurooppalaiselle saarelle.

On myös sanottava, että liittoutuminen Yhdysvaltojen kanssa tuo selkeästi hyvin usein suuria ongelmia. USA on vienyt meidät mukanaan useihin sotiin, useihin konflikteihin, joiden ytimessä olevat edut eivät todellakaan ole eurooppalaisia. Ajattelen nyt Serbiaa, Irakia ja Afganistania.

Meidän pitäisi sen sijaan liittoutua Venäjän ja Valko-Venäjän kanssa, jotka tosiasiallisesti, uskonnoltaan, sotilaalliselta kannalta ja geopolitiittisesti eurooppalaisia maita. Tässä on eurooppalaisen

armeijan tulevaisuus: armeija, joka ei todellakaan ole sodassa Yhdysvaltojen kanssa vaan pitää siihen kunnioittavaa etäisyyttä; armeija, johon Turkki ei kuulu, koska kunnes meille toisin osoitetaan, Turkki on osa Aasiaa ja Välimerellä se on valitettavasti konfliktissa eurooppalaisen maan kanssa; ja armeija, joka on liittoutunut ja läheisessä yhteydessä Venäjän ja Valko-Venäjän kanssa.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ette hämmästy, kun kerron olevani huolissani ETPP:hen liittyvien mietintöjen vaikuttamista, erityisesti Karl von Wogaun mietinnöstä, joka on täynnä väärä oletuksia Euroopan unionin luonteesta ja tavoitteesta luoda EU:n valvonnassa oleva eurooppalainen armeija. Sen mukaan ”Euroopan synkronoidut asevoimat” nähdään yhtenä vaiheena kohti ”integroitua Euroopan asevoimia”. Ilmeisesti toisin sanoen Euroopan unionin armeijaa. Kuten kaikki tiedämme, ETPP:llä ei ole mitään sotilaallista lisäarvoa. Se on integroidun Euroopan edistämiseen tarkoitettu poliittinen väline, ja sellaisena se olisi myös nähtävä.

Olen pitkään esittänyt, että Euroopan unioni voisi olla hyödyksi toimittamalla siviilivälineitä kriisinhallintaan ja konfliktin jälkeiseen jälleenrakennukseen. Tästä olisi todella apua. Sitä paitsi yksikään tuntemani sotilasupseeri ei kuvittele, että Afganistanin kaltaiset konfliktit voitaisiin ratkaista pelkästään sotilaallisin keinoin. Käsitteessä, jota nyt muodikkaasti kutsutaan ”kokonaisvaltaiseksi lähestymistavaksi”, ei ole mitään uutta. Aiemmin puhuttiin ”tunne- ja järkisyyistä”. On siis aivan väärin – itse asiassa vilpillistä –, että EU yrittää perustella osallistumistaan sotilasasioihin vetoamalla kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan jonkinlaisena itseisarvona, eräänlaisena EU:n ainoana myyntipisteenä. Kunniallinen ja järkevä lähestymistapa olisi, että EU luopuisi ETPP:n puolustusambitioista ja keskittyisi siviilipanokseen. Tällöin ehkä Euroopan unioni ja sen liittolaiset voisivat keskittyä Natolle annettaviin sotilaspanoksiin ja transatlanttisen liiton elvyttämiseen tulevia vaikeita vuosia varten ilman, että EU:n päällekkäisagenda hämäisi.

Välitön ongelma on, että EU:n pyrkimykset alkavat jo saastuttaa Natoa, ja olen vakavasti huolissani siitä, että tämä saattaa vaikuttaa 60-vuotisjuhlallisuuksien kulkuun. Samaan aikaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa on ministereitä, jotka eivät pysty myöntämään, että mitään tällaista tapahtuu.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Arvoisa komission jäsen, korkea edustaja Solana, hyvät kollegat, haluaisin ensinnäkin kiittää kolmea esittelijää heidän työstään. Yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) koskevan mietinnön varjoesittelijänä viittaan erityisesti tähän asiakirjaan, ja aloitan onnittelemalla Jacek Saryusz-Wolskia työn tuloksista ja yhteistyöstä muiden ryhmien kanssa, jotta on saatu aikaan yhteisymmärrykseen perustuva lopputulos.

Samoin, kuin parlamentti on useaan kertaan vaatinut, että Euroopan unionille annetaan tarvittavat välineet, jotta se voi toimia maailmassa yhdellä äänellä, myös itse parlamentti pystyy esittämään yhtenäisen rintaman arvioissaan ja vauhdittaessaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tärkeitä painopisteitä.

Meidän ryhmämme – Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattinen ryhmä – on pyrkinyt työssään kahteen tavoitteeseen. Ensinnäkin niiden suurten kysymysten huomioiminen tai vahvistaminen, joiden uskomme olevan keskeisiä välineitä kaikilla ulkopolitiikan aloilla, kuten ilmastonmuutoksen torjunta, rauhan edistäminen koko maapallolla tai sitoutuminen inhimilliseen kehitykseen. Toiseksi olemme ehdottaneet tapoja palauttaa tasapaino YUTP:n alueellisten painopisteiden välille verrattuna siihen, kuinka ne alun perin tekstissä oli esitetty, jos oli, tai olemme ehdottaneet lisättäväksi uusia tekijöitä niiden puuttuessa.

Olemme esimerkiksi puoltaneet äskettäin määriteltyyn itäiseen ulottuvuuteen kuuluvien institutionaalisten ja yhteistyötoimien selkeyttämistä. Olemme vaatineet, että suhteita Afrikkaan monipuolistetaan ja korostetaan aiempaa enemmän, sillä kyseinen maanosa muistuu usein mieleen vain, kun siellä puhkeaa erityisen väkivaltaisia sotia, eikä aina silloinkaan.

Latinalaisen Amerikan osalta halusimme, että käynnissä olevat assosiaatiosopimuksia koskevat neuvotteluprosessit otetaan huomioon, ovathan kyseessä ensimmäiset Euroopan unionin käymät kahden alueen väliset neuvottelut.

Välimeren alueella olemme vastustaneet vähättelevää arviointia, jossa puhutaan vain turvallisuudesta. Sen sijaan haluamme, että Barcelonan prosessiin kuuluva rikas poliittinen, taloudellinen ja sosio-kulttuurinen perintö otetaan huomioon kokonaisuudessaan.

Ryhmämme ei ole esittänyt tarkistuksia täysistuntoon, koska katsomme, että tällä tavalla kompromisseilla aikaan saatua tasapainoa voidaan lujittaa. Samasta syystä vastustamme suurinta osaa tarkistuksista, jotta ei vahingoiteta ulkoasiainvaliokunnassa aikaan saatua kompromissia.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, kuten Tony Blair kerran sanoi, vaikka Euroopan unionin ei pitä olla supervaltio, sen pitäisi olla supervalta. Tähän voisimme lisätä: ei ainoastaan taloudellinen supervalta, joka se jo on, vaan tärkeä toimija maailman näyttämöllä, koska kaikkien jäsenvaltioiden edut, myös taloudelliset edut, edellyttävät sitä.

Henry Kissingerin kerrotaan joskus pyytäneen puhelinnumeroa, johon voisi soittaa, jotta saisi Euroopan unionin kannan tärkeisiin kansainvälisen politiikan kysymyksiin. Nyt meillä on korkean edustajan puhelinnumero. Ongelmana on vain, että kun puhelin soi, Javier Solanan pitäisi tietää, mitä vastata. Siitä syystä yhteisen ulkopoliittikan kehittäminen on olennaisen tärkeää, ja siihen on sisällytettävä sekä turvallisuus- että energiapolitiikka. Samasta syystä tarvitaan myös yhteinen Venäjä-politiikka.

Haluaisin palata jatkuvasti toistettuun ehdotukseen, joka koskee Euroopan unionin kaikkien maiden tarvetta puhua yhdellä äänellä vuoropuhelussa Venäjän kanssa. Jotta se olisi mahdollista, olisi Venäjä-politiikka määriteltävä täsmällisesti mahdollisimman nopeasti, politiikkaa olisi pidettävä yllä yhteisesti ja sen tulisi perustua yhteisvastuuseen. Näin saadaan selkeät puitteet paitsi EU:n ja Venäjän välisille neuvotteluille, myös yksittäisten jäsenvaltioiden käymille kahdenvälisille neuvotteluille. Euroopan parlamentille pitäisi antaa politiikkaa kehitettäessä hyvin merkittävä asema, kun otetaan huomioon sen demokraattisissa vaaleissa saama mandaatti, josta se voi olla ylpeä.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Naton roolia Euroopan unionissa käsittelevää mietintöä on käytetty tekosyynä sujauttaa mukaan kysymys Kyproksen liittymisestä rauhankumppanuuteen ja Natoon. Kyproksen tasavallan asemaa on käsiteltävä kunnioituksella. Ei ole oikeutettua puuttua suvereenin jäsenvaltion sisäisiin asioihin, jotta saataisiin aikaan yhdentymistä, joka ei ole minkään sopimuksen sanelemaa.

Aikana, jolloin Kyproksen tasavalta käy neuvotteluja Kyproksen kysymyksen ratkaisemiseksi, avataan rintamalinjoja, jotka saattavat haitata prosessia merkittävästi. Jokaisen osapuolen ainoana tavoitteena on oltava Turkin miehittämän alueen täydellinen demilitarisointi ja tulevan ratkaisun kestävyys. Tämän kannan Euroopan parlamenttikin on ottanut muissa mietinnöissään.

Kehotamme kannattamaan tarkistuksia 22, 23 ja 24 ja äänestämään sellaisia kohtia vastaan, jotka merkitsevät puuttumista suvereenin valtion sisäisiin asioihin. Kehotamme teitä vahvistamaan, että jäsenvaltioiden suvereenien oikeuksien kunnioittamisen periaate on loukkaamaton ja riippumaton kumppanuutta tai Natoa koskevista yleisnäkemyksistänne. Valintamme on demilitarisointi ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden noudattaminen.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Arvoisa puhemies, kansainvälisen oikeuden mukaan ilmaus ”minulla on valtio” tarkoittaa, että hallitsen tiettyjä alueita, joille asetan puolustus- ja ulkopoliittikkaa harjoittavan hallituksen. Kysyn teiltä nyt, mikä on ”Euroopan valtio”, josta useat ihmiset saarnaavat. Kysyn, missä ovat sen rajat, mitä ovat nämä tietyt alueet ja missä on sen puolustus, kun puolustus on suuren – valitettavasti amerikkalaisen – armeijan käsissä, ja missä on sen ulkopoliittikka, kun Lähi-itä on liekeissä, terroristikasvattamo vie maasta terrorismia, jonka aiheuttamat pakolaiset ja uhrat eivät ole matkalla Alabamaan tai Arizonaan tai Kentuckyyn vaan valitettavasti tulevat Kreikkaan, Kyprokseen, Saksaan ja Espanjaan?

Tästä syystä on sanottava, että olen alkanut epäillä mahdollisuutta tukea ehdotuksia, jotka käyvät ilmi näiden herrojen esittämistä mietinnöistä, ja aion huomenna äänestää niitä vastaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ne, jotka väittävät, ettei silmiemme alla rakenneta EU:n supervaltiota, joutuvat aika lailla selittelemään imperiumin rakennusmietintöjensä sisältöä.

Väitteet, joiden mukaan yhteinen puolustuspolitiikka – jota nyt pidetään itsestäänselvyytenä – ja niin kutsuttu EU:n strateginen autonomia edellyttävät integroituja Euroopan asevoimia, ja vaatimus perustaa riippumaton ja pysyvä EU:n operatiivinen esikunta, samoin kuin vaatimukset vastaavuuksista Naton kanssa, eivät jätä epäilylle sijaa. On todettava, että yhteisen ulko- ja puolustuspolitiikan nojalla eurooppalaista hanketta ajavat eivät vaadi ainoastaan poliittista vaan myös sotilaallista valtaa, ja kaikki tämä merkitsee väistämättä jäsenvaltioiden valtuuksien, oikeuksien ja riippumattomuuden vähenemistä. Torjun tällaisen supervaltion ja keskitetyn Euroopan armeijan, samoin kuin torjun Lissabonin sopimuksen, joka mahdollistaisi kaiken tämän.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväisten esittelijöidemme sanoma voisi olla, että elinvoimainen euro-atlanttinen kumppanuus on Euroopan turvallisuuden ja vakauden paras tae.

Tuen todellakin uuden transatlanttisen toimintaohjelman hyväksymistä ja uusien euro-atlanttisten instituutioiden luomista, jotta lopulta saadaan aikaan kattavat transatlanttiset yhteismarkkinat.

Ari Vatanen on kehottanut kaikkia EU:n ja Naton jäseniä osallistumaan entistä läheisempään yhteistyöhön riippumatta siitä, mihin organisaatioon ne kuuluvat. Mielestäni tämä on hyvin käytännöllinen idea, samoin kuin ajatus pysyvästä EU:n operatiivisesta esikunnasta, joka täydentää Naton komentorakenteita – ei suinkaan kilpaile niiden kanssa.

Toinen hyvin tärkeä seikka on, että hyödynnämme kaikki samoja kansallisia resursseja. Jacek Saryusz-Wolski sanoi, että YUTP:n rahoitus on vakavasti alimitoitettua, joten päällekkäisyyksien välttäminen ja tehokkuuden lisääminen on ratkaisevan tärkeää. Jäsenvaltioilta kysytään siis: Mitä ne tarjoavat Javier Solanalle, jotta tämä voi hoitaa yhteistä puolustuspolitiikkaamme?

Kolmanneksi on aika käsitellä uusia turvallisuushaasteita. Tulevaisuuden konfliktit taistellaan ja ehkä päätetäänkin kyberavaruudessa, jossa jokaisen valtion on toimittava ja puolustettava itseään, joskus alle sekunnin ajassa. Myös Euroopan parlamentin on tehtävä aloite tämän uuden vuosisadan dramaattisen haasteen käsittelemiseksi, haasteen, joka perustuu nykysteknologian demokratisointiin.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, kansallis- ja ahdasmieliset parlamentin jäsenet uskovat epäilemättä, että kansakunnat voivat yksin omalta perustaltaan hoitaa tämän maailman riskit ja ongelmat.

Jim Allister on tästä tyypillinen esimerkki. Uskooko hän todella, että maailman terrorismi voidaan voittaa pelkästään hänen oman maansa kansallisen puolustuksen turvin? Uskooko hän todella, että energiavarmuusongelmat voidaan ratkaista, jos jokainen ponnistelee niiden kanssa yksinään? Tällainen lähestymistapa on vanhentunut. Lissabonin sopimus, jota niin usein kritisoidaan, antaisi meille suuren edun siinä, että voisimme vähän enemmän tehdä yhteistyötä esimerkiksi energiapolitiikan ja yhteisen ulko- ja puolustuspolitiikan alalla, jotta voisimme käsitellä tämän maailman vaaroja ja riskejä.

Presidentti Obaman johtama Yhdysvaltojen uusi hallitus on tyytyväinen siihen, että EU:n yhteinen politiikka on olemassa, koska se merkitsee, että Yhdysvalloilla on kumppani, jonka kanssa näitä ongelmia voidaan käsitellä. Lisäksi myös Venäjä on nyt ymmärtänyt, että vanha tapa neuvotella vain yksittäisten maiden kanssa ja sitä kautta saada ne pelaamaan toisiaan vastaan ei yksinkertaisesti enää toimi. Tästä on osoituksena myös Venäjän edustajien taaja läsnäolo Euroopan parlamentissa. Venäjä on ymmärtänyt, että sen pitää puhua Euroopan unionille, jos yhteisiä ratkaisuja halutaan saada aikaan esimerkiksi energiavarmuuden alalla.

Tämä mainitaankin toistuvasti myös Jacek Saryusz-Wolskin mietinnössä. Miten voimme yrittää ratkaista näitä ongelmia, kuten energiavarmuutta, yhdessä? Olen ilahtunut siitä, että korkea edustaja ja hänen henkilöstönsä jäsen pyrkivät tulevaisuudessa tehostamaan työtään tässä asiassa, koska se antaa meille mahdollisuuden osoittaa kansalaisillemme, kuinka yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa otetaan huomioon heidän erityisetunsa ja kuinka aiomme estää sen, että eurooppalaiset tulevaisuudessa joutuisivat taas hytisemään. Siitä tässä on kyse, ja siksi me kannatamme yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa kansallisten ulkopoliittikkojen sijasta.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, onnittelen kolmea esittelijäämme siitä varsin merkittävästä yhteenvedosta, jonka he ovat antaneet yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tämän hetken tilanteesta.

Javier Solana, te paremmin kuin kukaan tiedätte, että Euroopan unionin odotetaan ottavan paikkansa maailman näyttämöllä. Sitä edellyttävät sekä unionin taloudellinen ja väestöllinen mahti että sen demokraattisten ja humanististen arvojen rikkaus.

On sanottava, että yli kaksi kolmasosaa EU:n kansalaisista haluaa tätä, ja myönnän, että viimeisten kymmenen vuoden aikana on jonkin verran edistytty, kuten sanotte, mutta on myös sanottava, ettei tällaista Euroopan unionia vielä ole olemassa.

Jos tästä halutaan näyttöä, on Euroopan unionin haluttomuus osallistua Lähi-idän viimeisimmän tragedian ratkaisuun mainio osoitus siitä. Gazassa tarvittiin ja tarvitaan edelleen Euroopan unionia, joka toimii aktiivisesti, auttaa väestöä selviytymään ja jälleenrakentamaan sekä auttaa torjumaan aseiden salakuljetusta, jonka ansiosta alue on muuttunut kaiken kokoisten ohjusten laukaisualustaksi.

Sharm el-Sheikhissä ja Jerusalemissa esitettyjen sanallisten vuodatusten lisäksi mitään ei ole vielä tässä suhteessa tehty. Haluaisin kysyä samaa, mitä kysyttiin jo Libanonin kriisin aikana: korkea edustaja Solana, milloin voimme odottaa samanlaisten eurooppalaisten joukkojen lähettämistä Välimerelle, kuin on nyt otettu käyttöön merirosvouden takia? Meillä on resurssit. Onko meillä jonakin päivänä myös tahto toimia?

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin on toimittava kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten turvallisuusettujen mukaisesti. Ennen kaikkea sen olisi otettava vastuu terrorismin vastaisesta sodasta, ja sen pitäisi reagoida terävästi kaikenlaisiin terrorismin ilmauksiin.

Pakistanissa panttivankina pidetyn puolalaisen insinöörin murha paikallisten talibanien toimesta on äskettäin saanut kauas ulottuvia jälkiseurauksia. Niin kutsuttu Euroopan diplomaattikunta ei yhtynyt aiempiin neuvotteluihin hänen vapauttamisekseen. Tämä järkyttävä tapaus on osa laajempaa turvallisuusongelmaa, ja siitä pitäisi järjestää parlamentissa erillinen keskustelu, joka johtaisi erityistoimiin, ja vetoan tämän puolesta. Tällä hetkellä ensisijaisen tärkeää on saada murhatun puolalaisen ruumis palautetuksi kotimaahan ja auttaa hänen perhettään. Nämä keskeiset lähiajan toimenpiteet eivät kuitenkaan voi korvata kokonaisvaltaista lähestymistapaa terrorismiin ja diplomaattisen paineen lisäämistä Pakistanin kaltaisiin maihin.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Portugali noudattaa kansainvälisissä suhteissa seuraavia periaatteita: kansallinen riippumattomuus, ihmisten ja kansojen oikeuksien kunnioittaminen, valtioiden välinen tasa-arvo, kansainvälisten konfliktien rauhanomainen ratkaiseminen, muiden valtioiden sisäisiin asioihin puuttumattomuus ja yhteistyö kaikkien muiden kansojen kanssa ihmiskunnan vapautumisen ja edistymisen hyväksi.

Portugali kannattaa imperialismin, kolonialismin ja muiden aggression, vallan ja hyväksikäytön muotojen poistamista kansojen välisistä suhteista sekä kokonaisvaltaista, samanaikaista ja hallittua aseriisuntaa, poliittisten ja sotilasliittoutumien purkamista sekä yhteisen turvallisuusjärjestelmän perustamista tavoitteena kansainvälinen järjestys, jolla pystytään takaamaan rauha ja oikeus kansojen välisiin suhteisiin.

Haluan viitata Portugalin tasavallan perustuslain 7 artiklaan ja osoittaa, kuinka kaukana Euroopan unioni on näistä periaatteista. EU toimii täysin vastoin näitä periaatteita ottamalla Naton eurooppalaisen pilarin roolin Yhdysvaltain kumppanina ja edistämällä yhä enemmän kansainvälisten suhteiden militarisointia, asekilpailua, puuttumista muiden valtioiden asioihin ja aggressioita, millä pyritään varmistamaan suurvaltojen hallinta ja jakamaan markkinat ja luonnonvarat.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, mietinnöt ovat oma-aloitteisia ja siitä syystä niitä voitaisiin käsitellä kuin ilmaa. Tiedämme kuitenkin, että joskus tällaiset mietinnöt saattavat toimia EU:n poliittisten pyrkimysten esiintuojana.

Karl von Wogau toimi aiemmin talous- ja raha-asioiden komitean puheenjohtajana ja oli aktiivinen Euroopan yhtenäisvaluutan aikaan saamisessa. Nyt hän on turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa käsittelevän alivaliokunnan puheenjohtaja, ja kun hän kirjoittaa mietinnön, jonka mukaan Euroopan unioni tarvitsee omat asevoimat, voimme olla varmoja siitä, että täsmälleen näin Euroopan unioni aikoo aikanaan tehdä.

Mietinnöissä kehoitetaan EU:ta kehittämään omat asevoimat yhteisen aseiden hankinnan, yhteisen viestintäjärjestelmän ja riippumattoman yhteisen komento- ja ohjausrakenteen avulla. Karl von Wogau kannattaa EU:n pysyvää armeijaa, jolla on jatkuvasti käytettävissään 60 000 sotilasta. EU haluaa omat sotilaat, aseet, tankit, lentokoneet ja pommit ”velvollisuuksiensa täyttämiseen maailmassa”.

Mitä nuo velvollisuudet täsmällisesti ottaen ovat? Jotta sen saisi tietää, on odotettava, kunnes Lissabonin sopimus on täysin ratifioitu ja tuo mukanaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan, joka johtaa yhteiseen puolustukseen. Kukaan ei voi väittää, etteikö heitä olisi varoitettu EU:n sotilaallisista pyrkimyksistä.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, vaikka tunnemmekin suurta ystävyyttä esittelijöihin Ari Vatasen ja Karl von Wogauhun, emme voi hyväksyä heidän mietintöjään.

Ensinnäkin koska Nato eli Pohjois-Atlantin puolustusliitto perustettiin vuonna 1949 vastaukseksi kommunismin Länsi-Euroopalle muodostamaan hirvittävään uhkaan. Sillä oli hyödyllinen, jopa korvaamaton tehtävä. Tänäkin kyseinen kauhistuttava kommunistinen järjestelmä on kuitenkin romahtanut ja Varsovan liitto on hajotettu.

Nato sen sijaan laajenee jatkuvasti. Sen toiminta ulottuu paljon sen maantieteellisiä rajoja ulommaksi. Afganistanilla ei tietääkseni ole rantaviivaa Pohjois-Atlanttiin. Ei myöskään Kosovolla, missä Nato osallistui

serbien etniseen puhdistukseen epäoikeutetussa sodassa, joka ei ratkaissut mitään. Nato rikkoo näin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaa.

Hyvät kollegat, olette täysin epäjohdonmukaisia. Haluatte luoda vahvan, riippumattoman Euroopan unionin ja imeytätte unionin puolustuksen USA:n hallitsemaan komentojärjestelmään. Miten Venäjä ja muut kansakunnat voisivat olla näkemättä tässä kaikessa muuta kuin aggressiivisen asenteen?

Nato on alistanut meidät Amerikan yhdysvaltojen politiikalle. Olemme heidän ystäviään, muttemme halua olla heidän vasallejaan ja vielä vähemmän lakeijoitaan. Meidän on tehtävä siitä loppu ja irrottauduttava. Nato on aikansa elänyt!

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen, korkea edustaja Solana, kuten me kaikki tiedämme, riskiskenaariot muuttuvat jatkuvasti. Perussopimus muuttuu myös, ja sen myötä muuttuvat Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan mahdollisuudet. Ihmisten toiveet saada turvallisuutta ja vakautta, voimakas unioni ja aseriisuntaa, erityisesti ydinaseriisuntaa, pysyvät kuitenkin ennallaan.

Käsiteltävien kolmen mietinnön avulla Euroopan parlamentti antaa voimakkaan merkin siitä, kuinka se aikoo nämä tavoitteet saavuttaa ja taata turvallisuuden. Ensinnäkin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevä mietintö keskittyy turvallisuuteen Balkanilla, vakauteen Afrikassa ja rauhaan palestiinalaisalueilla. Toiseksi Naton kanssa tehtävää yhteistyötä käsittelevä mietintö korostaa selkeästi entistä läheisempää yhteistyötä EU:n ja Naton välillä sekä parempaa koordinoitua. Kolmannen mietinnön peruskysymys on Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan jatkokehittäminen tavoitteena tehostaa toimintaa ja parantaa koordinaatiota puolustusmenojen yhteydessä sekä saada koko unionille strateginen riippumattomuus ja sitä kautta helpottaa myös jäsenvaltioiden taakkaa.

Kun pidämme nämä tavoitteet mielessä, meidän on tuettava mietinnöissä esitettyjä vetoomuksia, joita ovat muun muassa yhteinen tutkimus- ja kehitystyö, yhteisten standardien kehittäminen ja yhteiset hankintajärjestelmät – kaikissa on tavoitteena yhteentoimivuus. Tämä merkitsee myös jäsenvaltioiden puolustusvoimien parasta mahdollista yhteistyötä, poliisin ja puolustuslaitoksen yhteistyötä sekä pysyvien sotilasrakenteiden ja operatiivisen esikunnan ja/tai puolustusministerien neuvoston perustamista.

Olen vakuuttunut siitä, että tämä antaa meille ratkaisevan mahdollisuuden tehdä unionista poliittinen unioni ja kehittää turvallisuusunioni, joka antaa yleisölle sen, mitä se unionilta odottaa: turvallisuutta, vakautta ja pysyvää rauhaa.

Puhemies. – (FR) Hyvät kollegat, tähän saakka puhujat ovat noudattaneet heille varattuja puheaikoja. Meillä on todella vähän aikaa. Pyydän siitä syystä noudattamaan varattuja puheaikoja.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa YUTP on muuttunut lähes miksi vain. Aiemmin keskustelimme vain turvallisuuskysymyksistä, ja nyt puhumme jopa ilmastomuutoksesta, energiasta jne. Niinpä minun on oltava valikoiva ja sanottava jotakin EU:n ja USA:n suhteista ja aseriisuntaohjelmasta, jota luultavasti voimme viedä eteenpäin tänä vuonna.

Uusi hallinto on aloittanut hyvin myönteisellä tavalla, myös symbolisesti, ilmoittamalla, että Guantánamo suljetaan. Mielestäni meidän on käsiteltävä tätä kysymystä ja pyrittävä yhdessä ratkaisemaan joitakin ongelmia, joita amerikkalaisilla on.

Toinen peruskeskustelu tänä vuonna koskee taloudellista turvallisuutta: pystyvätkö Yhdysvallat ja Euroopan unioni yhdessä tekemään jotain kriisille vai yrittävätkö ne tehdä jotain erillään, mikä merkitsisi protektionististen toimien nopeaa kehittämistä?

Myös Afganistan on tärkeä kysymys. Pystymmekö vastaamaan amerikkalaisten kasvavaan panokseen vai ei, ja millä edellytyksin? Myönteinen merkki on, että amerikkalaiset ovat todenneet olevansa tietoisia siitä, että on saatava aikaan poliittinen ratkaisu, koska tätä ei kyetä ratkaisemaan sotilaallisesti. Tämä tuo heti Euroopan unionin mukaan kuvaan.

Aseriisuntaohjelmasta: arvoisa korkea edustaja Solana, piditte viime joulukuussa täällä parlamentissa oikein hyvän puheen, jossa esititte omianne ja neuvoston ja unionin ajatuksia myönteisestä ohjelmasta, joka aloitetaan tukemalla amerikkalaisia ja venäläisiä Start-sopimuksen uusissa neuvotteluissa ja tekemällä amerikkalaisten kanssa yhteistyötä täydellisen ydinkoekieltosopimuksen ratifiointissa. Kannatamme myös jäljellä olevien teknisten ydinaseiden poistamista Euroopasta. Olisi hyödyllistä tukea ajatusta saattaa polttoainesykli kansainväliseen valvontaan, jotta voidaan varmistaa, että ydinenergiaa kehittäville mailla on

oikeus saada polttoainetta rauhanomaisiin tarkoituksiin, mutta ne eivät voisi käyttää sitä väärin sotilaallisiin tarkoituksiin.

Haluamme, että Euroopan unioni tukee tällaista ohjelmaa, kun tiedämme, että presidentti Obama on kunnianhimoinen. Puhuessaan virkaanastujaispuheessaan ulkomaan asioista, hän mainitsi ensin Irakin ja Afganistanin ja sen jälkeen, että hän haluaisi puuttua ydinaseriisuntaan.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, puhun Vatasen mietinnöstä ja haluan ensinnäkin kiittää esittelijä Vatasta mietinnön avoimesta valmistelusta.

Minusta on kuitenkin väärä viesti parlamentilta, jos se vaatii sotilaallisen organisaation vahvistamista ja korostaa Natoon tukeutuvan sotilaallisen voiman merkitystä mietinnössä esitetyllä tavalla. Yhteistyö ja kumppanuus sekä demokratia ja ihmisoikeudet rauhan ja vakauden takeena on toimiva eurooppalainen malli, jolla olisi käyttöä kaikissa maailman kriisipesäkkeissä. Lisäksi meillä on käsillä syvenevä talouskriisi, ympäristöongelmat ja ilmastonmuutoksen tuomat haasteet, joita ei pystytä ratkaisemaan sotilaallisella voimalla.

Mielestäni olisi tärkeämpää korostaa EU:n yhteisen ulkopolitiikan merkitystä ja keskittyä konfliktien ehkäisemiseen ja kriisien syiden poistamiseen, kuten esimerkiksi köyhyyden kitkemiseen sekä demokratian, ihmisoikeuksien ja kansalaisyhteiskunnan edistämiseen.

Haluan vielä muistuttaa, että unionissa on jäsenenä Naton ulkopuolella olevia valtioita, joilla on omat perusteensa kyseiselle ratkaisulle. Näiden valtioiden on saatava itse päättää turvallisuuspoliittisista ratkaisuistaan ilman painostusta. Esimerkiksi Suomi on hoitanut oman puolustuksensa hyvin ja osallistunut vuosikymmenien ajan rauhanturvaamisoperaatioihin eri puolilla maailmaa. Mietintöön on tehty monia muutoksia, jotka parantavat sitä, mutta ne eivät muuta sen perusvirettä.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onko Euroopan unionilla omaa geopolitiikkaa? Minusta ei vaikuta siltä! Jos Karl Haushofer eläisi, hän voisi opettaa tälle melko selkärangattomalle unionille, että se tarvitsee meritoimintastrategian Atlantille, Tyynelle valtamerelle ja Intian valtamerelle sekä pohjoismaiden kanssa yhdessä strategian Jäämerelle, jossa on valtavat ja äärimmäiset arvokkaat energiavarat. Näillä alueilla ovat aktiivisia supervallat, Yhdysvallat ja Venäjä, ei Euroopan unioni!

Terrorismin torjunta merkitsee myös taistelua niitä ihmisiä vastaan, jotka kierrättävät terrorismin välineitä, ihmisiä, joita terroristit voivat käyttää. Puhuessamme Lampedusa liekehtii, koska joku on sytyttänyt tuleen laittomien maahanmuuttajien vastaanottokeskukset. Euroopan unionin olisi huolehdittava Italian hallituksen tukemisesta, kun se yrittää estää laittomien maahanmuuttajien invaasiota, sillä mafia ja terroristit voivat käyttää laittomia maahanmuuttajia hyväkseen. En kuitenkaan näe merkkiäkään tarvittavasta lujasta ja käytännöllisestä lähestymistavasta. Euroopan unionin on puolustauduttava tätä uhkaa vastaan, ei sanoin vaan toiminnalla, kuten Roberto Maroni ja Italian hallitus tekevät.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Arvoisat puhemies, Benita Ferrero-Waldner, Javier Solana, kaikki kolme kollegojemme laatimaa mietintöä ovat hyvin asiantuntevia, tasapainoisia, ja ennen kaikkea ne on valmisteltu oikeaan aikaan. Menemättä suureen määrään tarkkoja tosiasioita, arvioita ja ehdotuksia, joita mietintöihin sisältyy, haluan korostaa kahta asiaa. Ensinnäkin on tärkeää tarkistaa Euroopan turvallisuusstrategiaa joka viiden vuoden välein, koska voimme nähdä, että viime vuosina sellaiset turvallisuuskysymykset kuin energiavarmuus, verkkoturvallisuus ja ilmaston turvallisuus ovat hyvin ajankohtaisia ja myös mahdolliset konfliktivyöhykkeet ovat siirtyneet alueelta toiselle. Toiseksi Euroopan unionin on merkittävästi parannettava konfliktien ehkäisytöitä. Mielestäni se olisi ollut mahdollista myös Etelä-Kaukasiassa, mutta Euroopan unionin kanta ennen aseellista konfliktia oli nähdäkseni liian maltillinen. Euroopan unionilla on oikeus ja velvollisuus suorittaa ehkäiseviä toimintoja ja välitystehtäviä, koska Euroopan unioni on rauhan hanke, mitä tehtävää se on hoitanut viimeiset 50 vuotta. Jotta voisimme reagoida haasteisiin ja toteuttaa ennalta ehkäiseviä toimia, tarvitsemme ensinnäkin poliittista tahtoa, ja toiseksi meidän on kehitettävä yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä Euroopan yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa palvelevat institutionaaliset välineet ja parannettava niitä edelleen. Yksi tällaisista välineistä on Jacek Saryusz-Wolskin mietinnössä mainittu itäinen kumppanuus sekä yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen EURONESTin perustaminen. Se voisi lisätä ymmärtämystä ja myös auttaa kehittämään demokratiaa itäisten rajojemme ulkopuolella. Haluaisin lopuksi ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että Karl von Wogaun mietintöön on sisällytetty 33 kohta, koska minun maassani tapahtumat Kaukasiassa ja lisääntyvä kansallismielisyys naapurivaltiossamme aiheuttavat yhä enemmän vakavaa huolta. Kuten kansani vanhassa viisaudessa todetaan: ”Toivo aina parasta, mutta varaudu pahimpaan, ja Jumala auttaa niitä, jotka auttavat itseään.” Kiitos.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Haluaisin kiittää esittelijöitä Ari Vatasta ja Karl von Wogauta heidän työstään ja ponnisteluistaan päästä konsensukseen erityisesti vaikean ydinpolitiikkaa koskevan kysymyksen osalta. Euroopan unionin ja Naton on kiireesti tarkistettava ydinpolitiikkansa, kun presidentti Obama on elvyttänyt ydinasevapaata maailmaa koskevan tavoitteen ja kun kaksi eurooppalaista ydinsukellusvenettä melkein aiheutti katastrofin.

Vatasen ja von Wogaun mietinnöissä korostetaan, että on saatava aikaan poliittisesti, strategisesti ja operatiivisesti riippumaton Euroopan unioni Euroopan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) avulla. Tarvitsemme institutionaaliset, rahoitukselliset ja operatiiviset välineet näiden tavoitteiden saavuttamiseen. Tästä syystä Naton ja EU:n on tehtävä läheistä yhteistyötä, joka perustuu näiden kahden toisiaan täydentävän organisaation poliittiseen riippumattomuuteen. Kehotamme perustamaan Brysseliin pysyvän EU:n operatiivisen esikunnan, jolla on valmiudet itsenäisesti suunnitella ja johtaa ETPP:n sotilasoperaatioita. Kehotamme EU:n jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan käyttäen kansalliset puolustusbudjetit entistä viisaammin, entistä tehokkaammin ja entistä eurooppalaisemmin, mitä ne eivät voi kunnolla tehdä erikseen.

Parlamentin antama viesti on yksiselitteinen ja toimii varoituksena. Ilman puolustuksellista Euroopan unionia, Euroopan puolustus vaarantuu. Puolustusteollisuutemme saattaa olla vaarassa. Valmiudet, joita Euroopan unioni tarvitsee voidakseen täyttää velvollisuutensa puolustaa siviiliväestöä ja estää joukko- ja kansanmurhat, saattavat vaarantua. Euroopan unionin asema maailmanlaajuisena kriisinhallinnan toimijana saattaa vaarantua. Euroopan poliittisen yhdentymisen ulottaminen koskemaan turvallisuutta ja puolustusta Lissabonin sopimuksen mukaisesti on kiireellistä, ja sitä on nopeutettava. Tämä ei ole pelkästään Euroopan unionin etujen mukaista vaan myös Naton etujen mukaista, koska molemmat organisaatiot saavat palkkiokseen Euroopan, joka on entistä paremmin varustautunut yhä lisääntyviä eurooppalaisten ja maailmanlaajuisen turvallisuuden kohtaamia haasteita.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Nato on osoittautunut hyödylliseksi kansainväliseksi turvallisuusorganisaatioksi aikana, jolloin Euroopassa on ollut suhteellisen rauhallista. Sen antamaa turvallisuuden tunnetta rajoittavat merkittävästi liittoa komentavien elinten päätöksentekotahti ja myös itse päätökset. Tästä huolimatta Natolla on vakava vaikutus maailman turvallisuuteen. On virhe yrittää ”pehmentää” Natoa ja heikentää sen asemaa laajentamalla Euroopan unionin sotilaallisia rakenteita. Nykypäivän Euroopan unionilla on ongelmia päästä sopimukseen vaikeista poliittisista päätöksistä, sotilaallisista päätöksistä puhumattakaan.

EU:n pitäisi keskittyä sisäisen turvallisuuden lujittamiseen ja jäsentensä puolustuskyvyn parantamiseen. Puolustuskykyä on erityisesti parannettava jäsenvaltioissa, joilla on yhteinen raja sellaisiin maihin, missä äärikansallismieliset ideologiat ovat suosittuja, sekä jäsenvaltioissa, jotka ovat kiinnittäneet terroristiryhmien huomiota. EU:n ei pitäisi sotkeutua liaksi toimiin, joiden tarkoituksena on Euroopan ulkopuolella toteutettaviin operaatioihin tarkoitettujen suurten siirtoarmeijojen perustaminen.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Javier Solana on aivan oikein muistuttanut meitä vuoden 1990 tilanteesta. Olisi vielä kiintoisampaa kysyä itseltämme, minkälaista yhteistä politiikkaa meillä oli 1990-luvun alussa.

Tuohon aikaan Euroopan yhteisö oli voimaton. Tämän jälkeen olemme nähneet, kuinka visiot, strategiat, poliittinen tahto ja toimintakyky ovat tulleet toivomusten tilalle. Se on myös kannustanut meitä toimimaan, ei ainoastaan Euroopassa, vaan maailmanlaajuisella tasolla. Noina vuosina, erityisesti vuoden 2004 historiallisen laajentumisen jälkeen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tausta ja tavoitteet muuttuivat merkittävästi.

Kymmenen vuotta sitten olimme vielä etupäässä uppoutuneet omiin huoliimme. Tänään voimme kuitenkin taaksepäin katsoessamme todeta onnistuneemme, ja on mahdotonta kuvitella YUTP:tä tai Euroopan yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (ETPP) ilman maailmanlaajuisuutta. Tämän takia ei olekaan yllättävää, että kaikki kolme mietintöä ja monet kollegoistamme ovat kiinnittäneet huomiota uuteen tilanteeseen, jossa tarvitaan strategisia muutoksia, entistä yhtenäisempää unionia ja lisää toimielinten välistä yhteistyötä.

Tämän tueksi on tehty käytännön ehdotuksia, joilla pyritään parantamaan operatiivisia rakenteita ja poliittista päätöksentekoprosessia. Kannatan niitä täydestä sydäimestäni. Olen samaa mieltä siitä, että olemme saavuttaneet yhteisessä politiikassa uuden vaiheen, ja haluaisin tuoda esiin kaksi tähän liittyvää kysymystä.

Ensinnäkin on tutkittava yksityiskohtaisesti, kuinka rahoitus- tai talouskriisi voi vaikuttaa yhteiseen politiikkaan. Uskon vakaasti, että meidän on hyvin huolella tarkkailtava kriisin mahdollisia poliittisia seurauksia, erityisesti niitä, joita voi syntyä, jos rahoituskriisi syvenee entisestään.

Toiseksi olen monen vuoden aikana havainnut sen hämmästyttävän tosiseikan, että monet kumppaneistamme haluavat Euroopan unionilla olevan yhtenäinen ulkopolitiikka ja entistä paremmin määritely ja entistä voimakkaampi puolustusidentiteetti. Toisin sanoen Euroopan unioni maailmanlaajuisena toimijana on toivottu ratkaisu. Tässä hengessä on mielestäni tärkeää, että tarkastelemme kahdenvälisiä kumppanuussuhteita enemmän maailmanlaajuisesta näkökulmasta kuin tähän asti. Lisäksi monenvälisiä kumppanuuksia varten on kehitettävä innovatiivisia lähestymistapoja, joissa ei oteta huomioon ainoastaan kahdenvälisiä etuja vaan joiden avulla voidaan myös vakauttaa laajoja alueita.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, kansainvälinen järjestelmä on siirtymävaiheessa, mikä tarkoittaa meille kaikille valtavia haasteita. Siksi meidän on arvioitava uudelleen Euroopan unionin ja Naton väliset suhteet ja parannettava niitä, jotta voimme käsitellä uhkia, kuten terrorismia, joukkotuhoaseiden leviämistä, kansainvälisen merirosvouden lisääntymistä ja ilmastomuutoksen aiheuttamia uusia ongelmia.

Samalla olen kuitenkin sitä mieltä, että nyt on oikea aika vahvistaa YK:n turvallisuusneuvoston asemaa kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ensisijaisena takaajana. Järjestö on nyt pikaisesti uudistettava, ja olemme ryhtyneet edistämään tätä uudistusta, niin että YK voi toimia tärkeässä tehtävässään tehokkaammin.

Meidän on myös tärkeää korostaa, että kaikkien valtioiden ja kansainvälisten järjestöjen Nato mukaan lukien pitäisi pidättäytyä kaikenlaisesta väkivallasta uhkaamisesta ja väkivallan käyttämisestä, koska ne ovat ristiriidassa YK:n perusasiakirjan tavoitteiden ja periaatteiden kanssa. Natolla ja Euroopan unionilla on yhteisiä etunäkökohtia eikä niiden pitäisi olla kilpailusuhteessa. Tarvitsemme tasapainoisemman kumppanuuden, jossa toimia koordinoidaan nykyistä paremmin ja yhteistyö on vahvempaa. Kummankin osapuolen pitäisi kuitenkin kunnioittaa toisen päätöksenteon itsenäisyyttä ja varmistaa keskinäinen ymmärrys silloin, kun sotilaalliset arvioinnit poikkeavat toisistaan.

Lopuksi haluaisin korostaa tarvetta kunnioittaa valtioiden oikeutta puolueettomuuteen ja pyytää tässä vaiheessa, että Kyproksen tasavallalle esitetty kutsu osallistua rauhankumppanuuteen peruttaisiin. Tämä päätös on jokaisen suvereenin valtion oikeus, ja Kypros on itsenäinen ja suvereeni valtio, joka pystyy päättämään omasta tulevaisuudestaan.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Juhlimme tänä vuonna Naton 60-vuotista taivalta. Piakkoin pidetään joitakin suuria Yhdysvaltojen, EU:n ja Naton huippukokouksia. Ranskan paluu Naton sotilaallisiin rakenteisiin ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan uhrattu energia tarjoavat erinomaisen mahdollisuuden yhtenäistää EU:n turvallisuusstrategioita ja mahdollisia Naton uusia strategioita. Lissabonin sopimuksen ratifiointi tänään Tšekin parlamentissa muuttaa Euroopan puolustusta ja turvallisuutta. Meidän on rakennettava yhteinen EU:n johtajuus. Meidän on järjeistettävä Euroopan puolustusmarkkinat. Meidän on kohdennettava voimavaroja tieteesen ja tutkimukseen sekä Euroopan puolustusvirastolle, laadittava eurooppalaisille sotilaille laki, ehkäistävä kaksinaamaisuutta ja kirjaimellisesti sivuutettava ”Turkki-syndrooma”. Meidän on tartuttava Yhdysvaltojen uuden hallinnon tarjoamaan tilaisuuteen tehdä aitoa yhteistyötä Afganistanissa ja ohjuspuolustuksessa Euroopassa. Meillä on Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa loistava mahdollisuus toimia yhdentymisen ja turvallisuuden lisääntymisen moottorina Euroopassa. Me emme saa heittää sitä hukkaan.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Haluaisin sanoa muutaman sanan EU:n ja Venäjän välisistä suhteista. Mielestäni yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ei voida luoda käymättä vuoropuhelua Venäjän kanssa. Euroopan turvallisuusviraston, joka yhdistää Yhdysvaltojen, Naton, Etyjin ja kansainväliset aseidenriisuntasopimukset, pitäisi myös käydä keskustelua Venäjän kanssa.

Siksi haluaisin kehottaa sekä neuvostoa että komissiota omaksumaan avoimen ja rakentavan kannan mahdollisiin EU:n, Yhdysvaltojen ja Venäjän välisiin neuvotteluihin turvallisuusasioita koskevan transatlanttisen vuoropuhelun uudistamisesta Helsinki-prosessin perusteella.

Mielestäni näihin neuvotteluihin pitäisi sisältyä myös keskusteluja ohjuspuolustuksesta. EU:n pitäisi olla tässä asiassa paljon nykyistä merkittävämmässä roolissa. Mielestäni sopimusta ei saa jättää vain Yhdysvaltojen ja Venäjän päätettäväksi. Euroopan suuri yleisö odottaa sitä meiltä.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, parlamentti on samaa mieltä Euroopan unionin yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Siitä vallitsee tärkeimpien poliittisten voimien keskuudessa yksimielisyys. Ongelma, siis todellinen poliittinen ongelma on, miten tähän olennaiseen tavoitteeseen päästään.

Ensinnäkin Lissabonin sopimus on ratifioitava mahdollisimman pian. Sopimuksen ratifiointiprosessia viivyttävät poliittiset johtajat heikentävät Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehittämistä. Ilman Lissabonin sopimusta on vaikea puhua vakavasti Euroopan unionin yhteisestä turvallisuuspolitiikasta.

Toiseksi haluaisin korostaa ihmisoikeuskysymystä EU:n ulkopoliitiikan kehittämisessä. Poliitiikan pitäisi tukea kansainvälistä oikeutta – kansainvälistä humanitaarista oikeutta, vapaata demokratiaa ja oikeusjärjestystä.

Kolmanneksi politiikka edellyttää Euroopan puolustuspolitiikan vakavaa kehittämistä, Euroopan unionin sotilaallisten rakenteiden kehittämistä ja Euroopan puolustusteollisuuden kehittämistä.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua kahdesta asiasta. Ensinnäkin arvoista. Euroopan unioni on arvojen unioni. Nämä arvot ovat jäsenyyden edellytyksenä. Ne ohjaavat toimintaamme. Niiden avulla rakennetaan yhteentoimivuutta ulkopuolisten kumppaniemme kanssa. Meidän ei kuitenkaan pitäisi tehdä arvojemme viennistä ulkopoliittista ulottuvuutta. Meidän pitäisi päinvastoin oppia toimimaan monimuotoisessa maailmassa ja jopa kunnioittamaan muiden oikeutta olla väärässä.

Toiseksi haluaisin puhua eri instituutioista. Nykyiset kansainväliset instituutiot ja kansainvälinen oikeus saivat hahmonsia ja luotiin täysin erilaisessa maailmassa. Joka päivä huomaamme, että ne eivät ole sopeutuneet nykymaailman uusiin haasteisiin, uusiin mahdollisuuksiin tai uusiin uhkiin. Siksi olen sitä mieltä, että Euroopan unionin pitäisi tukea ajatusta uudesta turvallisuus- ja yhteistyökokouksesta Euroopassa, laajemmasta Euroopassa – Vancouverista Shanghaihin eikä vain Vladivostokiin – uuden turvallisuuteen, vapauteen ja yhteistyöhön perustuvan alueen luomiseksi. Mielestäni tämän pitäisi olla yksi tärkeimmistä painopisteistämme eikä meidän pitäisi pelätä, että muut mahdollisesti ajattelevat asiasta eri tavalla.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi ilmaista yleisen tukeni kolmelle mietinnölle, joista keskustelemme.

Toiseksi haluaisin onnitella ennen kaikkea komission jäsen Ferrero-Waldneria siitä, mitä hän sanonut oman tiiminsä ja Javier Solanan tiimin tiiviistä yhteistyöstä. Kolmanneksi haluaisin onnitella Javier Solanaa, koska ilman hänen persoonallisuuttaan ja luovuuttaan yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ei todennäköisesti olisi sitä, mitä se on nyt: oikeus- ja asiakirjaperusta ei edes vuoden 2003 strategia-asiakirjan olisi riittänyt saamaan aikaan niin paljon edistystä yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa viime vuosina. Neljänneksi haluaisin sanoa, että Lissabonin sopimus – jonka mahdollisesta pikaisesta ratifiointista on tänään kuullun mukaan saatu hyviä uutisia – on epäilemättä paljon suurempi ja parempi väline hänen käsissään samoin kuin Euroopan unionin käsissä, kun unionia pyritään muuttaman siksi, mitä sen pitäisi olla: maailmanlaajuinen toimija sanan täydessä merkityksessä.

Päätän hänen itsensä ilmaisemaan ajatuksen: Euroopan on oltava siviilitoimija ja -valta, jolla on sotilaalliset keinot, mutta se ei saa olla sotilasvalta.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, palasin viikonloppuna vierailultani Gazasta ja aion seuraavien 60 sekunnin aikana kertoa, mikä mielestäni on vakava ongelma siellä. Ihmisten turvallisuuden periaatteemme velvoittaa meitä reagoimaan humanitaariseen kriisiin, mutta se velvoittaa meitä myös reagoimaan ja sanomaan Israelille, että nyt riittää, Eurooppa ei voi enää sulkea silmiään palestiinalaisten itsemääräämisoikeuden halventamiselta.

Tätä oikeutta Israel on halventanut selvimmin Länsirannan ja Itä-Jerusaleminkin jatkuvalla ja tarkoituksellisella asuttamisella. Nyt 500 000 uudisasukasta on asettunut asumaan alueelle, jonka on oletettu muodostavan ehdotetun itsenäisen Palestiinan valtion pääasiallisen alueen. On entistä vaikeampi uskoa, että Israel todella puoltaa itsenäistä Palestiinan valtiota, kun se jatkaa yhä laajemman palestiinalaisten alueen haltuunottamista – ja on tehnyt niin nyt käytävään keskusteluun asti.

Julistukset, joiden mukaan Eurooppa ja Yhdysvallat ovat sitoutuneet kahden valtion ratkaisuun, mihin kuuluu suvereeni ja toimintakykyinen Palestiinan valtio, eivät ole edes sen paperin arvoisia, joille ne on kirjoitettu, ellemmme käske Israelia lopettamaan asuttamista. Ne on keskeytettävä nyt ja mahdollisesti purettava, muuten Lähi-itään ei koskaan saada kestävästä rauhaa, arvoisa korkea edustaja Solana.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Haluaisin ilmaista arvostukseni kolmelle mietinnön esittelijälle. Naton asema Euroopan turvallisuusjärjestelmässä on osoittautunut tähän mennessä ratkaisevaksi ja tarjoaa sen lisäksi todellisia mahdollisuuksia 2000-luvun loppuun asti. Mielestäni Euroopan unionin ja Naton on tehtävä keskenään yhteistyötä mahdollisten vihamielisyyksien välttämiseksi.

Vaikutusvaltaiset, hedelmälliset transatlanttiset suhteet voivat taata parhaalla mahdollisella tavalla rauhan, turvallisuuden ja vakauden Euroopassa samoin kuin demokratian periaatteiden, ihmisoikeuksien, oikeusjärjestyksen ja hyvän hallintotavan kunnioittamisen. Olemme historiallisessa käännekohdassa, missä transatlanttinen yhteistyö on ratkaisevaa, jotta voidaan laatia yhdessä uusi turvallisuusstrategia Euroopan unionille ja uusi strateginen suunnitelma Natolle.

Bukarestissa huhtikuussa 2008 pidetyssä Naton huippukokouksessa liittolaiset suhtautuivat myönteisesti Euroopan unionin poliittiseen asemaan, joka sillä voi olla, jos se kehittää toimintavalmiuden turvallisuuden ja puolustuksen alueilla. Naton edistämä rauhankumppanuus ja Euroopan unionin itäisen kumppanuuden projekti ovat ratkaisevan tärkeitä demokratian ja oikeusjärjestyksen kehittämiseksi sekä siirtymiselle toimivaan markkinatalouteen tietyissä Mustanmeren alueen maissa.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Korkea edustaja Solana, olen ollut täällä klo 15.00 lähtien vain puhuakseni merirosvoudesta ja onnitellakseni teitä unionin merioperaation käynnistämisestä merirosvouksen torjumiseksi Intian valtameren vesillä. Te tiedätte, että maani hallitus on tässä operaatiossa tiiviisti mukana. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että kalastuskausi alkaa huhtikuussa ja kalastajamme ovat huolissaan siitä, miten Intian valtamerellä olevat joukot ovat tällä hetkellä levittäytyneet maantieteellisesti. He haluaisivat jonkinlaista suojelua lähempänä aluetta, jossa he aikovat kalastaa, eli kauempana etelässä. Haluaisin kuulla teiltä jotain tästä aiheesta.

Haluaisin myös kertoa teille, että olen kiinnostunut tästä operaatiosta, joka on kestänyt suunnitelman mukaista aikaa kauemmin. Mielestäni olisi sääli, jos niin paljon yhteisiä toimia, joissa on mukana kaikki kolme pilaria, keskeyttäisiin äkillisesti kerralla vuoden lopussa, varsinkin kun Somalian ja alueen tilanteen muuttuminen tai paraneminen ei vaikuta todennäköiseltä lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Nato on Euroopan puolustuksen selkäranka, ja unionin turvallisuus on Naton joukkojen varassa. Naton joukot Kyproksella – turkkilaiset Nato-joukot – eivät ole vapautusjoukkoja vaan miehitysjoukkoja: EU:n alueen miehittäjiä. Nämä turkkilaiset joukot kylvivät saarella kuolemaa ja tuhoa Turkin hyökätessä vuonna 1974, ja sen lisäksi ne pitävät yhä EU:n jäsenvaltion jakautuneena, mikä aiheuttaa pelkoa ja ahdistusta sekä Kyproksen kreikkalaisten että turkkilaisten keskuudessa ja jarruttaa näiden saaren kahden yhteisön johtajien parhaillaan käymiä neuvotteluja.

Kun siis keskustellaan Naton tärkeästä asemasta Euroopan puolustuksessa, on syytä muistaa, että EU ei ole vielä painostanut riittävästi Turkia sen Naton hyökkäysarmeijan poistamiseksi Kyprokselta ehdoitta ja välittömästi. Ettekö ole kanssani samaa mieltä, edustaja Solana? Ehkäpä hän ei kuuntele. Edustaja Solana, ettekö ole samaa mieltä siitä, että Turkin armeijan pitäisi poistua Kyprokselta välittömästi?

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin lainata Georgian esimerkkiä osoittaakseni teille, miten kaukana me olemme ilmoittamastamme yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteesta korkean edustajan ja komission jäsen Ferrero-Waldnerin ponnisteluista huolimatta.

Nyt te, edustaja Solana, tietysti pyydätte lisää valmiuksia ja apua. Minä haluaisin puolestani kysyä teiltä seuraavaa: Pystyykö Euroopan unioni tällä hetkellä täyttämään erityisesti Venäjälle ehdottamaamme tulitaukosopimusta koskevat sitoumuksensa?

Ymmärrän tietysti komission jäsentä. Tiedämme, missä määrin Euroopan unioni on ollut paikalla ja miten se on puuttunut nopeasti tilanteeseen, mutta nyt meidän on myös oltava tietoisia siitä, että georgialaisilla on vastassaan Venäjän armeija, jolla on tukikohdat Abhasian ja Etelä-Ossetian alueilla. En toki kyseenalaista siviilitarkkailijoiden merkittävää työtä paikan päällä. Silti kysyn, mitä tarkkailijamme voivat tehdä siviilien puolustamiseksi päivittäiseltä väkivallalta? Eivät paljon muuta kuin toimia todistajina.

Lisäksi YUTP:n tavoitetta, tässä tapauksessa Georgiassa, arvioidaan sen mukaan, onko meillä loppujen lopuksi rohkeutta lähettää rauhanturvajoukot vakauttamaan aluetta, joka on naapuruuspolitiikkamme osa.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Tänään keskustelun aiheena olevissa kolmessa mietinnössä on mielestäni joitakin oleellisia, hyödyllisiä kohtia, joissa määritetään Euroopan unionin tulevaa politiikkaa maailmanlaajuisena toimijana.

Haluaisin esittää kolme näkemystä. Ensinnäkin haluaisin korostaa transatlanttisten näkökohtien merkitystä EU:n ulkopoliitiikassa. Meidän on hyödynnettävä nykyinen ilmapiiri suhteissamme Yhdysvaltoihin ja käännettävä uusi lehti tällä alueella vaikutusvaltamme lisäämiseksi maailmanlaajuisesti.

Toiseksi Euroopan unionin turvallisuusulottuvuutta on yhdenmukaistettava Naton kanssa, jotta vältetään päällekkäisiltä toimilta ja resurssipulalta.

Kolmanneksi EU:n täytyy mielestäni hyödyntää Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöpolitiikkaa vakauden lujittamiseen Länsi-Balkanilla Kosovon tilanteen selkiytymisen jälkeen. Kosovo on nyt EU:n erityisedustajan Peter Faithin mukaan "valvotun itsenäisyyden" vaiheessa. Vaikka erityisedustaja Faith ei hiljattaisessa Euroopan parlamentin kuulemisessa käyttänytkaan Kosovosta termiä "EU:n suojelualue", hän tunnusti, että tie "täydelliseen itsenäisyyteen" on pitkä ja vaivalloinen. "Olisi ihme, jos saisimme tehtävämme valmiiksi kahdessa vuodessa", sanoo Peter Faith.

Mielestäni meidän on kuitenkin tehtävä arvio selvästä aikataulusta EU:n puuttumiselle Kosovon tilanteeseen. Tämän vuoksi suhtaudun myönteisesti komission aloitteeseen Kosovoa koskevan tutkimuksen tekemisestä, kunhan se edistää Euroopan unionin oikeusvaltio-operaation onnistumista.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin huomauttaa muutamasta asiasta ja erityisesti tästä: Mielestäni tämä keskustelu on osoittanut, että Euroopan lähestymistapa kriisinhallinnassa ja konfliktien ehkäisyssä hyväksytään entistä laajemmin. Münchenin turvallisuuskokouksessa vahvistettiin kokonaisvaltainen lähestymistapa, koska turvallisuus ja kehitys kulkevat käsi kädessä – toista ei voi olla ilman toista. Mielestäni tämä eurooppalainen lähestymistapa on perustekijä strategiassamme, jonka tavoitteena on edistää rauhaa ja turvallisuutta muuallakin kuin vain lähiympäristössämme.

Se toimii, mutta sillä on oltava riittävät resurssit, joten meidän on pyrittävä lisäämään valmiuksiamme ja voimavarojamme sekä siviili- että sotilasalalla, ja me yritämme vähintäänkin hoitaa tehtävämme niin hyvin kuin pystymme.

Haluaisin vastata myös kysymyksiinne, varsinkin ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajan Saryusz-Wolskin kysymykseen YUTP:n talousarvion alimitoituksesta. On totta, että talousarviota on pienennetty tänä vuonna, mutta se ei toivoakseni ole esteenä poliittisille tavoitteillemme siviilialan ETP:ssä, ellei tänä vuonna tule uusia suuria operaatioita. On tärkeää muistaa, että YUTP:n talousarvio kattaa vain tietyt kustannukset – laitteistokustannukset, sopimussuhteisen henkilöstön, erityiskorvaukset, kuten EU:n erityisedustajat – mutta jäsenvaltiot maksavat myös lähetetyn henkilöstön kustannukset. Talousarvio kasvaa – kuten tiedätte, ei tänä vuonna vaan vuonna 2013 – 400 miljoonaa euroon.

Valdis Dombrovskisin mainitsemista talousarvion momenttien välisistä siirroista haluan todeta, että komissio antaa tiedot YUTP:n talousarviossa tehdyistä siirroista neljännesvuosikertomuksissaan talousarvioviranomaiselle, ja viime vuosina kaikki YUTP:n talousarvion määrärahat on sidottu.

Haluaisin kommentoida kahta asiaa, joista ensin ihmisten turvallisuutta. Ihmisten turvallisuus on minusta erityisen tärkeää, koska sitä täytyy edistää: pelosta ja puutteesta kärsimisen loppuminen on ulko- ja turvallisuuspolitiikan hyvä puoli. Tämä tunnustettiin myös vuoden 2008 Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevassa selvityksessä, jonka me kumpikin mainitsimme aiemmin. Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevassa selvityksessä tunnustetaan myös, että ilman kehitystä ja köyhyyden poistamista ei ole kestäväää rauhaa. Siksi, ja tämä on hyvin tärkeää, ihmisoikeuksien edistäminen on myös osa tätä yhtälöä.

Lopuksi haluaisin sanoa muutaman sanan varhaisesta varoittamisesta ja konfliktien ehkäisemisestä, mistä Rihards Pīks puhui aiemmin. Olen yleisesti samaa mieltä siitä, että meidän on Euroopan unionina tehtävä enemmän töitä konfliktin alkuvaiheissa, mikä tarkoittaa varhaista varoittamista, konfliktin ehkäisemistä ja ennaltaehkäisevää diplomatiata. Komissiossa me teemme tällä alueella aloitteen yhteyksien vahvistamiseksi kansalaisjärjestöjen kanssa osana rauhanrakentamisen kumppanuutta ja parannamme avoimien tietolähteiden käyttöämme. Tulevaisuudessa me yritämme kuitenkin vahvistaa varhaista ennaltaehkäisyä. Tiedämme, että tämä on erittäin tärkeä tehtävä.

Javier Solana, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Haluaisin kiittää niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat käyttäneet välipuheenvuoroja, ja olen tehnyt muistiinpanoja heidän huomautuksistaan ja kysymyksistään. Olen varmasti yhteydessä teihin ja vastaan niille, joille on vastattava asianmukaisesti.

Haluaisin sanoa, että tämä on toinen kerta, kun me Euroopan parlamentissa olemme käyneet tällaisen keskustelun, lähes kolmen tunnin keskustelun Euroopan turvallisuudesta. Mielestäni se on hyvin tärkeää ja

toivon todella, että tätä ajatusta ylläpidetään tulevaisuudessakin. Teitä kolmea esittelijää kiitän työstänne, ja voitte olla varmoja, että jatkamme yhteistyötä teidän kanssanne tulevaisuudessa.

Jacek Saryusz-Wolski, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin laaja ja mielestäni tyydyttävä keskustelu etenemisen onnistumisesta, puutteista ja toimista. Yleisesti ottaen sanoisin, että kyse on siitä, näkeekö lasin olevan puoliksi tyhjä vai puoliksi täysi eli riippuu siitä, kuka asiaa tarkastelee.

Joihinkin kysymyksiin vastasi ainakin valtaosa puheenvuoron käyttäneistä. Onko tällä alueella tapahtunut edistystä? Kyllä. Riittääkö se? Ei. Ovatko toimielimet eli parlamentti, neuvosto ja komissio sekä jäsenvaltiot lähentyneet toisiaan aiempaa enemmän? Kyllä, edistystä on tapahtunut, vaikka tämä unionin ulkopolitiikan laajakaista ei olekaan riittävän laaja. Tässä viitataan teidän puheeseen rahasta, komission jäsen Ferrero-Waldner. Jos meillä olisi enemmän rahan tai edes yhtä paljon kuin komissio esitti maaseutualueiden laajakaistalle – 1,5 miljardia euroa – ehkäpä jäsenvaltiot, jotka eivät joutuisi maksamaan siitä, olisivat halukkaampia osallistumaan YUTP:n toimiin. Tiedätte hyvin, että tämä parlamentti pyytää sen maksamista unionin talousarviosta.

Arvostavatko kansalaiset tätä ulkopolitiikkaa? Vastaus on jälleen ”kyllä”. Hyödynnämme ulkopolitiikkaa riittävästi unionin olemassaolon oikeuttamiseen? Vastaus on ”ei”. Valmiudet: termin laajemmassa merkityksessä meillä on kaikki kriisienehkäisyn hallintaan ja nopeaan toimintaan liittyvä, mitä vain voimme saada, ja – uskoisin, että edustaja Solana nyökkää myöntävästi – enemmänkin. Olen jo käsitellyt rahoitusta. Oikeudellisiin ja institutionaalisiin välineisiin – Lissaboniin – liittyen kaikki ovat samaa mieltä siitä, että tarvitsemme enemmän ja paremmin varustettuja sopimuksen mukaisia välineitä.

Tätä lähentymistä työestetään huomiota herättämättömällä tavalla, ja haluaisin kiittää korkean edustajan hienovaraista toimintaa ja diplomatiata niin ulko- kuin sisäpuolellakin. Mistä tämä samanhenkisyys kumpuaa? Sitten kun te, edustaja Solana, kykenette puhumaan koko unionin puolesta, on pyrittävä etukäteen vakuuttamaan kaikki ja saamaan kaikki mukaan.

Täällä esitettiin kysymys arvoista. Olemmeko samaa mieltä arvoista? Kyllä olemme, mutta meillä on erilaisia käytäntöjä sekä tämä akseli, jonka toisessa päässä ovat arvot ja toisessa edut, ja paras esimerkki on, miten toteuttaa se Keski-Aasiassa: se oli mukana Keski-Aasian strategiaa koskevassa keskustelussa.

Lopuksi haluaisin sanoa, että olin liikuttunut siitä, mitä edustaja Solana sanoi – että EU määrittelee itsensä ulkopolitiikan kautta. Sen identiteetti vahvistuu. Parlamentti tuo lähestymistapaan mukaan sen, että se on oikeutetumpaa, mikä tarkoittaa, että se antaa enemmän vaikutusvaltaa. Sen vuoksi se voi olla olennainen osa Euroopan yhdistymistä. Vallitseva keskustelu on osoittanut, että ulkopolitiikassa kaivataan enemmän EU:ta ja että EU:n poliittista ja aineellista pääomaa on yhdistettävä enemmän.

Puhemies. – (FR) Olemme antaneet esittelijöille hieman enemmän aikaa, mutta nyt aika ei riitä emmekä voi jatkossa tehdä niin.

Karl von Wogau, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin kommentoida muutamaa asiaa.

Ensinnäkin haluaisin selittää, miksi en ottanut mietintöön mukaan ”ihmisten turvallisuuden” ja ”suojeluvollisuuden” periaatteita. Ne ovat olleet hyvin kiistanalaisia. Minun mielipiteeni on, että nämä kehittämämme käsitteet ovat kyllä hyvin tärkeitä mutta eivät sovellu turvallisuuspolitiikkaan, koska niitä voidaan käyttää väärin sotilaallisen väliintulon oikeuttamiseen kaikkialla maailmassa. Se on hyvin todellinen riski, jonka voin nähdä mielessäni. Siksi tuen näitä kahta konseptia muuten, mutta en turvallisuuspolitiikassa.

On myös sanottu, että olen luomassa eurooppalaista armeijaa ja vaadin sitä mietinnössäni. Pyytäisin teitä lukemaan vielä kerran koko mietinnön läpi – ette varmasti löydä siitä sanoja ”eurooppalainen armeija”. Sen sijaan mietinnössä sanotaan, että veronmaksajien rahoja pitäisi käyttää tällä alueella paremmin kuin tähän asti.

Sitten on vielä Euroopan turvallisuusstrategia, jota kaikki kannattava. Sitä koskeva työ kesti useita vuosia ja onnistui oikein hyvin. Mielestäni seuraavaksi on laadittava asiakirja turvallisuuspolitiikan toteuttamisesta, turvallisuuspolitiikan valkoinen kirja. Se on seuraavan vaalikauden tehtävä.

Lopuksi haluaisin todeta, että mielestäni seuraavien tästä aiheesta käytävien keskustelujen on liityttävä EUBAM Rafahin kysymykseen: miten tämä operaatio voitaisiin käynnistää uudelleen ja miten sitä voitaisiin laajentaa?

Ari Vatanen, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, toistan vain, mitä presidentti Wilson sanoi vuonna 1917 ja mitä esimerkiksi kunnianarvoista kollegamme Swoboda sanoi puoli tuntia sitten: kansakunta ei voi ratkaista ongelmia yksin. Tämä parlamentti ja EU ovat siitä todiste. Meidän on otettava virheistämme opiksi. Meidän on tehtävä yhteistyötä kaikilla elämänalueilla: emme voi vain poimia parhaita päältä, emme voi olla tosielämässä vapaamatkustajia. Emme voi säilyttää taakkaa vain joidenkin hartioille: meidän on jaettava se, koska olemme demokraattisia kansakuntia. Se on ylevä peruste.

Minun on joskus vaikea ymmärtää, miksi ihmiset heti sanan ”Nato” kuullessaan – ehkäpä Amerikan tai armeijan vastaisuutensa vuoksi – vastustavat sitä. Kyllä, me olemme pasifisteja. Kuka ei ole pasifisti? Kaikki tervejärkiset ovat pasifisteja. Kuka haluaa kärsimystä, kuka haluaa sotaa? Meillä pitää kuitenkin olla keinot ehkäistä se. Meidän on toimittava ennakoivasti. Jos asenne on tämä, sotia tulee ja menee, mutta meidän on rakennettava aktiivisesti rauhaa.

Annan todella tunnustusta tämän parlamentin jäsenten enemmistölle, joka osoitti tänä iltana jälleen, että rakentava, vastuullinen terve järki voittaa, että tämä parlamentti on sitä, mikä sen on tarkoitus olla: parlamentti, joka katsoo eteenpäin, koska jos emme tee yhteistyötä, uhraamme rauhan.

Haluaisin vielä lausua viimeisen kommenttini. Jalkapalloilun mestari Michel Platini puhuu parhaillaan toisessa salissa. Olin Ranskassa, kun Ruandassa tapahtui joukkomurha – tämä ei ole tarkoitettu Ranskaa vastaan vaan kommentiksi siitä, miten tiedotusvälineet jakavat tietoa – ja jalkapallotähti Zidane jalassa oleva syytä herätti kirjaimellisesti Ruandan joukkomurhaa enemmän huomiota. Ei, me emme voi vaieta: meidän on oltava ennakoivia, sillä muuten me katsomme tällaisia tapahtumia maailmassa läpi sormiemme.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Aänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alexandra Dobolyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Miten Euroopan pitäisi reagoida siihen, että sen itärajoilla useista energiavaroiltaan rikkaista nousevista suurvalloista ja valtioista koostuva alueellinen järjestö Shanghain yhteistyöjärjestö (SCO) vahvistuu? Venäjä kuuluu yhteistyöjärjestöön, joka näin ollen ulottuu Euroopan unionin rajoille saakka. Tämän vuoksi EU:n on välttämättä kiinnitettävä järjestöön erityistä huomiota. Yhteistyöjärjestön jäsenten ja tarkkailijoiden arvioinnin perusteella voidaan todeta, että järjestöön kuluvat valtiot omistavat merkittävän osuuden maailman öljy- ja kaasuvaroista.

Edellä mainitun vuoksi Venäjään ja Keski-Aasiaan liittyvää uutta strategiaa koskevaan kysymykseen tarttuminen on välttämätöntä ja tämä koskee myös kunkin valtion poliittisten riskien arviointia.

Haluan lisäksi huomauttaa, että kuten Venäjän ja Ukrainan välinen kaasukiista osoitti, EU:n nykyinen haavoittuvuus ja merkittävä energiariippuvuus heikentävät aidon, tehokkaan ja johdonmukaisen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehittämistä.

Lisäksi maiden reagointitavoissa on historialliseen kokemukseen ja taloudellisiin etuihin pohjautuvia eroja. Nyt jos koskaan on tärkeää pyrkiä sekä poliittisen toiminnan että ristiriitaisten kansallisten etujen ja kantojen yhdenmukaistamiseen.

EU:n on tehostettava ja johdonmukaistettava kansainvälisiä toimiaan. Lissabonin sopimuksen ja siinä muotoiltujen ulkopoliittikan välineiden ratifiointi saattaa olla harppaus tähän suuntaan.

Yhä tehokkaampien ja nopeampien EU:n toimien kasvava tarve sekä yhä nopeampia intellektuelleja vastauksia vaativat tapaukset edellyttävät EU:n ulkopoliitikassa sovellettavien organisatoristen ja päätöksentekoa koskevien menettelyiden tarkistamista ja sopivien rakenteellisten ratkaisujen tarjoamista.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Haluan onnitella Ari Vatasta mietinnöstään, jota kannatan. Erityisesti kannatan ajatusta Euroopan unionin operatiivisen esikunnan perustamisesta. Luonnollisesti meidän pitäisi kääntyä ja käännyimme ensimmäiseksi Naton puoleen, jos EU:n turvallisuus on uhattuna. George Bush totesi noin vuosikymmen sitten Al Goren kanssa käymässään väittelyssä, ettei olisi presidenttinä puuttunut Kosovon tilanteeseen.

Vaikka vastustinkin Bushin hallinnon ulkopoliittikkaa, minun on myönnettävä, että tämä on Yhdysvaltojen oman edun kannalta täysin ymmärrettävä kanta. Se ei kuitenkaan ole kanta, jonka Eurooppa olisi voinut tai sen olisi pitänyt omaksua. Vaikka Euroopalla oli moraalinen vastuu suojella serbien toteuttaman kansanmurhan uhkaamia ihmisiä, sen oli myös kannettava vastuunsa kymmenistä / sadoista tuhansista

pakolaisista. Oman ja pakolaisten edun kannalta Euroopalla on oltava valmiudet toimia ilman amerikkalaisia. Tämän toteuttamiseksi on pieni hinta perustaa pysyvä EU:n operatiivinen esikunta, joka on valmiina tällaisten tapahtumien varalta.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Herra Puhemies!

Suomen ei tarvitse hävetä turvallisuuspoliittisia ratkaisujaan. Naton ulkopuolella Suomi on oikeassa seurassa yhdessä Ruotsin, Itävallan ja Sveitsin kanssa. Niihin on helppo samaistua. Naton ulkopuolinen liittoutumattomuus on kypsän valtion moderni vaihtoehto.

On ryhdytty puhumaan entistä pehmeämmästä Natosta, kun "sotaisa presidentti" vaihtui "rauhaisaan presidenttiin" Yhdysvalloissa. Onkin luultavaa, että Obaman ja ulkoministeri Hillary Clintonin johdolla hurmauspuheet pehmeästä Natosta yleistyvät. Mutta annetaanpa ajan kulua ja katsotaan rauhassa, miten Nato kehittyy.

Oma arvioni on, että Naton perusluonne ei ole muuttunut miksiäkään sen jälkeen kun kaksinapainen turvallisuusjärjestelmä murtui. Sen sijaan propaganda pehmeästä Natosta on onnistunut hyvin.

Tuijottaminen pelkästään Venäjään (Venäjä, Venäjä, Venäjä) tai uuden talvisodan odottelu eivät johda mihinkään. Myöskään Nato ei ole pätevä vastaus mihinkään Suomea lähiaikoina kohtaaviin suurimpiin ongelmiin, jotka ovat luonteeltaan lähinnä taloudellisia.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Naton ja EU:n yhteenliittymän merkityksen arviointi on aloitettava tunnustamalla, että niin Euroopan kuin Yhdysvaltojenkin poliittinen ympäristö on muuttunut hiljattain olennaisesti, ja Euroopan unionilla on nyt oikeutettu asema maailmanlaajuisen turvallisuuden alalla.

Tilanne edellyttää, että yhteenliittymä politisoidaan uudelleen siten, että siitä tulee vapaan vuoropuhelun foorumi, jossa keskustellaan suurimmista yhteenliittymää koskevista kysymyksistä. Esimerkiksi terrorisminvastaisista tarpeellisista toimista on käytävä rehellistä transatlanttista vuoropuhelua nimenomaan siksi, että liittolaisilla on omat näkemyksensä siitä, miten tähän yhteiseen haasteeseen tulisi vastata.

Nykytilanteessa jäsenvaltioiden on vastattava maailmanlaajuisesta turvallisuudesta koskeviin uhkiin, joiden määrä kasvaa jatkuvasti ja jotka vaihtelevat etnisten ryhmien kiistoista liittolaisten alueen välittömässä läheisyydessä maailmanlaajuisiin terroristiverkostoihin ja joukkotuhouksien leviämiseen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota asiaa koskevaan pohdintaprosessiin ja vuoropuheluun ja tuettava yhteenliittymän uudistusprosessia. Viitataan turvallisuusongelmiin etenkin niiden liittolaisten alueiden välittömässä läheisyydessä, joissa yhteenliittymä voi olla avainasemassa demokraattisten puolustuksesta ja turvallisuudesta vastaavien laitosten luomisessa Balkanin ja laajalle levittäytyvällä Mustanmeren alueella.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa tarvitsee yhteisen, johdonmukaisen ja nykyaikaisen turvallisuuspolitiikan, jonka avulla voidaan vahvistaa eurooppalaista identiteettiä ja joka antaa EU:lle mahdollisuuden esiintyä uskottavana yksinäisenä toimijana kansainvälisesti.

Tämänhetkinen tilanteemme on täynnä vaativia haasteita, kuten talouskriisi, energiaturva, ilmastonmuutos ja maahanmuuton hallinta, ja edellyttää jäsenvaltioiden yhteistyötä ja vastuunkantoa yhteisten etujen suojelemiseksi sekä rauhan, turvallisuuden ja alueellisen yhdentymisen noudattamisen edistämiseksi.

EU voi tehdä vaikutuksen vain esiintymällä yksinäisenä sekä varaamalla käyttöönsä ja käyttämällä tehokkaita välineitä, joiden avulla vahvistetaan yhteistyötä naapurivaltioiden kanssa.

Meidän on ajateltava strategisesti, osallistuttava aktiivisesti ja toimittava johdonmukaisesti maailmanlaajuisesti. Lisäksi tarvitaan alueellista turvallisuutta ja läheisiä siteitä asiasta vastaaviin alueellisiin toimijoihin.

Strategiset kumppanuudet EU:n itäisten naapurimaiden kanssa ovat välttämättömiä ja EU:n on investoitava suhteisiinsa Venäjän kanssa ja hyödynnettävä yhtenäistä strategiaa, johon sitoutuminen hyödyttää molempia osapuolia.

EU:n on investoitava etenkin itäisiin naapurimaihinsa ja tarjottava niille tarvittavia kannustimia, jotta ne voivat jatkaa uudistusten toteuttamista ja jotta EU:n läsnäoloa alueilla voidaan vahvistaa. Käytettävissä on uusia välineitä, kuten itäinen kumppanuus, joka on apuna uuden koreamman tason lähestymistavan luomisessa alueen kumppaneiden kanssa.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Kansainvälinen turvallisuus on yksi kansainvälistä suhdetoimintaa koskevien asiakysymysten keskeisimmistä arvoista. Tällä hetkellä käsitettä määritetään uudelleen ja painopiste on siirtymässä ei-sotilaallisiin tasapainoa ja kansainvälistä turvallisuutta uhkaaviin tekijöihin. Esimerkkeinä näistä uhista mainittakoon järjestäytynyt rikollisuus, verkkosota, merirosvous (kuten Somalian rannikolla on nähty), ilmastonmuutokset ja maailmanlaajuisesta talouskriisistä aiheutuvat vaarat. Suunnatessaan huomionsa yhteisten sotilaallisten välineiden, kuten Eurocorpsin, European Air Transport Fleet -aloitteen ja EU:n operatiivisen esikunnan kehittämiseen Euroopan unioni ei voi kuitenkaan sivuuttaa muita yhtä merkittäviä uhkia. Huomiota pitäisi kiinnittää enemmän sellaisten elinten ja laitosten rakentamiseen, joiden avulla voimme selviytyä maailmanlaajuisesta talouskriisistä johtuvasta taloudellisesta tilanteesta ja suojella ympäristöä ja biologista monimuotoisuutta. Sisäisiä uhkia, kuten huumeita, yhteiskunnan köyhyyttä ja internetirikollisuutta ei myöskään voida unohtaa.

Kaikki edellä mainitut ovat tärkeitä, kansainväliseen turvallisuuteen sekä Euroopan unionin ja kaikkien kansojen turvallisuuteen vaikuttavia tekijöitä. Ilman näiden peruskysymysten selvittämistä on mahdotonta luoda vakaata eurooppalaista turvallisuusstrategia.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Yhteinen turvallisuuspolitiikka on aihe, josta on keskusteltu useita kertoja ja kirjoitettu paljon. Euroopan unionilla on alueellisesti ja maailmanlaajuisesti yhä tärkeämpi välittäjän rooli. Nimenomaan tämän vuoksi Euroopan unionin on mielestäni toimittava aktiivisesti omalla alueellaan ja missä tahansa maailmankolkassa.

Tänään käsiteltävänä olevien YUTP:n tärkeimpiä näkökohtia ja perusvalintoja koskevaa vuosittaista selvitystä 2007, Euroopan turvallisuusstrategiaa ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (ETPP) sekä Naton merkitystä EU:n turvallisuusjärjestelmässä koskevien kertomusten käsittelyn päätteeksi voitaneen tehdä seuraavat kolme päätelmää:

1. Euroopan unionilla on oltava yhteinen turvallisuuspolitiikka, jonka avulla voidaan tukea EU:n alueen demokratioita sekä kumppanuussuhteita naapurimaiden kanssa.
2. Euroopan unionin on näytettävä olevansa yhtenäinen ja Euroopan unioni tarvitsee nopean toiminnan joukot, joilla on valmiudet puuttua tilanteisiin milloin tahansa rauhan, demokratian ja ihmisoikeuksien tukemiseksi.
3. Euroopan unionin on vahvistettava asemansa maailmanlaajuisesti ja toimittava jatkossakin vakauden ja tasapainon välittäjänä maailman suurvaltojen välillä.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kollegaani Ari Vatasta EU:n ja Naton välistä synergiaa käsittelevästä hienosta mietinnöstä. Yhteistyön ja kumppanuuden yleinen vahvistaminen, resurssien järkevä käyttö ja päällekkäisyyden välttäminen, jäsenille osoitettu vetoomus joustavuuden, tavoitteellisuuden ja käytännöllisyyden lisäämisestä – mietintö kattaa kaikki asiakysymykset, joita niin Eurooppa kuin Euroopan parlamenttikin ovat kannoissaan korostaneet.

Mietinnön muiden merkittävien tekijöiden ohella mielestäni tärkeä on ehdotus, että EU:n jäsenyyttä hakeville Naton jäsenvaltioille myönnettäisiin Euroopan puolustusviraston liitännäisjäsenen asema. Naton kannalta katsottuna tämä olisi hyvä ratkaisu Turkin kysymykseen.

Kollegamme Karl von Wogaun laatima Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja Euroopan turvallisuusstrategiaa koskeva mietintö osuu naulankantaan. Euroopan turvallisuusstrategiaa koskeva mietintö, jonka neuvosto hyväksyi joulukuussa, vastasi useimpiin kysymyksiin. Mietinnön uudet näkökannat ja EU:n turvallisuuteen liittyviä toimia ohjaavat kannat auttavat EU:ta puolustamaan turvallisuusetujaan tehokkaammin, kuten Karl von Wogaun mietinnössä suositellaan. Ilokseni mietinnössä kallistutaan siihen, että EU pyrkisi yhteistyöhön myös kumppaneidensa kanssa.

Kiitos.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan osoittaa tukeni Jacek Saryusz-Wolskin mietinnölle, jossa korostetaan oikeutetusti sitä, että energiaturvallisuuden takaamisen Euroopan kansalaisille on oltava EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ensisijainen tavoite.

Haluan todeta selkeästi ja kuuluvasti, että energian toimitusvarmuuden ja etenkin kaasun toimituslähteiden monipuolistaminen on vain kaunis haave, jos Nabucco-putkihanketta ei toteuteta.

Nabucco-hanke on otettava strategiseksi tavoitteeksi koko EU:ssa. Tämä edellyttää suuria taloudellisia investointeja ja etenkin tehokasta Euroopan ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Tehokas politiikka antaa takeet alueellisesta vakaudesta alueella, jonka kautta putki kulkee. Tämän huomioon ottaen yhteiselle ulko- ja turvallisuuspolitiikalle on määritettävä sen epätoivoisesti kaipaama johdonmukainen ja tehokas rakenne saavuttaaksemme konkreettisia tavoitteita.

Mielestäni EU:ssa pitäisi olla esimerkiksi ulkopoliitikasta vastaava korkea virkamies, jolla olisi vahva poliittinen tuki sekä välineet, joiden pohjalta hän voisi ryhtyä tarvittaessa toimiin.

Ymmärrän, että EU:n on varattava yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan riittävät taloudelliset ja inhimilliset resurssit saavuttaakseen ne konkreettiset tulokset, joita Euroopan kansalaiset odottavat meiltä.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Vastustan Euroopan turvallisuusstrategiaa ja puolustuspolitiikkaa koskevaa mietintöä nykyisessä muodossaan (A6-0032/2009). Mietintö on hyvä esimerkki EU:n militarisoinnista ja osoitus siitä, että EU:n turvallisuuden alalla sotilaallisten resurssien ja toimenpiteiden on korvattava ja jopa syrjäytettävä tarvittavat poliittisluonteiset toimenpiteet. Monet mietinnön tulokset ja suositukset ovat suorassa ristiriidassa sen kanssa, että EU:ta on tarkoitus kehittää rauhaa edistävänä hankkeena. Ei ole ihme, jos EU:n kansalaiset vastustavat mahdollisuuden tullen Lissabonin sopimusta muun muassa sen vuoksi, että sopimuksessa määritetään EU:n sotilaallinen luonne. Mietinnössä esitetään erittäin poikkeuksellinen ja vaarallinen kanta, joka toisaalta puoltaa EU:n turvallisuusetuja ja toisaalta kritisoi Venäjää siitä, että se puolustaa täysin oikeutettuja turvallisuusetujaan Kaukasuksella.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Hyvät kollegat, se, että keskusteltavana on kolme turvallisuutta ja puolustusta koskevaa mietintöä, on osoitus suuresta poliittisesta vastuusta, joka Euroopan parlamentilla on Euroopan kansalaisiin nähden Naton huippukokouksen aattona. Vakiintunut käytäntö hyväksyä neuvoston selvitykseen yhteisestä ulkopoliitikasta ja turvallisuudesta liittyviä tärkeimpiä näkökohtia ja perusvalintoja koskevia mietintöjä tarjoaa loistavan mahdollisuuden esittää jäsenvaltioille vetoamus, että ne soveltaisivat käytäntöä kansallisesti.

Erityisen tärkeää on kehittää itsenäisiä akateemisia valmiuksia analysoida ja arvioida Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa samanaikaisesti kansallisten turvallisuuspolitiikkojen kanssa. Tämä muodostaa pohjan jäsenvaltioiden tutkimuskeskusten verkoston kautta käytävälle julkiselle keskustelulle Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta.

EU:n turvallisuutta ja puolustusta koskevan valkoisen kirjan laatiminen on mahdotonta, jos jäsenvaltiot eivät siirrä asiakirjaa osaksi kansallisia strategioitansa. Tämä käsittää myös kansallisten analyyttisten sekä tietokonepohjaiseen oppimiseen liittyvien valmiuksien vahvistamisen sekä siviili- ja sotilastoiminnan väliseen yhteistyöhön liittyvien käsitteiden testaamiseen ja omaksumiseen kouluttamisen.

Jäsenvaltioita on kannustettava laatimaan yhteinen turvallisuutta koskeva strateginen arvio, joka muodostaa vakaan perustan EU:n ja Naton väliselle toiminnalle Naton uuden strategisen toimintaperiaatteen kehittämisprosessissa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa.

20. Barcelonan prosessi: Välimeren unioni (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Pasqualina Napoletanon ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0502/2008) Barcelonan prosessi: Välimeren unioni -aloitteesta (2008/2231(INI)).

Pasqualina Napoletano, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Vondra, hyvät kollegat, parlamentti ehdottaa tässä mietinnössä rakentavaa panosta Euro-Välimeri-kumppanuuden vahvistamisnäkyville.

Viime vuonna 14. heinäkuuta Pariisissa pidetyn huippukokouksen tuloksena tehtiin ehdotuksiin sisältyi kaksi tavoitetta, jotka ansaitsevat tukemme. Ensimmäisen näistä koskee taloudellisten, alueellisten ja ympäristöön liittyvien integraatiohankkeiden käytännöllistä suunnittelua ja tehostamista siten, että perustetaan julkista ja yksityistä rahoitusta saava sihteeristö kyseistä tehtävää varten; toisena tavoitteena on vahvistaa poliittista vuoropuhelua koko prosessin yhteydessä sellaisten uusien elinten avulla, joita ovat muun muassa yhteispuheenjohtajuus, valtion- ja hallitusten päämiesten huippukokous sekä säännölliset ulkoministeritapaamiset. Haluaisin tässä yhteydessä korostaa Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen roolia, joka tunnustettiin Pariisin julkilausumassa ja myöhemmin Marseillen julistuksessa.

Parlamentti haluaa auttaa löytämään keinon selviytyä umpikujasta, johon on päädytty Gazan traagisten tapahtumien seurauksena. Paljon riippuu kuitenkin Israelin uuden, vaalien jälkeen muodostetun hallituksen hyväksymästä politiikasta. Haluaisin kaikesta huolimatta painottaa, että Euro-Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous kokoontuu lähiaikoina ja näyttää esimerkkiä roolista, joka parlamenteille kuuluu jopa tällaisessa vaikeassa tilanteessa.

Haluamme korostaa niiden elinten merkitystä, joihin sekä Euroopan unioni että Välimeren etelä- ja itärannikon maat osallistuvat, samalla kun painotamme, että on välttämätöntä, ettei prosessia kokonaisuudessaan supisteta pelkäksi hallitusten väliseksi toiminnaksi. Toivomme kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolten osallistuvan toimintaan aktiivisesti eikä vähiten sen vuoksi, että talouskriisi saattaa pahentaa ennestäänkin laajalle levinneitä ja vakavia ongelmia, kuten työttömyyttä ja lisääntyvää muuttopainetta, ja tehdä ilmiöstä yhä vaikeammin hallittavan. Kehotamme kiinnittämään yhä tiiviimmin huomiota ihmisoikeuskysymyksiin, jotka vaikuttavat enemmän tai vähemmän kaikkien kumppanuusmaiden toimintaan.

Toimielinten osalta on syytä muistaa, että Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan uudet edustajat, joita ovat neuvoston puheenjohtaja ja Euroopan unionin ulkoministeri, voivat turvata Euroopan unionille yhtenäisen ja jäsennellyn edustuksen. Tällä välin olisi hyödyllistä varmistaa Euroopan unionin osallistumisen jatkuvuus ainakin yhteispuheenjohtajuuden avulla. Tiedämme, että puheenjohtajavaltio Tšekki on kiinnittänyt tähän asiaan huomiota, ja toivomme, että myös Ruotsi on puheenjohtajavaltiona halukas ottamaan huomioon tämän viestin.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin kiittää kaikkia kollegoitani sekä eri poliittisten ryhmien ja valiokuntien edustajia, jotka ovat esittäneet näkemyksensä. He ovat kaikki osaltaan auttaneet laatimaan tämän mietinnön, jonka uskon saavan laajaa tukea.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen mahdollisuudesta osallistua tämänpäiväiseen keskusteluun Barcelonan prosessi: Välimeren unioni -aloitteesta. Tiedän parlamentin seuraavan tätä asiaa erityisen kiinnostuneena. Erityisesti on kiitettävä Pasqualina Napoletanoa. Näin ollen päätöslauselmaesitys, josta myöhemmin äänestätte, tarjoaa arvokkaan panoksen yhteiselle työllemme.

Viime heinäkuussa pidetyssä Pariisin huippukokouksessa perustettiin Välimeren unioni ja olemassa olevaan Barcelonan prosessiin pohjautuva kumppanuus. Nykyinen kiertävä puheenjohtajuus asettaa etusijalle kumppanuuden vahvistamisen. Vaikka Lissabonin sopimus ei ole vielä tullut voimaan, voin vakuuttaa teille, että me keskitymme yhteisomistajuuden hengessä erityisesti tämän aloitteen kehittämiseen ja etenkin alueellisiin hankkeisiin. Ne ovat tärkeitä. Ne osoittavat alueen kansalaisille konkreettisesti, että kumppanuus toimii heidän hyväkseen.

Välimeren unioni ei ole ainut yhteistyömekanismi. Kahdenkeskistä ulottuvuutta jatketaan Euroopan naapuruuspolitiikan yhteydessä, ja sitä täydennetään joissakin tapauksissa liittymistä valmistelevalla kehityksellä – sekä Mauritanian tapauksessa AKT-maiden kanssa tehtävillä järjestelyillä.

Kaikilla näillä lähestymistavoilla kannustetaan yksittäisissä maissa toteutettavia uudistuksia sekä tuetaan alueellista yhteistyötä. Naapuruuspolitiikalla on luonnollisesti myös merkittävä itäinen ulottuvuus, ja olemme hyvin ilahtuneita siitä, että tätä politiikkaa kehitetään samanaikaisesti.

Pariisin huippukokouksessa sovittiin työn jatkamisesta seuraavilla neljällä keskeisellä alalla: Välimeren puhdistaminen, moottoritiet ja merten moottoritiet, väestönsuojelu sekä vaihtoehtoisten energialähteiden kehittäminen esimerkiksi Välimeren aurinkosuunnitelman avulla.

Erityistä huomiota kiinnitetään myös korkea-asteen koulutukseen ja tutkimukseen sekä yritysten tukemiseen Välimeren alueen yritysten kehittämistä koskevan aloitteen avulla. Tällä alalla esitettävien hanke-ehdotusten tekniset näkökohdat käsitellään sihteeristössä, joka perustetaan Barcelonaan viime vuonna Marseillessa sovitulla tavalla.

Näiden erityisten hanke-alojen lisäksi Välimeren unionin ministerikokouksissa käsitellään monia maailmanlaajuisia haasteita, jotka vaikuttavat meihin kaikkiin. Näitä haasteita ovat muun muassa pyrkimys rauhaan ja turvallisuuteen alueella, talouskriisin yhteiskunnalliset ja geopoliittiset vaikutukset, ympäristökysymykset, maahanmuuttovirtojen hallinta ja naisten yhteiskunnallinen rooli.

Yhteistyöaloihin kuuluu kaksi erityisalaa, joiden tiedän olevan tärkeitä parlamentille ja joille myös me annamme täyden tukemme. Toinen koskee parlamenttien välistä yhteistyötä, jota varten perustetaan

Euro-Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous valiokuntineen. Tämä aloite on keskeisessä asemassa, kun Välimeren unionille kehitetään voimakasta parlamentaarista ulottuvuutta. Kuten päätöslauselmassanne korostetaan, sillä vahvistetaan Välimeren unionin demokraattista legitimitettä. Se auttaa myös edistämään Euroopan unionille keskeisiä perusarvoja. Olemme hyvin ilahtuneita siitä, millä tavoin te ja puhemiehenne olette hyväksyneet tämän nimenomaisen aloitteen, ja me annamme teille täyden tukemme.

Toinen ala, jota meidän olisi mielestäni pidettävä erityisen tärkeänä, koskee kulttuurien välisten suhteiden kehittämistä. Se on ehdottoman tärkeää, jotta voimme kannustaa kulttuurien välistä yhteisymmärrystä Välimeren alueella. Kansalaisyhteiskunnan, paikallisten työmarkkinaosapuolten ja alueellisten sidosryhmien on kaikkien osallistuttava prosessiin. Anna Lindh -säätöillä on erityisen tärkeä rooli tällä alalla.

Välimeren unioni tarjoaa meille mahdollisuuden parantaa sen jäsenten välisiä suhteita. Viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet, että tehtävä ei ole helppo, mutta ne ovat myös tuoneet esiin, miten tärkeää on jatkaa työtämme tämän tavoitteen toteuttamiseksi. Me olemme liiankin tietoisia niistä vaikeuksista, joita alueen väestöryhmät joutuvat kohtaamaan Gazan kriisin seurauksena. Kuten tiedätte, Välimeren unionin kokouksia on tämän seurauksena siirretty myöhemmäksi, mutta puheenjohtajavaltio uskoo, että alueellinen yhteistyö ja vuoropuhelu ovat oikea keino rauhan saavuttamiseksi sekä luottamuksen ja vaurauden rakentamiseksi, ja uskomme todellakin, että työtä Välimeren unionin yhteydessä jatketaan mahdollisimman nopeasti.

Tästä syystä parhaillaan on valmisteilla puheenjohtajavaltio Tšekin sekä Välimeren unionin jäsenenä olevia EU-maita edustavan Välimeren unionin yhteispuheenjohtajamaan Ranskan mahdollisesti yhdessä yhteispuheenjohtajamaa Egyptin kanssa toteuttama toimenpide, joka on suunnattu arabikumppaneillemme. Sen tarkoituksena on kehottaa jatkamaan kaikkia Välimeren unionin toimia automaattisesti ja ilman minkäänlaisia ehtoja heti maaliskuun lopussa Dohassa pidettävän Arabiliiton huippukokouksen jälkeen. Aiomme käyttää hyväksemme 2. maaliskuuta Sharm el-Sheikhissä Egyptissä pidettävän Gazan avunantajien konferenssin tarjoaman tilaisuuden asian käsittelyn jatkamiseksi Tšekin ulkoministerin Karel Schwarzenbergin, Ranskan ulkoministerin Bernard Kouchnerin ja Egyptin ulkoministerin kesken.

Puhetta johti

varapuhemies **Marec SIWIEC**

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentin jäsen Pasqualina Napoletano, haluaisin ensiksi onnitella teitä tekemästänne työstä, sillä se on mahdollistanut tämän mietinnön, joka on monessa mielessä erittäin merkittävä.

Ensiksikin koska mietintö on Euroopan parlamentilta todella myönteinen ja rakentava panos pyrkiessämme määrittelemään yhtenäistä Euro-Välimeri-politiikkaa, joka on haaste, johon olemme syvästi sitoutuneet.

Seuraavaksi, kuten aivan oikein tähdennätte, Välimeren unionia on täydennettävä. Se ei saa olla pelkästään hallitusten välinen, vaan sitä on nimenomaan täydennettävä tarjoamalla osallistumismahdollisuus muille toimijoille, kuten paikallis- ja alueviranomaisille. On tärkeää vahvistaa unionin parlamentaarista ulottuvuutta lujittamalla parlamentaarisen edustajakokouksen roolia sekä vakiinnuttaa kansalaisyhteiskunnan jatkuva osallistuminen.

On totta, että Välimeren unionin tehtävänä on kehittää elvyttämistä kaipaavan alueellisen kumppanuuden samalla kertaa sekä institutionaalista että poliittista luonnetta. Aivan yhtä totta on kuitenkin myös se, että tämän toteuttaminen on mahdollista ainoastaan käyttämällä perustana Barcelonan prosessin säännöstöä, jota on laajennettava ja lujitettava.

Komission rahoittama alueellinen yhteistyö kuuluu tämän säännöstön piiriin. Näin ollen ei ole mitään syytä kyseenalaistaa sitä tällä hetkellä. Päinvastoin sillä tuetaan ja varmistetaan Euroopan unionin toiminnan yhtenäisyys alueella, erityisesti koska sen tavoitteet ovat täysin yhteensopivia niiden päämäärien kanssa, joihin pyritään Euroopan naapuruuspolitiikalla, joka on alueen maiden kanssa luomiemme kahdenkeskisten suhteiden keskeinen kehys.

Tämä koskee myös sellaisten yhteisön menetelmien noudattamista, joita sovelletaan Euroopan unionin päätöksentekoa ja painopistealojen määrittästä koskeviin mekanismeihin, koska Välimeren unioni kuuluu aloitteena täysimääräisesti Euroopan unionin kehykseen.

Arvoisa puhemies, Välimeren unionin perustamista koskevalla huippukokouksella oli, kuten tiedätte, kolme tavoitetta, jotka koskivat Euro-Välimeri-suhteiden poliittista elvyttämistä, näiden suhteiden institutionaalisen

hallinnon muuttamista aloitteen yhteisjohtajuudeksi sekä lopuksi Euroopan unionin ja sen Välimeren alueen kumppaneiden monenvälisen yhteistyön kiteyttämistä rakennehankkeisiin, joilla edistetään paikallista integraatiota ja vähennetään todennäköisesti kehitykseen liittyviä eroja Välimeren kahden puolen välillä.

Meidän on todellakin kurottava näitä eroja umpeen sosioekonomisen kehityksen avulla sekä lisäämällä kauppaa ja investointeja. Meidän on torjuttava ideologista radikalismia, jolle kehittymättömyys ja epäoikeudenmukaisuuden tunne tarjoavat hedelmällisen maaperän, edistämällä vuoropuhelua ja tarjoamalla poliittisia ratkaisuja konflikteille. Aivan kuten te totesittekin, meidän on jatkettava vastuullista ja yhtenäistä maahanmuuttopolitiikkaa edistääksemme Euroopan demografisen kehityksen vakauttamista ja Välimeren maiden väestönkasvua. Tässä joitakin esimerkkejä haasteista, joihin meidän on vastattava yhdessä kumppaniemme kanssa Välimeren unionin puitteissa.

Todellakin me tiedämme, ettemme pysty saavuttamaan näitä tavoitteita ilman parlamentaarista tukea sekä Euroopan parlamentilta että Euro-Välimeri-alueen parlamentaariselta edustajakokoukselta. Tässä hengessä me työskentelemme, ja olemme täysin vakuuttuneita siitä, että Euroopan komissio voi kaikissa näissä kysymyksissä luottaa yhteistyöhönne, ja haluaisin kiittää teitä siitä jo etukäteen.

Mutta luonnollisesti me tiedämme myös, että koska tilanne Lähi-idässä on Gazan sodan seurauksena erittäin huolestuttava – me keskustelimme tästä asiasta tänään – meillä on todellakin edessämme ongelma: me emme voi jättää Välimeren unionia poliittiseen tyhjiöön. Sitä me olemme aina sanoneet, ja asia on todellakin näin.

Tämä on syynä siihen, että työ on tällä hetkellä keskeytetty, mitä henkilökohtaisesti todellakin pahoittelen, mutta luonnollisesti toivomme pääsevämme jatkamaan työtä jälleen jossakin vaiheessa. Sharm el-Sheikhissa pidettävä kokous, jossa komissiolla on tietysti tärkeä rooli yhtenä kokouksen tukijana, on hyvin merkityksellinen. Toivottavasti jatkossa järjestetään useita muita kokouksia. Itse asiassa paljon on jo tehty, ja komissio suhtautuu tekemäänsä työhön hyvin vakavasti.

Lisäksi olemme edistyneet hyvin sihteeristöön sovellettavia, jo hyväksytyt säännöksiä koskevassa työssä, ja niiden ansiosta Barcelonan sihteeristön pitäisi pystyä käynnistämään toimintansa.

Vural Öger, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä parlamentin jäsen Napoletano, hyvät kollegat, Välimeren unionin pitäisi elvyttää vuonna 1995 käynnistetty Barcelonan prosessi. Ikävä kyllä meidän on tällä hetkellä todettava Lähi-idän viimeaikaisen kriisin osoittaneen, että hankkeen tavoitteet eivät ole toteutuneet. Barcelonaan tarkoitetun sihteeristön avaamista on siirretty toistaiseksi, eikä luvattua rahoitusta voida saada.

Näin ollen konkreettisia tuloksia ei tähän mennessä ole saavutettu, mikä on mielestäni erittäin valitettavaa. Tästä syystä mietin, olemmeko keskittyneet liikaa toimielimiin ja olisiko se syynä nykyiseen umpikujaan. Olemmeko me aliarvioineet poliittisten kriisien vaikutukset Välimeren unioniin?

Miten voimme taata hankkeiden jatkumisen? Euroopan yhdentymisen historiassa me olemme menestyneet erinomaisesti talouden ja kaupan aloilla. Juuri tästä syystä me kansainvälisen kaupan valiokunnassa olemme pohtineet, millä tavoin onnistuneita mekanismejamme voitaisiin soveltaa naapurimaihimme eteläisessä Euroopassa. Yhtenä tavoitteena on perustaa vapaakauppa-alue vuoteen 2010 mennessä, mutta myös tämä hanke on keskeytynyt. Poliittiset konfliktit jarruttavat tätä prosessia, ja nimenomaan siitä syystä meidän pitäisi lujittaa talousalaa.

Kansainvälinen kauppa voisi vaikuttaa myönteisesti paitsi alueen taloudelliseen tilanteeseen, myös – ja aivan erityisesti – sen poliittiseen ja yhteiskunnalliseen tilanteeseen. Alueen taloudellisella integraatiolla on keskeinen merkitys tässä yhteydessä. Eteläisten naapureidemme on myös tiivistettävä keskinäistä yhteistyötä.

Samaan aikaan maiden, jotka ovat jo kehittäneet kahdenvälisten kauppasuhteiden verkoston, pitäisi vakuuttaa monenvälisen ulottuvuuden tuomasta lisäarvosta. Tässä yhteydessä on tärkeää tiedottaa alueen kansalaisia taloudellisen integraation eduista. Se olisi yksi askel eteenpäin Välimeren etelärannikon tilanteen vakauttamiseksi. Toivon tämän toteutuvan meidän kaikkien ja erityisesti tämän alueen kansalaisten vuoksi.

Íñigo Méndez de Vigo, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Välimeren rannalla Sèetessä syntynyttä runoilijaa lainatakseni, runoa ei saada koskaan valmiiksi, se vain hylätään. Uskoakseni Barcelonan prosessille kävi jossakin mielessä samoin: se ei ollut valmis, mutta se hylättiin – ainakin osittain.

Siksi me parlamentissa pidämme tärkeinä ponnisteluja, joita Ranskan puheenjohtajakauden aikana on tehty Barcelonan prosessin elvyttämiseksi. Tästä samasta syystä olemme perussopimus-, työjärjestys- ja

toimielinasioden valiokunnassa tehneet aktiivisesti yhteistyötä Pasqualina Napoletanon kanssa hänen laatiessaan mietintöä, ja haluan kiittää häntä hänen kärsivällisyydestään ja ymmärtämyksestään.

Arvoisa puhemies, miksi perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnassa huolehdittiin tästä asiasta? Siihen on useita syitä. Ensiksikin taataksemme Barcelonan prosessin jatkumisen Välimeren unionin kanssa. Toiseksi välttyäksemme päällekkäisiltä rakenteilta ja liittääksemme tämän prosessin osaksi unionin institutionaalista kehystä. Kolmanneksi, kuten komission jäsen Ferrero-Waldner jo totesikin, osoittaaksemme, että kyseessä ei ole pelkkä hallitusten välinen prosessi, ja painottaaksemme sen parlamentaarista ulottuvuutta.

Tästä syystä me olemme perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnassa pitäneet tinkimättömästi kiinni puhemies Pötteringin 13. heinäkuuta 2008 esittämistä aiheista, joiden mukaan parlamentaarisen edustajakokouksen on kokoonnuttava kerran vuodessa, sen on jakauduttava poliittisiin ryhmiin ja sen on laadittava neuvoa-antavia selontekoja.

Pyrimme myös auttamaan neuvostoa niissä tärkeissä päätöksissä, joita sen oli tehtävä. Neuvoston puheenjohtaja Vondra, parlamentti haluaa tehdä yhteistyötä neuvoston kanssa ja esitimme perusteet tämän uuden Välimeren unionin keskuspaikkaa varten. Sattumalta nämä perusteet osuivat yhteen minun hyvin tuntemassani maassa sijaitsevan kaupungin kanssa; perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunta nimittäin päätti, että Barcelona voisi sopia hyvin keskuspaikaksi. Lisäksi ministerit hyväksyivät asian vain vähän myöhemmin, mikä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, heijastaa jälleen kerran halukkuuttamme tehdä yhteistyötä neuvoston kanssa.

Siteerasin aluksi Paul Valérya; haluaisin siteerata Paul Valéryn runosäettä myös lopuksi: *"Tu n'as que moi pour contenir tes craintes!"*.

Uskoakseni Välimeren unionin menestys olisi paras tapa lievittää niitä pelkoja, joita Välimeren kummallakin rannalla saatetaan tuntea. Toivotaan niin, arvoisa puhemies, ja kiitos vielä kerran ymmärtämyksestänne ja avustanne, parlamentin jäsen Napoletano.

Vito Bonsignore, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onnittelen Pasqualina Napoletanoa hänen ponnisteluistaan ja tasapuolisesta tavastaan käsitellä tätä aihetta, ja kiitän komission jäsentä Benita Ferrero-Waldneria, joka seuraa työtämme aina tarkkaavaisesti, hänen eri puolilla maailmaa tekemästään tärkeästä työstä.

Meidän on kaikkien toimittava hyvin yhtenäisellä tavalla, sillä Välimeren alueella kohtaamamme ongelmat ja haasteet ovat poikkeuksellisen vaikeita. Meidän on pyrittävä vahvistamaan ja lujittamaan Euroopan roolia ottaen huomioon, että strategisesti me toimimme rinta rinnan Yhdysvaltojen kanssa.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on vuosien mittaan edennyt pitkälle rakentaessaan yhä vahvempaa ja aktiivisempaa roolia Euroopalle. Tarvitaan muutakin kuin rahoitusta; pelkkä rahoitus ei enää riitä; tarvitaan huomattavia uudistettuja poliittisia toimia. Yksi monista yhteisistä haasteista koskee Eurooppaan suuntautuvan maahanmuuton hillitsemistä. Tätä ongelmaa ei voida käsitellä tekemällä yhteistyötä poliittisten vastustajien kanssa, eikä sitä voida ratkaista myöskään populistisella politiikalla; pikemminkin se vaatii tiukkaa valvontaa, jolla varmistetaan, että lakeja ja ihmisoikeusyleissopimusta noudatetaan.

Välimeren unioni, Euro-Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous sekä eteläisiä alueita koskeva yhteinen ulkopoliittikka ovat erinomaisia ja oikeutettuja välineitä, joita voidaan käyttää pyrittäessä luomaan entistä vahvempi, merkittävämpi ja uskottavampi rooli Euroopalle.

Tästä syystä poliittinen ryhmäni äänestää äärivasemmiston jättämiä tarkistuksia vastaan; meidän mielestämme ne ovat erittäin kiistanalaisia eivätkä kovinkaan rakentavia. Oma poliittinen siipeni pyrkii antamaan uutta vauhtia tälle arvokkaalle työlle, josta lähitulevaisuudessa kehittyä erittäin tärkeä, ja tästä syystä tuemme Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen elvyttämistä, ei enää pelkkänä keskustelufoorumina vaan paikkana, jossa voidaan tehdä tärkeitä yhteispäätöksiä, jotka koskevat tulevaisuuttamme ja kaikkien niiden ihmisten tulevaisuutta, jotka elävät Välimeren rannalla.

Carlos Carnero González, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Haluaisin aivan ensimmäiseksi onnitella sosialistiryhmän puolesta Pasqualina Napoletanoa hänen meille tänään iltapäivällä esittämästään erinomaisesta mietinnöstä, mutta, mikä tärkeintä, ennen kaikkea siitä, että hän on ollut Euro-Välimeri-suhteiden *da prima ora*. Ilman hänen työtään ja panostaan me emme olisi pystyneet kuvittelemaan ensinnäkään Euro-Välimeri-alueen parlamentaarista foorumia tai myöhemmin Euro-Välimeri-alueen parlamentaarista

edustajakokousta, emmekä me pystyisi nyt vaatimaan sitä roolia, joka kansalaisten edustajille pitäisi kuulua elimessä, jollaista me pyrimme luomaan.

Haluaisin seurata kirjallisuuden suuria nimiä siteeraavan kollegani Íñigo Méndez de Vigon esimerkkiä palauttamalla mieliimme seuraavaan lauseen Shakespearen *Kuningas Learista*: "viel' ei pahin, kun sanoa me voimme: 'tää on pahin'". Me olemme pyrkineet tekemään päinvastoin, sillä aikana, jona Lähi-idän tilanne on huonompi kuin koskaan, me olemme luoneet konfliktien ratkaisemisen perustaksi välineen, jonka tarkoituksena on edistää poliittista, taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä koko alueella. Tästä Välimeren unionissa on loppujen lopuksi kysymys. Kyseessä on Välimeren unioni, joka ei ole täysin uusi vaan sen perusta on syvällä Barcelonan prosessin juurilla, ja sitä varten luodaan uusia toimielimiä, kuten Barcelonaan suunniteltu pysyvä sihteeristö. Me suhtaudumme unioniin myönteisesti eurooppalaisina, Välimeren alueen asukkaina ja espanjalaisina sekä sitä vaatineina parlamentin jäseninä. Se merkitsee myös Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen tunnustamista sellaiseksi kuin sen pitäisi olla: parlamentin jäsenten ja kansalaisten ilmaisuväyläksi unionissa.

Euro-Välimeri-alueen parlamentaarille edustajakokoukselle on annettava sen ansaitsemat tehtävät: tehtävät, jotka koskevat kuulemistä, seurantaa ja ehdotusten tekoa. Välimeren unionin on perustuttava yhteiseen hallintoon, ja se tarvitsee riittävää rahoitusta. Sen on keskityttävä alueelliseen integraatioon ja vastattava kansalaisten tarpeisiin. Tällä tavoin me pystymme rakentamaan rauhaan ja solidaarisuuteen perustuvan Välimeren alueen sekä myös kulttuurien liiton.

Marios Matsakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä haluan onnitella Pasqualina Napoletanoa paitsi hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä, myös siitä arvokkaasta yhteistyöstä, jota hän on tehnyt varjoesittelijöiden kanssa. Mietinnön aihe on äärimmäisen tärkeä, sillä siinä käsitellään tulevaisuudenkuvaa sellaisesta Euro-Välimeri-alueen unionista, johon kuuluvia valtioita sitoo yhteen ystävyys ja yhteistyö ja jonka yhteisenä päämääränä on tarjota kansalaisilleen rauhaa, vakautta ja vaurautta.

Tehtävä ei ole helppo, eikä vähiten sen vuoksi, että alueellisia konflikteja, kuten Israelin ja Palestiinan välistä ongelmaa, ei ole helppo ratkaista – eikä toisinaan edes hillitä. Emme kuitenkaan saa koskaan luopua toivosta, ja Välimeren unioni voi ainoastaan edistää tällaisen toivon ylläpitämistä. Ja kukapa tietää? Ehkä se auttaa tekemään toiveista totta edistämällä pitkäaikaista vakautta ja tarjoamalla kestäviä ratkaisuja alueellisiin ongelmiin.

Tässä keskustelussa on tärkeää panna merkkeille Ranskan hallituksen arvokas panos ehdotettua hanketta käynnistettäessä, ja on tärkeää myös korostaa, että Välimeren unionin muodostamista ei ole tarjottu vaihtoehtoksi Turkin EU-jäsenyyttä koskeville suunnitelmille. Meidän pitäisi varmistaa, että Turkin kansa tietää ja ymmärtää, että taustalla ei ole tämäntyyppisiä peiteltyjä pyrkimyksiä tai vilppiä.

Lopuksi, mitä tulee jätettyihin tarkistuksiin, ALDE-ryhmä on yhdessä PSE-ryhmän kanssa sopinut viidestä kompromissitarkistuksesta, joilla pyritään parantamaan mietintöä entisestään. GUE/NGL-ryhmän jättämiä viittä tarkistusta ei pidetä erityisen hyödyllisinä, eikä ryhmäni kannata niitä.

Onnittelen vielä kerran esittelijää.

Salvatore Tatarella, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatan koko sydämestäni kaikkia aloitteita, joilla pyritään kehittämään Välimeren unionia.

Tästä näkökulmasta katsottuna toivon, että Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen parlamentaarista roolia vahvistetaan muun muassa tukemalla edustajakokouksen suhteita Välimeren kumppaneihin ja tarjoamalla sille mahdollisuus tehdä suosituksia ulkoministerien kokouksille sekä osallistua tarkkailijana valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksiin, ministerikokouksiin sekä korkeiden virkamiesten valmisteleviin kokouksiin.

Haluaisin korostaa, että on tarpeen lujittaa Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen roolia ja aloitteita ja luoda Euro-Välimeri-alueen investointipankki, jonka perustamisesta ilmoitettiin jokin aika sitten mutta jonka toteutus on yhä kesken.

Tuen ehdotusta perustaa vastaavanlaisten Euroopan unionin toimielinten kaltainen Euro-Välimeri-alueen alue- ja paikalliskokous, jotta alueet ja kaupungit saadaan laajemmin mukaan työhön, sekä Euro-Välimeri-alueen talous- ja sosiaalikomitea työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumisen varmistamiseksi.

Olen myös tyytyväinen ehdotukseen perustaa Euro–Välimeri-alueen energiayhteisö uusiutuvia energialähteitä ja energiainfrastruktuureja koskevien laajojen hankkeiden toteuttamiseen tähtäävän politiikan yhteydessä.

Lisäksi toivon, että unioni tehostaa jatkuvasti rooliaan rauhan edistämisessä, konfliktien ratkaisemisessa, demokratian lujittamisessa, uskonnonvapauden puolustamisessa sekä terrorismin, huumausainekaupan, järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan torjunnassa.

Lopuksi unioni ei voi pakoilla velvollisuuttaan toteuttaa asiaankuuluvien valtioiden kanssa yhteisiä toimia maahanmuuttopolitiikkojen ja muuttovirtojen hallitsemiseksi Välimeren alueella. Se ei voi enää keskittyä pelkästään turvallisuuteen, oikeusvaltioperiaatteeseen ja laittoman maahanmuuton hillitsemiseen, vaan sen on ennen kaikkea suunnattava huomionsa aktiiviseen politiikkaan, yhteisten sääntöjen luomiseen sekä suunniteltuun ja kestäväan työllisyyteen.

David Hammerstein, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Kiitän Pasqualina Napoletanoa hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä. Joitakin päiviä ennen Gazan sodan syttymistä olin parlamentin ja Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen edustajana Jordaniassa viimeksi pidetyssä ministerikonferenssissa, joka järjestettiin ennen kuin toiminta jälleen keskeytettiin Lähi-idän väkivaltaisuuksien vuoksi. Konferenssissa käsiteltiin vesiasioita. Ministerikonferenssissa tarkasteltiin yhtä keskeistä kysymystä, joka edellyttää Välimeren kummankin rannan välistä yhteistyötä ja joka synnyttää konflikteja. Tässä asiassa on kysymys henkiinjäämisestä, ja sen hoitamiseksi Välimeren alueella toteutetaan mahdollisesti joitakin laajoja hankkeita, jotka liittyvät aurinkoenergiaan, vedensiirtoon ja moniin muihin kysymyksiin.

Näin ratkaisevasta asiasta on kysymys. Nämä toimet on keskeytetty, ja minä toivon, että Välimereen liittyvät unionin toimet käynnistetään pian uudelleen ja että Lähi-idässä saavutetaan edistystä.

Meillä on ollut joitakin hyvin kunnianhimoisia tavoitteita Välimeren alueella. Tulokset ovat olleet paljon vaatimattomampia, erityisesti ihmisoikeuksien, demokratian ja ympäristön aloilla.

Meidän on myös edistettävä etelän maiden keskinäisiä markkinoita ja yhteistyötä sen sijaan, että pyrkisimme itsepintaisesti toteuttamaan Välimeren alueen vapaat markkinat kannustamatta ensin keskinäistä yhteistyötä sellaisissa maissa, joissa toistuvasti esiintyy syvälle meneviä konflikteja.

Samanaikaisesti meidän on selvittävä energiakriisistä. Energiakriisi ja nykyinen talouskriisi voisivat merkitä tilaisuutta päästä eteenpäin hankkeissa, jotka ovat hyvin tärkeitä niin Euroopalle kuin eteläisille naapureillemmekin. Tällaisia hankkeita ovat suunnitelmat aurinkolämpövoimaloista (keskittävä aurinkovoima) sekä sellaisten älykkäiden, puhtaiden verkostojen luomisesta, joilla yhdistettäisiin Pohjois-Afrikka, Lähi-itä ja Eurooppa laajamittaiseen puhdasta energiaa edistävään suunnitelmaan ilmastomuutoksen ja talouskriisin torjumiseksi.

Willy Meyer Pleite, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää Pasqualina Napoletanoa hänen tekemästään työstä. Toiseksi haluaisin todeta, että varjoesittelijänä olen pyytänyt, ettei ryhmäni äänestäisi tämän mietinnön puolesta kahdesta perustavaa laatua olevasta syystä.

Ensiksikin koska viimeisin konflikti, Israelin uusin hyökkäys Gazaan on niin mittava, ettei sitä voi jättää rankaisematta. Kaikella on rajansa. Kyseessä ei ole ensimmäinen kerta, mutta tämä Palestiinan suvereniteettia loukkaava hyökkäys on laajuudeltaan sellainen, että se todellakin estää Annapolisin sopimuksen toteutumisen ja tuhoaa tulevaisuudennäkymät Palestiinan valtion perustamisesta, joka on ainut mahdollisuus saavuttaa rauhaan ja solidaarisuuteen perustuva Välimeren unioni.

Toinen syy, miksi olen suositellut ryhmälleni, ettemme äänestä mietinnön puolesta, on se, ettei alueellisia eroavaisuuksia ole otettu huomioon vapaakauppa-alueita koskevassa asiassa. Meidän mielestämme on oleellista, että kauppaan liittyvissä kysymyksissä otetaan huomioon kaikkien yhtäläinen kohtelu, alueelliset eroavaisuudet ja kunkin maan erityispiirteet.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, uskoakseni minä toisaalta äänestän Pasqualina Napoletanon päätöslauselmaehdotuksen puolesta, koska mielestäni on epäilemättä strategisesti tärkeää nimetä laajoja, toteutettavia hankkeita ja yhtä lailla hyödyllistä painottaa tarvetta ottaa käyttöön ohjelasopimukset hankkeiden toteuttamiseksi. Näiden sopimusten pitäisi kuitenkin perustua toissijaisuusperiaatteeseen – ja mielestäni on hyvin tärkeää korostaa tätä seikkaa.

Totta puhuen olen varsin ymmälläni kehotuksesta antaa uutta vauhtia yhteisen maahanmuuttopolitiikan hallinnalle, vaikka tunnustankin jäsenvaltioiden välisen yhteistyön merkityksen, enkä pelkästään sitä; yhteistyö Välimeren eteläisen rannan maiden kanssa on varmasti tärkeää ja se pitäisi panna täytäntöön.

Aivan vilpittömästi sanottuna suhtaudun myös melko varauksella taloudellisiin ja kaupallisiin aloitteisiin, jotka on suunniteltu tasoittamaan tietä Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustamiselle. Tämä ei johdu ennakkoluuloistani, vaan siitä, että haluaisin tarkempaa tietoa siitä, millä tavoin tästä olisi hyötyä molemmille osapuolille.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensimmäiseksi haluaisin onnitella Pasqualina Napoletanoa hänen laatimastaan mietinnöstä. Välimeren unioni on varmasti merkittävä askel eteenpäin Euro–Välimeri-kumppanuutta edistävässä työssä. Tähän saakka yksi kumppanuuden esteistä on ollut näkyvyys: kumppanimaiden kansalaisten kyky tunnustaa Barcelonan prosessin ja Välimeren unionimme vaikutukset.

Kerron teille esimerkin. Kun minua pyydettiin laatimaan mietintö Välimeren puhdistamisesta, aiheeseen liittyvät ohjelmat olivat seuraavat: Välimeren Hotspot-investointiohjelma, Välimeren vesistrategia, EU:n meristrategia, YK:n ympäristöohjelman Välimeren toimintasuunnitelma, Välimeren kestävä kehitystä koskeva strategia, Välimeren alueen ympäristöä koskeva teknisen avun ohjelma, Välimerta koskeva EU:n vesialoite sekä MYIS, jota on toteutettu Horizon 2020 -ohjelman yhteydessä. Tällainen pirstaleisuus heikentää näkyvyyttä.

Toinen este on Lähi-idän ongelma. Minua ilahduttaa Javier Solanan kanta siitä, että kvartetiryhmä toimii tällä kertaa aikaisemmasta poiketen. Tähän ei ole syynä Euroopan unionin tahdon puute, vaan Yhdysvaltain viranomaisten aikaisemmin toteuttama politiikka. Toivon, että George Mitchellin siirtyessä alueelle poliittisessa kehityksessä päästään tällä kertaa eteenpäin. Me olemme saaneet paljon aikaiseksi tässä asiassa. Vierailin aivan äskettäin Libanonissa ja näin siellä, että UNIFILin ja sen eurooppalaisten joukkojen läsnäololla estetään väkivaltaisuuksien toistuminen Etelä-Libanonissa ja Israelissa.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Kiitän kollegaani Pasqualina Napoletanoa hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä. Neljätoista vuotta Barcelonan jälkeen ja viisi vuotta ensimmäisen Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen jälkeen meillä on Välimeren unioni, jolla on taloudellista ja parlamentaarista valtaa, johon kansalaisyhteiskunta osallistuu ja jossa hallitusten päämiehet tekevät yhdessä päätöksiä. Kaikki haluavat lisätä ja tehostaa toimiaan tällä alueella, jonka 720 miljoonaa kansalaista merkitsevät todellista potentiaalia kehitykselle ja rauhalle maailmassa. Toimintamme rajoittaminen pelkästään taloudellisiin ja kaupallisiin kysymyksiin on selvästi virhe. Talouskasvun kriisit edellyttävät luonnollisesti poliittista vastausta, mutta erityisen tärkeää on vastata humanitaarisiin kriiseihin, hätätilanteisiin ja sotilaallisiin kriiseihin, kuten vuosien 2008 ja 2009 vaihteessa kokemaamme kriisiin.

Poliitikkojen ja kansalaisten on reagoitava maailman ongelmiin. Maailma vaati vastauksia ja silti me, kansalaiset ja poliitikot, erityisesti Välimeren unionin tyypisessä foorumissa, viivyttelimme vastaustamme vielä kuukausia myöhemmin. Toivon, että ainakin tämä kriisikausi pakottaa meidät oppimaan ja kehittymään. Vaikka me voimmekin vain oppia virheistämme, meidän on aivan ehdottomasti päästävä eteenpäin nopeuttamalla reagoimistamme.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Komission jäsen Benita Ferrero-Waldner esitti puheenvuorossaan yhteenvedon uuden unionin tavoitteista. Tosiasiassa tämä unioni syntyi Ranskan puheenjohtajakauden aikana virheitä enteilevien merkkien alla. Ensimmäinen virhe oli poistaa sen asialistalta alueella esiintyvät konfliktit, erityisesti Israelin ja Palestiinan välinen konflikti ja Länsi-Saharan konflikti. Unionin toinen virhe on pyrkimys vahvistaa asemaansa osallistumalla talous- ja ympäristöhankkeisiin asettamatta kyseenalaiseksi taustalla olevaa vapaakauppajärjestelyä. Kolmas virhe on antaa ymmärtää, että on olemassa mahdollisuus siirtää Euroopan unionin jäsenyyttä koskeva Turkin hakemus tämän unionin yhteyteen.

Pasqualina Napoletanon mietinnössä ei käsitellä ensimmäistä näistä virheistä, ja tämä rajoittaa mietinnön ulottuvuutta. Minkäänlainen taloudellinen ja alueellinen integraatio ei ole mahdollista, jos unionilla ei ole rohkeutta puuttua olemassa oleviin konflikteihin ja käsitellä niitä kansainvälisen oikeuden pohjalta. Toisaalta mietinnössä esitetään selkeitä suosituksia toisesta ja kolmannelle virheelle, ja ne kaikki ovat oikeansuuntaisia.

Välimeren unioni ei voi toimia Turkin odotushuoneena tai takaovena edellyttäen, että maa täyttää liittymiskriteerit, eikä Välimeren unioni voi olla eräänlainen Euroopan vapaakauppastrategian lisäosa, jossa ei oteta huomioon yhteiskunnallista integraatiota koskevia politiikkoja.

Mietinnön suositukset koskevat tärkeitä aiheita: unionia, jossa otetaan huomioon kansalaisten ja edustajien rooli ja johon Arabiliitto osallistuu; alueellisia hankkeita, joihin sisältyy yhteiskunnallinen ulottuvuus; sekä hankkeiden laajentamista ihmisten elinolojen kannalta oleellisille aloille, joita ovat vesihuolto, maatalous ja

koulutus. Mietinnössä esitetään myös selkeät säännöt ohjelmasuorituksille ja käsitellään Euro–Välimeri-alueen investointipankkia.

Unioni syntyi virheellisenä, mutta ainakin se on olemassa. Kannatan tätä mietintöä, koska uskoakseni unionista loppujen lopuksi kehittyä sellainen, jollaiseksi me onnistumme sen tekemään. Siksi annan sille tukeni.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Monet Euroopan kannalta hyvin tärkeät poliittiset kysymykset liittyvät Välimeren alueeseen. Tästä syystä Välimeren unionia koskeva aloite ansaitsee tukemme, koska se pystyy antamaan uutta vauhtia prosessille, joka on välttämätön ja hyödyllinen mutta joka ei ole saavuttanut tarvittavaa menestystä tai näkyvyyttä. Kysymys kuuluu, millä tavoin me voimme jatkaa tätä strategiaa. Barcelonassa noudatetulla mallilla ei ole saavutettu odotettuja tuloksia. Voidaanko uudella kumppanuudella päästä tuloksiin?

Pasqualina Napoletanon mietintö ei tue tätä näkemystä. Emme kuitenkaan halua unionin kärsivän samasta ongelmasta kuin Barcelonan prosessin. Se kattaa näennäisesti useita hankkeita ja toiminta-aloja, mutta painopistealoja ei ole luokiteltu asianmukaisesti. Kun molemmilla rannoilla elävien kansojen yhteiskunnallista ja kulttuurista yhteisymmärrystä koskeva aihe siirretään kohtaan 26 ja kun demokratisoitumista ja ihmisoikeuksien edistämistä koskeva kysymys jätetään kohtaan 27 ja muuttovirtoja koskeva aihe kohtaan 28 sen jälkeen, kun muita aloja ja aiheita on käsitelty laajasti, saamme virheellisen käsityksen siitä, mitä kumppanuuden painopistealat ovat tai mitä niiden pitäisi olla.

Meillä on oltava selvä strategia. Mielestämme strategian on tarjottava naapureillemme yhä enemmän etuja ja laajempaa yhteistyötä, mutta heiltä on myös vaadittava yhä enemmän taloudellisia, yhteiskunnallisia ja demokraattisia tuloksia. Strategiassa on keskityttävä tarkoin määriteltyihin ja ehkä nykyistä harvalukuisempiin aloihin, jotta välttyttäisiin kaikkien alojen samanarvoisuudelta, missä olisi vaarana se, että lopulta mikään ei olisi ensisijaista. Tämä voidaan selvästikin saavuttaa ainoastaan asianmukaisella tuella ja rahoituksella. Välimeren alueen investointipankin tarpeellisuuden tunnustamista on pidettävä viime kädessä ilahduttavana. On tärkeää toimia kunnianhimoisesti, mikä tarkoittaa, että meidän on tehtävä kunnolla kaikki voitavamme.

Arvoisa puhemies, minun on lopuksi mainittava Lähi-idän konflikti. Vaikka tämä prosessi ei ole vaihtoehto rauhanneuvotteluille, sillä voidaan edistää ja sillä on edistettävä vastapuolien keskinäistä ymmärtämystä, riippuvuutta ja kunnioitusta. Nämä ovat oleellisia tekijöitä rauhan saavuttamiseksi alueella – kuten me kaikki hyvin tiedämme.

Puhemies. – (PL) Puhujaluettelo on käyty läpi. Neljä parlamentin jäsentä on pyytänyt lupaa puhua ”catch the eye” -menettelyn mukaisesti.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, voisiko komission jäsen selittää parlamentille esittämässään vastauksessa tarkasti, miten Välimeren unioni, josta on aiemmin käytetty nimitystä ”Mediterranean Union” ja jota nykyisin kutsutaan nimellä ”Union for the Mediterranean”, on edelleen EU:n politiikka? Mielestäni on hyvin tärkeää, että hän tarkastelee myös kahta muuta EU:n alueella sijaitsevaa merta: Mustaamerta ja sen synergiaa sekä Itämeren ja sen strategiaa.

Välimeri on merkityksellinen maalleni. Luullakseni meillä on myös tarkkailija-asema. Jäsenvaltioihin kuuluu kansainyhteisön jäseniä, ja – vaikka en haluakaan ärsyttää espanjalaisia kollegoitani – Gibraltar on tietääkseni yhä teknisesti osa Hänen Majesteettinsa dominioita.

On hyvin tärkeää, että kysymyksessä ei ole pelkästään jonkinlainen alueellinen yksikkö, johon muut EU:n jäsenvaltiot eivät voi osallistua täysimääräisesti – niin kuin toivon niiden osallistuvan täysimääräisesti Itämeren ja Mustaamerta koskeviin asioihin.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Välimeren unionin valtioiden taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen ja niiden kansalaisten vaurauden on oltava kestävä. Mielestäni äskettäin perustetun Välimeren unionin on puututtava myös ilmastonmuutosta koskevaan ongelmaan.

Noin miljardi kansalaista elää Euro–Välimeri-alueella, jossa tuotetaan kolmannes maailman bruttokansantuotteesta. Alueellista yhteistyötä kaivataan erityisesti ympäristöuhkien torjumista koskevalla alalla.

Alueen väestönkasvun ja ilmastonmuutoksesta johtuvan sademäärän vähenemisen vuoksi juomaveden riittävyyden vaarantuminen kuuluu alueen suurimpiin uhkiin. Vesipulan, vesien saastumisen,

vedenkäsittelylaitosten riittämättömyyden, merionnettomuuksien aiheuttamien öljypäästöjen, metsien raivausten ja maaperän eroosion on kuuluttava Välimeren kumppanuuden huolenaiheisiin.

Mielestäni ympäristönsuojelun ja ilmastomuutoksen torjunnan on kuuluttava Välimeren unionin edistämiin perusarvoihin siten, että pyrimme sekä sopeutumaan ilmastomuutokseen että vähentämään siihen johtavia syitä.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, myös minä haluaisin kiittää Pasqualina Napoletanoa, sillä Välimeren unionia koskevan ensimmäisen keskustelun aikana suhtauduin asiaan melko epäilevästi ja vaikka asenteeni ehkä on yhä sama, meillä on mielestäni nyt toivoa.

Haasteet ovat todella valtavia. Onko meillä voimavaroja niihin vastaamiseksi? Me tiedämme, ettei meillä ole. Tavoitteet ovat kyllä jaloja: ympäristönsuojelu, energia, aavikoitumisen torjuminen, maahanmuutto ja niin edelleen. Me emme kuitenkaan saa tyytyä pelkkään monenkirjavaan luetteloon, joka johtaisi vain pettymyksiin Välimeren toisella puolella.

Jos komission jäsen sallii, haluaisin kuitenkin ottaa esille yhden maan, joka ei kuulu Välimeren rannikkovaltioihin mutta joka on otettu mukaan; kyseessä on AKT-maa, joka on myös Välimeren unionin jäsen. Tässä maassa, Mauritaniassa, on tällä hetkellä käynnissä erittäin vakava poliittinen kriisi. Mielestäni se ansaitsee Välimeren unioniin kuuluvana kumppanina, AKT-maana ja naapuruuspolitiikan nimissä meidän tukemme, jotta se selviytyisi sen avulla kriisistä.

Uskoakseni konfliktin molemmat puolet pyytävät meiltä tätä, ja meidän velvollisuutemme on sitoutua auttamaan maata selviytymään tästä mittavasta poliittisesta kriisistä.

Avril Doyle (PPE-DE). – Arvoisa puhemies, vesi on keskeinen aihe Välimeren alueen yhteistyössä. Sellainen on toivoakseni myös yleiseurooppalainen superverkko eli HVDC-verkkoliitäntä, johon kuuluu Espanjan ja Afrikan luoteisrannikon välinen liitäntä.

On erittäin tärkeää valtavirtaistaa uusiutuvien energialähteiden, kuten tuulivoiman, vesivoiman, erilaisten aurinkoenergiatekniikoiden ja muiden vastaavien tekniikoiden, käyttö. Tällaisten energialähteiden käyttö kysyntähuippuihin vastaamiseksi edellyttää, että energiaa syötetään verkkoihimme mahdollisimman monista lähteistä, jotta tuotto voi aina vastata kysyntää. Jos tuuli ei puhalla Irlannin luoteisrannikolla – ja Irlantia on kuvattu tuulienergian alalla Euroopan Saudi-Arabiaksi! – se puhaltaa Afrikan luoteisrannikolla tai energiaa toimitetaan verkkoon Välimeren alueen, erityisesti Espanjan, aurinkolämpöjärjestelmien avulla tai eri puolilla aluetta toimivilla aurinkosähkölaitteilla.

Tämä skenaario on kaikin puolin kannattava, sekä Välimeren alueen, energiavarmuuden ja energiapolitiikan kannalta että ennen muuta siksi, että voimme sen avulla vähentää huomattavasti alueellisia hiilidioksidipäästöjämme, jotka ovat seurausta riippuvuudestamme fossiilisista polttoaineista teollisuudessa, liikenteessä, lämmityksessä ja jäähdytyksessä.

Puhemies. – (PL) Ilda Figueiredo on liittynyt seuraamme ja esittää naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon "catch the eye" -menettelyn mukaisesti.

Ilda Figueiredo, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (PT) Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnossa korostetaan, että kaikkien jäsenvaltioiden on kiinnitettävä yhä enemmän huomiota kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen sekä kaikkien muiden ihmisoikeuskysymyksiä koskevien YK:n ja Kansainvälisen työjärjestön sopimusten ratifiointiin. Siinä kiinnitetään huomiota myös naisten asemaan ja pahoitellaan, ettei tähän aiheeseen ole kiinnitetty erityistä huomiota komission tiedonannossa ja erityisesti prosessin hankkeissa, joihin olisi sisällytettävä maantieteellisen, taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistäminen ja joissa olisi aina otettava huomioon sekä kysymys naisten ja miesten yhtäläisistä mahdollisuuksista että sukupuolinäkökohta.

Lopuksi haluan vain painottaa, että olemme huolissamme köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä, joilla on vakavia vaikutuksia naisiin. Viimeiseksi haluan muutamalla sanalla mainita Palestiinan ja Länsi-Saharan vakavat tilanteet, joissa naiset ja lapset ovat sodan ja hyväksikäytön pääasiallisia uhreja, lyhyesti sanottuna kaikenlaisen syrjinnän, joka vaikuttaa alueen ihmisiin ja jolla on vakavia vaikutuksia naisiin ja lapsiin.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi kiitän teitä erittäin paljon tästä hyödyllisestä keskustelusta, jossa esitettiin lukuisia ideoita. Olette laatineet todella mielenkiintoisen asiakirjan.

Mikä on tilanne tällä hetkellä? Me tunnemme toimintamme syyt: Välimeren alue on sivistyksemme kehto, ja sen vuoksi on johdonmukaista, että me Euroopan unionissa haluamme kiinnittää siihen erityistä huomiota. Ranska teki viime vuonna asiasta aloitteen, ja meidän on jatkettava prosessia ja kehitettävä sitä mahdollisimman pitkälle.

Joten me tiedämme toimintamme taustalla olevat syyt ja me tiedämme, mitä me haluamme saavuttaa. Monet teistä ovat painottaneet, miten tärkeää on, että Välimeren alueesta tulee rauhan, vakauden ja turvallisuuden alue, jossa vaalitaan ja noudatetaan kaikkia demokraattisia periaatteita, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia – myös periaatteita, jotka liittyvät miesten ja naisten yhdenvertaiseen kohteluun ja naisten asemaan yhteiskunnassa.

Me tiedämme myös, miten me haluamme saavuttaa tämän toteuttaaksemme Välimeren unionin ja monia erilaisia toimia. Olette hyvin tietoisia kaikkein tärkeimmistä aloista, joissa painotetaan uusiutuvia energialähteitä, aurinkosuunnitelmaa ja vesihuolto-ohjelmaa. Olin vain viikko sitten Portugalissa, ja se voisi toimia esimerkkinä siitä, millä tavoin kehitetään uusiutuvia energialähteitä koskeva kestävä, dynaaminen ohjelma, joka on hyvin tärkeä Välimeren alueelle.

Meidän on vain jatkettava eteenpäin. Kun tapasimme viime vuonna sekä Pariisissa että Marseillessa, me emme voineet ennakoida Gazassa kehittyneitä tilannetta, mutta puheenjohtajavaltio ryhtyy yhdessä komission kanssa tarvittaviin toimiin, jotta kaikkien viime vuonna tekemiemme sopimusten täytäntöönpano voidaan aloittaa. Joten uskoakseni voimme kohtuudella odottaa pääsevämme eteenpäin maaliskuun lopun jälkeen, niin kuin kerroin teille puheenjohtajavaltion viimeisimpien toimien yhteydessä.

Vuoden 2009 toimintaohjelmamme on varsin mittava: suunnitteilla on noin yhdeksän eri alojen ministerikokousta. Tietääkseni varoja on käytettävissämme yli miljardi euroa. Joten mielestäni me olemme valmiita. Tietysti Gazan tilanteeseen liittyvät tosiseikat ovat aiheuttaneet jonkin verran viivästyksiä, mutta uskon meidän voivan selviytyä niistä.

Paljon kiitoksia tästä hyödyllisestä keskustelusta. Me olemme varmasti valmiita tukemaan teitä jatkossa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meillä on tietysti vielä paljon sanottavaa tästä aiheesta, mutta haluan aluksi käsitellä seuraavaa kysymystä: mikä on yhteisön ulottuvuus koko tässä toiminnassa?

Ensiksi voin kertoa teille, että yhteisön ulottuvuus on tässä asiassa tärkeä, koska Välimeren unionia koskeva hanke perustuu Barcelonan prosessiin ja se on myös perinyt Barcelonan prosessin säännösten. Koko säännöstö sisältyy siten hankkeeseen. Me olemme tehneet paljon työtä tässä asiassa.

Toiseksi Välimeren unioni kuuluu naapuruuspolitiikan yhteyteen. Naapuruuspolitiikka edustaa kahdenvälistä politiikkaa ja Barcelonan prosessi sekä nykyisin Välimeren unioni muodostavat monenvälisen osan. Luonnollisesti voin kertoa teille myös, että Mustameri ja Itämeri kuuluvat samaan kehukseen, vaikka ne sijaitsevatkin pohjoisessa. Asiasta ei siten kannata olla huolissaan. Kaikki on onneksi otettu huomioon. Itse asiassa puheenjohtajavaltio Ranska halusi nimenomaan tätä, toisin sanoen jakaa puheenjohtajuuden Välimeren maiden kanssa – kuten mainitsin jo aikaisemmin – ja työskennellä yhdessä niiden kanssa.

Komissiossa me hallinnoimme myös kaikkia tulevia yhteisön hankkeita, koska se on tarpeellista ja koska me toimimme myös parlamentin valvonnassa. Ainoastaan sellaisia hankkeita, jotka mahdollisesti saavat yksityistä rahoitusta, hallinnoidaan eri tavalla.

Hankkeiden edistämisestä vastaa Barcelonaan sijoitettava sihteeristö. Tällä tavoin me olemme aikoneet järjestää hankkeiden edistämisen. Sitten me pyrimme käyttämään hankkeiden edistämässä yksityistä rahoitusta, koska muilta osin se jää komission vastuulle. Kuten aina, päätöksen tekevät aluksi 27 jäsenvaltiota, ja sen jälkeen puheenjohtajat työskentelevät jälleen kerran yhteistyössä 143 eteläisen ja pohjoisen maan kanssa.

Parlamentin jäsen Işler Béguin, Mauritania osallistuu ainoastaan monenvälisiä suhteita koskevaan toimintaan, toisin sanoen Välimeren unioniin, mutta se ei ole mukana naapuruuspolitiikassa. Se on siis erona.

Tämän sanottuani voin lisätä, että huolimatta tästä väliaikaisesta keskeytyksestä me luonnollisesti työskentelemme komissiossa rakentavassa ilmapiirissä toteuttaaksemme ne 4–6 hanketta, jotka on määritelty ensisijaisiksi. Nämä hankkeet koskevat väestönsuojelua, Välimeren puhdistamista, merten moottoriteitä ja myös aurinkosuunnitelmaa, jonka yhteydessä teemme paljon työtä uusiutuvien energialähteiden ja erityisesti

aurinkoenergian alalla, koska viimeksi mainittu on yhdessä tuulienergian ja muiden energialähteiden kanssa erittäin tärkeä.

Välimeren unioni voi näin ollen saada taloudellista tukea yhteensä 60 miljoonaa euroa vuosien 2008–2009 talousarviosta erityisesti alueellisten ohjelmien kautta. Lisäksi naapuruuspoliittiseen sijoitusrahastoon on jo sidottu 50 miljoonaa euroa alueen investointihankkeiden tukemiseksi.

Halusimme tukea myös yliopistovaihdon edistämistä, ja tästä syystä päätin esimerkiksi laajentaa Erasmus Mundus -ohjelmaa niin, että se kattaa Välimeren etelärannikon maat, tarjotaksemme niille ylimääräisiä yliopisto-opintoihin tarkoitettuja tukia.

Parlamentin jäsen Isler Béguin, me kiinnitämme luonnollisesti huomiota myös naisten asemaa koskevaan kysymykseen, koska se sisältyy Barcelonan prosessin säännöstöön. Muistan osallistuneeni ensimmäiseen naisten asemaa käsitteeseen Välimeren alueen konferenssiin, joka pidettiin vuonna 2007 Istanbulissa. Jatkamme tietysti tämän asian käsittelyä.

Kuten tiedätte, jäljellä on toisaalta kuitenkin kunkin maan kahdenvälisiä suhteita koskeva näkökohta ja toisaalta monenvälinen näkökohta, joka on nykyisin yksi keskeisistä Välimeren unionin piiriin kuuluvista kysymyksistä.

Haluaisin vain sanoa lyhyesti seuraavaa sihteeristöä koskevasta asiasta: me aiomme perustaa valmistelukomitean, jolle annetaan lähiaikoina tehtäväksi muun muassa laatia sihteeristön lailliset perussäännöt. Komissio on saanut jo paljon aikaiseksi valmistelutyössä. Perussäännöissä määritetään sihteeristön oikeushenkilöllisyys; sen jälkeen Välimeren unionin korkeiden virkamiesten on hyväksyttävä ne virallisesti.

Lopuksi haluaisin todeta vielä kerran, että Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen osallistuminen tarkkailijana kaikkiin Välimeren unionin kokouksiin on hyvin tärkeää, ja me kannatamme tämän roolin lujittamista Välimeren unionin yhteydessä. Sitä paitsi me tuimme voimakkaasti parlamentin jäsen Kratsaa tässä asiassa hänen Marseillen vierailunsa yhteydessä.

Uskoakseni olen ottanut esiin tärkeimmät seikat. Luonnollisesti meillä on vielä paljon sanottavaa tästä asiasta.

Pasqualina Napoletano, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Vondra, hyvät kollegat, uskoakseni tämä keskustelu on ollut erittäin hyödyllinen ja se on selventänyt joitakin näkökohtia meidän melko monimutkaisesta järjestelmästäme, joka koskee kahden- ja monenvälisiä kumppanuutta eteläisten maiden kanssa.

Kannatan komission jäsenen Ferrero-Waldnerin antamaa selitystä, jossa korostettiin, että Barcelonan prosessin säännöstö jää voimaan ja että juuri tästä syystä me parlamentissa olisimme ehkä pitäneet parempana ensimmäistä määritelmää, joka oli: "Barcelonan prosessi: Välimeren unioni". Silloin olisi ehkä ollut selvempää, että me olimme lujittamassa järjestelmää, jolla jo oli vakiintunut perusta.

Samalla tavalla toivon – sanon tämän aivan avoimesti, en toimi enää esittelijänä – todellakin toivon, että Euroopan institutionaalinen kehys voi itse kehittyä. Miksi? Koska toivon, että sitten, kun meillä on Euroopan unionin ulkoministeri, joka osaksi edustaa komissiota ja neuvostoa, kyseinen ministeri ei ole vain 28. ulkoministeri kaikkien muiden ulkoministerien lisäksi, vaan että ainakin Euroopan unionissa jäsenvaltiot tuntevat kyseisen henkilön olevan niiden edustaja. Silloin ei ehkä ole tarpeen lisätä unioniin uusia valtioita, mutta jos meillä on ulkoministeri, joka toimii korkean tason edustajana, me saatamme pystyä vahvistamaan Euroopan unionin roolia. Me olemme kaikki tehneet työtä tämän asian edistämiseksi, ja siten me tuemme koko sydämestäme paitsi sitä, että alueellisia ohjelmia pitäisi jatkaa, myös sitä, kuten komission jäsen tietää, että parlamentti antaa erityistä painoa näille ohjelmille, joilla todennäköisesti on saavutettu yhä parempia tuloksia.

Kiitän teitä kaikkia tästä keskustelusta.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin ja Välimeren maiden välisen tiiviin kumppanuuden pitäisi perustua ennen muuta ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen

kunnioittamiseen. Ehdotus "Barcelonan prosessi: Välimeren unioni", joka hyväksyttiin Pariisissa 13. heinäkuuta 2008, muodostaa rauhaa ja vaurautta edistävän välineen ja merkittävän askeleen kohti taloudellista ja alueellista integraatiota sekä yhteistyötä ympäristö- ja ilmastoasioissa.

On sääli, että sitten Barcelonan prosessin käynnistämisen tietyissä kumppanimaissa ei ole tapahtunut merkittävää edistystä lähentymisessä joihinkin yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin, jotka vahvistettiin niiden allekirjoittamassa vuonna 1995 annetussa Barcelonan julkilausumassa, ja näiden kunnioittamisessa, erityisesti demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen aloilla.

Välimeren maissa esiintyvä köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen, joilla on vakavia vaikutuksia naisiin ja lapsiin, on huolestuttavaa. On oleellista, että jäsenvaltiot ja Barcelonan prosessiin osallistuvat kumppanit korostavat, että sukupuolinäkökohdat on sisällytettävä kaikkeen politiikkaan ja erityistoimiin, jotka edistävät naisten ja miesten tasa-arvoa. Kaikkien "Barcelonan prosessi: Välimeren unioni" -aloitteeseen osallistuvien valtioiden pitäisi ratifioida sekä kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus että kaikki muut ihmisoikeuskysymyksiä koskevat Yhdistyneiden Kansakuntien ja Kansainvälisen työjärjestön sopimukset mahdollisimman nopeasti.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen pyrkimyksiin, joita on tehty Euroopan unionin suhteiden kehittämiseksi Välimeren alueella, mutta haluaisin myös painottaa, että EU:n ei pitäisi laiminlyödä kahta muuta merta – Itämeren ja Mustameren. Itämeri-strategia kuuluu Ruotsin puheenjohtajakauden painopistealoihin. Myös Mustanmeren synergialla on strategista merkitystä. EU:n on huolehdittava siitä, että kaikkia näitä alueita kehitetään yhteishengessä ja tasapuolisesti. Euroopan unioni on yhtenäinen yhteisö, ja kaikkien sen alueiden pitkän aikavälin strateginen kehittäminen on yhtä lailla tärkeää.

Ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseen perustuva tiivis kumppanuus Euroopan unionin ulkopuolisten Välimeren maiden kanssa on selvästi tarpeen. Ikävä kyllä useilla mailla on yhä suuria ongelmia tällä alalla. Kehotan EU:n jäsenvaltioita suhtautumaan näihin kysymyksiin erittäin vakavasti.

Arabiliiton osallistuminen tarjoaa merkittävän tilaisuuden saada kaikki valtiot yhdessä etsimään ratkaisuja alueen konflikteille. Kehotan EU:n jäsenvaltioita ottamaan kantaa tasapuolisesti ja toimimaan neuvottelijana sen sijaan, että ne asennoituisivat puolueellisesti eri konfliktitilanteissa. Voimme edistää pitkäkestoisen rauhan saavuttamista Lähi-idässä ainoastaan toimimalla tasapuolisesti.

21. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Romanian Székelyn alueen autonomialla on useiden satojen vuosien historia. Nykyisen Romanian valtion perustamisasiakirjoissa taattiin Székelyn alueen alueellinen itsenäisyys, joka säilyi jopa kommunistihallinnon aikana.

Kun otetaan huomioon EU:n jäsenvaltioissa taatut erilaiset autonomian muodot, useiden tuhansien ihmisen joukko vaati 8. helmikuuta 2009 Sepsiszentgyörgyssa (Sfântu Gheorghe), että presidentti peruu Transylvanian unkarilaisia koskevat loukkaavat lausuntonsa, takaa etnisten kansalaisuusryhmien mukaisen edustuksen valtion toimielimissä, lopettaa alueelle kohdennetut uudelleensijoittamiset, lopettaa Székelyn alueen tarkoituksellisen vahingoittamisen, nopeuttaa kirkollisen ja julkisen omaisuuden palauttamista, lopettaa sotilasyksiköiden laajentamisen, perustaa valtion rahoittamia itsenäisiä unkarilaisia yliopistoja, tunnustaa unkarin alueen viralliseksi kieleksi ja tunnustaa Székelyn alueen kollektiiviset oikeudet ja alueellisen autonomian.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Tšekin tasavallan parlamentin alahuonetta on syytä onnitella Lissabonin sopimuksen ratifioimisesta. Kyseessä on uusi voitto yhteisön ajatukselle ja uusi todiste siitä, että yhä useammat ihmiset uskovat eurooppalaisiin arvoihin. Tästä syystä vetoankin meihin kaikkiin, jotta pysyttäydymme erossa niistä, jotka loukkaavat näitä arvoja ja tuhoavat uskomme niihin.

Miten pystymme toisaalta kirjoittamaan perusoikeudet kultakirjaimin peruskirjaan ja toisaalta samalla kestämaan niiden haukkumisen ja loukkaukset? Puhumme uskonnollisesta ja etnisestä suvaitsevaisuudesta ja vanhusten oikeudesta arvokkaaseen elämään ja aktiiviseen osallistumiseen, mutta samalla bulgarialaisen puolueen johtaja, Euroopan kansanpuolueen täysivaltainen jäsen, syrjii useita etnisiä ryhmiä ja ikäryhmiä ja tuo esille ajatusta ihmisten eri luokista. Miten tällaisia johtajia pitäisi kohdella? Kysymykseni on osoitettu parlamentin oikealle laidalle, koska PPE-ryhmän puheenjohtaja Wilfried Martens on suositellut, että kyseinen

henkilö valitaan maani seuraavaksi pääministeriksi. Hylätäkäämme tekopyhyys ja kunnioittakaamme omaa toimintaamme ja omia sanojamme ja muistakaamme, että juuri ihmisoikeudet saattoivat meidät yhteen yli 50 vuotta sitten.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Euroopan talouden elvytyssuunnitelma on nyt paikallaan. Kriisi on yleinen ongelma, mutta protektionismi ja kansallisen teollisuuden ja työllisyyden suojelu on hiipimässä sisään. Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden ja vapaakaupan perusoikeuksia testataan. Kriisi kulkee eri maissa eri reittejä. Euroopan unionin hiljattain taloudellisesti nopeasti nousseissa maissa, kuten Bulgariassa, pankkijärjestelmä on melko vakaa, työttömyysaste ei ole kovin korkea, ammattitaitoista työvoimaa on saatavana ja valuutta on vakaa. Kriisin dynamiikka huomioon ottaen pyydän, että elvytyssuunnitelma päivitetään vastaamaan paremmin talouden todellista tilannetta. Kriisitilanteissa pääoma hakeutuu alhaisen riskin aloille ja uusiin vihreisiin tekniikoihin on mahdollista sijoittaa mieluummin kuin elinkelvottomille toimialoille. Viimeisten lamaan vaipuvien talouksien mahdollisuuksia tulisi käyttää niiden elvyttämiseen ensimmäisenä. Tämän rahoituksen ja tietämyksen avulla voi tulla vakauden keskuksia, joiden ympärillä yhteisön talous- ja rahoitusjärjestelmä voi toipua nopeammin.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, näin leviävän kriisin keskellä haluaisin onnitella Euroopan komissiota Puolan telakoiden tuhoamisesta. Euroopan eliitin egoistinen suhtautuminen ja riemu yli 100 000 ihmisen työpaikkojen menettämisestä telakoilla ja niiden yhteydessä toimivissa yrityksissä tuo varmasti lähitulevaisuudessa suuren osan näistä työntekijöistä Länsi-Euroopan työmarkkinoille. Tämä päätös on vain syventänyt Euroopan kriisiä.

Haluaisinkin nähdä, miten Euroopan eliitti käyttäytyy. Osoittavatko he solidaarisuutta jäsenvaltioille, joissa kriisi on kasvanut valtavan suureksi, vai huolehtivatko he vain omista eduistaan? Juuri kriisin aikana yhteisössä nähdään, ovatko Euroopan unionin perustana olevat julistukset ja periaatteet totta, vai onko kyseessä vain peli, jota jotkin jäsenvaltiot pelaavat toisiaan vastaan ylevin periaattein perustetussa instituutiossa. Olen tässä asiayhteydessä yllättynyt siitä, ettei komissio ole reagoinut monien jäsenvaltioiden nykyisiin toimenpiteisiin, jotka rikkovat vallitsevia periaatteita, kun taas Puolaa rangaistaan vastaavista toimenpiteistä.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, sain viime viikolla Pohjois-Irlannista outoja uutisia. Alueellisen hallinnon ympäristöministeri Sammy Wilson kielsi Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen energiatehokkuutta koskevan tiedotuskampanjan. En voi uskoa, että jäsenvaltion alueellisessa hallinnossa ei hyväksytty yhteisten ympäristö- ja energiatavoitteidemme – 20 prosenttia vähemmän hiilidioksidipäästöjä, 20 prosenttia uusiutuvia ja 20 prosenttia parempi energiatehokkuus – taustalla olevia hyviä syitä.

Pyydänkin komissiota selvittämään, mitä syitä tämän Pohjois-Irlannin oudon ja erikoisen kiellon taustalla on. Mielestäni jopa Wilsonin kaltaisen ilmastoskeptikon pitäisi huolehtia kansalaisista ja tukea energiatehokkuutta ja energialaskujen pienentämiseen tähtääviä ponnisteluja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Haluan tänään kertoa portugalilaiseen Corticeira Amorim -yhtiöön liittyvästä skandaalimaisesta tilanteesta. Yrityksen kahden viime vuoden voitot ovat yhteensä yli 30 miljoonaa euroa, mistä 6 miljoonaa on kirjattu vuodelle 2008. Corticeira Amorim ilmoitti kuitenkin tässä kuussa lähes 200 työntekijän irtisanomisesta. Se syyttää kriisin vaikutuksia. Yritys kuitenkin unohtaa, että nämä työntekijät ovat auttaneet rakentamaan miljoonien arvoisen konsernin, joka on saanut julkista tukea, myös yhteisön varoista, ja tuottaa edelleen miljoonien voittoja. Haluankin esittää protestini tässä parlamentissa ja ilmaista närkästykseni tästä skandaalimaisesta ilmoituksesta. Toivon, että kaikki yhtyvät tuomitsemaan yrityksiä, jotka käyttävät kriisiä irtisanomisten tekosyynä, vaikka ne tuottaisivat edelleen suuria voittoja.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Puhemies. – (EN) Ennen kuin kutsun seuraavan puhujan, voin ilokseni ilmoittaa, että Ayman Nour, Egyptin parlamentin jäsen, joka vangittiin muutamia vuosia sitten syistä, jotka EU:n neuvoston mukaan eivät olleet vakavia, on tänään vapautettu. Hän on ollut useiden Euroopan parlamentin päätöslauselmien aiheena, joten olen hyvin iloinen voidessani nyt ilmoittaa, että hänet on vapautettu.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, Puola palauttaa jäseniä Euroopan parlamenttiin, mutta heidän kykynsä toimia omassa maassaan on rajallinen. Puolan lainsäädäntö ei tarjoa Euroopan parlamentin jäsenille mitään oikeudellisia keinoja, joilla heidän mandaattinsa tehokas toteutuminen voitaisiin varmistaa. Tämä koskee vakavia asioita, kuten keskus- ja paikallishallinnon viranomaisiin vaikuttamista.

Senaattoreilla ja kansallisen parlamentin jäsenillä on useita oikeuksia: oikeus saada tietoja valtion toimielimiltä, oikeus pyytää tietoja keskus- ja paikallishallinnon virkamiehiltä ja saada tiedot 40 päivän lakisääteisen määräajan kuluessa. Puolassa juuri kukaan ei enää kiinnitä huomiota Euroopan parlamentin jäsenen toimiin sensaatiouutisia etsiviä viestimiä lukuun ottamatta. Olen omalla internetsivustollani tiedottanut äänestäjille Euroopan parlamentin jäsenten käytettävissä olevien lakisääteisten toimintamahdollisuuksien puutteesta. Puolan useiden peräkkäisten lainsäätäjien hitaus on tältä osin hyvin tiedossa. Uskon, että Euroopan parlamentin pitäisi vaatia jäsenilleen parempia mahdollisuuksia toimia omissa maissaan.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n rahoituksen arpajaismainen jakaminen nopeimmille hakijoille on väärin. Tätä olemme kuitenkin nähneet tällä viikolla Pohjois-Irlannissa. Ministeri, joka päätti EU:n maaseuturahaston varojen jakamisesta kevytmielisesti tällä perusteella, mistä seurasi alentava ja outo tilanne, kun viljelijät jonottivat kaksi päivää saadakseen takaisin osan omista muunnettavista varoistaan, ei sovellu hoitamaan tehtävänsä. Näin toimiessaan hän yhdellä iskulla sekä nöyryytti ahkerasti työskenteleviä viljelijöitä että osoitti karkeaa välinpitämättömyyttä EU:n varojen jakamisen perusvaatimuksista.

Tämän häpeän lähteenä on ministerin räikeä kieltäytyminen riittävien varojen myöntämisestä maaseudun kehittämiselle. Tiistain spehtaakkeli johtui siitä, että hän kohdensi akseliin 1 vain sääлтävät 50 miljoonaa puntaa, mistä vain 15 miljoonaa puntaa kohdistui nykyaikaistamisrahastoon.

Haluan vielä todeta Wilsonin puolustukseksi, että olen iloinen, ettei hän vastaa tämän parlamentin ajattelemttomien ilmastomuutoshyteerikkojen odottamaa stereotypiaa.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, *Irish Times* -lehden maanantaina julkaisema mielipidekysely osoitti Lissabonin sopimuksen kannatuksen kasvaneen Irlannissa. 51 prosenttia äänestäjistä vastasi nyt, että äänestäisi ”kyllä” etenkin Irlannin nykyisessä herkässä taloudellisessa tilanteessa. Lukema on noussut kahdeksan prosenttiyksikköä *Irish Times* -lehden viime marraskuussa tekemän edellisen kyselyn jälkeen. Myös ei-vaihtoehdon äänestäjien osuus on pudonnut kuusi prosenttiyksikköä ja on nyt 33 prosenttia.

Kun otetaan huomioon nykyhallituksen johtajuuden puutteesta johtuva nykyinen kireä suhteemme Euroopan unioniin, on pyrittävä selvittämään, mikä pohjimmiltaan aiheuttaa Irlannin äänestäjien ajoittaisen tyytymättömyyden unioniin. Irlantilaisten kanssa on käytävä rakentavaa keskustelua EU:n yhdyntymisprosessin ymmärtämisen ja tuen rakentamiseksi uudelleen. Viestinnän puutteet voidaan korjata antamalla EU:hun kuulumisen etuja koskevien myönteisempien tietojen virrata vapaasti.

Uskon, että koulutusjärjestelmissämme on tärkeää korostaa Euroopan myönteistä roolia. Tämä ei koske pelkästään Irlantia, vaan kaikkia jäsenvaltioita. Kannustan puuttumaan viestinnän puutteeseen mahdollisimman pian.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Haluaisin kiinnittää huomionne Bulgarian ortodoksikirkon uuden skisman ongelmaan. Tämä skisma syntyi jo silloin, kun maa oli erittäin politisoitunut, jolloin Bulgarian ortodoksikirkko joutui monen muun rakenteen tapaan säilyttämään asemansa Bulgarian demokratian edessä. Valitettavasti tämä johti Bulgarian ortodoksikirkon niin sanottuun toiseen synodiin Bulgarian uskonnollisista yhteisöistä annetusta laista huolimatta. Laki on hyvin vapaamielinen ja sallii kaikkien uskontojen rekisteröitymisen Bulgariassa, ellei uskontoon liity epäinhimillisiä tavoitteita. Niin sanottu toinen synodi haluaa kuitenkin rekisteröityä Bulgarian ortodoksikirkon pyhän synodin nimellä. Lain mukaan Bulgarian ortodoksikirkko on massa perinteinen kirkko, jonka ei tarvitse rekisteröityä. Pyhän synodin patriarkan ja jäsenten valintaa ei säädellä lailla. Vetoan kaikkiin niihin, jotka arvostavat oikeutta valita uskonto omien henkisten tarpeiden mukaan, jotta he eivät hyväksyisi niin sanotun toisen synodin manipulatiivisia määritelmiä. Tätä synodia ei voida rekisteröidä eikä sille ole laillista perustaa.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Israelin viimeviikkoiset vaalit osoittivat, että valtaosa kansalaisista tukee puolueita, jotka pitävät sotavoimien vahvistamista parhaana keinona maan suojelemiseksi. Vaikka suurimman äänimäärän sai keskustalainen Kadima-puolue, oikeistolaispuolueilla on nyt Knessetissä 65 paikkaa, kun niillä edellisten vaalien jälkeen oli 50 paikkaa. Tämä heijastelee sitä, että Israelin kansalaisten näkemykset Israelin ja Palestiinan konfliktista ovat muuttumassa. Oikeistopuolueet ajavat loputtomilta vaikuttavien, tehotomien rauhanneuvotteluiden asemesta kovempaa linjaa.

Lähi-idän on oltava Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tärkeimpiä painopisteitä. Koko alueen turvallisuus riippuu pitkälti Israelin ja Palestiinan suhteista. Sen vuoksi onkin aivan välttämätöntä, että Euroopan unioni jatkaa rauhanneuvottelujen kannattamista ja palauttaa israelilaisten ja palestiinalaisten uskon rauhallisen rinnakkaiselon mahdollisuuteen.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Tšekin tasavallan presidentti Vaclav Klaus vieraillee huomenna Euroopan parlamentissa. Prahassa kehittynyt skandaali huomioden, toivomme, että Euroopan unionin puheenjohtajavaltion valtionpäämies otetaan vastaan asianmukaisesti ja kunnioittavasti. Presidentti Klausin Lissabonin sopimusta koskeviin perusteltuihin mielipiteisiin on kohdistunut peittely-yrityksiä, jotta voitaisiin kätkeä se tosiasia, että Saksa voi osoittautua sopimuksen toteutumisen suurimmaksi esteeksi. Karlsruhen perustuslakituomioistuimen päätös on ratkaiseva. Viestimissä esitettyjen lausuntojen mukaan puolella sen jäsenistä on vakavia epäilyksiä ja he katsovat, että sopimus saattaa olla maan perustuslain vastainen. Tämä osoittaa, ettei näin suuria päätöksiä tehtäessä saa kiirehtiä, ja sen ymmärtävät muutkin kuin vierailulle tuleva Tšekin presidentti.

László Tőkés (Verts/ALE). – (RO) Romanian syksyisten vaalien ja uuden hallituksen muodostamisen jälkeen on nähty Unkarin-vastaisen vihan paluu Romanian poliittiseen elämään aiempaa vahvempana.

Unkarilaisten kirkkojen 9. helmikuuta Sfântu Gheorghessa järjestämä mielenosoitus kohdistui juuri tätä vihaa vastaan. Mielenosoituksessa tehdyssä vetoomuksessa tuhannet Szekélyn alueen asukkaat protestoivat alueen etnisten voimasuhteiden muuttamista vastaan, sillä alueelle sijoitetaan suoraan romanialaisia asukkaita muilta alueilta.

Presidentti Traian Băsescu on syyttänyt alueen unkarilaisia järjettömästi etnisestä puhdistuksesta. Samaan aikaan Clujin kunnallisvaaleissa demokraattien lentolehtiset nostattivat vihaa unkarilaisia ehdokkaita vastaan samaa panettelua käyttäen. Kun takana on vuosikymmeniä syrjintää ja oikeuksien kieltämistä, kuka syyttää ja ketä?

Haluaisin kiinnittää parlamentin huomion siihen, että Romaniassa on paraikaa käynnissä jatkuva prosessi, jossa hienovaraisin keinoin homogenisoidaan ja muutetaan Transylvaniaa romanialaiseksi alueen etnisiä määräsuhteita muuttamalla.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, Alankomaiden parlamentin jäsenen Geert Wildersin pääsy Yhdistyneeseen kuningaskuntaan estettiin 12. helmikuuta 2009 sisäministeriön määräyksestä. Demokraattisen eurooppalaisen maan demokraattisesti valitun, demokraattista puoluetta edustavan politiikan pääsyä maahan ei ole estetty koskaan aiemmin.

Vaikuttaa oudolta, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus löytää lailliset keinot estää Wildersin pääsy maahan, mutta on täysin voimaton, kun sen pitäisi estää monenlaisten terroristien, poliittisten ja uskonnollisten ääriaineistojen, gangsterien, rikollisten, raiskaajien ja pedofiilien maahanpääsy Euroopan unionista ja koko maailmasta.

Ehkäpä Wildersin käännytys liittyi jotenkin Yhdistyneen kuningaskunnan kollegan, Lordi Ahmedin väitettyyn uhkaukseen, että jos Wilders esiintyy parlamentin ylähuoneessa, rakennuksen ulkopuolelle kokoontuisi 10 000 islamistimielenosoittajan joukko. Toimenpide edustaa paluuta keskiajalle. Vaikuttaakin siltä, ettemme ole aivan täysin tajunneet ajatusta ihmisten vapaasta liikkuvuudesta Euroopan unionissa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kollegani puhui Lissabonin sopimukseen liittyen siitä, että irlantilaiset äänestäjät tukevat sopimusta aiempaa enemmän, mutta haluaisin varoittaa, ettei yksi pääsky kesää tee. Mielestäni tilannetta on tarkasteltava hiljattain tehdyn Eurobarometri-tutkimuksen valossa. Siinä todettiin, että Irlannin EU-jäsenyyden tuki on pudonnut 10 prosenttiyksikköä kevään 2006 77 prosentista syksyn 2008 67 prosenttiin. Kyllä, irlantilaisia äänestäjiä joudutaan vielä vakuuttelemaan Euroopan unionin hyödyistä.

Tästä syystä olen huolestunut niistä henkilöistä, jotka haluavat aikaistaa Irlannin toisen kansanäänestyksen ajankohtaa. Mielestäni meidän on syytä olla varovaisia, meillä on oltava aikaa selvittää irlantilaisia äänestäjiä huolestuttavia asioita ja tarvitsemme aikaa näitä asioita koskevaan kattavaan julkiseen keskusteluun – ja riittävän ajoissa, jotta äänestäjät voivat esittää oman näkemyksensä.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE). – (RO) Nykyinen talous- ja rahoituskriisi on Euroopalle tärkeä testi. Yhteisön on nyt enemmän kuin koskaan aiemmin osoitettava yhtenäisyyttä niiden toimenpiteiden toteuttamisessa, jotka helpottavat talouden mahdollisimman nopeaa toipumista.

Jäsenvaltioiden talousarvioihin kohdistuu suuria paineita näihin haasteisiin vastaamisessa. Onkin etsittävä parhaat välineet ja toimenpiteet, joiden avulla estetään komission talousarvion alijäämälle suunnitteleminen rajojen reilu ylittyminen ja estetään joitakin jäsenvaltioita toteuttamasta protektionistisia toimenpiteitä tai joitakin yksityisiä valmistajia suosivia toimenpiteitä.

Tällaiset päätökset on tehtävä nopeassa hyväksymismenettelyssä kriisin pitkittymisen estämiseksi ja ennen kaikkea, jotta luottamus rahoitusmarkkinoihin palautuu ja vältetään kriisin pitkittyminen myös poliittiselta kannalta. Lisäksi Euroopan parlamentin vaalien lähestyminen on syytä pitää mielessä.

Eurooppalaisten arvopaperien laskeminen liikkeelle on yksi mahdollinen keino ratkaista julkisen kulutuksen rahoitus. On kuitenkin otettava huomioon se vaara, että toteutettavat toimenpiteet lisäävät velkaantumismme äärirajoille, ja on vaikea välttyä tilanteelta, jossa velkojen maksaminen jää tulevien sukupolvien harteille.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyväksyimme audiovisuaalista mediaa koskevan direktiivin puolitoista vuotta sitten. Tekstin ytimenä oli alkuperämaan kunnioittamisen periaate, jota pidimme audiovisuaalisen informaation vapaan liikkuvuuden varmistamisen kannalta olennaisena.

Direktiiviä ei kuitenkaan voida soveltaa omassa kotimaassani Espanjassa, koska siellä tilanne on jäsenvaltion sisäinen. Valencian kunta soveltaa täysin päinvastaista periaatetta ja pakottaa poliittisten syiden vuoksi sulkemaan yhteydet, joiden ansiosta sen kansalaiset ovat tähän saakka pystyneet vastaanottamaan julkisia televisiölähetystyksiä Kataloniasta.

Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä vallitsee siis täydellinen audiovisuaalisen informaation vapaa levitys, mutta samaan aikaan Espanjassa on viranomaisia, jotka pelkäävät juuri tätä samaa, olennaista kulttuurin vapautta. Periaate on niin tärkeä, että se on toteutettu kaikkialla Euroopassa, mutta silti Espanjan sisällä on tahoja, jotka estävät toisten lähettämien televisiölähetysten vastaanottamisen. Halusin kertoa teille tästä paradoksista.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) *(mikrofoni oli aluksi pois päältä)* traagisia jaksoja ihmiskunnan historiassa. Sen aikana kymmenet miljoonat ihmiset kohtasivat kuolemansa. Monet näistä uhreista kuolivat jollakin Saksan yli kahdestatoista tuhannesta tuhoamisleiristä ja keskitysleiristä, jotka toimivat Kolmannen valtakunnan alueella ja miehityksissä maissa. Nyt näitä traagisia vuosia koskevaa totuutta yritetään vääristää ja levitetään tietoja, joiden mukaan leirit olisivat olleet puolalaisia tai latvialaisia, eivät saksalaisia. Johtavana voimana toimii saksalainen lehdistö. *Die Welt* kirjoitti hiljattain, että Majdanek oli puolalainen keskitysleiri.

Olen tähän liittyen laatinut päätöslauselmaesityksen, jonka tarkoituksena on standardoida keskitysleirejä koskevat nimitykset lisäämällä niiden nimiin maininta ”saksalainen” tai ”natsien” keskitysleiri. Aloitteeni on otettu vastaan UEN-ryhmässä, mutta olen valitettavasti kuullut, että puheenjohtajakokous on estänyt sen etenemisen.

Hyvät kollegat, Euroopan unioni voi kestää ja kehittyä vain, jos historiallinen totuus ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ohjaavat sitä. Pyydänkin kollegojani tukemaan UEN:n aloitetta, jotta kukaan ei enää vääristäisi historiaa tai tekisi uhreista teloitajia ja teloitattajia uhreja.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Koska muutamat unkarilaiset kollegani ovat viime aikoina valittaneet, ettei heidän oikeuksiaan kunnioiteta Romaniassa, haluaisin todeta muutaman tosiseikan.

Vaalikampanjan lähestyminen ei saisi johtaa lailliseen valtioon kohdistuviin hyökkäyksiin ja loukkauksiin, kun kyseinen valtio on lainsäädäntönsä avulla tarjonnut mallin etnisten ryhmien välisten suhteiden järjestämiselle. Romanian perustuslaki takaa vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen.

Aluperältään unkarilaiset kansalaiset ovat edustettuina paikallishallinnon rakenteissa suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Unkarin vähemmistöpuolueilla on esimerkiksi 195 pormestaria ja neljä piirikuntaneuvostojen puheenjohtajuutta, 2 684 paikallista valtuutettua ja 108 piirikuntavaltuutettua. Koska heillä on enemmistö edellä mainituissa paikalliselimissä ja piirikuntaneuvostoissa, he hallitsevat paikallisia talousarvioita oman harkintansa mukaan. Paikallinen autonomia tarkoittaa juuri tätä.

Parlamentin tasolla unkarilaisvähemmistöllä on kolme Euroopan parlamentin jäsentä, 22 kansallisen parlamentin jäsentä ja yhdeksän senaattoria, ja se on osallistunut Romanian johtamiseen viimeksi kuluneiden 12 vuoden ajan. Täällä kuullut valitukset ovat pelkästään poliittista vaalityötä.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, Venezuelan kansanäänestys päättyi kyllä-puolen voittoon, minkä demokraattinen oppositio on ystävällisesti tunnustanut.

On myös totta, etteivät mahdollisuudet olleet yhtäläiset kampanjan aikana ja että valtaapitävällä puolueella on ollut koko valtion koneiston ylivoimainen tuki, kun taas oppositio on kärsinyt jatkuvasta häirinnästä ja painostuksesta.

Näistä olosuhteista huolimatta maa on käytännössä jakautunut kahtia ja tulevaisuuden rakentaminen vain yhden ryhmän osallistumisella tulee olemaan hyvin vaikeaa. Euroopan unionin on edistettävä Venezuelan poliittisten ja yhteiskunnallisten johtajien välistä vuoropuhelua, osallisuutta ja konsensusta koko valtion edun vuoksi.

Tunnetason asenteet, tuomitseminen ja loukkaukset eivät auta Venezuelaa löytämään demokraattista, pluralistista ja vapaata tietä.

Kritisoimmekin Venezuelan hallituksen päätöstä karkottaa espanjalainen Euroopan parlamentin jäsen ja etenkin tapaa, jolla asiassa toimittiin. Kannustamme kuitenkin parlamenttia estämään edustajiamme esittämästä kolmansissa maissa vieraillessaan lausuntoja, jotka loukkaavat paikallista lainsäädäntöä ja etenkin valtionpäämiestä, vaikka kritiikkiin olisi kuinka paljon aihetta tahansa. Tällaiset asenteet vaarantavat Euroopan parlamentin tulevat käynnit muissa maissa.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tuoda esille elintarvikkeiden avoimet ja täsmälliset merkinnät etenkin siipikarjan ja sianlihan osalta.

Tällä hetkellä lihaa voi tuoda yhteisön ulkopuolelta yhteisöön, muuntaa sitä huomattavasti – millä tarkoitan sisällyttämistä leivänmurujen tai taikinan sisään – ja sen jälkeen merkitä ja myydä tuotteet yhteisössä valmistettuina. Tässä ei ole mitään järkeä, ja merkintöjen tarkoituksena on kuluttajien huijaaminen. Tarvitsemme alkuperämaamerkintöjä, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.

On myös käynyt niin, että sianlihaa ja siipikarjanlihaa on jäädytetty, sen jälkeen sulatettu, merkitty ja myyty tuoreena lihana. Tässä ei ole kyse vain virheellisistä merkinnöistä, vaan toimintatapa voi vaarantaa ihmisten terveyden.

Olen huomannut, että Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristöministeri Hilary Benn sekä varjoministeri ovat vaatineet selkeämpiä merkintöjä. Olen varma, että tätä kannatetaan laajalti EU:ssa, sillä kukaan ei halua huijata kuluttajia. Pyydänkin komissiota puuttumaan pikaisesti tähän asiaan.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, UEN-ryhmä hyväksyi tämänpäiväisessä kokouksessaan yksimielisesti päätöslauselmaesityksen, jossa esitetään toukokuun 25. päivän nimeämistä totalitarismia vastaan taistelleiden sankareiden päiväksi. Sen teksti lähetetään pian EU:n korkeimmille edustajille, puhemies Pöttering mukaan lukien. Toukokuun 25. päivää ei ole valittu sattumanvaraisesti. Neuvostoliiton viranomaiset murhasivat juuri tuona päivänä vuonna ratsuväen kapteeni Witold Pileckin, puolalaisen sotilaan, joka soluttautui vapaaehtoisesti Auschwitzin keskitysleirille järjestääkseen siellä vastarintaliikettä. Hän pakeni myöhemmin ja taisteli sodan päättymiseen saakka natsveja vastaan. Kun Neuvostoliiton armeija työnty Puolaan, hän aloitti maanalaisen taistelun miehittäjiä vastaan. Pilecki oli vain yksi niistä monista eurooppalaisista, jotka menettivät henkensä taistelussa brutaaleja totalitaarisia järjestelmiä vastaan. Monet jäivät tuntemattomiksi, mutta heidän urheutensa ja sitoutumisensa ansaitsevat muistamisen. Pyydänkin teitä, arvoisa puhemies, tukemaan ryhmämme aloitetta.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Euroopan unionin viimeaikainen historia on vähemmistöjen oikeuksien suojelun menestystarina. Tämä pätee myös Romanian unkarilaisväestöön. Kyseisellä vähemmistöllä on monenlaisia oikeuksia, myös hallinnollisia virkoja, ja Romanian presidentti Traian Băsescu on jatkuvasti tukenut näitä oikeuksia.

Muilla alueilla meillä kuitenkin riittää vielä tehtävää, ja haluaisinkin nyt käsitellä hieman romaniyhteisön ongelmaa. Se tarjoaa Euroopan unionille mahdollisuuden testata kykyään integroida ryhmiä, joilla on suuri syrjäytymisvaara.

Kahden Unkarin romaniyhteisön jäsenen raa'asti surmaaman romanialaisen käsipallonpelaajan Marian Cozman tapaus osoittaa meille jälleen kerran, ettei rikos tunne rajoja ja että tämän yhteisön ongelmien sivuuttaminen ei johda hyvään.

Tämän vähemmistön tilanne on luonteeltaan valtioiden rajat ylittävä ja ryhmän syrjäytymisriski on suuri. Sitä voidaan parantaa vain toteuttamalla Euroopan tasolla keskitettyä politiikkaa. Olen nämä asiat huomioon ottaen laatinut yhdessä kollegani Rareș Niculescun kanssa päätöslauselmaesityksen Euroopan romaniviraston perustamisesta. EU:lla on romanivähemmistöä koskeva strategia, mutta yksikään virasto ei vastaa sen yhtenäisestä ja tehokkaasta täytäntöönpanosta.

Jotta EU pysyisi kansainvälisissä yhteyksissä olennaisena toimijana, sen täytyy säilyttää sisäinen yhteenkuuluvuus ja pystyä luomaan koko Euroopan kattava suvaitsevaisuuden ilmapiiri.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Arvoisa puheenjohtaja, olen juuri palannut Venezuelasta, jonne maan vaaliviranomainen kutsui minut kansainvälisen vaalitukiryhmän jäsenenä 15. helmikuuta pidettyä kansanäänestystä varten.

Ryhmän eurooppalaiset jäsenet ovat lähettäneet maan vaalineuvostolle raportin, jossa prosessi arvioidaan pääosin myönteiseksi vaalien järjestämisen, avoimuuden, osallistumisen, vapauden ja äänestysalaisuuden ja turvallisuuden osalta prosessin kaikissa vaiheissa.

Mitä tulee Herreron Venezuelan televisiossa esittämiin lausuntoihin, voin kertoa, että niiden tarkoituksena oli heikentää vaaliprosessin laillisuutta. Niissä esitettiin vakavia syytteitä maan demokraattisia instituutioita vastaan ja ne olivat hyvin lähellä itsenäisen valtion sisäpolitiikkaan puuttumista.

Parlamentin ei tulisi kannustaa minkäänlaista vastakkainasettelua Venezuelan demokraattisten instituutioiden kanssa. Herrero voi kuitenkin itse esittää parlamentille syyt meihin kaikkiin vaikuttavaan toimintaansa.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Haluan osoittaa vääräksi kollegojeni Csaba Sógorin ja László Tőkésin Romaniaa vastaan esittämät syytteet.

Romania on Euroopan unionin, NATOn, Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsen ja kunnioittaa eurooppalaisten vaatimusten mukaisesti kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien ihmisten ihmisoikeuksia ja henkilökohtaisia oikeuksia. Romania noudattaa kaikkien tätä koskevien kansainvälisten sopimusten kirjainta ja henkeä.

Unkarin kieltä käytetään lakisääteisesti hallintoasioissa kaikilla paikkakunnilla ja kaikissa piirikunnissa, joissa unkarilaiseen vähemmistöön kuuluvien osuus on yli 20 prosenttia väestöstä. Tämä on juridinen tosiasia. Romania tarjoaa unkarilaisille laajat koulutusmahdollisuudet omalla äidinkielellään päiväkodeissa, peruskouluissa, toisen asteen opetuksessa, ammattikoulutuksessa ja yliopistoissa aina maisteri- ja tohtoritasolle saakka. Alueilla, joilla etnisesti unkarilaisia asuu romanialaisten rinnalla, noudatetaan hyvin sääntöä, jonka mukaan kouluissa on tarjolla unkarinkielistä opetusta kaikille alkuperältään unkarilaisille lapsille. Siltä varalta, että asia on jotenkin päässyt unohtumaan, Cluj-Napocassa sijaitsevassa Babeș-Bolyain yliopistossa on kolme osastoa, jotka tarjoavat opetusta romaniaksi, unkariksi ja saksaksi, kukoistava juutalaistutkimuksen kehityshanke ja erityispaikkoja romaneille.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella Euroopan parlamentin virallisen kotisivun laatijoita, EP:n lehdistöpalvelua, monikielisyyden kunnioittamisesta ja paikannimien ilmoittamisesta kullakin sivulla kansallisella kielellä. Näin EU:n kansalaiset voivat saada omalla äidinkielellään tietoa muista 26 maasta. Saksasta kertovalla tšekinkielisellä sivulla Köln on muodossa Kolín, ja ranskalaisella sivulla kaupunki on Cologne. Slovakialaisilla Unkaria koskevilla sivuilla kaupunkien nimet on esitetty aivan oikein slovakiksi. Slovakiassa asuville unkarilaisille pitäisi olla aivan yhtä luontevaa viitata omaan syntymäkylläänsä tai -kaupunkiinsa omalla äidinkielellään, unkariksi.

Olenkin tyytyväinen siitä, että Slovakian parlamentti on hyväksynyt yleistä koulutusta koskevan lainsäädännön, jonka mukaan maantieteelliset nimet on esitettävä vähemmistökielisissä kirjoissa vähemmistön kielellä. Jos tämä laki pannaan täytäntöön, aiempi asiointi voidaan siis palauttaa, ja unkarilaiset voivat taas käyttää unkarilaisia paikannimiä.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää huomionne tilanteeseen, joka sattui vaalipiirissäni eilen aamulla. Maanviljelijät joutuivat jonottamaan valtion virastojen ulkopuolella jopa kaksi yötä, jotta he pääsivät hakemaan rahoitusta Euroopan unionin maatilojen nykyaikaistamisrahastosta.

Maatalousministerimme päätti jakaa varat hakemusten saapumisjärjestyksessä. Tätä voidaan kuvailla pelkästään riittämättömäksi tavaksi jakaa EU:n maaseudun kehittämiseen tarkoitettuja varoja. Olinkin iloinen kuullessani, että komissio kyseenalaisti eilen virallisesti tämän jakomenettelyn laillisuuden.

Olemme tietoisia siitä, etteivät kaikki viljelijät voi saada tukea tästä rahoituspakkauksesta. Mielestäni tilanne osoittaa kuitenkin maatalousalan surkean tilanteen etenkin omalla alueellani, jos viljelijät joutuvat jonottamaan talviaikaan ulkona useita päiviä, jotta he voisivat saada EU:n kohtuullisen vähäistä rahoitusta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Energia- ja ilmastomuutospaketin täytäntöönpano edellyttää merkittäviä sijoituksia kasvihuonekaasupäästöjen leikkaamiseen tähtääviin toimenpiteisiin.

Rakennukset kuluttavat 40 prosenttia primäärienergiasta. Rakennusten energiatehokkuuden parantaminen auttaa vähentämään primäärienergian kulutusta ja hiilidioksidipäästöjä.

Komissio ja jäsenvaltiot arvioivat ensi vuonna kauden 2007–2013 puolivälissä toimintaohjelmia ja rakennerahastojen varojen käyttöastetta. Vetoan jäsenvaltioihin rakennerahastojen käyttötavan muuttamiseksi siten, että etusijalle asetetaan kaudella 2010–2013 rakennusten energiatehokkuus ja kaupunkiliikenne.

Kannustan Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita nostamaan jokaiselle jäsenvaltiolle EAKR:stä rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvan energian käyttöön varatun osuuden 3 prosentista 15 prosenttiin. Tämä lisäys lisää jäsenvaltioiden rakennerahastojen käyttöä ja nopeuttaa varojen käyttöä etenkin nykyisessä talouskriisissä.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan todeta hyvin surullisena ja vihaisena, että maanmieheni, puolalainen insinööri kuoli hiljattain Pakistanissa, mutta hän oli vain taas yksi EU:n kansalainen, joka kuoli kyseisellä alueella. Jälleen yksi kuolema, joka osoittaa vasta-arvojen maailman olemassaolon, sellaisten ihmisten maailman, jotka eivät tunnusta jotakin sellaista, mitä muissa sivilisaatioissa pidetään pyhänä: ihmishenkeä.

Mielestäni meidän tulisi pitää tätä dramaattista tosiseikkaa ja tosiaankin siitä seuraavaa tosiseikkaa jälleen uutena, tärkeänä signaalina ja kannusteena yhtyä taisteluun vasta-arvojen maailmaa vastaan ja yhdyntä poliittiseen taisteluun ja siinä asiayhteydessä – haluan sanoa tämän suoraan – yhteiseen terrorismin vastaiseen taisteluun. Mielestäni ne Euroopan unionin poliitikot, joiden mielestä terrorismia voidaan torjua ilman väkivaltaa, ovat väärässä.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Paheneva talouskriisi vaikuttaa kaikkiin Euroopan unionin maihin. Työttömyyden lisääntyminen ei kuitenkaan riitä syyksi alkaa rikkoa yhteismarkkinoiden perusperiaatteita. Haluan esittää tässä parlamentissa vastalauseeni Ranskan presidentin Nicolas Sarkozyn esittämille lausunnoille, joissa hän vaati ranskalaista Peugeot'ta siirtämään tehtaan tšekkiläisestä Kolínin kaupungista takaisin Ranskaan. Tällaiset poliittikkojen, jotka haluavat suojella ja rajoittaa yrityksiä kriisiaikoina, esittämiä lausuntoja on mahdotonta perustella. Protektionismirytykset ja maan sulkeminen ovat ei-toivottuja keinoja, jotka vaarantavat Euroopan unionin merkityksen.

Federal Reserve Bankin Dallasin-konttorin johtaja Richard Fisher on todennut: ”Protektionismi on taloudelle kuin kokaiiniannos. Se voi virkistää, mutta vaikuttaa orjuuttavasti ja johtaa talouden kuolemaan.” Pidetään tämä mielessä, vastustetaan populistisia paineita ja säilytetään malttimme kriisin edessä. Keskitytään Tšekin puheenjohtajuuden painopisteisiin ja edistetään avoimen, rajattoman Euroopan ideaa.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Romaniassa perustettiin viime marraskuun vaalien jälkeen laaja koalitionhallitus, joka edustaa 73 prosenttia Romanian kaksihuoneisen parlamentin edustajista.

Yksi koalition ensimmäisistä toimenpiteistä oli laatia suunnitelma, jolla ryhmä jakaa keskenään valtion johtamien julkisten instituutioiden ja Romanian julkishallinnon johtovirat.

Tilannetta ei voida hyväksyä kahden syyn vuoksi. Ensinnäkin se johtaa valtionhallinnon vääristyneisyyden toistumiseen, mikä on julkishallinnon virkamiehiä koskevista säännöistä annetun lain vastaista. Toiseksi toimenpide vaikuttaa myös vähemmistöjen vastaisesti niillä alueilla, joilla unkarilaisväestö muodostaa suuren enemmistön: etnisesti unkarilaiset virkamiehet korvataan etnisesti romanialaisilla henkilöillä. Romanian Sfântu Gheorghessa / Sepsiszentgyörgyssa 8. helmikuuta järjestettyyn kokoontumiseen osallistui yli 3 000 ihmistä, jotka vastustivat romanialaisten puolueiden poliittista peliä ja vaativat jälleen unkarilaisyhteisöjen oikeuksien kunnioittamista.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mitä tulee potilaiden oikeuksiin saada rajat ylittävää terveydenhoitoa, haluaisin painottaa potilaiden oikeutta saada tietoa saatavana olevista lääke- ja hoitovaihtoehdoista. Eurooppalaisten potilaiden tulisi saada laadukkaita terveydenhoitoa koskevia tietoja uusimmista lääkkeistä, hoitovaihtoehdoista kotimaassa ja ulkomailla, ulkomailla hoidosta seuraavista taloudellisista vaikutuksista, hoitokulujen korvaamisesta ja monista muista asioista. Tällä hetkellä tällaisia laadukkaita tietoja ei ole saatavana. Joitakin kansallisia aloitteita on tehty, mutta ei mitään koko yhteisön tasolla vaikuttavaa.

Ongelmat, joita kohtaamme, ovat eurooppalaisia. Kannatan sen vuoksi eurooppalaisen terveystietoverkoston perustamista. Verkoston tulisi koostua kaikkien jäsenvaltioiden potilasjärjestöistä ja sen tulisi toimia läheisessä yhteistyössä terveydenhoitoalan ja poliittisten päättäjien kanssa. Olen laatinut terveystietojen tarjoamista koskevan kirjallisen kannanoton, ja toivon, että pystyn saamaan komission paremmin tietoiseksi tarpeesta antaa paremmin tietoja 150 miljoonalle eurooppalaiselle potilaalle. Olemme kaikki olleet potilaita jossakin vaiheessa elämäämme, emmekä koskaan tiedä, milloin olemme taas siinä asemassa.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Rakennuksessamme liikkuu tänään ja huomenna nuoria moldovalaisia opiskelijoita. He ovat tulleet Euroopan parlamenttiin, koska he eivät voi omassa maassaan esittää näkemyksiään, tai jos he sen tekevät, he voivat odottaa seuraamuksia.

Kaikki Euroopan komission mietinnöt, ihmisoikeuskomitean kuulemiset ja Moldovan kansalaisyhteiskunnalta saadut raportit osoittavat, että mielipiteen ilmaisun vapautta loukataan usein ja etteivät joukkoviestimet voi olla itsenäisiä. Kymmenet nuoret ihmiset, jotka käyttivät Internet-keskusteluryhmiä mielipiteidensä ilmaisemiseen, joutuivat tutkinnan kohteeksi ja heitä uhattiin rikosrekisterimerkinnällä vuonna 2008.

Osoittaaka kiinnostuksenne heille, kutsukaa heidät toimistoihinne, kuunnelkaa heitä ja allekirjoittakaa kirjallinen kannanotto N:o 13/2009, joka on laadittu, jotta heillä olisi vapaus ilmaista itseään, tällä yhdyntyneen Eurooppamme itälaidan sukupolvella.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, direktiivin 2000/84/EY mukaan kesäaika alkaa maaliskuun viimeisenä sunnuntaina ja päättyy lokakuun viimeisenä sunnuntaina. Haluaisin ehdottaa tämän kauden laajentamista, jotta voisimme maksimoida ne monet taloudelliset, turvallisuuteen ja ympäristöön liittyvät edut, joita kesäaikaan liittyy.

Yhdysvalloissa laajennettiin kesäaikaa vuonna 2005 neljällä viikolla lisäämällä kevääseen kolme viikkoa ja syksyyn yksi viikko. Sieltä on jo saatu selviä todisteita siitä, että muutos on auttanut vähentämään energiankulutusta ja hiilidioksidipäästöjä. Yhdysvaltojen energiaministeriö totesi itse asiassa eräässä raportissa, että kesäajan pidentäminen neljällä viikolla säästi sähköä noin 100 000 talon lämmittämiseen tarvittavan määrän vuodessa. Myös Cambridgen yliopiston hiljattain tekemässä tutkimuksessa esitetään, että kesäajan pidentäminen johtaisi sekä energiankulutuksen että hiilidioksidipäästöjen vähenemiseen, sillä päivittäisen huippukysynnän aikana klo 16–21 monet kalliista ja hiiltä vapauttavista lisävoimalaitoksista ovat pois käytöstä.

EU:n päästökauppajärjestelmän, joka muodosti EU:n viime joulukuussa tässä parlamentissa hyväksytyn ilmasto- ja energiapaketin kulmakiven, tarkistuksen esittelijänä kannustakin harkitsemaan tätä ehdotusta yhtenä keinona saavuttaa 2 °C:een tavoite. Haluaisinkin, että kesäaikadirektiivi tarkistettaisiin.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin tehdä kaksi ehdotusta. Lissabonin sopimus on mainittu tänään toistuvasti. Meidän pitäisi pystyä odottamaan tältä parlamentilta ainakin, että se pystyy erottamaan Lissabonin sopimuksen vastustajan EU:n vastustajasta. Lisäksi jos irlantilaisien pitäisi äänestää jälleen kerran, on toivottavaa, että heille annetaan reilu mahdollisuus ilman, että tähän saakka noudatettuja sääntöjä yritetään manipuloida. Nykysääntöjen mukaan kyllä- ja ei-vaihtoehdoilla on yhtäläiset mahdollisuudet näkyä julkisuudessa, ja tätä pidetään demokratian voittona – vai minä?

Toinen asiani on tietenkin se, että tämä parlamentti suhtautuu tuleviin vaaleihin huomattavan ylimielisesti. Ehdotan tutkimusta, jossa selvitetään, miten tämä parlamentti on vuosien mittaan suhtautunut maailmanlaajuisen talouskriisin ongelmiin ja kuka on äänestänyt milläkin tavalla, sillä niin saataisiin selville, että useimmat niistä, jotka esiintyvät nyt palomiehinä, olivat itse asiassa mukana sytyttämässä tulta.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Euroopan komissio tarjosi tämän vuoden tammikuussa paketin, joka sisälsi uusia energia- ja laajakaistaverkkohankkeita koskevia ehdotuksia, jotka liittyivät EU:n talouden elvyttämissuunnitelmiin. Komissio esitti, että näihin hankkeisiin varataan 5 miljardia euroa, mistä 3,5 miljardia euroa otettaisiin vuoden 2008 maatalouden talousarviosta. Viime viikolla kuitenkin kuusi valtiota esti komission ehdotuksen etenemisen. Nähtävästi juuri nämä maat vaikuttavat nykyisiin talousnäkyymiin ja ovat pyytäneet EU:n talousarvioon tehtävien maksujen alentamista yhteen prosenttiin BKT:stä. Palaamme taas nationalismiin ja protektionismiin, joita on torjuttu jatkuvasti 50 vuoden ajan aina yhteisön perustamisesta alkaen. Arvoiset kollegat, ainoastaan valtioiden keskinäinen solidaarisuus voi auttaa meitä vastaamaan rahoitus- ja talouskriisin haasteisiin ja varmistamaan EU:n tulevaisuus.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

22. Eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelu (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Konrad Szymańskin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0037/2009) eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelusta (2008/2236(INI)).

Konrad Szymański, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kovasti osoittaa puheeni myös neuvoston edustajalle, mutta neuvosto päätti olla lähettämättä ketään tähän keskusteluun. Se on mielestäni vahinko ja huono tapa. Minusta puhemiehen pitäisi reagoida tähän.

Nyt menen naapuruusasiaan, josta meidän on myönnettävä ja tiedostettava, että Euroopan unionia ympäröivät maat muuttuvat nopeasti. Sen vuoksi myös naapuruuspolitiikkaa on muutettava. Välimeren unioni on vastauksemme eteläisten maiden tarpeisiin, ja Mustanmeren synergia -aloite vastaa haasteisiin, jotka ovat vain voimistuneet Euroopan unionin viimeisen laajentumiskierroksen myötä. Itäinen kumppanuus on oikea-aikainen vastaus itäisten naapureidemme odotuksiin.

Voidaksemme täyttää naapuruuspolitiikalle viime vuosina asettamamme tavoitteet, naapurimaidemme kansalaisten on tunnettava todellista poliittista ja taloudellista lähentymistä EU:hun. Tämän vuoksi kiinnitämme suurta huomiota laajan vapaakauppa-alueen perustamiseen ja viisumimaksujen ripeään alentamiseen ehdottamalla lopulliseksi tavoitteeksi viisumivapauden myöntämisen suurelle osalle näistä maista. Energia-alan sisällyttämisestä naapuruuspolitiikan keskeisimpiin tavoitteisiin olisi tehtävä yhteinen tavoite ja yhteinen intressi, ja tämä edellyttää varojemme osoittamista itsenäisten energiansiirtoverkkojen uudistamiseen erityisesti idässä ja etelässä. Vain tällä tavoin voimme edistää poliittista lähentymistä Ukrainaun, Georgiaan, Moldovaan, Armeniaan ja viime kädessä Azerbaidžanin kanssa sekä tulevaisuudessa viiden Keski-Aasian tasavallan kanssa tasapainoisella tavalla.

Naapuruuden itäisestä ulottuvuudesta puhuttaessa törmäämme väistämättä Venäjän kysymykseen ja kumppanuuteemme sen kanssa. Olemme pian neuvottelemassa uudesta sopimuksesta, joten voimme tässä vaiheessa sanoa vain yhden asian: Venäjä on yhteisen naapuruuspolitiikkamme turvallisuushaaste. Venäjää on hyvin vaikeaa nähdä kumppanina turvallisuusasioissa. Tässä tulemme poliittiseen perusongelmaan EU:n laajenemisessa itään. Naapuruuspolitiikka ei tietenkään korvaa unioniin liittymistä, mutta sitä ei voida erottaa eurooppalaisten maiden mahdollisuudesta tulla unionin jäseneksi. Tämän mahdollisuuden puuttuminen heikentäisi merkittävästi ponnistelujamme.

Käytän nyt tilaisuuden hyväkseni kiittääkseni kaikkia ulkoasioista vastaavia poliittisten ryhmien koordinaattoreita, yhteisesittelijöitä sekä ulkoasiainvaliokunnan sihteeristöä, jota ilman emme olisi voineet laatia mietintöä, joka nauttii nyt laajaa tukea, mikä näkyy siinä, että täysistunnossa siihen jätettiin vain hyvin vähän tarkistuksia. Tämä helpottaa merkittävästi huomenna toimitettavaa äänestystä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentti ja neuvosto hyväksyivät kaksi ja puoli vuotta sitten komission ehdotuksen ulkoisten rahoitusvälineiden yksinkertaistamiseksi. Selkeytimme monia eri välineitä, joista yksi oli eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden väline. Tämä on äärimmäisen tärkeä väline, koska se lujittaa ulkoasiain yhteistyötä ja tekee siitä ”politiikkakeskeisemmän” kohdistamalla rahoituksemme entistä paremmin elintärkeiden alojen tukemiseen.

Olin hyvilläni lukiessani esittelijä Szymańskin huomioita ja huomattessani, että hänen mielestään eurooppalaisesta naapuruuden ja kumppanuuden välineestä annetun asetuksen säännökset ovat riittäviä ja naapurimaiden kanssa tehtävään yhteistyöhön soveltuvia. Tarkastelumme alustavat havainnot ovat täsmälleen samansuuntaiset.

Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden ohjelmissa tuetaan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa ja otetaan huomioon EU:n ja sen kumppanuusmaiden tavoitteet. Ohjelmat ovat ikään kuin auttaneet niiden poliittisten ja taloudellisten uudistusten toteutuksessa, johon kannustamme naapuruuspolitiikan välineen avulla. Lisäksi ystävyyskaupunkiohjelmien ja teknisen avun tiedonvaihetoimiston kaltaiset välineet tarjoavat tukea institutionaaliseen rakentamiseen, lainsäädäntöjen lähentämiseen ja sääntelyn yhdenmukaistamiseen. Alakohtaista ja talousarviotukea käytetään sovitujen uudistusohjelmien edistämiseen. Naapuruuspolitiikan alueellisia näkökohtia ja ulottuvuuksia tuetaan erityisten alueellisten ohjelmien avulla. Useita maita koskeva ohjelma laadittiin kaikille naapurimaille yhteisten näkyvien aloitteiden toteuttamiseksi. Näitä ovat muun muassa Tempus, Erasmus Mundus ja Ciudad. Rajatylittävää yhteistyötä koskeva innovatiivinen aloite on niin ikään käynnistetty onnistuneesti.

Kaikki tämä osoittaa selvästi, että vuonna 2006 aikaan saatu sopu eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevasta asetuksesta antoi meille välineen, jonka ansiosta voimme nyt saada aikaan konkreettisia tuloksia. Parantamisen varaa on silti aina, ja otan aina kiitollisena vastaan ehdotuksia.

Saanan todeta vielä, että mietinnössä korostetaan etupäässä tarvetta kehittää edelleen kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten kuulemismekanismia, ja näin me jo teemme.

Olen myös pannut merkille kehotuksenne tehostaa toimia demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kannalta. Kuten tiedätte, nämä aiheet ovat jo keskeisellä sijalla kumppanuusmaidemme kanssa harjoitettavassa yhteistyössä, ja poliittiset uudistukset ja hyvä hallintotapa ovat naapuruuspolitiikan keskeisiä tavoitteita. Olemme lisäksi kohdentaneet hankkeita oikeuslaitosten lujittamiseksi.

Olkaamme kuitenkin rehellisiä. Koska yhteistyökumppaneillamme on edessään suuria rakenteellisia haasteita, emme voi odottaa, että muutokset tapahtuvat yhdessä yössä, tai, kuten Lord Patten on sanonut: ”demokratia ei ole mitään pikakahvia”. Tämä pitää mielestäni hyvin paikkansa.

Mietinnössä vaaditaan myös enemmän resursseja. On totta, että resurssien lisääminen parantaa vipuvaikutusta. Kahtena ensimmäisenä vuonna meidän oli käännäyttävä useaan otteeseen budjettivallan käyttäjän puoleen pyytääksemme lisää varoja esimerkiksi Palestiinaa ja Georgiaa varten. Näin ollen ehdotimme lisää varoja kunnianhimoista itäistä kumppanuutta varten, josta puhumme pian täällä parlamentissa.

Lopuksi haluan sanoa, että olen erittäin tyytyväinen nähdessäni, että mietinnössä kannatetaan komission tuoretta ehdotusta itäisestä kumppanuudesta, jolla on nähdäksemme hyvin tärkeä monenkeskinen ulottuvuus, kuten on myös Välimeren unionilla ja Mustanmeren strategialla. Toivon, että tuette ja ymmärrätte minua myös tulevaisuudessa.

Danutė Budreikaitė, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (LT) Vuonna 2004 toteutetun EU:n laajentumiskierroksen jälkeen perustettu eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden väline koskee nyt 17 maata, joista 15 luokitellaan kehitysmaaksi. Välineessä on mukana EU:n uusia itänaapureita, kuten Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Ukraina, Moldova ja Valko-Venäjä.

Itänaapureidemme turvallisuus ja etenkin Ukrainan ja Valko-Venäjän energiansaantivarmuus ovat myös osa EU:n turvallisuutta. Tämä kävi ilmi Ukrainan ja Venäjän välisessä uuden vuoden kaasukriisissä, josta on jo tullut tapa. Viimekesäinen Georgian sotilaallinen kriisi pakotti meidät kaikki pohtimaan EU:n jäsenvaltioiden energiansaantivarmuutta ja energiariippumattomuuden vaarantumista.

Tässä tilanteessa ehdotan, kuten ennenkin, itäisiä naapureita koskevan Euroeast-kokouksen perustamista, johon Euroopan parlamentti osallistuisi ja joka perustuisi Euromed- ja Eurolat-kokousten periaatteisiin tavoitteen eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen toteuttaminen Itä-Euroopan maissa.

Olen iloinen siitä, että ehdotukseni on hyväksytty myös mietinnössä.

Euroeast antaisi Euroopan parlamentille mahdollisuuden kiinnittää tasapuolisesti huomiota kaikkiin naapureihin ja kehitysmaihin.

Tunne Kelam, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella kollegaani Szymańskia erinomaisesta mietinnöstä. Kannatan aluekehitysvaliokunnan nimissä rajatylittävän yhteistyön sisällyttämistä eurooppalaisesta naapuruuden ja kumppanuuden välineestä annetun asetuksen soveltamisalaan, koska rajatylittävä yhteistyö tarjoaa välineen yhteisten hankkeiden kehittämiseen sekä suhteiden lujittamiseen naapuruuden välineeseen kuuluvien maiden ja EU:n jäsenvaltioiden välillä.

Samalla haluan korostaa tarvetta valvoa säännöllisesti yhteisten toimintaohjelmien hallintoa ja täytäntöönpanoa EU:n rajojen molemmin puolin. Rajatylittävällä yhteistyöllä on tarkoitus edistää yhdenmukaista kehitystä raja-alueilla. Kehotamme komissiota valmistelemaan yksityiskohtaisen katsauksen kaikkiin nykyisellä rahoituskaudella hyväksytyihin yhteisiin toimintaohjelmiin sekä arvioinnin siitä, miten hankkeiden täytäntöönpanon yhteydessä on noudatettu avoimuuden, tehokkuuden ja kumppanuuden periaatteita. Arvioinnin lisäksi kehoitamme komissiota valmistelemaan inventaarion hallintoviranomaisten kohtaamista yleisimmistä ongelmista, jotta ongelmia voitaisiin ratkoa tarkoituksenmukaisin keinoin seuraavalla ohjelmakaudella.

Kehottaisin komissiota myös helpottamaan kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa rajatylittävässä yhteistyössä, jota harjoitetaan yhtäältä Euroopan naapuruuspolitiikan ohjelmien ja hankkeiden välillä ja toisaalta Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitteen ja jo päättyneen INTERREG III A -yhteisöhankeeseen yhteydessä toteutettujen toimien välillä.

Aluekehitysvaliokunta katsoo lopuksi, että Euroopan naapuruuspolitiikan välineen olisi keskityttävä idän ja etelän välisen tasapainoisen strategian löytämiseen siten, että molemmille alueille olisi omat lähestymistapansa.

Ioannis Kasoulides, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijä Szymańskia kattavasta mietinnöstä, joka saa ryhmämme tuen huomiossa äänestyksessä.

Haluan kiittää myös komission jäsentä Benita Ferrero-Waldneria naapuruuden välineen onnistumisesta ja tulevista hankkeista, joita tarvitaan itäisessä kumppanuudessa etenkin itäisiä naapureita ja kumppaneita sekä Mustan meren synergiaa varten. Koska nämä hankkeet ovat itsenäisiä kokonaisuuksia, jollaisina niitä myös käsitellään esimerkiksi parlamentaarisessa edustajakokouksessa, kuten tehdään Välimeren kumppanuudessa, niitä käsitellään kenties erillisinä myös rahoitusta suunniteltaessa.

Olen huomaavinani jäsenissä jonkinasteista kilpailua, tai pikemminkin levottomuutta. Olemme juuri todenneet, ettei rahoituksessa saa suosia yhtä hanketta toisen kustannuksella. Näin ei tule tapahtumaan. Tiedämme vallan hyvin, että esimerkiksi Välimeren unioni, itäinen kumppanuus ja Mustanmeren synergia ovat koko unionin etujen mukaisia hankkeita. Euroopan unioniin pyrkiville maille ei voida kerta toisensa jälkeen todeta näiden hankkeiden olevan jäsenyyden vaihtoehto, kuten jotkut pelkäävät.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António dos SANTOS**

Maria Eleni Koppa, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, naapuruuden ja kumppanuuden välinettä on syytä tarkistaa nykyisten yksinkertaisten menettelyjen varmistamiseksi ja avoimuuden lisäämiseksi. Euroopan naapuruuspolitiikan perustana on luottamuksen ilmapiirin synnyttäminen Euroopan unionin välittömässä läheisyydessä.

Taloukskasvun voimistuminen ja vakauden lisääntyminen kaikissa naapurimaissa on kaikkien etujen mukaista sekä idässä että Välimeren alueella. Kullekin maalle ominaiset kriteerit ja lähestymistavat on kuitenkin syytä määritellä muun muassa sen mukaan, mitkä ovat maiden poliittiset prioriteetit ihmisoikeuksien, demokratian, oikeusvaltion ja vähemmistöjen oikeuksien kannalta. Myös yhteisön tuen on saavutettava kaikki kansalaisryhmät. Siten naapuruuden välineen resursseja on lisättävä oikein.

Näiden kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että Itä-Euroopan maille ja Välimeren maille osoitettava rahoitus on painotettava tasapuolisesti vuosia 2007–2013 koskevan rahoituskehityksen vaatimusten mukaisesti. Barcelonan prosessia on syytä täydentää Euroopan naapuruuspolitiikalla, ja tavoitteet on määriteltävä selkeästi.

Erityisesti nyt, kun talouskriisi koettelee kaikkia naapuruuden välinettä hyödyntäviä maita, on tehtävä selväksi, että Euroopan unioni tukee kriisistä selviämistä rahoitustuella. Siksi Euroopan komission olisi syytä julkistaa tätä kysymystä koskevat arviot.

Lopuksi haluan sanoa muutaman sanan Mustanmeren synergiaa. Mustanmeren alue on sisällytettävä Euroopan naapuruuspolitiikkaan. Euroopan unionin Välimeren alueen yhteistyöhön osoittamalla tuella on voitava saada aikaan konkreettisia tuloksia tietyillä ensisijaisilla aloilla, kuten energia-alalla, liikenteessä, maahanmuuttoasioissa ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa.

Metin Kazak, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, annan täyden tukeni Szymańskin mietinnölle ja etenkin ehdotukselle lisätä eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineelle suunnattua rahoitusta. Meidän on sitouduttava entistä lujemmin naapurimaihimme etenkin niiden kolmen kriisin takia, jotka ovat puhjenneet puolen vuoden aikana Gazassa, Ukrainassa ja Georgiassa.

Ulkoasiainvaliokunta on hyväksynyt suuren joukon ryhmämme ehdottamia tarkistuksia, myös ne 11 tarkistusta, jotka esitin varjoesittelijän ominaisuudessa. Nyt haluan kuitenkin jättää kaksi muuta tarkistusta ALDE-ryhmän puolesta.

Vaikka kannatan ajatusta lisätä yhteistyötä Turkin ja Venäjän kanssa tiettyjen kriisien ratkaisemiseksi ja Mustanmeren valtioiden välisten yhteyksien lujittamiseksi, 39 kohdan sanamuoto saattaa aiheuttaa sekaannusta. Välimeren alueen yhteistyötä harjoitetaan neljällä eri tasolla: jäsenvaltioiden, ehdokasvaltioiden, Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden sekä Venäjän kanssa strategisen kumppanuuden yhteydessä.

Ehdokasvaltiona Turkki ei ota osaa Euroopan naapuruuspolitiikkaan vaan hyötyy liittymistä edeltävästä tukivälineestä eikä niinkään naapuruuden välineestä. Sen vuoksi naapuruuspolitiikka ei ole tarkoituksenmukainen perusta Turkin kanssa harjoitettavalle yhteistyölle.

Mustanmeren valtioiden kanssa harjoitettavaa yhteistyötä varten on jo olemassa välineitä. Voisimme yrittää luoda yhteyksiä näihin alueellisiin aloitteisiin synergian lisäämiseksi sen sijaan, että kartoitamme uusia yhteistyön muotoja.

Toinen tarkistus koskee synergiakysymystä. Mietinnön 44 kohdassa mainitaan vain Ukraina ja Moldova, vaikka useimmat naapurimaistamme ovat tärkeitä energianlähteinä tai kauttakulkumaina. Tarkoitin erityisesti Georgiaa ja Azerbaidžania, joiden merkitys kasvaa tammikuussa pidetyssä kansainvälisessä konferenssissa aiheena olleen Nabucco-hankkeen käynnistymisen myötä. Energia-alan toimenpiteiden olisi siten katettava mielestäni kaikki naapurimaamme.

Hanna Foltyn-Kubicka, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan naapuruuspolitiikka kehitettiin naapurisuusohjelmaan kuuluvien maiden integroimiseksi Euroopan unionin rakenteisiin. Tämä käsittää tiiviin yhteistyön taloudessa, kulttuurissa ja politiikassa tasapuolisesti kaikkien maiden kanssa mitään maata suosimatta. Siten on vaikea ymmärtää eroja Välimeren maille ja itäisille valtioille jaettavassa rahoituksessa, kun itäiset maat jäävät vähemmälle.

Ajatusta Euroopan naapuruuspolitiikan eriyttämisestä alueiden perusteella voidaan perustella ongelmien erilaisuudella. Se ei kuitenkaan voi olla perusteena rahoituksen epätasaisuudelle. Erityisen huono peruste se on yhden naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvan maan eli Georgian kohdalla maan hiljattain kokeman kriisin vuoksi. Etenkin Georgian kansalaiset tarvitsevat nyt apuamme ja tunnetta siitä, että heitä kohdellaan samalla tavoin kuin muita Euroopan unionin kanssa yhteistyötä harjoittavien maiden kansalaisia.

Toinen naapuruuspolitiikan keskeisistä tavoitteista on energiansaannin varmuus. Euroopan nykyinen kriisi on kuitenkin selkeä osoitus naapuruuspolitiikan puitteissa harjoitettavan yhteistyön periaatteiden epäjohtonmukaisuudesta. Kriisi on eittämättä osoittanut tarpeen tunnistaa naapuruuspolitiikan yhteydessä toteutettavat toimet sekä tarpeen lujittaa energia-alaa osana itäistä kumppanuutta. Olen iloinen, että Euroopan komissio on tunnistanut ongelman ja haluaa ottaa käyttöön tällaisen politiikan.

Cem Özdemir, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluan onnitella esittelijä Szymańskia erinomaisesta mietinnöstä. Eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden väline voi olla tehokas väline vain, jos se tarjoaa kannustimia demokraattisen uudistuksen toteuttamiseen sekä edistää kestävää, ekologista ja tasapuolista kehitystä.

Välineen tehokkuuden arviointi edellyttää, että kaikkia Euroopan naapuruuspolitiikkaan liittyviä toimintasuunnitelmia varten määritetään selkeät, erityiset ja mitattavissa olevat tavoitteet. Me Verts/ALE-ryhmässä vetoamme erityisesti siihen, että kaikki Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmiin liittyvät ihmisoikeusvälineet olisivat yhtenäisiä ja että eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen avulla edistettävistä oikeudenkäyttöä koskevista hankkeista laadittaisiin perusteellinen arvio.

Mietinnössä korostetaan oikeutetusti myös erästä toista tärkeää asiaa eli kansalaisyhteiskunnan saamista entistä paremmin mukaan naapuruuden välineen suunnitteluun ja valvontaan. Georgian sota kesällä 2008 teki selväksi, ettei Euroopan unioni ole toistaiseksi kehittänyt ja pannut täytäntöön kestävää konfliktinratkaisupolitiikkaa Kaukasusta varten.

Lukkiutuneet konfliktit, kuten Vuoristo-Karabahin konflikti, jarruttavat yhä naapuruuspolitiikan kehittämistä Etelä-Kaukasuksen alueella. Kehotammekin neuvostoa toimimaan entistä aktiivisemmin konfliktien ratkaisussa. Naapuruuden väline antaa Euroopan unionille mahdollisuuden toimia aktiivisesti lähiympäristössään demokraattisen uudistuksen ja kestävä kehityksen eteenpäin viemiseksi.

Euroopan unionin on etenkin oman uskottavuutensa tähden syytä ottaa kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin sisältyvät demokratia- ja ihmisoikeuslausekkeet vakavasti sekä ryhdyttävä asianmukaisiin ihannetapauksessa myönteisiin mutta tarvittaessa myös kielteisiin toimiin.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitän kollegamme Szymańskia hyvästä mietinnöstä ja haluan omaltakin osaltani pohtia sitä, miksi naapuruuspolitiikkaa on meille niin kovin tärkeä. Pohdinta vaatii vastausta. Se on tärkeää ensinnäkin siksi, ettei Euroopan unioni eikä Eurooppa ole mikään erillinen saareke. EU on osa Eurooppaa, mikä on tärkeä asia varsinkin, kun haluamme kunnianhimoisesti ”viedä” arvojamme ja ideoitamme sekä kokemuksiamme muihin maihin.

Liikennettä, energiaa, vapaata kauppaa ja kauppavaihtoa koskevien laaja-alaisen päätösten ohella on olemassa myös pienimuotoisempia mutta silti hyvin tärkeitä asioita, kuten koulutus ja tiede- ja kulttuurivaihto sekä ennen kaikkea henkilökohtaiset kontaktit. Miellän Euroopan unionin perhekokonaisuudeksi, jonka jäsenet

kommunikoiivat keskenään. Eurooppa on vahva (ainakin näin minä näen asian) silloin, kun kaikilla sen jäsenillä on oma roolinsa, jonka he voivat myös täyttää, ja perheeseen kuuluvat paitsi EU:n jäsenvaltiot myös sen naapurit.

Arvoisa komission jäsen, olemme tähän päivään mennessä käsittäakseni saaneet mielenkiintoisen Euromed-rakenteen kehittämisen suurelta osin päätökseen. Annamme tälle rakenteelle paljon rahaa, ehkä jopa liikaakin, kuten UEN-ryhmän kollega totesi, joten nyt meidän on syytä lujittaa Euroeast-käsitettä. Tämä on hyvin tärkeää, enkä usko kenenkään epäilevän tuoreen energiakriisin jälkeen tämän ulottuvuuden suurta merkitystä meille. Kyse on yhteisön alueellisesta ohjelmasta, jota on syytä tukea mutta, mutta se vaatii valitettavasti myös rahallista tukea. Sitä varten on varattava tarpeeksi varoja. Teemme hyviä päätöksiä, jotka pannaan yhdessä täytäntöön jäsenvaltioissa ja naapurimaissa yhteisten hankkeiden yhteydessä.

Aloyzas Sakalas (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, vuonna 2008 Euroopan naapurisuuspolitiikan yhteydessä käynnistettiin useita uusia alueellisia aloitteita. Vaikka rahoitusväline suunniteltiin vuonna 2006, se osoittautui riittävän tehokkaaksi välineeksi, koska se oli suunnattu kohti tulevaisuutta.

EU on päättänyt lujittaa monenvälistä ja alueellista yhteistyötä naapurimaidensa kanssa ja myös naapurimaiden välistä yhteistyötä. Naapurisuuspolitiikan väline antaa jo nyt EU:lle mahdollisuuden saada yhteisrahoitusta myös muilta kansainvälisiltä järjestöiltä sekä harjoittaa yhteistyötä muiden monenvälisten järjestöjen kanssa lähiympäristössään. Hyödyntäkäämme aktiivisesti nämä mahdollisuudet.

Toinen huomioni koskee määrärahojen jakoa Välimeren etelä- ja itärannikon naapuriemme ja itänaapuriemme välillä. Kyse on viime kädessä EU:n politiikan uskottavuudesta. EU:n on siten pidettävä kiinni sitoumuksistaan ja säilytettävä määrärahojen maantieteellinen jakauma vuosia 2007–2013 koskevien rahoitusnäkymien mukaisesti.

Eri kumppanuusmaille osoittavien määrärahojen määrässä on toinenkin suuri kuilu. Tarkoitin eroa määrärahoissa, jotka käytetään tulevissa demokratioissa oikeusvaltioon ja ihmisoikeuksiin liittyviin ohjelmiin. Vuosien 2007 ja 2010 välisenä aikana 21 prosenttia itänaapureille myönnetystä kokonaisrahoituksesta käytetään demokraattisen kehityksen tukemiseen, mutta eteläisille maille tarkoitettu osuus on vain viisi prosenttia kokonaisrahoituksesta. Pyydän komissiota ottamaan tämän epäkohdan huomioon.

Grażyna Staniszevska (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, Välimeren alueelle ja eurooppalaisen naapurisuuden välineeseen liittyvälle itäiselle kumppanuudelle suunnattujen rahoitusaloitteiden toteuttaminen ei saa tapahtua minkään alueen kustannuksella, kuten nykyään tapahtuu. Tärkeää on ottaa huomioon sekä itäisten että eteläisten kumppanuusmaiden erityispiirteet.

Viimeaikaiset geopolitiittiset tapahtumat, joissa itänaapurimme ovat olleet mukana, ovat osoittaneet selkeän tarpeen myös Euroopan naapurisuuspolitiikan mukauttamisesta niin, että se vastaa entistä paremmin eri alueiden tarpeita. Ukraina on hyvä esimerkki. Euroopan unionin suurimmalle itänaapurille olisi tarjottava itäisen kumppanuuden yhteydessä erityisiä kannustimia ja etuuksia, jotka motivoivat maita, joilla on eurooppalaisia tavoitteita. Tämän lisäksi olisi tärkeää myös jouduttaa vapaakauppa-alueen luomista sekä saattaa päätökseen viisumivapautta koskevat neuvottelut Ukrainan kanssa.

Euroopan naapurisuuspolitiikka ei pidä sisällään pelkästään hallitusten tai kansallisten poliitikkojen toimintaa. Sen vuoksi olen iloinen siitä, että mietinnössä on korostettu tarvetta lisätä kansalaisten ja paikallisviranomaisten osallistumista naapurisuuspolitiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon. On myös syytä muistaa, että voidaksemme varmistaa hyvän, tehokkaan ja kaikkia osapuolia hyödyttävän yhteistyön naapurimaidemme kanssa, on äärimmäisen tärkeää ja hyödyllistä vaihtaa tietoja kokemuksista ja hyvistä käytänteistä sekä koulutusaloitteista, kuten naapurimaiden kielten opetusohjelmista.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä kollegaani Szymańskia tasapainoisesta mietinnöstä, joka koskee eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelua.

On syytä muistaa, että mietinnön tärkein tavoite on välttää uusien erojen tai pahimmassa tapauksessa jakojen syntyminen laajentuneen Euroopan unionin ja sen lähinaapureiden välillä, sekä myös vahvistaa kyseisen alueen vakautta ja turvallisuutta kokonaisuutena.

Rauhanomaisten olojen luominen on usein toistettu tavoite, mutta sen tiellä on usein vihamielisyyden ja suvaitsemattomuuden sävyttämä todellisuus. Näin ollen Euroopan kansainvälinen ja geopolitiittinen asema on osittain kiinni siitä, kuinka naapurisuuspolitiikka toimii käytännössä.

Kuinka naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä voidaan tarkistaa tehokkaasti? Vastaus voidaan kiteyttää yhteen sanaan: kunnianhimoon.

Kunnianhimoa tarvitaan vuoropuheluissa kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten kanssa, jotta voidaan lisätä heidän osallistumistaan tämän välineen suunnitteluun ja täytäntöönpanon valvontaan.

Kunnianhimoa tarvitaan myös avustuksissa, joilla pyritään parantamaan naapurimaiden hallinnollisia, paikallisia ja alueellisia valmiuksia sekä edistämään kansalaisyhteiskunnan vaihto-ohjelmia.

Kunnianhimoa tarvitaan demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kehittämisessä.

Talousarviotukea myönnettäessä on kuitenkin toteutettava valintaprosessi, jotta tukea saavat vain maat, jotka kykenevät hyödyntämään sen. Valintaprosessissa on sovellettava maakohtaista lähestymistapaa poliittisia ehtoja asettamalla, eikä myöskään politiikan arvioinnin parantamista pidä unohtaa. Lisäksi on välttämätöntä selkiyttää Euroopan naapuruuspolitiikan (joka on puitepolitiikkaa mitä suurimmassa määrin) sekä Mustanmeren synergian, Välimeren unionin ja itäisen kumppanuuden kaltaisten alueellisten aloitteiden välistä suhdetta.

Politiikan rajoittaminen mahdollisimman rajatulle maantieteelliselle alueelle saattaa johtaa siihen, että Euroopan unioni kadottaa suunnan ja avoimuuden, jota se haluaa noudattaa naapuruuspolitiikkaa harjoittaessaan.

Tämä on se hinta, jonka maksamme unionin koheesion ja synkronoinnin tehostamisesta, ja siten budjettimäärärahat osoitetaan kattavasti haluttuihin kohteisiin, jolloin Euroopan unioni voi lopultakin täyttää tehtävänsä vakauden keskipisteenä.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline on edistänyt merkittävästi Euroopan unionin ja sen naapurimaiden välisten suhteiden kehittämistä.

Eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä myönnettyjen varojen ohella rahoitusvaihtoehtona on myös naapuruuspolitiikan investointiväline, johon EU:n jäsenvaltiot voivat osallistua tekemällä lahjoituksia. Tiedämme, että eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineelle osoitettu rahoitus ei riitä täyttämään kunnianhimoisia tavoitteita.

Kehotamme Euroopan komissiota harkitsemaan tulevaisuudessa varojen lisäämistä tälle välineelle erityisesti silloin, kun myös muut aloitteet, kuten Mustanmeren synergia, tarvitsevat riittävää rahoitustukea. Romania on aina korostanut ja korostaa vastakin Mustanmeren alueen merkitystä Euroopan unionille niiden selkeiden mahdollisuuksien vuoksi, joita alue voi tarjota vakaudessa, talouskehityksessä, energiansaantivarmuudessa, kansalaisten turvallisuudessa ja ympäristönsuojelussa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä voidaan hyödyntää ja sitä on hyödynnettävä entistä paremmin Mustanmeren alueella. Mustanmeren alueen synergia on mielestäni myönteinen asia, mutta minusta alueella on erityinen geostrateginen merkitys, minkä vuoksi se tarvitsee entistä jäsenneilymmän yhteistyökehityksen, joka perustuu yhtä laaja-alaiseen malliin kuin pohjoismainen yhteistyö tai Välimeren unioni.

Eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineellä olisi voitava edistää nykyistä paremmin sekä Euroopan unionin ja Mustanmeren että unionin ja Moldovan tasavallan ja Ukrainan välisten liikenneyhteyksien kehittämistä. Romania haluaa lisätä Romanian ja Moldovan tasavallan kaupunkien välisten yhteistyöohjelmien kehittämistä. Kannatan kaupunkien välisen vuoropuhelun kehittämiseen kannustavan Ciudad-ohjelman käynnistämistä.

Yhteisön satamien rakentaminen Mustallemerelle, nesteytetyn kaasun asemien rakentaminen sekä Mustanmeren alueen valtioiden ja EU:n jäsenvaltioiden välisten rautatie- ja maantieyhteyksien kehittäminen ovat ensisijaisia tavoitteita, joihin naapurisuuden välinettä on käytettävä. Lisäksi välinettä on mielestäni hyödynnettävä energia-alan yhteistyössä sekä sähkön siirron Länsi-Balkanin alueelle mahdollistavan infrastruktuurin laajentamiseksi ja integroimiseksi.

Puhemies. – (EN) Olen pahoillani Alexandru Nazaren puolesta, kun emme antaneet hänelle puhemieshistön virheen vuoksi puheenvuoroa tavanomaisena aikana, vaikka hänen nimensä oli listalla. Annan hänelle puheenvuoron "catch the eye" -menettelyn jälkeen.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää tässä keskustelussa huomion kolmeen asiaan. Ensimmäinen on se, että on tärkeää säilyttää EU:n talousarviosta otettavan

rahoitusavun maantieteellinen jakauma Välimeren maiden ja Itä-Euroopan maiden välillä vuosia 2007–2013 koskevien rahoitusnäkyvien mukaisesti. Lisäksi on tärkeää jatkaa tuen antamista näille maille Euroopan investointipankin lainojen muodossa. Näille maille myönnettävien lainojen yläraja kaudella 2007–2013 on EIP:n arvion mukaan 8,7 miljardia euroa Välimeren maille ja vain 3,7 miljardia euroa Itä-Euroopan maille ja Venäjälle. Tämä asettaa Itä-Euroopan maat epäedulliseen asemaan, koska tuki ei riitä vastaamaan näiden maiden tarpeita.

Toiseksi on tärkeää edistää näiden maiden kanssa itäisen kumppanuuden yhteydessä harjoitettavaa energia-alan yhteistyötä sekä luoda olot, jotka mahdollistavat energian toimittamisen näistä maista Eurooppaan, jonka energiansaannille luodaan näin vaihtoehtoja. Kolmanneksi on tärkeää syventää EU:n taloudellista integraatiota itäisten kumppanuusmaiden kanssa ulottamalla vapaakauppa-alue näihin maihin sekä yhteiskunnallisen integraation avulla, jonka lopullisena tavoitteena olisi oltava viisumivaatimusten poistaminen eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen piiriin kuuluvien maiden kansalaisilta.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, suunnitellamme Euroopan unionin naapurimaita koskevaa politiikkaa, emme saa unohtaa, että näissä maissa vallitsee demokratiavaje. Demokratiavaje juontaa juurensa näiden maiden historiasta. Demokraattisen yhteiskunnan luominen edellyttää, että kaikki näiden maiden kansalaiset ovat tietoisia demokratiasta.

Mietinnössä pohditaan aivan oikeutetusti ihmisten välisiä yhteyksiä, ja kysynpä nyt teiltä, onko olemassa parempaa tapaa luoda ihmisten välisiä yhteyksiä kuin se, että näiden maiden kansalaisille annetaan mahdollisuus matkustaa vapaasti Euroopan unionissa?

Kehotankin neuvostoa antamaan Moldovan tasavallan (joka on muuten ainoa valtio, jossa puhutaan yhtä Euroopan unionin virallista kieltä) kansalaisille luvan matkustaa viisumitta Euroopan unionin alueella. Tätä odoteltaessa pyytäisin komissiota tekemään kaiken tarvittavan ”yhteisen viisumikeskuksen” saamiseksi Chişinăuhun. Meidän on toimittava todellisena esimerkkinä.

Corina Creţu (PSE). – (RO) Euroopan unioni on puolen vuoden aikana joutunut useiden sellaisten haasteiden eteen, jotka ovat kyseenalaistaneet sen aseman, yhtenäisyyden ja kyvyn toimia ja reagoida.

Georgian kriisi ja kaasukriisi ovat paljastaneet, ettemme voi jatkuvasti tuntea idästä tulevan uhan koskevan kansainvälistä vakautta ja energiansaantivarmuutta.

Kannatan itäistä kumppanuutta mietinnössä esitetystä kunnianhimoisesta muodosta varsinkin siksi, että kumppanuuden tavoitteena on tehostaa yhteistyötä ja tukea Georgian jälleenrakentamista ja koska mietinnössä myös ehdotetaan vapaakauppa-alueen perustamista ja viisumivaatimusten poistamista Euroopan unionin alueelle tultaessa.

Minusta meidän on kuitenkin kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota Moldovan tasavallan tilanteeseen saadessamme sieltä huolestuttavia viestejä sananvapauteen puuttumisesta ja tänä keväänä järjestettävien vaalien koskemattomuudesta.

Călin Cătălin Chiriţă (PPE-DE). – (RO) Eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineellä on keskeinen merkitys Euroopan naapurisuuspolitiikan ja etenkin itäisen kumppanuuden ja Mustanmeren alueen yhteistyön onnistumiselle.

Itäisen kumppanuuden hanke voi onnistua vain, jos se saa tarpeeksi rahoitusta selkeästi asetettujen tavoitteiden täyttämiseen. Samalla on myös tehostettava mekanismeja, joiden avulla arvioidaan itäisen kumppanuuden yhteydessä toteutettujen toimien vaikutuksia sekä niihin myönnettyä rahoitusta, jotta estetään se, että jotkin hallitukset kavaltaavat poliittiselta oppositiolta EU:n avustuksia tai käyttävät niitä väärin.

Toimintamme pitää aina olla hyvin suunniteltua, jotta kansalaiset näkevät, että niistä on erityistä hyötyä. Minusta eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen tarjoamassa rahoituksessa olisi annettava etusija toimille, jotka kohdistetaan rajatylittävään yhteistyöhön itäisen kumppanuuden kohdealueilla.

Rajatylittävällä yhteistyöllä on erityinen tehtävä: tuoda ratkaiseva panos alueelliseen kehitykseen, rakentaa luottamusta naapurimaiden välillä sekä luoda harmoniaa etnisten ryhmien välillä. Ihmisten ja tavaravirtojen rajojen yli tapahtuvan liikkumisen helpottamisella puolestaan voi olla erityisen hyödyllisiä ja monialaisia vaikutuksia.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline on elintärkeää vakauden, demokratian ja hyvinvoinnin varmistamisen kannalta. Lisäksi väline muuttaa rajojen, eristettyjen alueiden ja eristämisen käsitteen yhteistyön alueen ja poliittisten yhteyksien käsitteeksi.

Aiemmin täällä parlamentissa mainitut EU:n itäosien viimeaikaiset tapahtumat eli kaasukriisi ja Georgian kriisi ovat jälleen kerran yksi osoitus tarpeesta laatia strategia, jolla voitaisiin varmistaa Euroopan unionin aktiivinen rooli tällä geopolittisellä alueella. Meidän on toimittava entistä johdonmukaisemmin ratkoessamme itänaapureidemme ongelmia. Meillä on oltava selkeät tavoitteet, joissa otetaan huomioon sekä EU:n tarpeet että kumppaniemme erityistarpeet.

Kannatan täysin Mustanmeren synergian ja itäisen kumppanuuden kaltaisia aloitteita, joilla lujitetaan kyseisten alueiden maiden, kuten erityisesti Moldovan tasavallan ja Ukrainan sekä Kaukasuksen ja Kaspianmeren alueiden maiden kanssa harjoitettavaa yhteistyötä. Myös Mustanmeren alueen maiden kanssa on toimittava entistä aktiivisemmin, jotta voimme luoda pohjaa suhteiden tiivistämiseksi Turkin ja Venäjän kanssa tällä alueella, jolla Euroopan unioni, Turkki ja Venäjä sijaitsevat toistensa läheisyydessä.

Kumppanuus on tervetullut aloite myös niille maille, jotka mielivät Euroopan unionin jäseniksi, kuten Moldovan tasavallalle. Kumppanuus lisää merkittävästi sitoutumisen tasoa molemmin puolin.

Haluan sanoa muutaman sanan myös EURONEST-aloitteesta, joka on vain yksi esimerkki erityisestä tavasta parantaa eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen soveltamista esimerkiksi Armeniassa, Azerbaidžanissa, Georgiassa, Moldovassa, Ukrainassa ja Valko-Venäjällä.

Naapuruuspolitiikan harjoittamista ei voida parantaa rahoituksen määrää nostamatta. Rahoituksen lisäämistarpeen ohella meidän on kiinnitettävä yhtä lailla huomiota myös rahoituksen käytötapoihin.

Minusta on ehdottoman tärkeää taata varojen jakamiseen tarvittavien rahoitusmekanismien avoimuus. Olen myös sitä mieltä, että varat on jaettava niin, että kansalaisyhteiskunta kumppanuusmaissa voidaan ottaa mukaan yhteisiin hankkeisiin ja että voidaan tukea kansalaisten liikkumista näissä maissa myös viisumivaatimuksista tinkimällä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta tämä keskustelu eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä on jo itse asiassa sivunnut komission seuraavaa tiedonantoa itäisestä kumppanuudesta. Monet täällä esittämistänne ajatuksista sisältyvät itäistä kumppanuutta koskevaan tiedonantoon, ja olen varma, että saadessanne tiedonannon olette, ainakin toivon, niin, varsin tyytyväisiä.

Sanon nyt vain muutaman asian. Olen toki kiitollinen monista ehdotuksista. Itäisen kumppanuuden ajatuksena on tehdä yhteistyötä paitsi itäisten kumppaniemme, kuten Ukrainan, Moldovan ja Valko-Venäjän kanssa tarvittaessa demokratian ja ihmisoikeuksien saralla, mutta myös Kaukasuksen alueen maiden kanssa kaupassa, jotta voimme tehdä entistä laaja-alaisempia assosiaatiosopimuksia energiakysymyksistä ja liikkuvuuden lisäämisestä. Viisumivapautta koskevista ehdotuksistanne totean, että aiomme aloittaa helpottamalla viisumin saantia, vaikka tämäkään ei ole helppoa, koska moni jäsenvaltio hangoittelee vielä vastaan. Sitten on tuki olemassa erilaisia foorumeita, joista olen jo maininnut kansalaisyhteiskuntaa, energiaa ja liikennettä koskevan foorumin, tai foorumin, jossa voidaan vaihtaa ajatuksia parhaista käytänteistä.

Rahoituksesta voin sanoa vain, ettei minulla ole valitettavasti mahdollisuutta nostaa sitä. Toki olisi hienoa saada sitä lisää, kuten totean aina naapuruuspolitiikan luojana. Olette merkittävä budjettivallan käyttäjä, joten toivon, että annatte meille tulevaisuudessa mahdollisuuden ja tuette meitä rahoituksessa. Pyyntö koskee sekä Välimeren unionia etelässä sekä itäistä kumppanuutta ja eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä idässä.

Itänaapureille osoitetun rahoituksen suuruus on nykyisin 3,6 euroa henkeä kohti vuodessa ja 3,4 euroa henkeä kohti vuodessa etelän maille. Kuten huomaatte, rahoitus on lähes samalla tasolla. Sitä ei kuitenkaan ole koskaan riittävästi, sillä tarpeet ja haasteet ovat valtavan suuret. Olemmekin kehittäneet ajatuksen myös niin sanotusta naapuruuspolitiikan investointivälineestä, jota voidaan käyttää suurissa hankkeissa.

Tässä oli kaikki, mitä voin tässä vaiheessa sanoa, mutta voimme kenties puhua rahoituksen yksityiskohdista myöhemmin keskustellessamme itäisestä kumppanuudesta. Kiitoksia joka tapauksessa tästä keskustelusta ja ehdotuksistanne. Ehdotuksenne ovat suureksi osaksi komission linjan mukaisia.

Konrad Szymański, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kommentoida muutamaa asiaa tässä keskustelussa. Menettelyjen yksinkertaistaminen, naapuruuspolitiikan harjoittamistapojen valvonta sekä Euroopan parlamentin valvontatehtävät ovat kysymyksiä, joiden kanssa olemme painiskelleet jo vuodesta 2005

asti, ja näyttää siltä, ettemme voi tehdä paljoa enempää niiden hyväksi. Nyt on kuitenkin todella tarpeen lisätä naapuruuspolitiikkamme poliittista sisältöä. Poliittinen sisältö käsittää muun muassa viisumiasian, yhteiset markkinat ja energiakysymyksen. Ellemme voita näitä haasteita, saatamme menettää mahdollisuuden rakentaa naapuruutta omilla ehdoillamme. Tässä tulee aika vastaan. Naapurustoomme nykyisin kuuluvat maat saattavat menettää vakautensa ja nojautua muihin periaatteisiin alueellisen järjestyksen palauttamisessa. Emme ole tyytyväisiä tällaiseen tulokseen, eikä toista mahdollisuutta kenties enää tule. Tällaiset tapahtumat vaikuttavat myös omaan turvallisuuteemme, minkä vuoksi meidän olisi syytä pohtia asiaa myös puhtaasti itsekkäistä syistä eli Euroopan unionin etujen näkökulmasta, jotta lähiseutumme nauttivat vakaudesta ja hyvinvoinnista.

Talousarviosta puhuttaessa tiedän vallan hyvin, että monet parlamenttiryhmät ovat naapuruuspolitiikan uudistuksessa yhtä mieltä asioista, joka koskevat tiettyjen politiikan osa-alueiden rahoitusta ja erityisiä alueita, mutta olisi hyvä muistaa, että naapuruuspolitiikka on vain yksi osa talousarviosta ja ettei mikään tule muuttumaan seuraavalla rahoituskaudella. Jos onnistumme Välimeren alueen, itänaapurien ja Mustanmeren alueen maiden rahoituksessa, olemme kaikki voittajia. Emme voi pyrkiä menestykseen minkään kumppanin kustannuksella, sillä EU:n talousarvio on rakennettu niin, ettei tämä ole mahdollista. Meidän on keskityttävä pikemminkin EU:n talousarvion uudistukseen niin, että kaikki osapuolet (Välimeren maat, itänaapurit ja Mustanmeren alueen maat) hyötyvät tulevasta rahoitusnäkökulmasta.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, olen pahoillani, ettei komission jäsen Benita Ferrero-Waldner kuullut esittelijä Szymańskin erinomaisesta mietinnöstään tekemää yhteenvetoa, koska hän on edelleen kiinni muissa asioissa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alin Lucian Antochi (PSE), kirjallinen. – (RO) Tuen täysin mietinnön kohtia, joiden tavoitteena on lisätä Euroopan unionin poliittista sitoutumista eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen piiriin kuuluviin maihin, sekä mahdollisuutta allekirjoittaa maakohtaisia assosiaatiosopimuksia näiden maiden kanssa.

Naapuruuspolitiikan tehokas täytäntöönpano edellyttää, että siihen kuuluvat valtiot sitoutuvat täysin yhteiskuntiensa demokraattiseen uudistusprosessiin. Uudistusten ja erityisesti demokratiaa, oikeusvaltiota ja sananvapautta koskevien uudistusten tehokas täytäntöönpano on edelleen vakava ongelma näissä maissa. Täytäntöönpano riippuu sekä näiden maiden viranomaisen poliittisesta tahdosta että kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten osallistumisen tasosta.

On tärkeää, että näiden maiden kansalaiset ymmärtävät, että Euroopan yhdentyminen tarjoaa paitsi mahdollisuuden rajojen lailliseen ylittämiseen myös todellisen mahdollisuuden nostaa maa pois umpikujasta. Tässä mielessä EU:n hankkeisiin on sisällytettävä entistä tarkempia ehtoja ja kohdennettua rahoitusta kansalaisille tiedottamiseksi.

Kansalaisten perehdyttäminen Euroopan yhdentymisen hyötyihin ja sitoumuksiin, jotka seuraavat maan liityttyä EU:hun, antaa mahdollisuuden ottaa heidät aktiivisesti mukaan yhteiskunnan demokratisointiprosessiin sekä vähentää huomattavasti vallassa olevan eliitin mahdollisuuksia käyttää pakkokeinoja oppositiopuolueita ja kansalaisyhteiskuntaa vastaan.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, vielä viime vuonna Puolan ja Ruotsin ajama aloite ei ole enää ajankohtainen. Yhteistyön tiivistäminen itänaapuriemme kanssa hyödyttää molempia osapuolia ja on myös strategisesti elintärkeää Euroopan turvallisuuden kannalta.

Itänaapuriemme poliittinen ja taloudellinen asema vaikuttaa suoraan koko EU:n asemaan sekä taloudelliseen tasapainoomme ja turvallisuuteemme. Viime vuonna Venäjän uskottavuus joutui testiin, joka koski sen suhteita naapurimaihin ja jossa Kreml yksinkertaisesti epäonnistui.

Tämän vuoksi Euroopan naapuruuspolitiikan kehittäminen edellyttää aktiivista osallistumistamme Etelä-Kaukasuksen alueen ongelmien ratkaisuun ja lähimpiä naapureitamme koskeviin tapahtumiin. Osallistuminen on ehdoton edellytys tiettyjen alojen yhteistyöllemme. Tarkoitan tällä kansalaisyhteiskunnan sekä demokraattisten ja institutionaalisten uudistusten tukemista sekä Euroopan energiansaantivarmuuden

takaamista. Näyttäkäämme, että osaamme ottaa johtavan roolin idässä ja estää Venäjää panemasta täytäntöön omia uusimperialistisia suunnitelmiaan.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen hyödyntäminen Euroopan naapuruuspolitiikan rahoittamiseksi sekä etelässä että idässä ei saa tapahtua yhdenkään alueen kustannuksella. Rahoituksen käytössä on erityisen tärkeää varmistaa muiden rahoituslähteiden, myös yksityisen rahoituksen, avoimuus.

EU:n ja Venäjän välisestä uudesta kumppanuussopimuksesta neuvotellessamme meidän olisi painotettava Venäjän panoksen lisäämistä yhteistyössä, kun määritellään selkeät taloudellista yhteistyötä koskevat prioriteetit, jotka parantaisivat tuen suunnittelua ja monivuotista ohjelmointia. Neuvotteluissa olisi painotettava lisäksi sitä, että Venäjän viranomaisille myönnettävä taloudellinen tuki edistää aina demokraattisten normien lujittamista Venäjällä, ja neuvotteluissa olisi syytä varmistaa, että yhteishankkeiden rahoitukseen osoitetaan varoja.

Haluan korostaa myös tarvetta asettaa tehokkaat poliittiset ehdot ja takeet sen varmistamiseksi, että Valko-Venäjälle osoitetulla tuella on suora ja välitön vaikutus kansalaisiin ja etteivät viranomaiset käytä tukea väärin poliittisten vastustajiensa kukistamiseksi. Euroopan unionin olisi tuettava entistä tehokkaammin kansalaisyhteiskuntaa ja demokratiaa puolustavia poliittisia puolueita.

Euroopan unionin itänaapureiden hiljattaiset geopolittiset tapahtumat korostavat tarvetta kehittää Euroopan naapuruuspolitiikkaa edelleen niin, että se vastaisi entistä paremmin kumppanien tarpeisiin ja jotta lisätään EU:n osallisuutta Mustanmeren alueella.

Marianne Mikko (PSE), kirjallinen. – (ET) Euroopan parlamentin Moldova-valtuuskunnan johtajana olen luonnollisesti kiinnostunut eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen itäisen ulottuvuuden kehittämisestä.

Ymmärrän täysin ja tuen Euroopan unionin eteläisten jäsenvaltioiden intressejä eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen eteläisen ulottuvuuden kehittämisessä. Olen myös vakuuttunut siitä, ettemme voi lyödä laimin itänaapureitamme. Itäiset ja eteläiset naapurit ovat meille yhtä tärkeitä tämän yhteisen kotimme turvallisuuden ja hyvinvoinnin kannalta.

Vuoteen 2010 asti voimassa olevan nykyisen rahoitusjärjestelmän mukaan naapuruuden välineen varat jakautuvat epätasaisesti, sillä 70 prosenttia varoista ohjataan eteläisille maille ja vain 30 itäisille maille. Uudet rahoitusneuvottelut alkavat tänä vuonna. Toivon vilpittömästi, että nykyistä rahoitusjärjestelmää muutetaan näissä neuvotteluissa ja että varat jaetaan tulevaisuudessa tasapuolisesti.

Viimekesäisten tapahtumien vuoksi – viitataan tässä Venäjän ja Georgian väliseen kriisiin – itänaapurimme odottavat mielestäni oikeutetusti EU:lta enemmän varoja vakauden turvaamiseen. EU:n tuki ei saa rajoittua vain poliittiseen sanahelinään vaan sen on sisällettävä myös todellista yhteistyötä ja apua uudistusten täytäntöönpanossa.

Olen todella iloinen, että Viro on yksi niistä 15 valtiosta, jotka perustivat hiljattain naapuruuspolitiikan investointivälineen. Miljoonan euron myöntäminen on melkoinen saavutus ja konkreettinen teko näin taloudellisen taantuman aikana.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan mietinnössä esitettyä ajatusta, että ”itäisen kumppanuuden ei pitäisi haitata niiden naapurimaiden EU-jäsenyyttä, jotka haluavat hakea sitä”. Mahdollisen jäsenyyden tuoma kannustin on olennainen osa itäistä kumppanuutta tarjotessaan perustan onnistuneelle ehdollistamisnäkemykselle.

Vaikka eteneminen demokraattisen siirtymävaiheen loppuun saattamisessa vaihtelee maittain (Valko-Venäjällä tässä on edistytty vain hieman, kun taas Ukrainassa ja Georgiassa on saatu aikaan merkittävää edistystä), Euroopan unionin olisi aina säilytettävä itäisen kumppanuuden piiriin kuuluvien maiden mahdollisuus liittyä EU:hun, sillä ponnistelut toimivan demokratian ja oikeusvaltion luomiseksi sekä ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi voivat olla toisinaan niin uuvuttavia, että maissa palataan uudelleen vanhaan käytäntöön.

Eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen sekä Armenian, Azerbaidžanille, Georgialle, Moldovalle, Ukrainalle ja Valkovenäjälle tarjotun unionin jäsenyysskannustimen tavoitteena on varmistaa maiden jatkuva eteneminen kohti vakiintunutta demokratiaa.

23. Muiden kuin viralliseen kehitysapuun sisältyvien toimien rahoittaminen asetuksen (EY) N:o 1905/2006 soveltamisalaan kuuluvissa maissa (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Thijs Bermanin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö muiden kuin viralliseen kehitysapuun sisältyvien toimien rahoittamisesta asetuksen (EY) N:o 1905/2006 soveltamisalaan kuuluvissa maissa sekä suosituksista komissiolle (2008/2117(INI)) (A6-0036/2009).

Thijs Berman, esittelijä. – (NL) Minäkin olen tyytyväinen, että Nirj Deva on istuutunut, sillä nyt komission jäsen Ferrero-Waldner voi kuulla minut, mikä on suuri helpotus.

Tämä ennennäkemätön talouskriisi, jonka vaikutukset kirvelevät, lupaa uusia katastrofeja kehitysmailla. Kriisin vuoksi raaka-aineiden hinnat laskevat, investoinnit ja kauppaluotot vähenevät ja siirtolaiset lähettävät vähemmän rahaa kotiin. Samalla rikkaiden maiden bruttokansantuotteet pienevät nopeasti, mikä merkitsee myös kehitysyhteistyön määrärahojen vähenemistä, sillä ne ovat – tai ainakin niiden pitäisi olla – 0,7 prosenttia BKT:sta, vaikka useimmat maat eivät tässä asiassa pidä lupauksiaan.

Tämä on uudesta politiikan välineestä nyt käytävän keskustelun tausta. Jos espanjalaiset opiskelijat saavat apurahan opiskellakseen Latinalaisessa Amerikassa muutamia kuukausia, tai päinvastoin, tällainen vaihto on hyödyllistä, tarpeellista ja toivottavaa, mutta tällaista hanketta ei voida rahoittaa yksinomaan varoin, jotka on tarkoitettu köyhyyden torjuntaan. Vaikka EU:n rahoitus tällä alalla on tervetullutta, sillä ei torjuta köyhyyttä. On turhauttavaa vetäytyä tällaisista hankkeista vain siksi, ettei niille ole oikeusperustaa.

Tästä syystä olemme etsineet vaatimatonta välinettä, jonka avulla EU voi toteuttaa kehitysmaissa toimia, jotka eivät tiukasti ottaen kuulu köyhyyden torjunnan piiriin. On löydettävä rahoituslähde ja oikeusperusta, jotka eivät kuulu kehitysyhteistyöpolitiikan alaan. Oikeusperustana ei siten voi olla Nizzan sopimuksen 179 artikla, koska se on juuri se kehitysyhteistyöpolitiikan säädösperusta, jotta tässä olisi vältettävä.

EU:n omia etuja – eurooppalaisten opiskelijoiden opintomatkoja – ei voida rahoittaa 179 artiklan nojalla. Lisäksi EU:n on kehitysyhteistyövaroja käyttäessään täytettävä kehitysyhteistyölle lainsäädännössä määrätty kriteerit, jotka koskevat nimenomaan köyhyyden torjumista.

Muitakin lähteitä on, mutta se edellyttää hieman luovaa asennetta. Teollistuneita maita koskevan rahoitusvälineen on yksi vaihtoehto, jota ulkoasiainvaliokunta ehdotti ja jota myös oma valiokuntani puolsi. Toinen vaihtoehto on yhdistelmä 150, 151 ja 170 artiklasta, jotka koskevat koulutusta, kulttuuria ja tutkimusta. Tällä yhdistetyllä oikeusperustalla Euroopan parlamentti säilyttäisi täyden yhteispäätös-oikeuden tämän välineen suhteen, eikä sen määrärahoja, jotka tällä hetkellä ovat noin 13 miljoonaa euroa, otettaisi kehitysyhteistyöpolitiikan pussista eikä myöskään ulkopoliittikan pussista.

Esittelijänä en voi kannattaa 179 artiklan käyttämistä oikeusperustana, ja kehitysyhteistyövaliokunta on tässä asiassa takanani. Jos tämä artikla valittaisiin oikeusperustaksi, uudesta rahoitusvälineestä tulisi tehoton, koska sen tarkoituksena on nimenomaan estää kehitysyhteistyövarojen käyttäminen muihin tarkoituksiin. Näin ollen tällä välineellä ei saisi olla oikeusperustaa, joka voisi tehdä tästä pakollista.

Tästä syystä pyydän Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmää peruuttamaan tarkistuksensa kiireellisesti. Se on täysin vastoin yhteistä tahtoamme suojella kehitysyhteistyön määrärahoja myös talouskriisin aikana.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin vahvistaa komission puolesta tekemäni sitoumuksen suorittaa rahoitusvälineiden väliarviointi vuonna 2009. Tämä oli vastaus pyyntöön, jonka parlamentti esitti rahoitusvälineistä käytyjen lopullisten neuvottelujen aikana.

Arviointi tehdään tiedonannon muodossa, ja siihen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia. Tiedonanto on määrä hyväksyä huhtikuussa 2009, ja se sisältyy komission lainsäädäntöohjelmaan.

Väliarviointi koskee rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa. Se on syytä pitää erillään toisesta parhaillaan meneillään olevasta – ja myös säännöksissä määrätystä – väliarvioinnista, joka koskee kauden 2011–2013 ohjelma- ja strategia-asiakirjoja. Uusi ohjelmasuunnittelu käynnistää demokraattisen valvonnan prosessin, kuten tapahtui kauden 2007–2010 kattaneen ensimmäisenkin ohjelmasuunnittelun kohdalla.

Nämä kaksi väliarviointia ovat erillisiä, mutta ne täydentävät toisiaan. On tärkeää ratkaista rahoitusvälineisiin liittyvät kysymykset ennen uutta ohjelmakautta. Strategia- ja ohjelma-asiakirjojen arviointi tapahtuu vuoden 2009 aikana, jotta se on valmis parlamentin demokraattista valvontaa varten vuonna 2010.

Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen osalta alustavat pohdintamme vahvistavat yhden arvioinnissa keskeisellä sijalla olevan seikan: lainsäädännöllisen aukon, joka koskee muita kuin viralliseen kehitysapuun sisältyviä toimia kehitysyhteistyön rahoitusvälineen kattamissa maissa.

Mitä nämä muut kuin viralliseen kehitysapuun sisältyvät toimet ovat? Niiden luonne vaihtelee, mutta parlamentin aloitteesta käynnistetyt neljä valmistelemaa toimea antavat hyvän käsityksen siitä, mistä on kysymys: yhteistyö Aasian ja Latinalaisen Amerikan keskitason tuloryhmän maiden kanssa, joka ei kuulu kehitysyhteistyön rahoitusvälineen piiriin, sekä Kiinan ja Intian kanssa tehtävää liiketoimintaa ja tiedettä koskeva vaihto.

Tämäntyyppisen toiminnan suhteen olemme samaa mieltä kanssanne siitä, että me tarvitsemme lainsäädäntöä, joka kattaa EU:n etuja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen piiriin kuuluvissa maissa edistävät toimenpiteet. Tämä voitaisiin tehdä joko uuden säädöksen avulla tai muuttamalla nykyistä asetusta teollistuneita maita koskevasta rahoitusvälineestä.

Laatiessamme vuonna 2006 uusia ulkosuhteiden rahoitusvälineitä sovimme siitä, että niiden olisi katettava myös sisäpolitiikkamme ulkoinen ulottuvuus. Olimme samaa mieltä siitä, että tämä voidaan tehdä ulkosuhteiden oikeusperustan nojalla. Tämä merkitsi huomattavaa yksinkertaistamista aiempaan tilanteeseen verrattuna.

Komission on vaikeaa noudattaa tätä lähestymistapaa. Meidän mielestämme oikeusperustan on heijastettava rahoitusvälineen tavoitteita ja sisältöä. Ymmärrämme, että muut kuin viralliseen kehitysapuun sisältyvät toimet aiheuttavat ongelmia. Luonteensa vuoksi ne eivät ole kehitysapua. Sen vuoksi vain tällaisia toimia koskeva ehdotus ei voi kuulua kehitysyhteistyön eli 179 artiklan piiriin, kuten mainitsitte.

Koska haluamme kattaa kaikki tunnetut virallisen kehitysavun toimet, perustamissopimuksen 181a artikla on todennäköisesti sopivin oikeusperusta, koska se kattaa taloudellisen, teknisen ja rahoitusyhteistyön. Komissio harkitsee kuitenkin kysymystä huolellisesti parlamentin kannan valossa, ennen kuin se tekee mitään asiaa koskevia ehdotuksia. Parlamentin kanta auttaisi meitä saamaan ehdotuksemme valmiiksi ennen vaaleja, kuten lupasimme.

Näen myös, että mietinnössä pyydetään lisää varoja. Meidän on tutkittava asiaa. Tunnette rahoituskehyksen otsakkeen 4 tiukan tilanteen. Voidaan väittää, että nousevan talouden maat ovat siirtymävaiheessa ja että nykyisillä kehitysavun määrärahoilla olisi tuettava tätä siirtymää eli toisin sanoen siirrettävä painopiste kehitysavusta muihin kuin viralliseen kehitysapuun sisältyviin toimiin. Me tarkastelemme tätä osana väliarviointia.

Nämä ovat komission alustavat näkökohdat mietinnöstä, jota tänään käsittelemme. Me pidämme sitä hyvänä perustana yhteiselle työllemme, ja odotan kiinnostuneena, mitä jäsenillä on sanottavanaan.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisa puhemies, budjettivaliokunta pitää erittäin tärkeänä, että jokainen budjettiväline on selvästi rajattu. Tästä syystä realistisin vaihtoehto näyttäisi olevan uuden rahoitusvälineen luominen muille kuin virallisen kehitysavun toimille asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa valtioissa.

Talousarvion näkökulmasta tarkastellen kehitysyhteistyövaliokunnan rahoitusehdotus ei vaikuta asianmukaiselta, koska näitä rahoja ei ole olemassa eikä näille budjettikohdille ole osoitettu varoja monivuotisesti. Vuodeksi 2009 on rahoitus, mutta ei sitä pidemmälle.

Koska tämän uuden yhteistyön rahoitusvälineen on joka tapauksessa oltava yhteensopiva vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen kanssa, on syytä painottaa rahoituskehyksen väliarvioinnin merkitystä. Sen yhteydessä lienee mahdollista mukauttaa eri otsakkeiden enimmäismääriä.

Nirj Deva, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen siihen, mitä komission jäsen Ferrero-Waldner juuri sanoi, ja pyydän poliittista ryhmääni peruuttamaan tarkistuksensa, jotta tämä mietintö voidaan hyväksyä. Ellei näin käy, joudun varsin vaikeaan tilanteeseen, mutta minun on tuettava sosialisteja edustavaa esittelijää tässä kysymyksessä.

Minun on sanottava, että mielestäni kehitysyhteistyön rahoitusväline on olemassa kehitysyhteistyötä varten. Mutta jos katsotaan, mitä kehitysyhteistyön rahoitusväline – etenkin 179 artikla – mahdollistaa, virallista kehitysapua koskevasta välineestä voidaan kaikkine rajoituksineenkin tukea museoita, kirjastoja, taidetta, koulujen musiikinopetusta, urheilupaikkoja – kaikki tämä lasketaan viralliseksi kehitysavuksi. Konserttikiertueiden tai urheilijoiden matkakulujen tukemista ei kuitenkaan luonnollisesti sellaiseksi katsota.

Kehitysmaissa toteutettavia kulttuuriohjelmia, joiden päätarkoituksena on tehdä tunnetuksi avunantajan kulttuurisia arvoja, ei voida lukea viralliseen kehitysapuun sisältyviksi toimiksi. Sotilaallinen apu jää virallisen kehitysavun ulkopuolelle, mutta rauhanturvaaminen sisältyy siihen. Virallinen kehitysapu kattaa hyvin laajan valikoiman toimia, jopa siviilipoliisien työn poliisikoulutuksen valmiuksien antamiseksi ja lisäämiseksi, sotilaiden kotiuttamisen, vaalien tarkkailun, miinojen ja maamiinojen poistamisen – kaikki tämä on virallista kehitysapua.

Ja me täällä parlamentissa halomme akateemisesti hiuksia, vaikka suurin osa työstä itse asiassa kuuluu virallista kehitysapua koskevan rahoitusvälineen piiriin. Niinpä olen tyytyväinen komissaari Ferrero-Waldnerin lausumaan, jonka mukaan 181a artiklan avulla voidaan hankkia rahoitus sille, mitä eräät kollegoistani haluaisivat tehdä.

Ana Maria Gomes, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on erittäin tärkeää ratkaista lainsäädännöllinen puute, joka koskee muiden kuin viralliseen kehitysapuun sisältyvien toimien rahoittamista kehitysyhteistyön rahoitusvälineen piiriin kuuluvissa maissa. Kyseisen aukon poistamiseksi ehdotetussa välineessä on säilytettävä kehitysyhteistyön rahoitusväline yksiselitteisesti virallisen kehitysavun rahoitusvälineenä ja tehtävä selvä ero yksinomaan virallisen kehitysavun toimiin osoitettavien varojen sekä kehitysmaiden kanssa toteutettaviin muihin kuin viralliseen kehitysapuun sisältyviin kehitysyhteistyötoimiin osoitettavien varojen välillä. Tämä erottelu on hyvin tärkeä poliittinen viesti sinänsä, ja se antaisi EU:n kehitysyhteistyöpolitiikalle sille kuuluvaa näkyvyyttä.

Uuden tai tarkistetun välineen olisi oltava myös riittävän laaja-alainen, jotta se kattaa monet EU:n ja kehitysmaiden välisen yhteistyön kannalta oleelliset toimet, jotka eivät täytä OECD:n kehitysapukomitean virallisen kehitysavun kriteerejä, kuten Akkasin kaasukentän kehittämisen Irakissa tai ilmailun turvaamista koskevan yhteistyön Intian kanssa. Tästä syystä en ole täysin samaa mieltä ehdotetusta rajoittavasta oikeusperustasta. Olen täysin samaa mieltä komission jäsen Ferrero-Waldnerin kanssa siitä, että 181a artikla saattaisi olla parempi oikeusperusta, joka vastaisi mainitsemiini huolenaiheisiin. En kuitenkaan ole vakuuttunut myöskään PPE-DE-ryhmän tarkistuksessa esitetyistä vaihtoehtoista, josta meidän on määrä äänestää huomenna.

Tästä syystä toivon, että löytäisimme esittelijä Thijs Bermanin johdolla lisää aikaa keskustellaksemme perusteellisesti tästä asiasta ja pohtiaksemme komission jäsen Ferrero-Waldnerin ehdotuksen mukaisesti, mikä on paras oikeusperusta.

Toomas Savi, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Thijs Bermania hänen mietinnöstään. Siinä korostetaan erästä merkittävää kehitysavun näkökohtaa, jota komission olisi mielestäni vakavasti pohdittava. Nykyinen yhteisön lainsäädäntö ei valitettavasti kata kulttuurin, tieteen ja talousalan vaihto-ohjelmia, kansalaisten välisiä yhteyksiä eikä poliittista vuoropuhelua, vain muutamia esimerkkejä mainitakseni.

Euroopan unioni on perustanut eri virastojen alaisuuteen lukuisia ohjelmia ja rahoitusvälineitä, joista kukin kattaa vain tiettyjä näkökohtia kehitysmaiden nykyisistä ongelmista. Katson, että ilman keskitettyä Euroopan unionin virastoa ja kattavaa ja johdonmukaista politiikkaa ponnistuksemme kehitysmaiden tilanteen parantamiseksi eivät ole kovin kummoisia.

Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteena on saavuttaa mahdollisimman monta hädänalaista ihmistä, mutta tästä huolimatta olemme valinneet varsin huonosti sopivan tien tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tällä hetkellä Euroopan unioni on kehitysavun suhteen institutionaalisesti hajanainen ja lisäksi sillä on lainsäädännöllisiä esteitä. Tässä hyvin arvokkaassa mietinnössä käsitellään näiden puutteiden seurauksia.

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat antaneet valtavan panoksen viralliseen kehitysapuun, eikä tätä saa aliarvioida, mutta institutionaalisen kehityksen taloudellisuuden ja tehokkuuden sekä kehitysapua koskevan lainsäädännön yhdenmukaisuuden parantamisessa on vielä paljon tehtävää.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, rehellisesti sanoen yllätyin nähdessäni, että Bermanin mietintö oli jo laadittu ja ehdotus tehty, ennen kuin Mitchellin mietintö, jossa varsinaisesti arvioidaan kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä saatuja kokemuksia, valmistuu.

Kollegani on oikeassa mietintönsä asiasisällön suhteen. Koska kehitysyhteistyön rahoitusväline on suunniteltu niin kuin on, lainsäädännöllinen aukko oli väistämätön. Yhdyn johtopäätökseen, jonka mukaan tarvitaan erillinen rahoitusväline, jotta tämä muita kuin virallisen kehitysavun toimia koskeva aukko voidaan paikata. Pidän molempia esittelijän mietintönsä 3 kohdassa ehdottamia vaihtoehtoja mahdollisina.

Haluan kuitenkin tehdä selväksi, että myös muut kuin virallisen kehitysavun toimet ovat tärkeitä avunsaajamaan kehitykselle: kiista koskee vain oikeusperustan valintaa. Tässä kiistassa esittelijä ja hänen valiokuntansa on mielestäni koko muuta maailmaa vastaan. Kehitysyhteistyövaliokunta valitsee 179 artiklan tiukan tulkinnan ja joutuu siksi turvautumaan sisäpolitiikkaa varten tarkoitettuihin artikloihin oikeusperustaa etsiessään. Ulkoasiainvaliokunta, oikeudellisten asioiden valiokunta, parlamentin oikeudellinen yksikkö, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, neuvosto ja komissio tulkitsevat kaikki 179 artiklaa toisella tavoin.

Tästä syystä me, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä, päätimme tänään olla peruuttamatta esitystä huomenna, mutta jättää tarkistusehdotuksen ehdotetun oikeusperustan muuttamiseksi. Emme myöskään kannata lykkäämistä, koska olemme samaa mieltä siitä, että itse asiassa on kyse vain oikeusperustasta. Näin ollen olen varma siitä, että saamme asiaan selvyuden huomenna.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Jäsen Thijs Bermanin mietintö tarjoaa selvän ratkaisun lainsäädännölliseen aukkoon, joka koskee sellaisten ulkoisten toimien rahoitusta, jotka eivät ole hätäapua eivätkä kuulu kehitysyhteistyön rahoitusvälineessä määriteltyihin kehitystoimiin.

Tämäntyyppisten toimien rahoittaminen on poliittisesti tärkeää, sillä sen avulla voidaan varmistaa Euroopan unionin jatkuva läsnäolo maissa ja alueilla, jotka ovat jo päässeet ensimmäistä kehitysvaihetta pidemmälle. On kuitenkin ehdottoman tärkeää, että näiden toimien rahoittamiseen käytettävät varat eivät tule kehitysyhteistyyöhön varatuista lähteistä vaan muista budjettikohdista.

Mietinnössä pyydetyn lainsäädäntöehdotuksen tarkoituksena on kannustaa kehitystä eikä rajoittaa sitä vähentämällä kehitystoimiin käytettävissä olevia varoja muiden toimenpiteiden hyväksi. Tästä syystä on tärkeää, että jako kehitysyhteistyön rahoitusvälineen piiriin kuuluvien sekä uuden säädöksen piiriin kuuluvien toimien välillä otetaan huomioon myös määritettäessä niiden rahoitukseen varattuja varoja.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää esittelijää tästä mietinnöstä. Yhdyn hänen kommenttiinsa talouskriisistä ja sen erityisestä vaikutuksesta kehitysmaihin sekä siitä, että emme pääse 0,7 prosentin kehitysaputavoitteeseemme. Tämä on hyvin valitettavaa, sillä teollistuneen maailman talouden heikentyessä todellisena kärsijänä ovat kehitysmaat.

Tulin osallistumaan tähän keskusteluun, koska halusin kovasti kuulla oikeusperustaa koskevat perustelut. Minusta vaikuttaa siltä, että kaiken tämän alla on pelko siitä, että määrärahoja on liian vähän. Puhukaamme asioista niiden oikeilla nimillä. Saanen lainata erästä tänään minuun yhteyttä ottanutta avustusjärjestöä: ”Vaikka kannatamme parlamentin pyyntöä rahoitusvälineestä kehitysmaissa toteutettavia muita kuin virallisen kehitysavun toimia varten, olemme vahvasti sitä mieltä, että rahoitusväline on perustettava sillä rahoitettavien toimien kannalta asianmukaiselle oikeusperustalle. 179 artiklan käyttäminen muiden kuin kehitystoimien oikeusperustana ei selvästi ole asianmukaista, ja se olisi vastoin sekä EY:n perustamissopimusta että yhteisön säännöstöä. Se mahdollistaisi myös sen, että tulevaisuudessa muita kuin virallisen kehitysavun toimia saatettaisiin rahoittaa todellisiin kehitystoimiin tarkoitetuista budjettikohdista. Toivomme vilpittömästi, että tarkistusehdotus peruutetaan.”

PPE-DE-ryhmän jäsenenä olen täällä tänä iltana kuuntelemassa kiistan molempia puolia mutta myös tuomassa esiin näkökohtia, joita minulle ovat esittäneet kehitysyhteistyön parissa toimivat hyvin vilpittömät henkilöt, joiden huolenaiheisiin minun on vastattava.

Toistan, että jos meillä olisi mielin määrin varoja, oikeusperusta ei ehkä aiheuttaisi meille niin suuria vaikeuksia. Ongelmana on, että tällaisia varoja ei meillä ole. Kehitysyhteistyöpolitiikan toimijoiden keskuudessa pelätään, että käytettävissä olevat varat hajautetaan liian moniin toimiin. Minä en kuitenkaan ole vielä vakuuttunut asiasta.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin keskustella oikeusperustan sijasta toimeentulon perustasta. Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on tässä hyvin tärkeä rooli. Varsinkin rahoituskriisien aikana luottokelpoisuus on erityisen tärkeää, jotta nämä yritykset voivat edelleen saada mikroluottoja.

Huomautan erityisesti, että mikroluotot ovat osoittautuneet koko maailmassa hyvin toimivaksi välineeksi ja että meidän olisi etenkin toivottavasti loppuvaiheitaan lähenevän WTO:n neuvottelukierroksen puitteissa pohdittava, miten voimme luoda vastaavia kauppaa helpottavia järjestelyjä kriisistä kärsiville perheille näillä alueilla.

Vaurautta luodaan viime kädessä siellä, missä jotakin tuotetaan, siellä, missä ihmiset voivat elää ja elättää perheensä oman tuotantonsa turvin. Jos he lisäksi onnistuvat myymään jotakin, hyvinvointi on taattu. Toivon, että kehitysyhteistyöpolitiikka lähtee tässä mielessä oikeaan suuntaan.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuultuani kaikki eri puheenvuorot minulle on selvää, että jäsenen päähuolena on oikeusperustan valinta.

Kerroin alustuksessa suunnasta, johon komissio aikoo edetä, mutta otan erittäin mielelläni huomioon myös teidän ehdotuksenne.

Tiedätte meidän haluavan parasta mahdollista kehitysapua kaikille maille, ja tämä on ajattelumme keskeinen päämäärä. Tehkäämme siis yhteistyötä oikean ratkaisun löytämiseksi.

Thijs Berman, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en ole juristi enkä erityisen hyvin perillä oikeudellisista asioista, mutta tiedän, että säädöstekstien tulkinnan venyttämistä olisi vältettävä. Juuri näin pelkään käyvän, jos käytämme 181a artiklaa, koska siinä puhutaan talousalan ja tieteen yhteistyöstä, kun taas me puhumme yliopistojen vaihto-ohjelmissa ulkomaille lähtevistä opiskelijoista. Se on hiukan vaarallista. En vastusta tätä, jos komissio pitää tätä ratkaisuna muihin kuin virallisen kehitysavun toimiin, joita me kaikki pidämme tarpeellisina ja tärkeinä, ja suostun hyväksymään sen. Olen ehkä huolissani siksi, että olen journalisti. Pidän teksteistä ja suhtaudun sanoihin vakavasti, ja tämä on Euroopan unionin keskeinen olemus – sen humanismi, vakava suhtautuminen teksteihin ja kieleen. Sanoja on käytettävä huolellisesti, ja 181a artikla saattaa olla ratkaisu, mutta en ole kovin tyytyväinen siihen.

Ilahduin kuitenkin Mairead McGuinnessin kommentista, jonka mukaan hän ei vielä ole vakuuttunut. Hän on irlantilainen, hänellä on omat vakaumuksensa ja hän seisoo periaatteidensa takana, niin kuin me kaikki. Jos huomenna on mahdotonta päästä sopimukseen oikeasta oikeusperustasta, haluaisin palauttaa asian takaisin valiokuntaani ja käyttää hieman lisää aikaa oikean oikeusperustan valitsemiseen, sillä me kaikki tiedämme, että muut kuin virallisen kehitysavun toimet ovat tarpeellisia.

Kiitän komissiota sen kommentista, jonka mukaan muista kuin virallisen kehitysavun toimista tulee ajan mittaan yhä tärkeämpiä kehitysmaissa ja keskitason tuloryhmän maissa. Me kaikki olemme samaa mieltä niiden tarpeellisuudesta sekä siitä, että niille on löydettävä oikeusperusta. Eräät meistä ovat samaa mieltä siitä, että 179 artikla ei ole kaipaamamme perusta.

Ellen pääse sopimukseen PPE-DE-ryhmän kanssa ennen huomenna puoliltapäivin toimitettavaa äänestystä – mikä olisi sääli – pyydän, että asia palautetaan valiokuntaani. Olen valmis tekemään sen, ja aion tehdä sen, kun tarkistusehdotuksesta äänestetään huomenna. Olen hyvin pahoillani, mikäli tämä on PPE-DE-ryhmän kanta, koska me kaikki olemme samaa mieltä siitä, että kehitysapu olisi säilytettävä nykyisellä tasollaan, ja me kaikki tiedämme, että se on pienenevässä talouskriisin vuoksi.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Angelika Beer (Verts/ALE), kirjallinen. – (DE) Uusien ulkopoliittikan rahoitusvälineiden väliarviointi on paljastanut puutteita yhteistyössä kolmansien maiden kanssa, ja siksi me ehdotamme teollistuneita maita koskevan rahoitusvälineen uudistamista.

Ulkoasiainvaliokunta ei pidä toivottavana, että rahoitusvälineen uusi oikeusperusta rahoitetaan muutamien yhteistyöaloihin. Lisäksi nyt kaavailut politiikan alat (kulttuuri, nuoriso, tutkimus) on lainattu unionin sisäpolitiikasta, eikä niitä tähän asti ollut ajateltu käytettävän kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön määrittämiseen. Tämä on vain yksi ulkoasiainvaliokuntaa huolestuttavista epävarmuustekijöistä. Mitä tapahtuu, jos esimerkiksi lähitulevaisuudessa on toivottavaa tehdä ilmastopoliittista yhteistyötä muiden maiden kanssa? Onko meidän luotava joka kerran uusi oikeusperusta kulloistakin välinettä varten? Onko tarkoitus, että teemme näin joka kerran, kun yhteistyön ala muuttuu?

Ulkopoliittikan rahoitusvälineiden uudistus on hyvin tärkeä asia meille kaikille, ja olisikin todettava selvästi, että emme taistele toisiamme vastaan.

Tämä on ainoa syy siihen, että Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä sekä ulkoasiainvaliokunnan toinen esittelijä peruuttivat tarkistusehdotuksensa maanantaina.

Sisällön osalta katsomme, että meidän ehdotuksemme on kauaskantoisempi ja mahdollistaa johdonmukaisen ulkopolitiikan. Tämä mietintö on kuitenkin vain komissiolle annettava suositus. Nähtäväksi jää, mitä se sillä tekee.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unioni on maailman suurin kehitysavun antaja, vastaten 60 prosentista kaikesta kehitysavun rahoituksesta. Unionin vahvaa roolia kehitysyhteistyön keskeisenä toimijana tulisi tulevaisuudessakin edelleen vahvistaa.

Kehitysmaiden talouden ja rauhan vakauttamiseksi on ensisijaisen tärkeää, että unioni pitäytyy tavoitteessaan nostaa kehitysavun osuus 0,7 prosenttiin BKT:sta vuoteen 2015 mennessä. Tämä yksinään ei kuitenkaan riitä.

Eri instituutioiden välisen yleisen koherenssin saavuttaminen kehitysyhteistyössä on olennaista. Niin taloudelliset investoinnit kuin infrastruktuuria rakentavat ja ihmisoikeuksien parempaan noudattamiseen tarkoitetut projektit tulee toteuttaa niin, että ne tukevat toinen toisiaan. EU:n on rakennettava tarvittavat instrumentit yhtenäisten kehityspoliittisten toimien voimaansaattamiseksi.

Unionin nykyisessä kehitysyhteistyötä koskevassa oikeusperustassa on kuitenkin lainsäädännöllisiä puutteita, jonka takia haluaisinkin kiittää mietinnön laatijaa tärkeän asian esilletuomisesta. Liikenteen, teknologian ja energian alojen sekä tieteellisen yhteistyön ja kansalaisjärjestöjen vuoropuhelun kehittämiseen suunnatut projektit ovat oleellisia kehitysmaiden yhteiskunnallisen toimivuuden kannalta. Kyseisten projektien päätavoitteena ei kuitenkaan ole taloudellisen kehityksen ja kehitysmaiden hyvinvoinnin edistäminen, eivätkä ne siten täytä OECD:n laatimia virallisen kehitysavun kriteerejä. Virallisen kehitysavun tulee tulevaisuudessakin keskittyä nimenomaan köyhyiden poistamiseen ja ihmisten elinolojen parantamiseen.

24. Eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja (ERI) koskeva yhteisön oikeudellinen kehys (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Teresa Riera Madurellin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja (ERI) koskevasta yhteisön oikeudellisesta kehyksestä (KOM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS)) (A6-0007/2009).

Teresa Riera Madurell, esittelijä – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan ensinnäkin korostaa, että ITRE-valiokunnassa päästiin tästä mietinnöstä yksimielisyyteen. Se oli mahdollista varjoesittelijöiden tekemän ansiokkaan työn ja yhteistyön ansiosta, ja heidän panoksensa auttoi suuresti saamaan aikaan hyödyllisen mietinnön eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien tärkeästä aiheesta.

Minun on todettava, että parlamentti on samaa mieltä komission kanssa siitä, että tutkimuksen globalisoitumisen ja Kiinan ja Intian kaltaisten uusien tieteen ja teknologian suurvaltojen kehittymisen vuoksi meidän on ehdottomasti vauhditettava ja kannustettava uuden eurooppalaisen tutkimusalueen rakentamista.

On hyvin tärkeää varmistaa mahdollisimman pian, että Euroopan unioni on alue, jolla tutkijat, teknologia ja osaaminen voivat liikkua vapaasti, tutkimustoimintaa koordinoidaan tehokkaasti ja resurssit hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla. Tämä edellyttää muun muassa sitä, että meillä on suuria tutkimusinfrastruktuureja Euroopan tasolla.

Nämä infrastruktuurit voivat myös tarjota erinomaisen mahdollisuuden eri jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön, jolla on merkittävä vaikutus nuorten tieteelliseen koulutukseen sekä vahva taloudellinen vaikutus Euroopan teollisuuteen. Tästä syystä ne ovat oleellisia Euroopan tieteen edistyksen kannalta, ja siksi meidän on autettava niiden kehittämistä. Näin ollen parlamentti suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen tehdä ehdotus oikeudellisesta kehyksestä ja sen edellytyksistä.

Me pidimme itse asiassa alusta lähtien eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien kehittämistä yhtenä eurooppalaisen tutkimusalueen pilareista. Olimme kuitenkin koko ajan tietoisia ongelmista, jotka oli ratkaistava, paitsi niiden edellyttämien huomattavien rahoitusvarojen – on syytä muistaa, että Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumin (ESFRI) etenemissuunnitelmassa yksilöidään 44 kymmenen seuraavan vuoden aikana toteutettavaa hanketta – myös asian teknisen ja organisatorisen monimutkaisuuden vuoksi.

Tässä yhteydessä haluan toistaa, että parlamentilla olisi tämän suuruusluokan aloitteessa pitänyt olla paljon ratkaisevampi rooli. Näiden toimenpiteiden kiireellisyys sekä se, ettei nykyisessä perustamissopimuksessa

ole parempaa oikeusperustaa, ovat kuitenkin riittävä peruste 171 artiklan käyttämiseen. Tämä on silti taas yksi syy toistaa, että uusi perussopimus olisi saatava aikaan mahdollisimman nopeasti.

Esittelen lyhyesti eräitä mietinnön keskeisiä seikkoja. Ensinnäkin mietinnössä selvennetään ”eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin määritelmää”, jotta vältetään sekaannus oikeussubjektin ja tosiasiallisen tutkimusinfrastruktuurin välillä. Siinä selvennetään ja täydennetään myös vaatimuksia, jotka tietyn tutkimusinfrastruktuurin on täytettävä, jotta sitä voidaan pitää eurooppalaisena, ja lisätään tärkeitä seikkoja kuten ehdotuksen Euroopan tasoinen vaikutustenarviointi, jolla perustellaan infrastruktuurin rahoitusmahdollisuudet ja varmistetaan, että koko Euroopan tiedeyhteisöllä on avoin pääsy siihen.

Me ehdotamme myös, että tämä aloite laajennetaan koskemaan nykyisiä infrastruktuureja, ja kannatamme täysin komission ehdotusta vapauttaa tutkimusinfrastruktuurit arvonnalisäverosta, mikä mielestämme on tämän aloitteen keskeinen elementti.

Tästä syystä me lähetämme selkeän viestin neuvostolle, jotta se ratkaisisi tähän asiaan liittyvät ongelmansa mahdollisimman pian, ja toteamme jälleen kerran, että jos haluamme edistää eurooppalaista tutkimusta, meidän on vapautettava se verotaakasta. Me olemme suositaneet verovapautusta useaan otteeseen pk-yritysten kannustamiseksi osallistumaan T&K-toimintaan, ja nyt meidän on tuettava sitä suurien Euroopan tasoisten tutkimusinfrastruktuurien perustamisen yhteydessä, koska ne ovat tieteen edistyksen kannalta välttämättömiä.

Haluan lopuksi kiittää vielä kerran kaikkia varjoesittelijöitä, komissiota sen erinomaisesta panoksesta sekä ITRE-valiokunnan yksiköitä siitä avusta, jota ne antoivat minulle mietintöä laatiessani.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi kiitan teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa ja erityisesti esittelijä Teresa Riera Madurellia tuesta ehdotuksellemme eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja koskevasta yhteisön oikeudellisesta kehiksestä. Sananne olivat musiikkia korvilleni!

Kiitan myös ITRE-valiokunnan varjoesittelijöitä rakentavasta yhteistyöstä.

Olemme yhdessä ottamassa tärkeän askeleen kohti oikeudellista kehystä, jonka avulla jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyötä ja rakentaa uusia suuria tutkimusinfrastruktuureja, jotka ovat yhä monimutkaisempia ja kalliimpia ja joita voidaan rakentaa vain usean Euroopan maan välisenä yhteistyönä.

Olette keskustelleet perusteellisesti uudesta säädöksestä ja tehneet monia varsinkin määritelmää, soveltamisalaa ja asemaa koskevia tarkistuksia, jotka auttavat selkeyttämään tekstiä ja parantamaan sen rakennetta, ja lisänneet viittauksia Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumiin (ESFRI).

Komissio tekee kaiken voitavansa, jotta neuvosto panisi nämä tarkistukset täytäntöön.

On erityisen ilahduttavaa nähdä, että olemme samaa mieltä neuvostossa juuri nyt käytävien keskustelujen tärkeimmästä seikasta, joka uhkaa jumiuttaa ehdotuksen hyväksymisen – tarkoitan kysymystä arvonnalisäverosta.

Kuten tiedätte, kaikki jäsenvaltiot ovat samaa mieltä siitä, että on välttämätöntä vapauttaa useiden maiden yhteisesti perustamat tutkimusinfrastruktuurit isäntävaltion veroista.

Tätä käsitellään työskentelyn yksinkertaistamiseksi usein verovapautuskysymyksenä, mikä aiheuttaa tiettyä sekaannusta. Todellisuudessa on kyse vain nykyisen arvonnalisädirektiivin täytäntöönpanosta, josta neuvosto on jo päässyt sopimukseen ja jonka se on hyväksynyt. Todellinen kysymys on, olisiko eurooppalaisille tutkimusinfrastruktuureille annettava arvonnalisäverodirektiivissä tarkoitettun kansainvälisen organisaation asema ja olisiko ne sellaisina vapautettava arvonnalisäverosta. Näin ollen kyse ei ole verotuksen yhdenmukaistamisesta vaan tutkimusinfrastruktuureihin liittyvien oikeussubjektien perustamisesta.

Sekä komission että neuvoston oikeudelliset yksiköt ovat todenneet selväsanaisesti, että tämä olisi oikea tie. Niinpä kyse on täysin poliittisesta päätöksestä siitä, kuinka tärkeänä jäsenvaltiot pitävät uusien maailmanluokan tutkimuslaitosten perustamista Eurooppaan.

Teidän vankkumaton tukenne tässä asiassa saattaa olla erittäin tärkeä!

Puhetta johti:

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Paul Rübig, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Lambert van Nistelrooij sanoi kerran, että tässä asiassa on kyse ”viidennen vapauden” määrittämisestä.

Viides vapaus tarkoittaa yksinkertaisesti tutkijoiden vapautta, ja tutkijoita ei voida sitoa alueelliseen, kansalliseen eikä kansainväliseen tasoon.

Kyse on yksinkertaisesti tarvittavan yhteenliittymän ja oikeudellisen kehyksen luomisesta, jotta tutkijat voivat antaa yhteiskunnan heiltä odottaman panoksen. Tämä ei koske pelkästään yliopistoissa tehtävää akateemista tutkimusta tai teollisuuden tutkimustoimintaa, vaan etenkin myös pienissä ja keskisuurissa yrityksissä tehtävää tutkimusta. On tärkeää, että myös tämän tutkimuksen tulokset julkaistaan ja asetetaan saataville.

Järjestimme viime vuonna täällä parlamentissa Energy Clubin – johon varapuhemies Gérard Onesta osallistui – jossa tiedeyhteisö ja päättäjät säteilivät innostusta keksinnöistä, jotka voivat tuoda meille kaikille merkittäviä hyötyjä. Tällaisten tutkimusvälineiden luominen on etenkin nykyisessä talous- ja energiakriisissä oikea vastaus, jolla mahdollistetaan uusien maailmanlaajuisesti markkinoitavien tuotteiden ja palvelujen kehittäminen. Komission tätä koskeva aloite on siten erityisen tervetullut, sillä tällaisten hankkeiden järjestäminen vahvistaa luonnollisesti kansainvälisiä mahdollisuuksia. Etenkin kansainvälinen yhteistyö on yhä tärkeämpää Euroopalle, samoin kuin kumppaneillemme. Olemmehan me eurooppalaiset tehneet Euroopasta ostovoimaisimman maanosan, ja Euroopan 500 miljoonalla kansalaisella on oikeus siihen, että tutkimustulokset tuotetaan mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti. Kiitos.

Adam Gierek, PSE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien tavoitteena on luoda ainutlaatuisia tutkimuskeskuksia, joita johtavat eri erityisalojen huippuasiantuntijat. Niillä tulisi mielestäni olla käytössään runsaasti kallista huipputeknologiaa edustavaa laitteistoa, ja niiden henkilöstön olisi koostuttava tutkijoista. Eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja käytetään lähinnä induktiivisin menetelmin toteutettavaan kokeelliseen tutkimukseen meitä ympäröivän maailman ilmiöistä käytännön ratkaisujen löytämiseksi. Niiden olisi palveltava myös nuorten tutkijoiden kouluttamista.

Katson, että Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumin tarkoituksena ei ole kopioida nykyisiä huippuosaamiskeskuksia vaan luoda rakennerahastojen ja kansallisten varojen avulla huippuosaamiskeskuksia täydentäviä tutkimusyksiköitä sekä erikoistuneiden tutkimusyksiköiden infrastruktuuri, koko EU:n laajuinen yhtenäinen verkosto. Kunnianhimoisten nuoren eurooppalaisten tutkijoiden ei tarvitse matkustaa valtameren taakse toteuttaakseen ideoitaan. Näin ollen katson, että eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien tehokkaan toiminnan edellytyksiin kuuluu tutkimusympäristön pitkälle viety erikoistuminen ja liikkuvuus. Tutkimus on tehokkaampaa, jos sille asetetaan aikarajoja ja jos se hajautetaan useisiin paikkoihin, eli jos perustutkimusta suoritetaan samanaikaisesti useissa kansainvälisissä erikoistuneissa eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien yksiköissä, jotka on vapautettu veroista, koska ne eivät ole taloudellisia toimijoita.

Kiitän teitä tarkkaavaisuudestanne, onnittelen esittelijä Madurellia, ja toivon, että komissio panee ripeästi toimeen tämän asetusluonnoksen, joka, vaikka onkin mielenkiintoinen, vaatii vielä tarkennuksia.

Vladko Todorov Panayotov, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Onnittelen Teresa Riera Madurellia tästä mietinnöstä, joka vie meidät lähemmäksi eurooppalaisen tutkimusalueen perustamista. Olen vakuuttunut siitä, että perustamalla jäsenvaltioiden välisten tieteellisen tutkimuksen kumppanuuksien verkoston voimme saada aikaan kilpailukykyisen ja tuottavan talouden, joka perustuu osaamiseen ja innovaatioihin. Tietämyksen vaihtaminen ei olisi mahdollista ilman asiaankuuluvaa infrastruktuuria, sillä se on ratkaisevan tärkeä luotaessa tehokas ympäristö ajantasaiselle ja erittäin tarpeelliselle tutkimustoiminnalle.

Tällä hetkellä kaikki toiminta rajoittuu yksittäisten tutkimuslaitosten väliseen yhteistyöhön. Meillä ei myöskään ole ollut tarvittavia säädöksiä, joiden avulla olisi mahdollista perustaa useita valtioita edustavien osallistujien välisiä kumppanuuksia, mikä on todellisuudessa menestyksen avain tällä alalla. Tällaisten säädösten puute on haitannut suuresti uusien jäsenvaltioiden tutkimuksen integrointiprosesseja, ja näillä jäsenvaltioilla on valtava tutkimuspotentiali, joka on liitettävä Euroopan unioniin.

Tämä mietintö on enemmän kuin vain askel kohti tutkimusinfrastruktuurien perustamisen edellyttämää lainsäädännöllistä pohjaa. Se edistää merkittävästi osaamisen liikkuvuutta Euroopan unionissa, lisää työllisyyttä sekä eurooppalaisten tutkimuskeskusten arvostusta ja arvovaltaa koko maailmassa ja auttaa osaltaan löytämään soveltuvia ratkaisuja uusiin ympäristöhaasteisiin. Haluan vielä kerran onnitella esittelijä Teresa Riera Madurellia.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Tarvitsemme me eurooppalaista tutkimussektorin taloudellista oikeussubjektia vai onko tämä taas yksi esimerkki EU:n sitkeästä taistelusta Euroopan moniarvoisuutta vastaan? Totuus on tietysti se, että institutionaalinen kilpailu on välttämätöntä institutionaalisten uudistusten onnistumiseksi. Kuvitelkaa, että 50 vuotta sitten olisi luotu tutkimuksen kansainvälinen oikeudellinen kehys. Kehitys tällä alalla olisi pysähtynyt täysin. Kansainvälisten sopimusten

muuttaminen on vaikeaa ja etenee liian hitaasti. Edistystä tapahtuu, jos maat voivat helposti uudistaa kansallisia instituutioitaan. Sitten onnistuneet uudistukset leviävät muihin maihin.

Komission ehdotus ei suinkaan ole mikään pakkopaita. Se tarjoaa vaihtoehdon nykyisille kansallisille ehdotuksille ja merkitsee siinä suhteessa parannusta. Se, että komissio haluaa myös säännellä tämän oikeussubjektin verotusta EU:n tasolla, romuttaa ehdotuksen kuitenkin täysin. Tästä syystä ehdotus on hylättävä.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mielestäni tämä on hyvin merkittävä edistysaskel Euroopan tutkimuspolitiikassa. Se on kuudennen puiteohjelman arviointikertomuksen tulos, mutta samalla myös seitsemännen puiteohjelman laadinnan aikana suoritettua pohdintaa.

Te, arvoisa komission jäsen, sanoitte, että eräät jäsenvaltiot voivat nyt yhdistää voimansa. On vähintäänkin absurdia huomauttaa, että tähän tarvitaan Euroopan unionin erityinen lupa, mutta siitä huolimatta se on edistystä. Minua huolestuttaa lausumanne, jonka mukaan arvonlisäveroa kannetaan sen vähimmäisasteen mukaan ja että kansainvälistä asemaa koskeva tilanne ei vielä ole täysin selvä, näin ainakin ymmärsin sanomanne.

171 artikla mainittiin SESAR-yhteisyrityksestä toimitetun äänestyksen yhteydessä. Olemme äänestäneet tästä luonnoksesta kahdesti, koska alkuperäisessä versiossa kansainvälistä asemaa ei ollut vahvistettu ja siksi yhteisyritystä ei voitu perustaa. Toista yhteisyritystä, Galileoa, ei ole perustettu lainkaan.

Kysyn seuraavaa: Kuinka suuri on yhteisön rahoituksen osuus? Myönnetäänkö yhteistyötä tekeville kumppaneille rahoitusta tutkimusinfrastruktuureille tarkoitettujen resurssien tuhlaamisen estämiseksi ja heidän kannustamiseksi? Onko vihdoinkin mahdollista käyttää koheesiorahaston varoja tutkimukseen huippuosaamisen ja koheesion yhdistämiseksi?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vuosi 2009 on Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi.

Muulta kuin liiketaloudelliselta pohjalta toimivien eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien perustaminen auttaa virtaviivaistamaan yhteisön tutkimusohjelmia sekä levittämään ja optimoimaan tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin alan tuloksia yhteisön tasolla.

Suhtaudun myönteisesti siihen, että nämä infrastruktuurit voivat saada yhteisrahoitusta koheesiopolitiikan rahoitusvälineistä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevien asetusten mukaisesti.

Painotan, että näiden infrastruktuurien on erittäin tärkeää muodostaa yhteys tutkimuslaitosten ja -rakenteiden, yliopistojen, tiedeyhteisön sekä yksityissektorin välillä, sillä teollisuuden eri alat hyötyvät tutkimustulosten käytöstä.

Varsinkin nykyisen kriisin aikana meidän on joka tapauksessa varmistettava, että vähintään 1 prosentti jäsenvaltioiden BKT:stä osoitetaan tutkimukseen.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Yhteisen eurooppalaisen tutkimusalueen sekä eurooppalaisiin tutkimusinfrastruktuureihin sovellettavan yhteisön oikeudellisen kehyksen käsite on ollut perusperiaatteena pyrittäessä saavuttamaan Lissabonin strategian tavoitteet talouskasvusta, työpaikkojen luomisesta ja dynaamisen osaamisen perustuvan talouden aikaansaamisesta.

Tutkimusinfrastruktuureilla on yhä merkittävämpi rooli osaamisen ja teknologian edistämisessä, koska ne kykenevät mobilisoimaan henkilöresursseja ja investointeja niin, että kriittinen massa saavutetaan, ja antamaan näin tärkeän panoksen Euroopan talouskehitykseen. Me olemme ehdottaneet, että tutkimukselle annetaan kilpailukykyinen rahoitus, asianmukaiset infrastruktuurit sekä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt ja että tutkijoiden liikkuvuutta tehostetaan, koska haluamme, että Euroopan unionista tulee huippuluokan kansainvälinen tutkimuskumppani.

Tällä ehdotuksella asetukseksi eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja koskevasta yhteisön oikeudellisesta kehyksestä me vakiinnutamme tänään Euroopan viidennen vapauden: osaamisen vapaan liikkuvuuden. Nyt käsillä oleva asetusta on eurooppalaisen tutkimuksen kehittämisen peruspilari, sillä eurooppalaiset tutkimusinfrastruktuurit takaavat yhteisön tutkimuksen tieteellisen huipputason sekä yhteisön talouden kilpailukykyyn keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteiden perusteella ja eurooppalaisen tutkimustoiminnan tehokkaalla tuella.

Nykyisessä talouskriisissä tämän asetuksen mahdollisimman nopea täytäntöönpano sekä tutkimukseen ja kehittämiseen tehtävien investointien kannustaminen, tietosektorin yhteisten standardien asettaminen ja kansallisten koulutusjärjestelmien uudenaikaistaminen tarjoavat todellisia ratkaisuja kriisin voittamiseksi.

Minusta meidän olisi nyt kiireesti keskityttävä niihin eroihin, joita innovaatio- ja tutkimustoiminnan infrastruktuurien kehittämisessä vallitsee kehittyneiden jäsenvaltioiden ja kehittyvien talouksien jäsenvaltioiden välillä, jotta emme laukaise tutkijoiden massamuuttoa äskettäin jäseniksi liittyneistä talouksista jäsenvaltioihin, joiden taloudet ovat maailmantalouden eturintamassa. Näiden infrastruktuurien ja tutkimusmahdollisuuksien tasainen jakautuminen Euroopan unionin sisällä hyödyttäisi koko Euroopan unionia ja auttaisi torjumaan tieteentekijöiden muutttoa idästä länteen.

Haluan lopuksi kiittää esittelijä Teresa Riera Madurellia ja hänen kollegoitaan teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa heidän panoksestaan tämän mietinnön laatimisessa.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, voisitteko jakaa käytettävissä olevat viisi minuuttia niiden kahden puheenvuoropyynnön välillä, jotka on esitetty? Minä haluaisin käyttää kaksi minuuttia, jos se sopii?

Puhemies. – (FR) Asetatte minut pulmalliseen tilanteeseen. Työjärjestyksessä puhutaan yhdestä minuutista. Yksi minuutti.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikella kunnioituksella, olemme jo haaskanneet kaksi minuuttia puhumalla tästä. "Catch the eye" -menettelyn mukaisesti puheenvuoroihin on käytettävissä viisi minuuttia. Olen osallistunut muihin keskusteluihin, joissa puhujia oli yksi, kaksi tai ehkä kolme, ja me jaoimme käytettävissä olevan ajan. Haluan vain kaksi minuuttia – muista kollegoista en tiedä.

Kiitos, että sallitte minun koetella kärsivällisyyttänne, arvoisa puhemies.

Kannatan vilpittömästi oikeudellisen aseman määrittämistä yleiseurooppalaisten tutkimushankkeiden sekä yleiseurooppalaisen rahoituksen eurooppalaisille tutkimusinfrastruktuureille.

Mainitsen nopeasti kaksi seikkaa. Minulla on tässä edessäni – kiitokset arvoisalle komission jäsenelle ja hänen henkilökunnalleen – julkaisu, jonka otsikko on "A more research-intensive and integrated European Research Area: Science, Technology and Competitiveness key figures report 2008/2009". Sen luvut saattavat hyvinkin olla vanhentuneita, koska BKT on romahtanut koko EU:ssa ja muuallakin. Korostan erityisesti sitä julkaisussa esitettyä seikkaa, että T&K-toiminnan julkinen rahoitus voi olla suhdanteita tasaavaa, kuten Japanissa ja Yhdysvalloissa 1990-luvun ja 2000-luvun alussa. Kun niiden BKT:t romahtivat, julkisen sektorin investointeja T&K-toimiin lisättiin.

Voitteko päätellä siitä, mitä parhaillaan koemme EU:ssa ja kuinka paljon meillä on käytettävissämme seitsemänneistä puiteohjelmasta ja jäsenvaltioilta tulevia varoja, kykenemmekö kompensoidaan talouskasvun tämänhetkistä romahdusta kaikkialla EU:ssa – emmekä ole tässä suhteessa yksin maailmassa – lisäämällä T&K-toiminnan julkista rahoitusta?

Toinen asia, jonka haluan tuoda esiin, on EU:n hälyttävästi laskenut osuus koko maailman patenttihakemuksista. Teidän mukaanne patenttien korkeat kustannukset Euroopassa saattavat olla syynä tähän. Euroopassa patenttihakemusten kustannukset ovat yli 20 prosenttia korkeammat kuin Yhdysvalloissa, 13 kertaa korkeammat kuin Japanin patenttivirastossa, ja patenttisuojan säilyttäminen 27 jäsenvaltiossa maksaa EU:ssa yli 60 kertaa niin paljon kuin Yhdysvalloissa – pelottavia lukuja. Ehkä te, arvoisa komission jäsen, voisitte kertoa meille, miten me voimme ratkaista tämän mahdollisimman pian?

Onnittelen teitä vielä kerran kiehtovasta julkaisusta.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä. Viittaan tässä Avril Doylen puheenvuoroon. Talouden romahtaessa emme saa tehdä sitä erehdystä, että lyömme laimin tutkimuksen ja kehittämisen tai näillä aloilla työskentelevät ihmiset. Sen vuoksi kannatan toimenpiteitä eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja koskevan oikeudellisen kehyksen luomiseksi.

Meidän on oltava tietoisia siitä, että eurooppalaiset tutkimusinfrastruktuurit edellyttävät oikeudellisia kehyksiä sekä riittävää rahoitusta, mutta nämä varat eivät voi tulla yksittäisten alueiden tai edes maiden maksuosuuksista. Myös kysymys asianmukaisesta verotuksesta on tässä yhteydessä tärkeä. Katson myös, että tutkimuskeskusten ja talouselämän, myös pienten ja keskisuurten yritysten, välillä tarvitaan nykyistä parempaa yhteistyötä. Olen vakuuttunut siitä, että jos eurooppalaiset tutkimusinfrastruktuurit kytketään kunnolla puiteohjelmiin, ne auttavat parantamaan tutkimuksen parissa työskentelevien ja etenkin nuorten

tutkimustyöntekijöiden tilannetta, kuten Adam Gierek sanoi. Näin voidaan myös estää Euroopan aivovuotoa. Meidän on syytä muistaa, että Lissabonin strategian mukaan tutkimukseen ja kehittämiseen olisi käytettävä kolme prosenttia BKT:sta. Tämän päivän Euroopan unionissa – lukuni ovat vuodelta 2007 – tämä osuus on 1,84 prosenttia. Näin ollen luotan siihen, että eurooppalaiset tutkimusinfrastruktuurit tuovat parannusta tähän tilanteeseen.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä tuestanne. Uskoakseni me kaikki ymmärrämme, kuinka tärkeää on, että keskustelemme. Yritän vastata lyhyesti kysymyksiinne, mutta en ehkä noudata niiden esittämisjärjestystä.

Avril Doylen huomioihin julkisesta rahoituksesta vastaan aikaisempien kokemusten osoittaneen, että kriisiaikoina yksityinen rahoitus yleensä vähenee. Tästä syystä julkinen rahoitus ei saa erehtyä seuraamaan sen mallia, koska tämä tie veisi meidät kriisin jälkeen täysin mahdottomaan tilanteeseen. Siksi julkisen rahoituksen on toimittava suhdanteita tasaavasti, ja meillä on Euroopassakin ollut esimerkki tästä. Se oli 1990-luvun alun Suomi. Mielestäni meidän olisi tehtävä jotakin vastaavaa ja edettävä siihen suuntaan.

Patenttihakemusten kustannukset ovat hätkähdyttävät. Tähän ei mielestäni ole yksinkertaista vastausta. "Parantaminen" olisi varmasti laaja-alaisempi vastaus kuin mikään, mitä voimme tehdä. Yritimme viime vuonna parhaamme ja ehdotimme, että patenttisuhteita yksityisten ja julkisten instituutioiden välillä selkeytettäisiin, mutta tämä ei varmastikaan ole vastaus patenttihakemusten muodostamaan syvälliseen ongelmaan.

Käsittelen seuraavaksi kysymyksiä seitsemännessä puiteohjelmasta myönnettävästä rahoituksesta. Tähän asti olemme rahoittaneet hyväksytyjen hankkeiden valmisteluvaihetta. Ei ole tarkoitus, että rahoitamme institutionaalisesti infrastruktuureja. Tämän tekevät jäsenvaltiot, ja ne myös päättävät esimerkiksi siitä, mihin infrastruktuurit sijoitetaan. Kun tämä on saatu päätökseen, me toki rahoitamme avustuksia, kuten kaikissa muissakin infrastruktuureissa.

Tämä on todella ainoa etenemistapa. Tutkimusinfrastruktuurin budjetista käydyn keskustelun osalta muistutan teitä siitä, että juuri tätä budjettia leikattiin suhteellisesti eniten seitsemännessä puiteohjelmassa. Olen kuitenkin varsin optimistinen. Olemme hyvässä vauhdissa, ja mielestäni lainsäädäntö tuottaa hyviä ratkaisuja.

Haluan esittää arvonlisäveroa koskevan täsmennyksen. Me emme ehdota lainsäädännössä vapautusta arvonlisäverosta. Me uskomme, että jos useat maat, esimerkiksi Saksa ja Slovenia, tai Yhdistynyt kuningaskunta tai mikä tahansa, yhteisvoimin rakentavat yhteisen infrastruktuurin, mikään niistä ei viime kädessä suostu maksamaan arvonlisäveroa infrastruktuurin isäntävaltiossa. Näin on asia tänäänkin – mutta miten asia tarkkaan ottaen tänään on? Nykyisin valtiot neuvottelevat erikseen isäntävaltion kanssa tällaisesta vapautuksesta. Me yritämme tällä lainsäädännöllä taata kansainvälisen organisaation aseman, joka nykyisen arvonlisäverolainsäädännön nojalla takaisi vapautuksen arvonlisäverosta.

Koko juttu olisi pääosin tässä, mutta myös aika mainittiin. Aika on asiassa ratkaiseva kysymys, joten keskustelemme siitä, voimmeko nopeuttaa ja yksinkertaista tutkimusinfrastruktuureiden yhteistä rakentamista. Valitettavasti tutkimusinfrastruktuurien nykytilanne on niin monitahoinen, että menetämme aikaa ja siten myös rahaa. Näin asia pääpiirteissään on.

Olin unohtaa koheesion. Vastaus on kyllä.

Lopuksi totean, että tämä on juuri seikka, jota meidän on painotettava. Me tarvitsemme infrastruktuureja. Me tarvitsemme ne mahdollisimman nopeasti. Tämä on toimenpide, jolla vauhditetaan koko prosessia. Kiitän teitä siitä, että ymmärrätte tämän, sekä tuestanne tässä yhteydessä.

Puhemies. – (FR) Ennen kuin annan puheenvuoron esittelijälle, haluan selventää erään asian jäsen Doylelle. Olemme ottaneet selvää eräistä teknisistä yksityiskohdista.

Hieman yli vuosi sitten, 8. tammikuuta 2008, saite apulaispääsihteeriltä ilmoituksen puheenjohtajakokouksen 27. lokakuuta 2007 tekemästä päätöksestä. Sen 3(B) kohdassa todetaan selvästi, että "catch the eye"-menettelyn kokonaisaika on enintään viisi minuuttia, ja kunkin puhujan enimmäispuhe-aika on rajoitettu yhteen minuuttiin.

Sääntö on tämä, mutta oli suuri ilo kuunnella, mitä sanottavaa teillä oli. Annan puheenvuoron nyt esittelijä Teresa Riera Madurellille.

Teresa Riera Madurell, esittelijä – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia keskusteluun osallistuneita heidän puheenvuoroistaan ja myös arvoisaa komission jäsentä hänen sanoistaan. Yhdyn täysin hänen erittäin selkeään selitykseensä arvonlisäverokysymyksestä. Päätelmänä totean vain, että suurin osa meistä on samaa mieltä peruskysymyksistä. Viesti on selvä: huippuluokan tutkimus edellyttää laadukkaita tutkimusinfrastruktuureja, ja varsinkin korkeiden rakennus- ja toimintakustannusten vuoksi on tärkeää, että suuri osa näistä tutkimusinfrastruktuureista on yhteisiä. Toisin sanoen on vähintäänkin järkevää harkita koko Euroopan tiedeyhteisöä palvelevien eurooppalaisten infrastruktuurien luomista.

ESFRI:n laatima etenemissuunnitelma oli ehdottomasti askel kohti tutkimusinfrastruktuurien suunnittelun parantamista Euroopan tasolla. Nyt meidän on pantava tämä etenemissuunnitelma täytäntöön. Kuten eräät kollegat huomauttivat, yksi suurimmista ongelmista on rahoitus, sillä huolimatta seitsemänteen puiteohjelmaan osoitetun rahoituksen lisäämisestä ja mahdollisuuksista tukea infrastruktuureita koheesiopolitiikan ohjelmista – jotka eräät kollegat myös mainitsivat – Euroopan unionin budjetti ei riitä kaikkien tarvittavien infrastruktuurien rahoittamiseen. Tästä syystä on hyvin tärkeää, että saamme mobilisoitua mahdollisimman paljon sekä valtiollisia että yksityisiä rahoituslähteitä, erityisesti teollisuuden piiristä, vaikka, kuten komission jäsen perustellusti totesi, aika ei ole kovin otollinen.

Toinen yhtä tärkeä ongelma oli oikeudellisen rakenteen puuttuminen. Kun komissio esitti tämän ehdotuksen, sen tavoitteena oli luoda oikeudellinen kehys ja tarvittavat edellytykset eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien kehittämiseksi. Tämä on hyvä ehdotus, jota parlamentti on entisestään vahvistanut, kuten komission jäsen jo totesi.

Pyydän jälleen kerran neuvostoa kuuntelemaan viestiämme.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyydän, että lämmitys pidetään kytkettynä istunnon loppuun asti, sillä istuntosalissa on kylmä.

Puhemies. – (FR) Panemme tämän huomautuksen merkille. Ehkä iltakeskustelujemme pitäisi olla kiihkeämpiä, jotta ilmapiiri lämpenisi. On kyllä totta, että istuntosali on suuri.

Tämän tärkeän eurooppalaista tutkimusta edistävän huomautuksen jälkeen julistan keskustelun päättyneeksi.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kun talous on syöksykierteessä, viranomaisilla on houkutus leikata tutkimusvaroja. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että keskustelemalla tästä mietinnöstä, jossa käsitellään ehdotusta neuvoston asetukseksi eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja koskevasta yhteisön oikeudellisesta kehyksestä, lähetämme merkittävän viestin siitä, että Euroopan unioni pitää edelleen tutkimusta ensisijaisena toimintana.

Uskon vakaasti, että luomalla tämän tutkimustoimintaa tukevan institutionaalisen kehyksen saamme tuloksia, jotka tukevat Euroopan taloutta. Syy tähän on se, että tutkimus ei ole mikään hullutus vaan välttämättömyys, joka takaa Euroopan talouden kilpailukyvyn maailmanlaajuisella tasolla.

Haluan korostaa yhtä tärkeää alaa, jolla tutkimuksella voi olla merkittävä tehtävä. Kaupungistumisen seurauksena on odotettavissa, että 25 seuraavan vuoden aikana lähes 25 prosenttia maasta poistuu viljelykäytöstä. Viljelyalan pienenemisen korvaamiseksi meidän on lisättävä jäljelle jäävien viljelyalojen tuottavuutta ja vähennettävä niiden veden ja torjunta-aineiden käyttöä. Ratkaisut voivat löytyä erityisesti bioteknisen tutkimuksen avulla, ja samalla on luonnollisesti otettava huomioon elintarviketurvan periaate.

Tämä on yksi lisäperuste kannattaa tutkimustoiminnan lisäämistä ja yhtenäisen eurooppalaisen kehyksen luomista.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Suhtaudun myönteisesti mietintöön eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja koskevan oikeudellisen kehyksen luomisesta samoin kuin komission tätä koskevaan asetusehdotukseen.

Eurooppalaiset tutkimusinfrastruktuurit ovat vastaus eurooppalaisten tutkijoiden todelliseen tarpeeseen ja auttavat epäilemättä lisäämään eurooppalaisen tieteen kilpailukykyä.

Yksi asetuksen sisältämistä merkittävistä seikoista on Euroopan unionin mahdollisuus olla jäsenenä eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin kaltaisessa kokonaisuudessa. Näin yhteisö voi osallistua Euroopan laajuisiin tutkimustoimiin ja ohjata niitä.

Tämän perusteella kehotan Euroopan komissiota muistamaan kolme seikkaa eurooppalaisille tutkimusinfrastruktuureille annettavan rahoitustuen yhteydessä:

- 1) Yhteisön tulee osallistua ainoastaan sellaisiin hankkeisiin, joiden tieteellinen potentiaali on hyvin suuri.
- 2) Eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien muodostamista on kannustettava alueilla, jotka ovat perinteisesti kärsineet aivovuodosta sekä yhteisön sisällä että sen ulkopuolella.
- 3) Yksityissektorin yritysten pääsyä eurooppalaisiin tutkimusinfrastruktuureihin on helpotettava.

Yhteisön tämän alan toimilla on pyrittävä varmistamaan tieteellinen huipputaso sekä käynnistämään tutkijoiden ja tehokkaiden infrastruktuurien virta esimerkiksi vuosina 2004 ja 2007 liittyneisiin Euroopan unionin uusiin jäsenvaltioihin.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Teresa Riera Madurellin laatima mietintö on erityisen merkittävä, koska sillä luodaan tarvittava oikeudellinen kehys tutkimusinfrastruktuurien kehittämiseksi.

Perustamalla eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja taataan tutkimustoiminnan korkea taso.

Lisäksi näin luodaan uusia mahdollisuuksia eurooppalaisten tutkijaryhmien tiiviimmälle yhteistyölle, johon voi osallistua myös opiskelijoita ja teknistä henkilökuntaa, mikä auttaa houkuttelemaan nuoria huipputeknologian tutkimuksen pariin.

Oikeudellisella kehyksellä on varmistettava myös teollisuuden ja tieteellisen tutkimuksen nykyistä parempi yhteistyö, mikä edistää innovaatioiden käyttöönottoa.

Kannatan esittelijän ehdotusta siitä, että komissio antaa Euroopan parlamentille säännöllisesti kertomuksen eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien kehityksen etenemisestä.

Mittavien tutkimusinfrastruktuurien perustamisen kalleus edellyttää, että useat maat yhdistävät voimansa.

Yhteisen oikeudellisen kehyksen luominen on ehdottoman välttämätöntä näiden infrastruktuurien kehittämisen helpottamiseksi ja vauhdittamiseksi.

25. Lasten erityisasema EU:n ulkoisissa toimissa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Glenys Kinnockin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö lasten erityisasemasta EU:n ulkoisissa toimissa (2008/2203(INI)).

Glenys Kinnock, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi minun on sanottava, että olen hyvin tyytyväinen komission laatimaan tiedonantoon. Se on kattava ja kunnianhimoinen.

Arvoisa komission jäsen, mietinnössäni on annettu suosituksia siitä, mitä käytännön toimia, sijoituksia ja menetelmiä tarvitaan, jos haluamme kiinnittää lapsiin erityistä huomiota ulkoisissa toimissa. Komission tiedonanto ja neuvoston päätelmät ulkoisista toimista ovat jatkoa lapsen oikeuksia koskevan EU:n strategian ulkoisen ulottuvuuden kehittämiseksi. Mielestäni tämä on Euroopan unionin keskeisiä tehtäviä.

Arvoisa komission jäsen, haluaisin nyt kovasti nähdä toimintaa, joka vastaisi tiedonannon kunnianhimoista sisältöä. Retoriikka kaipaa tuekseen sisältöä. Tämä tarkoittaa, että käytettävissä on oltava varoja ja – olen varma, että olette samaa mieltä – Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät tietenkään saa kääntää kelkkaansa ja livetä sitoumuksistaan rahoittaa vuosituhaten kehitystavoitteita. Tiedämme, että useimmille maailman kahdesta miljardista lapsesta elämä on jokapäiväistä taistelua köyhyyttä ja haavoittuvuutta vastaan. Kuten tiedämme, 98 prosenttia äärimmäisessä köyhyudessa elävistä maailman lapsista asuu kehitysmaissa.

Lisäksi on selvää, että lapset ja nuoret kärsivät talouskriisistä ankarasti esimerkiksi silloin, kun terveys- ja koulutusmenoja leikataan. Mielestäni onkin oikein, että sitoudumme poliittisesti kaikkein korkeimmalla tasolla toimimaan lasten puolesta ja lasten hyväksi. EU:n on nähtävä mahdollisuudet vaikuttaa kehitysmaissa toimivien kumppaniensa kautta yleiseen järjestykseen lasten henkien pelastamiseksi. Lapsia koskevia ensisijaisia toiminta-aloja on suosittava, kun Euroopan komissio neuvottelee kunkin maan strategia-asiakirjan alue- ja aihekohtaisista strategioista, kun ne laaditaan ja myöhemmin, kun niitä tarkistetaan.

Kun annetaan talousarviotukea, mukaan lukien vuosituhattavoitesopimukset, on edellytettävä, että toimet sisältävät lapsiin liittyviä yksilöityjä tavoitteita ja osoittimia. Suhtaudun myönteisesti komission aikomukseen kannustaa yhteistyömaita laatimaan lapsia koskevia kansallisia toimintasuunnitelmia. Tarvitsemme vakuudet siitä, että kaikkein syrjäytyneimmillään lapsilla, myös vammaisilla ja orvoilla, on tasavertaiset mahdollisuudet saada terveys-, sosiaali- ja oikeuspalveluja.

Mielestäni komission henkilöstö sekä Brysselissä että edustustoissa kaipaa lisää ja parempaa koulutusta erityisesti siihen, miten lasten osallistuminen hoidetaan. Euroopan unionissa on uudistettava radikaalisti ajattelua ja pohdittava, miten varmistetaan lasten kuunteleminen ja heidän osallistumisensa. Ymmärrämmehän, että lapset itse antavat elinvoiman niille arvoille, jotka on kirjattu kansainväliseen oikeuteen vuonna 1989 tehdyllä lapsen oikeuksien yleissopimuksella. Kokemukseni on, että lapsilla ja nuorilla itsellään on runsaasti tietoa ja kokemusta – joita meidän on käytettävä hyväksi – siitä, miten köyhyys ja ympäristön pilaantuminen voidaan estää.

Olen tyytyväinen siitä, että komissio myöntää kuulemisen tärkeyden siinä vaiheessa, kun lapsen oikeuksia koskevaa EU:n strategiaa valmistellaan. Olen ymmärtänyt, että tämän ajankohdaksi on suunniteltu vuoden 2009 alkupuoliskoa. Arvoisa komission jäsen, voiko komissio vahvistaa, milloin tämä prosessi alkaa? Toivon, ettei julkista kuulemistä – myös lasten kuulemistä – päätetä jättää odottamaan, kunnes uusi komissio ja uusi parlamentti ovat virassa.

Lopuksi haluan lainata Kofi Annanin sanoja: Ei ole olemassa mitään niin pyhää luottamusta kuin maailman ja lasten välinen luottamus. Ei ole olemassa mitään niin tärkeää velvollisuutta kuin taata, että heidän oikeuksiaan kunnioitetaan, että heidän hyvinvointiaan suojellaan, että heidän ei tarvitse pelätä ja kärsiä puutetta ja että he voivat kasvaa rauhassa aikuisiksi. Luullakseni voimme kaikki olla samaa mieltä siitä, että nuo ovat hienoja tavoitteita.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, on ilo olla täällä tänään puhumassa lapsista ja mietinnöstä, jonka pian hyväksytte.

Käytän ensin muutaman minuutin puhuakseni siitä, miten olemme tulleet nykyiseen tilanteeseen ja mitä tulevaisuudessa on odotettavissa. Puhun myös lasten osallistumisesta, joka on mitä todennäköisimmin suurin lapsia koskeva haasteemme.

Tämä päivä on tärkeä askel siinä pitkässä prosessissa, joka aloitettiin useita vuosia sitten komission sisällä. Tunnustamme sen tosiasian, että EU tarvitsee lapsia koskevan strategian. Tarvitsemme strategian siitä, miten me eli Euroopan unioni voimme täyttää sitoumuksemme. Me olemme yhdessä muun maailman kanssa allekirjoittaneet YK:n lasten oikeuksien yleissopimuksen.

Ensimmäinen askel oli vuonna 2006 annettu komission tiedonanto ”Kohti EU:n lapsen oikeuksien strategiaa”. Sitä seurasi vuoden 2008 tiedonantopaketti, joka käsitteli lasten asemaa EU:n ulkoisissa toiminnaissa. Siinä hahmoteltiin kokonaiskuva EU:n lapsia koskevasta lähestymistavasta, johon kuuluu kaikkien tarjolla olevien välineiden käyttö ulkoisessa yhteistyössä.

Poikkean nyt hetkeksi aiheesta, koska olen varma, että joku kysyy: ”Entä lapsen oikeuksia koskeva EU:n strategia, joka tuotiin julkisuuteen edellä mainitussa tiedonannossa?” Voin vahvistaa, että komissio työskentelee edistääkseen kyseistä strategiaa, joka esitellään seuraavan komission tultua virkaan.

Neuvosto hyväksyi toukokuussa 2008 Slovenian puheenjohtajakaudella päätelmät, jotka koskevat lapsen oikeuksien edistämistä ja suojelemista Euroopan unionin ulkoisissa toiminnaissa kehityksen ja humanitaarisen tilanteen osalta.

Kehitysyhteistyövaliokunta aloitti mietinnön laatimisen tämän jälkeen. Prosessi on nyt loppuillaan, ja huomenna te saatte äänestää tästä erinomaisesta mietinnöstä.

Tämän lisäksi EU:n lapsia koskevan politiikan perustana on kahdet EU:n suuntaviivat, suuntaviivat lapsista aseellisten selkkausten yhteydessä ja lapsen oikeuksia koskevat suuntaviivat, joita molempia toteutetaan parhaillaan useissa valituissa painopiste- ja kokeilumaissa. Komissio suhtautuu myönteisesti mietintöön – joka on erinomainen lisä antamaamme tiedonantoon – sekä neuvoston päätelmiin ja suuntaviivoihin. Käytämme sitä varmasti hyväksi lapsia koskevassa työssämme.

Esitän vielä muutaman kommentin tätä nykyä luultavasti suurimmasta haasteestamme, lasten osallistumisesta. Miten varmistamme, että lapset saavat olla mukana päättämässä heitä koskevista asioista? Miten varmistamme, että lapset saavat tietoa asioista, joilla on merkitystä? Miten varmistamme, että lapset saavat tasaveroisesti

ilmaista mielipiteitään? Meidän on tunnustettava, että tämä on ehkä kaikkein haasteellisin kaikista niistä asioista, joista olemme yhdessä sopineet lasten oikeuksien yleissopimuksessa.

Meidän on myönnettävä, että emme ole läheskään vielä saavuttaneet mitään merkittävää lasten osallistumisen alalla. Olemme komissiossa aloittamassa pohdintaa siitä, miten voidaan suunnitella ja toteuttaa lasten todellinen osallistuminen niin, että se ei ole vain symbolista. Lasten osallistumisen pitäisi olla asiallista ja merkityksellistä ja sen olisi perustuttava tietoihin. Olemme myös varanneet asianmukaista rahoitusta lasten osallistumista varten aihekohtaisen ohjelman ”Investointi ihmisiin” puitteissa.

Miksi tämä on vaikea asia meille aikuisille? Pohjimmiltaan siksi, että siinä kyseenalaistetaan eräs perusominaisuutemme eli käyttäytymistapamme.

Mitä komissio aikoo tehdä ulkoisissa tomissaan lasten osallistumisen edistämiseksi? Komissio antaa lähetystöjen käyttöön välineet lasten kuulemiseksi, mutta näitä välineitä käyttävät lähetystöjen lisäksi myös kumppanimaat. Kehitämme myös yhdessä UNICEFin kanssa parempaa välinevalikoimaa, jonka tarkoitus on edistää lasten osallistumisen lisäksi myös lasten yleistä suojelua, lainsäädäntöuudistuksia ja lapsia koskevaa budjetointia.

Näiden välineiden lisäksi järjestämme uudelleen ja lujitamme UNICEFin kanssa tehtävää yhteistyötä yleensä, jota voimme tehostaa apuamme kumppanimaille niiden pyrkiessä varmistamaan, että lasten ääni kuuluu heidän omassa maassaan.

Teemme tiivistä yhteistyötä myös erilaisten kansalaisjärjestöjen kanssa saadaksemme tietoa mahdollisista työmuodoista. Tässä työssä on usein mukana lapsia, ja lasten osallistumisella on merkitystä. Minun on oltava rehellinen ja sanottava, että kaikki tämä ei tapahdu vielä huomenna. Olemme vasta pitkän prosessin alussa.

Teen yhden kommentin mietinnön johdosta. Mietinnössä painotetaan, miten komission olisi kiinnitettävä huomiota lasten osallistumiseen. Hyvät kollegat, myös teidän on tehtävä niin, ja voin vakuuttaa teille, että komissio tekee mielellään kanssanne yhteistyötä asian edistämiseksi. Tätä tärkeää asiaa olisi vietävä eteenpäin yhdistämällä molempien toimielinten voimat.

Esitän jälleen kerran komission kiitoksen mietinnöstä ja korostan, että teemme kaiken mahdollisen näiden suositusten noudattamiseksi. Luotamme parlamentin tukeen jatkossakin tällä alalla.

Vastauksena Glenys Kinnockin kysymykseen voin ilokseni vahvistaa, että komission kanta ei ole muuttunut. Ajatus vuoden 2009 käyttämisestä kuulemiseen oli peräisin komissiolta itseltään, ja pyrimme tekemään mahdolliseksi lasten kuulemisprosessin, jossa käytetään hyväksi kaikkia olemassa olevia välineitä.

Korostan myös, että komissio haluaa toteuttaa kuulemisprosessin, jossa kunnioitetaan täysin lapsen oikeuksia.

Haluan lopuksi kiittää teitä, jäsen Kinnock, erittäin hedelmällisestä yhteistyöstä, jota olemme tehneet lasten ja lapsiin liittyvien asioiden parissa tämän mietinnön puitteissa ja myös muulloin vuosien mittaan. Tiedän puhuneeni liian kauan, mutta lasten oikeuksista ei voi koskaan puhua liikaa.

Puhemies. – (FR) Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen. Puhuitte hyvin kiinnostavasti aiheesta, joka sekin on hyvin mielenkiintoinen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) On surullista todeta, että maailmassa kuolee joka päivä yli 26 000 alle viisivuotiasta lasta ja että useimmissa tapauksessa kuolema olisi voitu estää.

Traagista on, että vaikka useita ihmishenkiä voidaan säästää oikeilla toimenpiteillä, olivat ne sitten lääketieteellisiä tai taloudellisia, tilanne kuitenkin pahenee koko ajan. Erityistä huomiota on kiinnitettävä kaikkein haavoittuvimpiin ja sosiaalisesti syrjäytyneisiin tyttöihin ja poikiin, mukaan lukien vammaiset lapset, maahanmuuttajalapset ja lapset, jotka kuuluvat vähemmistöihin.

Mietintö on kiitettävä. Olen eri mieltä vain aborttiin viittaavista näkökohdista.

Kehitysyhteistyövaliokunta hyväksyi tämän valiokunta-aloitteisen mietinnön lasten erikoisasemasta EU:n ulkoisissa toimissa (laatijana Glenys Kinnock, Euroopan sosiaalidemokraattinen puolue, Yhdistynyt

kuningaskunta) vastauksena komission aiheesta antamaan tiedonantoon. Valiokunta suhtautui myönteisesti tiedonantoon ja lasten oikeuksia ulkoisissa toiminna käsittävän komission toimintaohjelman neljään ohjaavaan periaatteeseen, joiden lähestymistapa on kokonaisvaltainen, johdonmukainen ja lapsen oikeuksiin perustuva.

Emme saa tuhlaa enää aikaa, vaan meidän on välittömästi

(a) tehtävä perusteellinen analyysi lasten oikeuksista

(b) kehitettävä nykyisistä nuorten ja lasten verkostoista kestäviä foorumeita lasten kuulemista varten

(c) varmistettava, että EU:n ja kolmansien maiden väliset kansainväliset sopimukset sisältävät oikeudellisesti velvoittavan lausekkeen lasten oikeuksien suojaamisesta.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Velvollisuutemme on varmistaa, että olemme rakentamassa parempaa tulevaisuutta, ei vain eurooppalaisille vaan myös kehitysmailla.

Lapset edustavat tulevaisuutta, ja meidän on varmistettava, että EU:n rahoitusta saavat kolmannet maat saattavat voimaan heidän oikeutensa ja kunnioittavat niitä.

Euroopan unionin on ensisijaisen tärkeää varmistaa, että suhteissa kolmansien maiden kanssa taataan lasten oikeudet saada koulutusta ja terveydenhoitopalveluja.

On totta, että olemme keskellä rahoituskriisiä, mutta emme voi sulkea silmiämme siltä, että jossakin päin maailmaa kuolee lapsi joka kolmas sekunti ja että joka minuutti kuolee nainen synnytykseen.

Puolet maailman väestöstä on lapsia, ja meidän on ajateltava, että lasten oikeudet ovat ensisijaisessa asemassa Euroopan unionin kehityspolitiikassa.

Kaikkien jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksiensa mukaan osallistuttava toimintaan, jossa tehdään yhteistyötä kehitysmaiden kanssa. Euroopan komission olisi itse asiassa painostettava kehitysmaita saattamaan Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen oikeuksien sopimuksen määräykset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Olen iloinen, että sain kirjoittaa tätä mietintöä koskevan lausunnon naisten oikeuksien valiokunnassa. Olen ollut erityisen kiinnostunut lasten oikeuksista ulkosuhteiden yhteydessä.

Lausuntoni hyväksyttiin yksimielisesti. Siinä todetaan ennen kaikkea, että Euroopan unionin ulkoisen strategian olisi lasten oikeuksien suhteen perustuttava ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja eritoten sen 3, 16, 18, 23, 25, 26 ja 29 artiklassa määritellyille periaatteille ja arvoille. Ne ovat erityisen tärkeitä yksilöiden ja koko yhteiskunnan hyvinvoinnin kannalta. Lausunnessani painotetaan, että kaikissa lasten oikeuksien edistämiseksi tehtävissä toiminna olisi asetettava ensisijaiseen asemaan lasten vanhemmat ja lähisukulaiset.

Se, että Euroopan parlamentti on hyväksynyt lausuntoni, osoittaa, että on tärkeää suojella oikeutta elämään alusta alkaen ja antaa jokaiselle lapselle henkilöllisyys. Onnistuin saamaan mukaan kannanotot, joissa tuomitaan eugeniikkaan perustuva sukupuolinen syrjintä, joka on yhä yleisempää tietyissä maissa. Lausunnessa komissiota kehoitetaan osana EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa painottamaan, että jokaisen lapsen syntymä on tärkeää rekisteröidä kaikissa kolmansissa maissa, ja asettamaan avustusohjelmien ehdoksi tämän vaatimuksen täyttämisen.

Kannatan kaikkia pyrkimyksiä edistää kehitysapua. Kehotan kuitenkin avun myöntämisestä vastaavia humanitaarisia ja kansainvälisiä järjestöjä varmistamaan, että apu ja rahoitus päätyvät oikean kohteeseen eli lapsille ja että niitä ei tuhlaata.

26. Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY soveltaminen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Jean Louis Cottignyn työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY soveltamisesta (2008/2246(INI)) (A6-0023/2009).

Jean Louis Cottigny, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan ensin kiittää lukuisia varjoesittelijöitä heidän ennakkoluulottomuudestaan työskennellessämme yhdessä tämän tekstin parissa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa.

Jäsenvaltioiden on parannettava työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevan direktiivin täytäntöönpanoa erityisesti nykyisen rahoituskriisin aikana, kun yritysten rakenteita muutetaan, yrityksiä sulautetaan ja niiden toimintoja siirretään ulkomaille. Tämä on viesti, jonka työllisyysvaliokunta halusi antaa valiokunta-aloitteisella mietinnöllään.

Euroopan unionissa on 23 miljoonaa yritystä, joissa on alle 250 työntekijää. Tällaisia yrityksiä on 99 prosenttia kaikista yrityksistä, ja niissä työskentelee 100 miljoonaa ihmistä. Työntekijöiden oikeudet saada tietoja ja tulla kuulluiksi ovat sosiaalisen markkinatalouden keskeisiä osatekijöitä.

Direktiivin 2002/14/EY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on viivästynyt huomattavasti joissakin jäsenvaltioissa. Korostamme tässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä, että direktiivin vaikutus on ilmeinen maissa, joissa ei ole mitään yleistä työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevaa järjestelmää.

Vaadin direktiivin parempaa täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Pyydämme komissiota toteuttamaan mahdollisimman pian toimia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot saattavat direktiivin 2002/14/EY asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja aloittamaan rikkomismenettelyn sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole panneet direktiiviä lainkaan tai asianmukaisesti täytäntöön.

Mietinnössä korostetaan myös, että jotkut jäsenvaltiot eivät ole direktiivin täytäntöönpanotoimissaan ottaneet huomioon tiettyjä nuoria työntekijöitä, osa-aikatyötä tekeviä naisia eivätkä lyhyillä määräaikailla sopimuksilla työskenteleviä työntekijöitä.

Pyydämme jäsenvaltioita määrittelemään täsmällisesti termin ”tiedottaminen”, jotta työntekijöiden edustajien on mahdollista perehtyä annettuihin tietoihin tarvitsematta odottaa tiedotusmenettelyn päättymistä, jos on kyse työntekijöihin suoraan vaikuttavista yrityksistä koskevista päätöksistä. Jäsenvaltioita, joilla ei ole käytössä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, pyydetään ottamaan ne käyttöön. Lisäksi pyydämme eri lainsäädäntövälineiden paremman koordinoinnin nimissä komissiota selvittämään kuuden direktiivin ja työntekijöille tiedottamista koskevan asetuksen koordinointitarpeen, jotta voidaan tehdä tarvittavat muutokset päällekkäisyyksien tai ristiriitaisuuksien poistamiseksi.

Tällainen työntekijän oikeuksien edistymisen on vähintäänkin hyödyllinen asia, joten unionin kannattaa itsensä vuoksi varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot panevat direktiivin velvoitteet täytäntöön oikein ja täysimääräisesti. Kaikkien eurooppalaisten työntekijöiden on tärkeää tietää, että EU tukee heitä, kun he osallistuvat yrityksen elämään ja kun he tekevät jokapäiväistä työtään, erityisesti tällaisena aikana.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiinnitän Cottignyn mietinnössä huomiota tärkeään direktiiviin, joka vahvistaa Euroopan tasolla työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia. Komissio pitää erittäin tärkeänä työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan niin kansallisella kuin kansainväliselläkin tasolla erityisesti nykyisessä vaikeassa rahoituskriisitilanteessa.

Ehdotimme eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan direktiivin uudistamista. Se on saatu onnistuneesti päätökseen. Jatkamme työtä rakennemuutosten ennakoinnin ja sosiaalisesti vastuullisen hallinnoinnin parissa ja selvittämme kysymyksiä, joita Euroopassa nousee esiin neuvoteltaessa kansainvälisistä sopimuksista.

Kuten komissio selitti 17. maaliskuuta 2008 antamassaan tiedonannossa, sen suurimpana huolenaiheena direktiivin 2002/14/EY täytäntöönpanossa on, että sen tulisi olla täysimääräistä ja tehokasta, toteutua yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Lisäksi mukana olisi oltava molemmat työmarkkinaosapuolet, joilla on, kuten tiedätte, hyvin tärkeä rooli. Pitäisi muistaa, että direktiivi antaa vain yleiset puitteet, joita kumpikin työmarkkinaosapuoli voi soveltaa ja laajentaa erityisesti yritystasolla.

Komissio ohjaa ja tukee toimintaa, jolla tietoisuutta lisätään, ja edistää parhaiden käytänteiden vaihtamista sekä vahvistaa kaikkien sidosryhmien valmiuksien lisäämistä seminaarien, kurssien ja tutkimusten avulla ja antamalla rahallista tukea hankkeisiin erityisestä budjettikohdasta.

Lisäksi komissio perussopimuksen valvojana valvoo direktiivin moitteetonta soveltamista esimerkiksi silloin, jos ammattiliitot tekevät valituksia. Tähän mennessä komissio on kuitenkin saanut vain muutaman direktiivin täytäntöönpanoa koskevan valituksen.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on viivästynyt huomattavasti eräissä jäsenvaltioissa.

Mielestäni työntekijöiden demokraattista osallistumista yritykseen vaikuttavien päätösten tekoon on tarpeen lisätä, koska nykyinen rahoituskriisi on luonteeltaan globaali ja sen vaikutus jäsenvaltioihin on summittainen niiden taloudellisesta verkostosta riippuen. Kriisi aiheuttaa pelkoa yritysten rakenneuudistuksista, sulauttamisesta ja siirtämisestä muualle.

Kun yrityksissä tehdään rakenneuudistuksia, EU:n rahastojen olisi oltava käytettävissä ja apua olisi annettava myös työntekijöille, ei ainoastaan yrityksille. Mielestäni tulevaisuudessa pitäisi olla pakollinen käytäntö, että kun monikansallisessa yhtiössä tehdään rakenneuudistus, ammattiliittojen edustajat yhtiön kaikista haaraliikkeistä – ei siis vain siitä jäsenvaltiosta, jossa yhtiön pääkonttori sijaitsee – kutsutaan neuvotteluihin ja heitä kuullaan.

Mielestäni on tärkeää ajantasaistaa säännöllisesti lainsäädäntöä, joka koskee työntekijöiden oikeuksia saada tietoja ja tulla kuulluiksi, sekä sisällyttää tämä aihe työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun asialistalle sekä alojenvälisellä että alakohtaisella tasolla.

27. Osuus- ja yhteisötalous (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Patrizia Toian työllisyys- ja sosiaalivaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0015/2009) osuus- ja yhteisötaloudesta (2008/2250(INI)).

Patrizia Toia, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen tyytyväinen ja ylpeä siitä, että Euroopan parlamentti tarkastelee sosiaalista markkinataloutta ja määrittää käytännöllisiä ehdotuksia tämän sektorin todelliseksi tukemiseksi.

Mietinnöllä on kolme tavoitetta. Ensimmäiseksi tarkoituksena on kiinnittää huomiota ja valottaa sektoria, jolla on suuri vaikutus useisiin eri aloihin, kuten talouteen; tällä sektorilla toimii 10 prosenttia Euroopan yrityksistä ja sen osuus työllistäjänä on 9–10 prosenttia. Sektori muodostuu useista toimijoista (osuuskunnat, keskinäiset yhtiöt, yhdistykset, sosiaaliset yritykset ja järjestöt), joilla on erityisarvoja ja joiden osuus bruttokansantuotteesta on merkittävä. Näin ollen olisi toivottavaa, että alan institutionaalinen näkyvyys lisääntyisi.

Toisena tavoitteena on vahvistaa, että kyseessä ei ole marginaalinen sektori tai poikkeus, vaan ala on vakiinnuttanut paikkansa markkinataloudessa ja soveltaa omia sääntöjään, jotka sisämarkkinoiden on tunnustettava ja joita on kunnioitettava. Sektori tarjoaa vaihtoehtoisen tavan harjoittaa liike- ja tuotantotoimintaa sekä käyttää työvoimaa ja tarjota työtä, joka on kuitenkin ansaitusti osa markkinoita. Menetelmää kuvastavat erityiset piirteet, joita ei saa silotella ja jotka muodostuvat ensisijassa halusta liittää ja sovittaa tuotanto ja työllisyys yhteen arvojen, kuten solidaarisuuden, vastuunkannon ja ihmisarvon kanssa kaikilla aloilla, elinkeinoelämä mukaan luettuna.

Joku on joskus todennut mielestäni aivan oikein, että nämä yritykset toimivat pääoman avulla mutta eivät sen vuoksi. Nämä käsitteet ovat osa Euroopan unionin ideologista perintöä (mainittakoon esimerkkinä Jacques Delors), sillä osuus- ja yhteisötalous nimetään usein Euroopan yhteiskuntamallin kulmakiveksi, mutta sen eteen on tehty vain vähän.

Nyt on ihanteellinen hetki tuoda uudelleen esiin näiden yritysten merkitys, kun nykyinen tuotantokriisi on osoittanut, että monet perinteiset taloudelliset toimijat ovat erittäin hauraita, erittäin heikkoja ja joskus erittäin häikäilemättömiä. Osuus- ja yhteisötalous toimii sitä vastoin pikemminkin paikallisesti, lähellä todellista taloutta ja ihmisiä, mikä suojaa sitä näin ollen spekuloinnilta, kuten kokemus on osoittanut. Kyseessä on niin ikään sektori, jolla on monenlaisia runsaasti sosiaalityötä tekeviä toimijoita ja joka on tunnustetusti yleishyödyllisten etujen keskus. Uskoakseni sektori voi auttaa tukemaan yhteiskuntajärjestelmiämme vaikeina aikoina.

Kolmantena tavoitteena on päättää, mitä käytännössä voidaan tehdä sektorin tukemiseksi. Kuvailen lyhyesti muutamaa ehdotusta. Ensinnäkin monenlaisten tahojen oikein ymmärtäminen edellyttää niiden selkeää

määrittämistä. Samoin ratkaisevan tärkeää on ottaa sektorin panos oikein huomioon eri maiden kansallisissa tilastotiedoissa. Sektori ei kuulu pääoma- tai julkiseen talouteen, ja se on siten määritettävä erikseen. Komissio on edennyt jonkin verran tähän suuntaan käsikirjassaan, mutta sitä pitäisi myös soveltaa. Uskon, että akateemisista sekä tutkimus- ja yliopistopiireistä voi myös olla apua.

Lisäksi tarvitaan joitakin lainsäädäntöaloitteita. Jotakin on saatu aikaan, kuten osuuskunnan ja säätiön säännöt, ja panen merkeille, että komissio on käynnistänyt tutkimuksensa uudelleen. On siis ymmärrettävä, mikä on hyödyllistä ja kannattaako tätä tietä kulkea eteenpäin. Ideoita, motivaatiota ja vapautta pursuavaa sektoria ei haluta jumittaa paperitöillä, mutta yhteisön lainsäädäntö olisi hyvä säätää osa-alueilla, joilla sitä tarvitaan nyt tai jatkossa.

Lopuksi pyydän, että sektori otettaisiin mukaan työmarkkinaosapuolten väliseen vuoropuheluun. Missä ja millä tasolla pitäisi kuulemisten ja vuoropuhelun Euroopan komission kanssa tapahtua? Minkälaista suoraa tukea Euroopan ohjelmista voitaisiin antaa, pitäisikö osuus- ja yhteisötaloutta varten perustaa väliaikaisia ohjelmia vai pitäisikö nykyisiin ohjelmiin rukata tilaa näitä toimijoita varten? Arvion tekeminen kuuluu komission toimivaltaan.

Ennen kuin lopetan, haluaisin kiittää kansallisia järjestöjä ja eurooppalaisia verkostoja, joista on ollut suunnattomasti apua tässä työssä, osuus- ja yhteisötaloutta käsittelevää Euroopan parlamentin sisäistä ryhmää, joka toimii hyvin, varjoesittelijöitä sekä Guenter Verheugenia ja Vladimir Špidlaa, joiden kanssa olen käynyt suoraa ja tinkimätöntä ajatustenvaihtoa.

Lähetämme komissiolle tämän mietinnön, jonka laatimisessa yhteiskunnalliset toimijat ja järjestöt ovat olleet vahvasti mukana, ja toivomme, että jäljellä olevan toimikauden vähäisyydestä huolimatta komissiolta, arvoisa komission jäsen – joka edustatte tässä kokouksessa koko komissiota –, liikenee aikaa laatia joitakin aloitteita ja antaa selkeä merkki, ettei seuraavan Euroopan parlamentin ja seuraavan komission tarvitse jälleen aloittaa tyhjästä, vaan että niillä olisi jotakin konkreettista, mistä aloittaa.

Janez Potočnik, komission jäsen. – Arvoisa puhemies, komissio on tyytyväinen parlamentin aloitteeseen laatia valiokunta-aloitteinen lausunto osuus- ja yhteisötaloudesta. Erityisesti nykyisessä finanssi- ja talouskriisissä tätä merkittävää sektoria on tuettava paremmin.

Osuus- ja yhteisötalouden yritykset harjoittavat liiketoimintaa ainutlaatuisella tavalla, sillä niiden liiketoiminnan tarkoituksena on asetettu taloudellisen suorituskyvyn sekä usein myös saavutettujen sosiaalisten ja yhteiskunnallisten etujen yhdistäminen jäsenten kesken. Näin ollen ne voivat hyvin antaa panoksensa yhteisön politiikkoihin ja tavoitteisiin etenkin työllisyyden, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, alueellisen ja maatalouden kehittämisen, ympäristösuojelun, kuluttajansuojan sekä sosiaaliturvan aloilla. Osuus- ja yhteisötaloutta toteuttavat yritykset ovat erottamaton osa komission yrityspolitiikkaa. Suurin osa näistä yrityksistä on mikroyrityksiä tai pk-yrityksiä, joten ne hyötyvät jo Small Business Act -aloitteesta ja kaikista pienille yrityksille suunnatuista toiminnoista.

Komission osuus- ja yhteisötaloutta koskevana tavoitteena on luoda Euroopan ja kaikkien jäsenvaltioiden tasolla oikeudellinen ja hallinnollinen ympäristö, jossa kaikenlaiset ja -kokoiset osuus- ja yhteisötalouden yritykset voivat menestyä ja vastata maailmanlaajuistumisen ja taloudellisen laskusuhdanteen asettamiin haasteisiin. Tarkemmin sanottuna komission politiikan tavoitteena on taata, että osuus- ja yhteisötalouden yritykset voivat kasvaa ja menestyä muiden yritysmuotojen rinnalla. Tämän vuoksi komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, että tämänkaltaisen yrityksen erityistarpeet ja -tavoitteet, ponnistukset ja toimintatapa otetaan huomioon kaikilla muilla yhteisön politiikan alueilla, kuten kilpailun, kirjanpidon, yhtiöoikeuden, julkisten hankintojen, terveydenhuollon, sosiaaliasioiden, maatalouden, kalatalouden, pankkitoiminnan, vakuutustoiminnan, julkisten ja yksityisten kumppanuuksien sekä alueellisen kehityksen aloilla.

Lopuksi haluan todeta, että komission yksiköt laativat tällä hetkellä asiakirjaa, jossa kartoitetaan osuuskuntien kannustamisesta vuodesta 2004 lähtien tapahtunut edistyminen. Asiakirjassa arvioidaan lisäksi muiden osuus- ja yhteisötalouden yritysten tilanne ja annetaan tarvittaessa ehdotus uusista toiminnoista.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Iles Braghetto (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Voittoa tuottamattomien ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen määrä kasvaa Euroopassa koko ajan.

Tässä talous- ja finanssikriisissä, jonka vaikutukset sosiaalisella tasolla ovat vakavat, tuoton sijaan sosiaaliin etuihin perustuvan talousmuodon vahvistaminen on strateginen valinta, joka antaa mahdollisuuden lieventää kriisin vaikutuksia ja jatkaa Lissabonin strategian kehittämistä toteuttamalla yhden sen keskeisimmistä tavoitteista eli yhteiskuntavastuun.

Toiseksi osuus- ja yhteisötalous kykenee luomaan toimintaa paikallisesti, sillä se on luotettava kumppani julkishallinnoille, joiden on suunniteltava toimia yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevien tukemiseksi.

Näin ollen on oltava tyytyväinen Euroopan parlamentin aloitteeseen tunnistaa lainsäädännön ja tilastotietojen tasolla organisaatiot, jotka toimivat ja ovat juurtuneet syvälle Euroopan rakenteisiin sen vuoksi, että ne kykenevät saavuttamaan sosiaalisia tavoitteita.

Tämä on ruohonjuuritason näkemys, joka antaa perustavanlaatuisen panoksen Euroopan yhteiskuntamallia varten.

Gabriela Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Osuus- ja yhteisötaloudella voi olla merkittävä rooli Euroopan taloudessa, koska se tarjoaa uudenlaisen talousmallin, joka perustuu demokraattisiin arvoihin ja joka asettaa etusijalle ihmiset ja tukee kestävästä kehitystä.

Osuus- ja yhteisötalouden edessä on kuitenkin valtava este eli institutionaalisen näkyvyyden puute, joka johtuu siitä, ettei talousmuotoa tunnusteta kahdesta keskeisestä talouden alasta (julkinen ja yksityinen) erilliseksi sektoriksi.

Pyydämme komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään oikeudellisen kehyksen, jossa osuus- ja yhteisötalous tunnustetaan kolmanneksi sektoriksi, ja soveltamaan asetuksia, joissa määrätään selkeästi, mitkä tahot voivat toimia tällä sektorilla, jotta muunlaiset organisaatiot eivät voi hyötyä osuus- ja yhteisötaloutta toteuttavien yritysten kannustamiseen suunnatusta rahoituksesta tai julkisista politiikoista.

Pyydämme komissiota ja jäsenvaltioita antamaan taloudellista tukea, koulutusta ja konsultaatioapua sekä yksinkertaistamaan yrityksen perustamista osuus- ja yhteisötalouden sektorilla koskevia menettelyitä.

Euroopan yleisen laskusuhdanteen aikana osuus- ja yhteisötalous voi tällä tavoin täyttää varsinaisen roolinsa ja auttaa köyhyyden torjunnassa sekä helpottaa niiden resurssien, oikeuksien ja palvelujen saantia, joita kansalaiset tarvitsevat voidakseen osallistua yhteiskuntaan.

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Aivan aluksi haluan onnitella esittelijä Patrizia Toiaa käsiteltävänä olevasta korkealaatuisesta mietinnöstä. Itse asiassa on tärkeää selventää aihetta määrittämällä osuus- ja yhteisötalouden käsite ja varmistamalla sen oikeudellinen asema erilaisten kansallisten kokemusten avulla. Osuus- ja yhteisötalouden näkyvyyttä on todellakin lisättävä – hyödyntämällä paremmin Euroopan laajuisia tietoja – solidaarisuuden, työllisyyden, yrittäjyyden, kasvun, kilpailukyvyn, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja yhteiskunnallisen vuoropuhelun tavoitteiden saavuttamiseksi koko Euroopan unionissa. Osuus- ja yhteisötaloudesta on tulossa merkittävä toimija paikallisella ja alueellisella tasolla ja finanssikriisin vakavien vaikutusten vuoksi sillä on nyt aiempaa keskeisempi rooli Euroopan sosiaalisessa ja taloudellisessa kehittämisessä. Euroopan unionin on keskitettävä ponnistelunsa sosiaalisen ja taloudellisen dynamiikan tukemiseen, jotta pääsemme julkisen ja yksityisen sektorin erottamisen yli, jos todella haluamme löytää uusia ja innovatiivisia ratkaisuja, jotka mahdollistavat pysyvien työpaikkojen ja paremman elinympäristön sekä laadukkaiden yleishyödyllisten palvelujen tarjoamisen kansalaisille osallistavassa yhteiskunnassa.

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Olemme yrittäneet kuukausien ajan saada kaikki EU:n toimielimet ja resurssit liikkeelle pahenevan kriisin vaikutusten lieventämiseksi. Tumman pilven hopeareunuksena Patrizia Toian mietintö on nyt täysistunnon esityslistalla, ja solidaarisuuteen sekä sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen keskittyvät aloitteet ovat tällä hetkellä erityisen tärkeitä. Nämä ovat osuus- ja yhteisötalouden painopistealueita, sillä se on voiton sijaan solidaarisuuden ja yhteisen taloudellisen edun tavoitteeseen asettavien organisaatiomuotojen kasauma. Markkinatalouteen suuntautunut organisaatio ei voi korvata tämänkaltaisia elimiä. Ne tarjoavat mahdollisuuden keventää taloudellisen kerrostumisen vaikutuksia yhteiskunnan syrjäytyneimpiin jäseniin, tarjoavat kunnioitettavaa työtä ja voivat itsenäisestä ammatin harjoittamisesta sosiaaliin osuuskuntiin vaihtelevien yritysmuotojen johdosta muuntaa työvoiman tuoton koko yhteisön eduksi.

Osuus- ja yhteisötaloudesta on puhuttu ja kirjoitettu paljon, mutta ilman Euroopan tilastopohjaa sitä ei saada näkyviin jokapäiväiseen elämäämme. Jos käsite on yhteiskunnalle tuntematon, sen solidaarisuudesta ei ole apua. Osuus- ja yhteisötaloutta toteuttavat organisaatiot ovat toisaalta liian pieniä tullakseen tunnetuksi makrotalouden tasolla.

Patrizia Toian mietintö voi auttaa poistamaan lainsäätäjien ja markkinoiden sidosryhmien epäluuloa siitä, että osuus- ja yhteisötalouden toimijat, jotka tuottavat varoja ja tuotteita, ovat yksinkertaisesti organisaatioita, jotka yrittävät paeta kilpailusääntöjä.

Tässä ja nyt mietintö voi tarjota osuus- ja yhteisötaloudelle mahdollisuuden hallita kriisiä tehokkaasti ja estää suhteellisen vaivattomasti työpaikkojen menetykset ja suojata toimeentulon menetyksiltä.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Osuus- ja yhteisötalous takaa työpaikkojen vakauden, koska siinä ei esiinny toimintojen siirtämistoimia. Mielestäni Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden pitäisi kannustaa ja tukea lainsäädännöissään ja politiikoissaan osuus- ja yhteisötalouden täytäntöönpanomuotoja eli osuuskuntia, keskinäisiä yhtiöitä, järjestöjä ja säätiöitä.

On tärkeää laatia joukko mikrolainojen ja räätälöidyn EU:n rahoituksen kehittämiseen tähtääviä toimenpiteitä, koska osuus- ja yhteisötalouden arvot vastaavat Euroopan yhteiskuntaan integroitumisen tavoitteita ja edistävät työ- ja perhe-elämän tasapainottamista sekä sukupuolten välistä tasa-arvoa ja vanhusten ja vammaisten elämänlaadun parantamista. Koska naiset osallistuvat järjestöjen ja vapaaehtoisyhteisöjen toimintaan, mielestäni heidän rooliaan osuus- ja yhteisötaloudessa on vahvistettava.

Kehotan komissiota liittämään osuus- ja yhteisötalouden muihin sosiaali- ja talouskehitystä koskeviin politiikkoihin ja strategioihin etenkin Small Business Act -aloitteen valossa, sillä osuus- ja yhteisötalouden rakenteet on ensisijassa suunniteltu pk-yrityksiä ja yleishyödyllisiä palveluja varten. Näitä ponnistuksia voitaisiin tukea myös perustamalla tilastollinen rekisteri osuus- ja yhteisötaloutta toteuttavista yrityksistä kussakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja syöttämällä tiedot Euroopan tilastotietojärjestelmä Eurostatiin.

28. Mielenterveys (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Evangelia Tzampazin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö mielenterveydestä (2008/2209(INI)) (A6-0034/2009).

Evangelia Tzampazi, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme yhä tietoisempia siitä, että ei ole terveyttä ilman mielenterveyttä. Huomaamme, että mielenterveysongelmat vaikuttavat usein humanitaariselta ja taloudelliselta kannalta sekä ihmisten henkilökohtaiseen, perhe-, työ- ja sosiaaliseen elämään että heidän perheisiinsä ja koko yhteiskuntaan.

Luvut puhuvat puolestaan: yksi neljästä ihmisestä kokee jonkinlaisia mielenterveyshäiriöitä. Masennus on yksi yleisimmistä häiriöistä, ja vuoteen 2020 mennessä se tulee olemaan kehittyneen maailman yleisin sairaus. Euroopan unionissa tehdään joka vuosi noin 59 000 itsemurhaa, joista 90 prosenttia johtuu mielenterveyshäiriöistä. Yhteiskunnan heikompiosaiset ja syrjäytyneet ryhmät, kuten vammaiset, kärsivät todennäköisemmin mielenterveysongelmista.

Ikääntyvässä Euroopassa myös hermoston rappeutumissairaudet ovat yleistymässä entisestään. Olemme siksi kaikki samaa mieltä siitä, että tarvitaan yhtenäistä lähestymistapaa mielenterveyden asettamiin haasteisiin ja että se koskee meitä kaikkia. Meillä kaikilla on velvollisuus suojella mielenterveyttä. Mielenterveyspotilaiden ja heidän perheidensä oikeuksien puolustaminen on aatteellinen ja poliittinen sitoumus, jossa valtio antaa sosiaalista tukea ja sosiaaliturvaa sitä tarvitseville. Ensimmäinen askel oli komission vihreä kirja, seuraava askel oli EU:n konferenssi ”Yhdessä mielenterveyden ja hyvinvoinnin puolesta”, jossa myös tehtiin mielenterveyttä ja hyvinvointia koskeva eurooppalainen sopimus.

Näiden puitteiden mukaisesti mielenterveyttä koskeva mietintö, jonka ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta hyväksyi yksimielisesti, sisältää suosituksia väestön mielenterveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi, leimautumisen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, ehkäisy- ja itseaputoimien tukemiseksi ja tuen sekä riittävän hoidon tarjoamiseksi henkilöille, joilla on mielenterveysongelmia, sekä heidän perheilleen ja hoitajilleen.

Korostamme mietinnössä tarvetta tarjota korkealaatuisia, helposti saatavia ja tehokkaita yleisiä mielenterveyspalveluja sekä ajan tasalla olevaa lainsäädäntöä. Kehotamme painottamaan kaikkien

avainasemassa olevien henkilöiden kouluttamista. Kehotamme turvaamaan pääsyn sopivaan koulutukseen ja työhön sekä luomaan tukea antavan ympäristön erityisesti painottaen heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä. Kehotamme painottamaan psyykkisen pahoinvoinnin ehkäisemistä sosiaalisten toimien avulla. Kehotamme jäsenvaltioita lisäämään mielenterveysongelmista kärsiviä henkilöitä edustavien organisaatioiden vaikutusvaltaa. Ehdotamme foorumin perustamista sopimuksen täytäntöönpanemisen seuranta varten. Kehotamme komissiota esittelemään aihekohtaisten konferenssien päätelmät. Korostamme tarvetta kehittää sopivia indikaattoreita, tarkoituksena parantaa tarpeiden arviointia kansallisella ja Euroopan tasolla.

Samalle nuotoilemme ehdotuksia sopimuksen viiden painopistealan puitteissa. Näissä puitteissa korostamme, että masennuksen ja itsemurhien ehkäisemiseksi meidän on pantava täytäntöön monialaisia ohjelmia ja perustettava verkostoja, kehitettävä tervettä ilmapiiriä kouluissa, parannettava työoloja, hyväksyttävä toimenpiteitä elämänlaadun parantamiseksi. Lopuksi, leimautumisen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumisen osalta korostamme, että tarvitaan julkisia tiedotus- ja valistustoimia. Haluan kiittää jäseniä, jotka myötävaikuttivat mietinnön laatimiseen ehdotuksillaan. Toivon, että lähetämme seuraavan viestin: mielenterveys on arvokas sosiaalinen hyödyke ja meidän kaikkien on ponnisteltava sen edistämiseksi.

Janez Potočnik, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen Euroopan parlamenttia ja sen esittelijää Evangelia Tzampazia tästä mielenterveyttä koskevasta valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä. Mietinnössä aivan oikeutetusti alleviivataan suurta merkitystä, joka mielenterveydellä on yleiselle hyvinvoinnille, koulutukselle, oppimiselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle Euroopan unionissa.

Se, että parlamentti hyväksyy tämän mietinnön vain kaksi vuotta päätöslauselman jälkeen, jolla vastattiin mielenterveyttä koskevaan komission vihreään kirjaan, on merkki lisätoimien kiireellisestä tarpeesta tällä alalla.

Mielestäni on syytä toiveikkuuteen. Tietoisuus mielenterveyden ja hyvinvoinnin merkityksestä on lisääntynyt kaikilla aloilla verrattuna muutaman vuoden takaiseen tilanteeseen. Tämä kävi ilmi esittelijänkin mainitsemien komission korkean tason konferenssin ”Yhdessä mielenterveyden ja hyvinvoinnin puolesta” sekä mielenterveyttä ja hyvinvointia koskevan eurooppalaisen sopimuksen saamasta suuresta kannatuksesta.

Myönteistä kehitystä on myös se, että useat jäsenvaltiot ovat tarkistaneet mielenterveyttä koskevia strategioitaan tai ovat laatimassa toimintasuunnitelmia, kuten esimerkiksi Suomi ja Unkari. Sosiaalis-taloudellinen oppiminen on sisällytetty koulujen opetussuunnitelmiin. Yhdistyneessä kuningaskunnassa elämään liittyvät kysymykset ovat nyt itsenäinen opetusaine useissa kouluissa.

Työnantajat ovat yhä useammin tietoisia hyvinvoinnin ja tuottavuuden välisistä yhteyksistä. CSR Europe on jopa luonut työpaikkahyvinvointia koskevan työkalupakin. Tehkäämme kuitenkin selväksi, että tyytyväisyyteen ei todellakaan ole aihetta ja että vielä on paljon tehtävää. Nykyinen rahoitus- ja talouskriisi saattaa aiheuttaa uusia uhkia mielenterveydelle. Jäsenvaltiot saattavat tuntea houkutusta vähentää mielenterveystyöhön myönnettäviä määrärahoja tai vähentää ponnistelujaan rakentaa yhteisöperustaisia palveluja tarjoavia nykyaikaisia mielenterveysjärjestelmiä vanhentuneiden mielisairaaloiden tilalle.

Talouden taantuma heikentää nuorten, erityisesti koulunsa päättävien, tulevaisuudennäkymiä. Epävarmuus työpaikkojen säilymisestä ja sitä seuraavat huolet tulojen vakaudesta sekä työttömyyden lisääntyminen luovat uusia huomattavia uhkia mielenterveydelle.

Seuraavien kahden vuoden aikana komissio järjestää aihekohtaisia konferensseja mielenterveyttä koskevan sopimuksen viidestä painopistealueesta. Ne ovat neuvoston puheenjohtajavaltioiden ja jäsenvaltioiden yhdessä järjestämiä tapahtumia. Puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta järjestää 29. toukokuuta ensimmäisen kansainvälisen konferenssin leimautumisesta ja psykiatrisesta hoidosta. Ensimmäinen aihekohtainen konferenssi mielenterveydestä nuorten ja koulutuksen piirissä järjestetään Tukholmassa 29.–30. syyskuuta yhteistyössä puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa. Toinen aihekohtainen konferenssi, jonka aiheena on masennuksen ja itsemurhien ehkäisy, järjestetään Unkarin kanssa joulukuussa. Vuoden 2010 ensimmäisen puoliskon aikana puheenjohtajavaltio Espanja isännöi ikäihmisten mielenterveyttä käsittelevää aihekohtaista konferenssia. Lisäksi olemme yhteydessä jäsenvaltioihin vielä kahden konferenssin järjestämiseksi. Toinen käsittelee mielenterveyttä työpaikalla ja toinen leimautumisen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista.

Parlamentin mietintö sisältää useita konkreettisia ehdotuksia, jotka tarjoavat arvokkaan panoksen näissä konferensseissa käytäville tuleville keskusteluille. Mietinnössä sekä korostetaan mielenterveyden merkitystä Euroopan unionissa että osoitetaan, että mielenterveyden alalla on useita mahdollisuuksia toimia Euroopan unionin tasolla.

Yksi mietinnössä tehdyistä ehdotuksista on elimen perustaminen tarkkailemaan mielenterveyttä ja hyvinvointia koskevan eurooppalaisen sopimuksen täytäntöönpanoa. Olen samaa mieltä siitä, että edistymisen vertailu määrääjain sopimuksen tavoitteita vasten tarjoaisi huomattavaa lisäarvoa.

Aiomme harkita vakavasti, miten voimme parhaiten toteuttaa tällaisen idean käytännössä. Haluan vielä kerran kiittää parlamenttia ja esittelijää tästä erittäin kannustavasta mietinnöstä ja sen erittäin tärkeitä suosituksista.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Mielenterveys on avainasemassa ihmisten elämässä. Sen vaikutuksesta yhteiskunnallisiin, talous- ja oikeusjärjestelmiimme on yhä enemmän näyttöä. Tuen tätä mietintöä, koska se sisältää kattavan lähestymistavan mielenterveysalalla kohtaamiimme haasteisiin, joita ovat muun muassa leimautumisen, syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen sekä ehkäiseviä ohjelmia, julkista tukea ja ihmisten asianmukaista kohtelua koskevan tarpeen tunnistaminen.

Koska mielenterveys on suhteellisen uusi tieteenala, sitä ei kovin yleisesti pidetä painopistealueena. Viimeaikaisen teknisen kehityksen ansiosta olemme kuitenkin voineet tutkia ihmisaivoja tarkemmin, mikä on viitoittanut tietä uusille, ihmisten elämän muuttaville hoidoille. Mielestäni meidän pitäisi tukea voimakkaasti lisätutkimusta tällä alalla, kiinnittäen erityistä huomiota Euroopan kasvavaan ikääntyneeseen väestöön, joka toivoo voivansa vanheta terveenä, arvokkaasti ja aktiivisena.

Tarvitsemme helposti saatavilla olevia rakenteita mielisairauksien hoitoon. Myös kannustava ympäristö, kuten työmarkkinoiden yhtenäistämishjelmat, on erittäin tärkeä tekijä. Mielenterveys on myös hyvin oleellista työpaikoilla, joilla se voi haitata vakavasti työsuoritusta. Siksi meidän on edistettävä työnantajien keskuudessa hyviä käytäntöjä, jotka vähentävät tarpeetonta stressiä ja suojelevat työntekijöiden henkistä hyvinvointia.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Haluaisin kiittää kollegaani Evangelia Tzampazia mielenterveyttä käsittelevästä mietinnöstä, jonka puolesta äänestin.

Joka neljäs eurooppalainen kärsii mielenterveysongelmista ainakin kerran elämänsä aikana. On myös arvioitu, että masennus nousee vuoteen 2020 mennessä kehittyneen maailman yleisimmäksi sairaudeksi ja toiseksi tärkeimmäksi työkyvyttömyyden syyksi. Ulkoiset tekijät kuten esim. tällä hetkellä finanssikriisin aiheuttamat seuraukset altistavat näiden ongelmien puhkeamiselle. Sen lisäksi että psyykinen pahoinvointi aiheuttaa menoja, jotka kuormittavat terveydenhuoltoalaa, ja koko sosiaalista ja taloudellista järjestelmää, se myös heikentää edelleen tarpeettoman paljon sairastuneiden henkilöiden ja heidän perheidensä elämänlaatua.

Vaikka hoidon taso ja yleinen suhtautuminen on ottanut aimo harppauksia parempaan, mielenterveysongelmista kärsivät henkilöt ja heidän perheensä syrjäytyvät yhä usein. Tasoerot ennaltaehkäisyyn ja laadukkaan hoidon takaamisen suhteen ovat liian suuria sekä eri EU-maiden välillä, että alueellisesti maiden sisällä.

Olen tyytyväinen että nuorten mielenterveys on nostettu Tzampazian mietinnössä erityisesti esille, ja siihen puuttumiseen ehdotetaan monialaisia ohjelmia. Meidän ei tule kuitenkaan unohtaa, että vanhempien sekä kodin ulkopuolisten kasvattajien ja tahojen vastuulle jää aina sen tärkeimmän ennaltaehkäisevän mielenterveystyön tekeminen; terveellisten elämäntapojen edistäminen ja lasten ja nuorten kuuntelu ja huomioiminen.

Erityisen tärkeänä Tzampazian mietinnössä pidän yleisten mielenterveyspalveluiden korkealaatuisuuden, helpon saatavuuden ja tehokkuuden peräänkuuluttamista, sekä suurempaa panostusta laadukkaan tutkimuksen rahoittamiseen. Etenkin ennaltaehkäisevän sekä psyykkisten ja fyysisten terveysongelmien välisiin yhteyksiin liittyvän lääketieteellisen tutkimuksen rahoitusta tulisi lisätä.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Mielenterveyshäiriöt ovat kansallisia terveysongelmia useissa maissa, koska niillä on merkittävä vaikutus niistä kärsiviin ihmisiin, heidän perheisiinsä ja yhteiskuntaan yleensä. Mielenterveyshäiriöt johtavat usein työkyvyttömyyteen ja voivat siten aiheuttaa huomattavan taloudellisen taakan yhteiskunnalle.

Maailmanpankin vuoden 1993 kehitysraportin mukaan työkyvyttömyyden kymmenestä yleisimmästä syystä neljä oli mielenterveys- ja/tai neurologisia häiriöitä. Vuonna 1993 masennus oli neljännellä sijalla työkyvyttömyyttä aiheuttavien sairauksien joukossa. Jos nykysuuntaukset jatkuvat, vuoteen 2020 mennessä masennus saattaa nousta toiseksi merkittävimmäksi syyksi koko väestön, ja jopa yleisimmäksi syyksi naisten työkyvyttömyyden aiheuttajana.

Mielenterveyshäiriöiden seurausten laajuudesta ja vakavuudesta huolimatta maailmassa ja Euroopassa on yhä maita, joissa tähän ongelmaan ei kiinnitetä riittävästi huomiota. Tällainen tilanne johtuu usein vallitsevasta, osittain kielteisestä, julkisesta ja poliittisesta asenteesta yhteiskunnassa sekä mieleltään sairaiden leimautumisesta. Se puolestaan johtaa siihen, että mielenterveyteen ei kiinnitetä riittävästi huomiota, palveluja on tarjolla rajallisesti, vaihtoehtoisista hoitomuodoista on puutetta ja hoitomahdollisuuksista ei ole tarjolla riittävästi tietoa.

Siitä huolimatta, että mielenterveysongelmien ratkaiseminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, on tärkeää, että EU:n jäsenvaltioilleen myöntämän taloudellisen tuen ja tietämyspohjaisen tuen määrää lisätään entisestään, jotta jäsenvaltioita autettaisiin kehittämään ja parantamaan välttämättömiä terveys-, sosiaali-, hoito- ja koulutuspalveluja sekä ehkäiseviä toimenpiteitä.

Mielestäni ihmisten mielenterveyden ja hyvinvoinnin edistäminen täytyy asettaa ensisijaisen tärkeäksi tavoitteeksi kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, koska ihmisten mielenterveydellä on suurin vaikutus jäsenvaltioiden taloudelliseen tuottavuuteen ja työllisyyteen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Kuten tiedämme, mielenterveys on jokaisen ihmisen perusarvo. Euroopan kansojen edustajina me emme saa unohtaa sitä. Mielestäni on hyvä asia, että olemme nyt ottaneet tämän kysymyksen esille Euroopan parlamentin foorumilla. Mielisairauksista, itsemurhien tulvasta ja masennuksesta on tullut uhka nyky-yhteiskunnalle. Nämä ongelmat eivät vaikuta vain ihmisiin, jotka elävät jatkuvan stressin alaisina, vaan myös lapsiin, nuoriin ja vanhuksiin. Mielestäni meidän pitäisi ryhtyä kauaskantoisiin toimenpiteisiin näiden sivistyneen maailman sairauksien voittamiseksi. Siksi myös tuen tutkimustyötä ja sen tulosten vapaata saatavuutta sekä asiantuntijoiden käyttämistä.

Esitän kiitokseni mielenterveyttä koskevasta mietinnöstä. Haluan samalla ilmaista huoleni siitä, onko mahdollista ottaa mukaan myös hankkeita, joilla pyritään tavoittamaan sosiaalisesti syrjäytyneitä ihmisiä, sen lisäksi, että tarjotaan tukea vanhuksille ja ryhdytään leimautumisen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaan tähtääviin toimiin. Tällaiset ihmiset suhtautuvat muihin usein torjuvasti, tuntevat itsensä vieraantuneiksi ja pelkäävät yhteiskunnan paheksumista. Mielestäni ensimmäinen ongelma, johon meidän pitäisi keskittyä, on kattavan koulutusohjelman laatiminen. Silloin jokainen apua tarvitseva tietää, minkä tahon puoleen kääntyä, millaista apua on saatavana ja ennen kaikkea, että on mahdollista palata tavalliseen elämään.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Mielenterveys ja hyvinvointi ovat keskeinen haaste tällä vuosisadalla. Maailman terveysjärjestö arvioi, että mielenterveyshäiriöiden osuus kaikista sairauksista on 15 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

Olen huolissani erityisesti nuorten ja lasten tulevaisuudesta. Siksi olen ehdottanut toimia, joilla kansalaiset saatettaisiin tietoisiksi lasten, joiden vanhemmat ovat muuttaneet maasta, mielenterveyden heikentymisestä. Ehdotan myös, että kouluissa otettaisiin käyttöön ohjelmia, joiden tarkoituksena on auttaa näitä nuoria kohtaamaan vanhempiensa poissaoloon liittyvät psyykkiset ongelmat.

Olen vaatinut tätä, koska on suuri määrä lapsia, joiden vanhemmat ovat jättäneet heidät ja lähteneet työhön ulkomaille. Tällainen tilanne yleistyy entisestään Keski- ja Itä-Euroopassa. Näiden nuorten tukeminen yhä mielessäni olen ehdottanut toimia neuvontatehtävien perustamiseksi kaikkiin ylemmän perusasteen kouluihin ja sellaisten vaihtoehtojen tarjoamiseksi, jotka ovat luottamuksellisia ja jotka eivät leimaa näitä lapsia. Näin heidän sosiaaliset ja tunnepohjaiset tarpeensa saataisiin tyydytettyä.

Otaen huomioon, että mielenterveys määrittelee Euroopan unionin kansalaisten elämänlaadun, tätä kysymystä on käsiteltävä yhtä vakavasti kuin fyysiseen terveyteen liittyviä kysymyksiä. Itse asiassa tarvitaan eurooppalainen toimintasuunnitelma, jolla vastataan mielenterveyshäiriöiden asettamiin haasteisiin.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Kun puhumme terveydestä, tarkoitamme yleensä fyysistä hyvinvointia. Kuitenkin mielisairaus voi olla suuri haitta siitä kärsivien jokapäiväisessä elämässä. Sillä on laajoja haitallisia yhteiskunnallisia vaikutuksia. Parlamentin aloite mielenterveyttä koskevien tietojen kehittämiseksi on siksi erittäin myönteinen toimenpide. Mielenterveyshäiriöitä koskevista lähestymistavoista

pitäisi keskustella enemmän julkisuudessa ja mielisairauksien ehkäisytavat pitäisi saattaa kaikkien kansalaisten saataville.

Tässä yhteydessä pitäisi korostaa erityisesti työympäristöä. Koska työssäkäyvät viettävät paljon aikaa työpaikallaan ja altistuvat työssään stressille, on välttämätöntä edistää mielenterveyttä nimenomaan siinä ympäristössä. Vain motivoituneet ja tasapainoiset työntekijät voivat täyttää heille asetetut vaatimukset.

Siksi tietoisuutta tästä kysymyksestä pitäisi parantaa yrityksissä ja julkisissa elimissä. Kaiken kaikkiaan, huomioimalla mielenterveyshäiriöt parlamentti osoittaa nykyaikaista näkemystä terveyteen ja tarjoaa useille mielenterveyshäiriöistä kärsiville myönteisen näkökulman pitkällä aikavälillä.

29. Energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seuranta (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Huomautitte, että olemme himmentäneet hieman istuntosalin valaistusta. Uskoisin, että se on paikallaan energian säästämiseksi.

Se sopiikin asiaan, koska esityslistalla on seuraavana András Gyürkin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seurannasta (2008/2214(INI)) (A6-0030/2009).

András Gyürk, esittelijä. – (HU) Kiitos puheenvuorosta, arvoisa puhemies. Arvoisa komissio jäsen, tammikuun kaasukriisillä oli varmasti yksi myönteinen seuraus. Se elävöitti vuoropuhelua energiapolitiikasta jokaisessa jäsenvaltiossa.

Myös täällä Euroopan parlamentissa on keskusteltu paljon erilaisista vaihtoehtoisista toimitusreiteistä, varastointikapasiteetin lisäämisestä sekä ydinenergian asemasta tulevaisuudessa. Olemme kuitenkin kiinnittäneet kohtuuttoman vähän huomiota energiatehokkuuteen. Olen erityisen mielissäni siitä, että mietintö energiatehokkuutta koskevista kansallisista toimintasuunnitelmista on tarjonnut tilaisuuden keskustella aiheesta viime viikkoina.

Energiatehokkuuden merkitys on sen kyvyssä saavuttaa havaittavia tuloksia nopeammin kuin millään muulla tavalla. Kuten energia-asioista vastaava komission jäsen Andris Piebalgs äskettäin huomautti, pois päältä -tilaan kytkettäviä laitteita koskevat EU:n toimenpiteet voisivat vähentää valmiustilakäytön aiheuttamaa hävikkiä Unkarin vuosittaista energiankulutusta vastaavalla määrällä.

Emme voi korostaa tarpeeksi, että energiatehokkuus voi ratkaista kaikki energiapolitiikkaa koskevat ongelmat. Ennen kaikkea se voi auttaa vähentämään Euroopan energiariippuvuutta kolmansista maista. Lisäksi energiatehokkuudella voi olla suotuisa vaikutus Euroopan teollisuuden kilpailukykyyn. Se voi myös vähentää ympäristöömme kohdistuvaa taakkaa. Meidän on myös muistettava, että energiatehokkuuden parantaminen voi vähentää kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien taakkaa.

Jäsenvaltioiden välillä on tietenkin suuria eroja olosuhteiden ja mahdollisuuksien sekä lainsäädäntöaloitteiden osalta. Siksi olemme samaa mieltä vuonna 2006 annetun EU:n direktiivin kanssa, jossa määritellään jäsenvaltioille toimenpiteitä niiden suunnittelemissa, energiatehokkuuden parantamiseen tähtääviä toimenpiteitä koskevan yhteenvedon tekemiseksi kansallisissa toimintaohjelmissa.

Tässä mietinnössä pyrimme tekemään yleisiä päätelmiä edellä mainituista toimintaohjelmista. Samalla tavoitteenamme oli määritellä välttämättömiä tulevia toimenpiteitä EU:n lainsäädännön osalta. Haluan kiinnittää huomion eräisiin ratkaisevan tärkeisiin kohtiin mietinnössä.

Ensinnäkin mietinnössä kehoitetaan komissiota toteuttamaan tiukempia viivästymisten vastaisia toimenpiteitä valmisteltaessa energiatehokkuutta koskevia kansallisia toimintasuunnitelmia. Tällä kertaa on tarkasteltava perusteellisesti, liittyykö suunnitelmiin jäsenvaltioiden käytännön toimenpiteitä. Merkittävä puute useissa kansallisissa toimintasuunnitelmissa on se, että ne poikkeavat huomattavasti hallitusten politiikasta.

Toiseksi energiatehokkuuden parantamiseen osoitettuja varoja on lisättävä sekä kansallisesti että yhteisön tasolla. Rahoituskriisin seurauksena vain hyvin harvoilla EU:n kansalaisilla on varaa investoida energiatehokkuuteensa. Siksi olemassa olevia energiatehokkuuteen kannustavia hankkeita on laajennettava heti. Tämä vie meidät seuraavaan seitsenvuotiseen yhteisön talousarvioon, jossa energiatehokkuutta on korostettava entisestään. Myös verohelpotukset voivat myötävaikuttaa aitojen parannusten aikaansaamiseen.

Kolmanneksi Euroopan unionissa on jatkuva tarve antaa energiatehokkuutta koskevaa lainsäädäntöä. Uskon, että Euroopan komission suositukset ovat antaneet oikean suunnan tällä alalla. Esimerkiksi rakennusten energiankulutusta koskevan lainsäädännön tiukentaminen voisi johtaa huomattaviin säästöihin.

Neljänneksi kansallisten hallitusten on viitoitettava tietä energiatehokkuutta koskevien ratkaisujen kehittämisessä. Näiden ponnistelujen pitäisi heijastua laajoihin opetuskampanjoihin. Kuluttajat ryhtyvät investoimaan energiatehokkuuteensa vain, jos he ovat täysin tietoisia itselleen koituvista eduista.

Lopuksi haluan jakaa vielä yhden ajatuksen. Mielestäni energiatehokkuutta ei voida pitää toissijaisena syynä edes taantuman aikana. Lisäksi energiatehokkuutta koskevat ohjelmat voivat luoda satojatuhansia työpaikkoja Eurooppaan. Mittavien lomautusten vuonna tämä tuskin on sivuseikka.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvilläni tilaisuudesta puhua tämän Euroopan parlamentin istuntojakson aikana, jolloin käsitellään muun muassa kansallisia energiatehokkuutta koskevia toimintasuunnitelmia (NEEAP) koskevaa komission arviointia, joka esiteltiin toisen strategisen energiakatsauksen yhteydessä marraskuussa 2008, ja aikaisemmin, tammikuussa 2008 esiteltä komission tiedonantoa.

Yksityiskohtaisempi tekninen yhteenveto komission kansallisista energiatehokkuutta koskevista toimintasuunnitelmista tekemästä arvioinnista esitellään komission kyseisestä aiheesta laatimassa asiakirjassa tänä keväänä.

Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kiittää esittelijää András Gyürkiä hänen tekemästään työstä sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa (ITRE) sen arvokkaista keskusteluista ja huomautuksista.

Viime vuosina komissio on todennut erittäin selkeästi, että energiatehokkuus on Euroopan unionin energiapolitiikan tärkein painopiste ja hyvin tärkeä kulmakivi täytettäessä ilmastomuutostointia koskevat tavoitteet eli kaksi kertaa 20 vuonna 2020. Tässä suhteessa kansallisilla energiatehokkuutta koskevilla toimintasuunnitelmilla on keskeinen asema. Kuten tiedätte, energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annettussa direktiivissä jäsenvaltioille asetetaan velvoite esittää ne ja osoittaa, miten ne aikovat käytännössä saavuttaa energiatehokkuutta koskevat kansalliset tavoitteensa.

Jäsenvaltioiden alkuperäinen määräaika niiden jättämiselle oli 30. kesäkuuta 2007, mutta, kuten tiedätte, useat jäsenvaltiot olivat valitettavasti myöhässä. Viimeiset kansalliset energiatehokkuutta koskevat toimintasuunnitelmat saapuivat komissioon kesäkuussa 2008.

Tässä vaiheessa komissio on saanut valmiiksi kaikki yksittäiset arvoinnit ja lähettänyt kirjeet arviointien tuloksista kaikille jäsenvaltioille. Seurantana järjestettiin kahdenvälisiä kokouksia. Eräät jäsenvaltiot ilmoittivat haluavansa itse kehittää kansallisia energiatehokkuutta koskevia toimintasuunnitelmiaan tulevana kuukausina. Kuten teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan jäsenet ovat panneet merkille, ensimmäiset kansalliset energiatehokkuutta koskevat toimintasuunnitelmat ovat osoittautuneet todella hyödylliseksi tehtäväksi. Useat jäsenvaltiot ovatkin ensimmäistä kertaa laatineet kattavia energiansäästöä koskevia toimintasuunnitelmia. Useat niistä vahvistivat, että niiden mielestä toimintasuunnitelmien laatimisen edellyttämät eri alojen väliset ponnistelut olivat erittäin hyödyllisiä.

Energiapalveluja koskevan direktiivin nojalla kansallisilla energiatehokkuutta koskevilla toimintasuunnitelmilla on vain rajallinen asema. Komissio on kuitenkin marraskuussa 2008 esittämässään tiedonannossa ja muissa viimeaikaisissa lausumissaan aina kannustanut jäsenvaltioita laajentamaan kyseisten toimintasuunnitelmien asemaa.

Komissio laatii uuden Euroopan unionin energiansäästöä koskevan toimintasuunnitelman, joka vahvistaa ja kohdistaa paremmin Euroopan unionin toimia. Toimintasuunnitelma auttaa EU:n jäsenvaltioita ja EU:ssa toimivia yrityksiä sekä EU:n kansalaisia säästämään energiaa kustannustehokkaalla tavalla.

Mietinnössänne te kehotitte komissiota ehdottamaan sitovaa tavoitetta energiansäästöille. Nykyinen 20 prosentin primäärienergian säästötavoite vuoteen 2020 mennessä ei ole sitova tavoite, kuten tiedätte. Komissio kuitenkin uskoo, että ilmasto- ja energiapaketin sekä toisessa strategisessa energiakatsauksessa esitettyjen ehdotusten avulla voimme saavuttaa tuon 20 prosenttia.

András Gyürkin mietinnössä todettiin myös aivan oikein, että taloudellista tukea on lisättävä. Komissio tunnusti energiansäästöön liittyvät taloudelliset kysymykset 26. marraskuuta 2008 esittämässään Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa sekä muissa koordinoituissa toimissa, joilla pyritään auttamaan usein

pk-yrityksissä olevien työpaikkojen luomisessa, koska energiatehokkuuteen, ja erityisesti rakennuksiin, tehtävät investoinnit liittyvät useimmiten pienimuotoisiin remonttihankeisiin.

Lopuksi haluan muistuttaa, että nykyisen komission toimikauden aikana EU:n johtajat ovat aidosti sitoutuneet edistämään energiatehokkuutta. Energiatehokkuutta ja siihen liittyvää uutta tekniikkaa koskevien investointien vauhdittaminen myötävaikuttaa olennaisesti kestäväan kehitykseen ja toimitusvarmuuteen. Energiatehokkuudella on laajempi vaikutus, joka ulottuu paljon energiapolitiikkaa pidemmälle. Sillä on myönteinen vaikutus Euroopan unionin talouteen yleensä: tehokkuuden lisääminen auttaa luomaan uusia työpaikkoja, elvyttää talouskasvua ja parantaa kilpailukykyä. Kuten oikeutetusti mainitsitte, juuri siihen meidän pitäisi keskittyä näinä vaikeina ja haastavina aikoina.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) On selvää, että öljyn hinnat laskevat, mutta kun nykyinen taluskriisi on ohitse, hinnat nousevat uudelleen. Siksi haluan muistuttaa teitä siitä, että on tärkeää monipuolistaa EU:n energialähteitä ja toimitusreittejä entisestään ja pyrkiä siten lieventämään kielteisiä vaikutuksia, joita tuleva öljykriisi saattaa aiheuttaa.

EU:n jäsenvaltioiden, erityisesti EU:n ”energiasaarekoiden”, riippuvuus energian tuonnista ja niiden olemassa oleva infrastruktuuri vaihtelevat. Voimmeko me puhua energian yhtenäismarkkinoista, jos esimerkiksi Baltian maat, Liettua mukaan lukien, ovat energiasaarekkoja? Euroopan kyvyttömyys puhua tärkeimmille energiantoimittajille yhdellä äänellä on myös vakava ongelma. Paperilla me luomme kunnianhimoista eurooppalaista energiapolitiikkaa, mutta käytännössä kahdenvälinen energiapolitiikka on vallitseva edelleen. Arvoisat kollegat, energia-alan politisoiminen ei edistä vakautta. Me voimme ja meidän pitäisi yrittää muuttaa tilannetta monipuolistamisen ja yhteisvastuullisuuden avulla. Meidän on täydennettävä puuttuvat energiayhteydet ja luotava EU:n koordinoitumekanismi, jolla pyritään reagoimaan samankaltaisiin kriiseihin. On ensisijaisen tärkeää, että energiatoimituksista kaikkein riippuvaisimmilla jäsenvaltioilla on riittävät energiavarastot. Meidän ei pidä keskittyä vain energian toimitusvarmuutta koskeviin lyhyen aikavälin toimenpiteisiin. Sen sijaan meidän on otettava huomioon myös pitkän aikavälin näkymät. Euroopan on puolestaan monipuolistettava energialähteitä ja parannettava toimitusvarmuutta.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Energiatehokkuus on entistä tärkeämpää nyt, koska kohtaamme todellisia EU:n energiatoimituksia koskevia haasteita ja koska meidän on ponnisteltava johdonmukaisemmin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi. Kannatan energiatehokkuutta koskevaan ongelmaan lähestymistapaa, joka on yhdenmukainen EU:n muun politiikan kanssa, erityisesti ilmastomuutoksen torjumiseen tähtäävän paketin ja energialähteiden monipuolistamisen välttämättömyyden kanssa.

Uskon vakaasti, että tutkimus- ja kehitysalaa on tuettava, koska se voi myötävaikuttaa merkittävästi energiatehokkuuden vauhdittamiseen. Komission ja jäsenvaltioiden hallitusten pitäisi tukea enemmän hankkeita, joilla pyritään vauhdittamaan energiatehokkuutta, olipa kyse sitten investoinneista julkisen liikenteen energiatehokkuuden maksimoimiseksi, rakennusten eristämisestä ja niin edelleen. Mielestäni hallitusten varoja pitäisi kanavoida enemmän tähän suuntaan kuin energian hintatukeen, koska nämä hankkeet tukevat samalla haavoittuvimmassa asemassa olevia kuluttajia, jotka kohtaavat energian hinnannousun.

Kehotan siksi jäsenvaltioita laatimaan tehokkaita ja realistisia toimintaohjelmia, tarjoamaan kansalaisille mahdollisimman paljon tietoa energiatehokkuudesta ja tekemään yhteistyötä vaihtamalla hyviä käytäntöjä. Kannustan myös komissiota tukemaan kansallisia viranomaisia, erityisesti teknisen avun muodossa.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Rakennusten energiatehokkuus on erityinen huolenaihe maissa, jotka ovat perineet suuren määrän rakennuksia, jotka on rakennettu kommunistihallinnon aikaisten heikkolaatuisten normien mukaisesti.

Haluan käyttää tilaisuuden hyväkseni ja pyytää komissiota perustamaan rahoitusvälineitä ja tehokkaita menettelyjä kyseisten rakennusten lämmitysjärjestelmien uusimiseksi, jotta tavoite EU:n energiatehokkuuden lisäämiseksi 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä toteutuisi.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Energiatohokkuus on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä tavoitteista, jonka saavuttaminen on merkittävä askel eteenpäin kestävä kehityksen toteuttamisessa. Tästä syystä sen lisäksi, että jäsenvaltiot pyrkivät aktiivisesti osallistumaan energiankulutuksen tehostamiseen tähtäävän politiikan edistämiseen, asiaa on koordinoitava myös yhteisön tasolla huomattavasti parempien tulosten saavuttamiseksi.

Yksi tapa parantaa energiatohokkuutta on lämpöeristyksen asentaminen rakennuksiin. Erään tutkimuksen mukaan yhteisön tasolla on mahdollista vähentää energiahukkaa noin 27 prosenttia, minkä seurauksena kansalaisten maksettavaksi lankeavat kustannukset vähenisivät.

Yksi asuinrakennusten lämmitysjärjestelmien uusimista koskevan hankkeen toteuttamista suunnittelevien paikallisten yhteisöjen kohtaama ongelma on monimutkainen menettely, jota niiden on noudatettava. Siksi tulevaisuudessa toteutettavien toimenpiteiden takia on harkittava kyseisten menettelyjen yksinkertaistamista. Tavoite energiatohokkuuden parantamiseksi rakennuksia eristämällä on myös kohdennettava yhteiskunnan vähäosaisiin ryhmiin, jolloin vahvistetaan yhteisvastaavuuden periaatetta Euroopassa.

Anni Podimata (PSE), kirjallinen. – (EL) Kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisestä arvioinnista saatu kokemus osoittaa käytännössä, että olosuhteet EU:ssa eivät ole vielä kypsyneet sille asteelle, jolla toimenpiteitä energiatohokkuuden edistämiseksi voidaan tukea. Yksi huomattava ensimmäisten energiatohokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien heikkous sen lisäksi, että tietyt jäsenvaltiot, Kreikka mukaan lukien, jättivät ne pahasti myöhässä, on se, että kunnianhimoisiin suunnitelmiin ei liity selkeästi määriteltyjä käytännön ehdotuksia, joilla olisi lisäarvoa. Näin siitä huolimatta, että Euroopan komission äskettäin julkaisemien lukujen mukaan, jos energiansäästön 20 prosentin tavoite saavutettaisiin, EU käyttäisi noin 400 miljoonaa öljytonnia vastaavan energiamäärän vähemmän primäärienergiaa ja hiilidioksidipäästöt vähenisivät 860 miljoonaa tonnia.

Niinpä energiatohokkuuden edistämisen meille tarjoaman mahdollisuuden laajuutta, erityisesti nyt kokemamme talouden taantuman aikana, ei ole vielä täysin ymmärretty. EU:n pitäisi siksi viipymättä sisällyttää energiatohokkuus kaikkeen alakohtaiseen politiikkaansa ja lisätä yhteisön tukea tähän suuntaan. Energiatohokkuus on keskeinen seikka ilmastonmuutosta koskevan paketin hyväksymisen jälkeen. Se voi taata energian huoltovarmuuden, kasvihuonekaasupäästöjen vähenemisen ja Euroopan talouden elpymisen.

30. Soveltava tutkimus yhteisen kalastuspolitiikan alalla (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Rosa Miguélez Ramosin kalatalousvaliokunnan puolesta laatima mietintö soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla (2008/2222(INI)) (A6-0016/2009).

Rosa Miguélez Ramos, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ekosysteemien oikean hoidon ja merten luonnonvarojen kestävä hyödyntämisen yhteensovittaminen, ihmisen toiminnan ympäristöön kohdistuvien vaikutusten ehkäiseminen ja valvonta sekä tietämyksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin lisääminen ovat haasteita, joita on mahdoton ratkaista ilman Euroopan tiedeyhteisön tukea.

Elollisten vesiluonnonvarojen tutkimus on myös olennaisen tärkeää laadittaessa suosituksia ja annettaessa tieteellisiä lausuntoja lainsäätäjille. Investointien lisääminen tutkimus- ja kehitystoimintaan sekä luotettavan tiedon keräämiseen ja käsittelyyn johtaisi vankempaan ja kestävämpään yhteiseen kalastuspolitiikkaan.

Vaikka eräältä tutkijalta kuulemani sanonta (*"Ongelma ei johdu niinkään rahasta vaan henkilöresursseista"*) maalaakin ruusuisen kuvan tilanteesta, minä en ainakaan aio olla sanomassa, että elollisten vesiluonnonvarojen tutkimus saa runsaasti rahoitusta. Sen sijaan totean, että meillä on kaksitahoinen ongelma.

Ensinnäkin, arvoisa komission jäsen, seitsemännessä puiteohjelmassa merentutkimukselle, jonka olisi pitänyt olla monialainen kysymys, osoitetut määrärahat vaikuttavat riittämättömiltä tässä asiassa nykyisin toivotun yhdenmisen lähestymistavan kannalta.

Lisäksi, arvoisa komission jäsen, tutkijoilla – ja voin vakuuttaa teille, että olen keskustellut useiden kanssa laatiessani tätä mietintöä, sekä ennen työn aloittamista että sen aikana – on vaikeuksia esittää hankkeita seitsemänten puiteohjelmaan. Kyseiset ongelmat johtuvat osittain erilaisesta lähestymistavasta, jota vaaditaan vesiviljelyssä, joka on luonteeltaan lähinnä teollista. Toisaalta ne johtuvat kalastuksen ja meritieteen tutkimuksesta, joka on luonteeltaan monitieteistä ja pitkän aikavälin kattavaa.

Ennen seitsemättä puiteohjelmaa kumpaakin alaa rahoitettiin samoista määrärahoista ja ne raportoivat kalastuksen pääosastolle, minkä ansiosta alat täydensivät toisiaan. Nykyisin alasta vastaa tutkimuksen pääosasto. Sen vuoksi tiedeyhteisön on ollut vaikeaa tuoda alan huolenaiheita ja tarpeita ehdotuspyyntöjä koskevien suuntaviivojen valmistelusta vastaavien virkamiesten tietoon.

Tiedeyhteisössä vallitsee lisäksi käsitys, että pääosasto näyttää haluavan asettaa perustutkimuksen etusijalle sen sijaan, että se kannustaisi julkiseen politiikkaan painottuvaa tutkimusta. Minäpä kerron esimerkin: rikastuttaako yhteisön merenkulkualan tutkimusta koskevaa strategiaa tieteelliseltä kannalta, vai tutkiako kalastuksen ja ilmastomuutoksen välistä suhdetta.

Yhteenvetona todettakoon, että Euroopan unionin meripolitiikan tavoite eli tuottava kalastus puhtaassa meriympäristössä edellyttää, että tällä alalla työskentelevät tutkijat saavat käyttöönsä horisontaalisia rahoitusmekanismeja seitsemännessä puiteohjelmassa.

Lopuksi haluan tuoda esille toisen ongelman: nuorten tutkijoiden huolestuttavan vähyyden kalastusta koskevassa tutkimuksessa, mikä näyttää johtuvan alan opinnoista, jotka eivät ole kovin houkuttelevia muihin perustieteenaloihin verrattuna.

On ratkaisevan tärkeää, että perustamme yliopistoihin kiinnostavia ja palkitsevia oppiaineita, jotka tarjoavat hyvät ammatilliset mahdollisuudet. Näyttää myös siltä, että meidän on yhdenmukaistettava eri jäsenvaltioissa sovellettavat erilaiset tutkimusta koskevat mallit, jolloin tuloksia voidaan entistä paremmin vertailla ja tietojen yhdistäminen helpottuu. Näin myös lisätään kansallisten tutkimuslaitosten välistä yhteistyötä. Mielestäni myös kalastajien kokemuksen ja asiantuntemuksen ottaminen paremmin huomioon tieteellisten lausuntojen laatimista koskevassa prosessissa on erittäin tärkeää. Poliittisten päätösten on osana yhteistä kalastuspolitiikkaa määrä perustua kyseisiin lausuntoihin.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan sitä, että voi puhua omasta vastuualueestani. Komissio suhtautuu myönteisesti parlamentin mietintöön soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla ja haluaa myös kiittää esittelijää Rosa Miguélez Ramosia sekä kalatalousvaliokuntaa heidän erinomaisesta työstään.

Mietintö ilmestyy oikealla hetkellä, koska samaan aikaan valmistellaan merten ja merenkulkualan tutkimusta koskevaa yhteistä ehdotuspyyntöä. Se valmistui samaan aikaan myös seitsemännen puiteohjelman vuoden 2010 työohjelman ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistamista koskevan vihreän kirjan esittelyn kanssa. Vihreä kirja sisältää tutkimusta koskevan luvun. Komission on periaatteessa samaa mieltä mietinnön keskeisistä päätelmistä.

Suhtaudumme myönteisesti merien ja merenkulkualan tutkimusta koskevalle eurooppalaiselle strategialle ilmaistuun tukeen. Strategiassa ensisijaisiksi tavoitteiksi asetetaan valmiuksien lisääminen, uusi infrastruktuuri, uudet pätevyysvaatimuksia ja koulutusta koskevat aloitteet, integroinnin kehittäminen merentutkimuksen ja merenkulkualan tutkimuksen vakiintuneiden sektoreiden välillä, synergian edistäminen jäsenvaltioiden ja komission välillä sekä uusi tutkimushallinto.

Komissio tunnustaa, että on tärkeää varmistaa, että kalastus- ja vesiviljelyalan tutkimukselle osoitetaan riittävästi määrärahoja seitsemännessä puiteohjelmassa. Samalla on säilytettävä tasapaino muiden tutkimusalojen kanssa, erityisesti maa- ja metsätaloudessa sekä biotekniikassa: teema 2 – KBBE ja teema 6 – ympäristö. Seitsemännen puiteohjelman vuosittaista talousarviota lisätään asteittain ohjelman kolmen viimeisen vuoden aikana. Sekä kalastus- että vesiviljelyala hyötyvät varmasti lisäyksestä.

Komissio jatkaa ponnistelujaan tukeakseen tutkimusta mietinnön mukaisesti lisäämällä kalastus- ja vesiviljelyalan tutkimuksen näkyvyyttä seitsemännessä puiteohjelmassa, turvaamalla tasapainon politiikkaa tukevan tutkimuksen ja perustutkimuksen lisäämisen välillä, vahvistamalla sosiaalitieteen osuutta työohjelmissa, edistämällä tulosten levittämistä ja kannustamalla koordinoinnin lisäämiseen kansallisten tutkimusohjelmien välillä.

Lopuksi komissio helpottaa kalastus- ja vesiviljelyalan tutkimuksen integroimista strategisten tutkimuslinjaustensa laajempaan mittakaavaan, eurooppalaiseen tutkimusalueeseen ja uuteen eurooppalaiseen strategiaan merien ja merenkulkualan tutkimusta varten.

Ottaen huomioon juuri kuvailemani aloitteet katson, että meillä on nyt vankka perusta, jonka pohjalta voimme kehittää kalastus- ja vesiviljelyalajamme puiteohjelman puitteissa tehtävän innovatiivisen tutkimustyön avulla. Ne hyötyvät myös kansallista tutkimustyötä koskevan yhteistyön ja koordinoinnin

kehittämisestä, joka tapahtuu eurooppalaisen tutkimusalueen eri aloitteiden avulla ja yhteisen kalastuspolitiikan ohjaamana.

Jos saan vielä lisätä omin sanoin, voin taata teille, että ei se ole sen monimutkaisempaa kuin ennenkään vain siksi, että samat ihmiset laativat sitä. Myös kollegani Joe Borgin kanssa tekemämme yhteistyö on ollut todella erinomaista. Mielestäni näin tutkimustyötä pitäisi tehdä tulevaisuudessa. Teemme eri alojen välistä yhteistyötä, mikä todellakin saa aikaan parempia tuloksia. Tilanne ei varmaankaan olisi ollut sama, jos olisi toimittu alakohtaisella tavalla. Kiitän teitä vilpittömästi tekemästänne suurenmoisesta työstä.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 19. helmikuuta 2009.

31. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

32. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.30.)